

Országgyűlési Napló

Jakab István, Lezsák Sándor és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gúr Nándor, Hiszékeny Dezső,*
dr. Szűcs Lajos, dr. Tiba István

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	18249
Napirend előtti felszólalók:	
Tóbiás József (MSZP).....	18249
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	18250
Ikotity István (LMP).....	18253
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	18254
Soltész Miklós (KDNP)	18256
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	18257
Vágó Sebestyén (Jobbik).....	18259
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	18261
Kósa Lajos (Fidesz).....	18263
Rogán Antal , a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter	18264
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Hiszékeny Dezső jegyző	18266
Döntés napirend módosításáról	18267
Az ülés napirendjének elfogadása	18267
Bejelentés frakcióvezető-helyettesek megválasztásáról	18267
A Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	18267
Felszólalók:	
Dr. Szűcs Lajos , a Költségvetési bizottság előadója	18268
Dr. Szakács László , a Költségvetési bizottság kisebbségi véleményének ismertetője	18269
Hegedűs Lorántné , a Költségvetési bizottság kisebbségi véleményének ismertetője.....	18272
Dr. Szűcs Lajos (Fidesz)	18275
Dr. Varga László (MSZP).....	18277
Schmuck Erzsébet (LMP)	18279
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	18280
Gúr Nándor (MSZP)	18281
Novák Előd (Jobbik).....	18281
Szabó Sándor (MSZP).....	18283
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	18283
A Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	18286
Személyi ügyek:	
Új bizottsági tisztségviselő és tag megválasztása.....	18287
Határozathozatal	18287
Interpellációk	
Dr. Hiller István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A fontos Nemzeti Alaptantervről és az elfelejtett gyermekekről” címmel	18288
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	18289
Viszonzás:	
Dr. Hiller István (MSZP)	18290
Határozathozatal	18291
Novák Előd (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Hajlandóak-e végre megvonni a kommunista luxusnyugdíjakat?” címmel.....	18291

Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának válasza	18292
Viszonzválasz:	
Novák Előd (Jobbik)	18294
Határozathozatal	18294
Schmuck Erzsébet (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Miért támogatja továbbra is a kormány az elszabott Városliget-beépítési tervet?” címmel	18294
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	18295
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	18297
Határozathozatal	18298
Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Jó-e a magyar stratégia?” címmel	18298
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	18299
Viszonzválasz:	
Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz)	18300
Tukacs István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Egy kormánydöntésről - a Nemzetközi Rákellenes Világnap kapcsán” címmel	18301
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	18302
Viszonzválasz:	
Tukacs István (MSZP)	18303
Határozathozatal	18303
Volner János (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Önök ezt nevezik gazdaságpolitikának?” címmel	18304
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	18305
Viszonzválasz:	
Volner János (Jobbik)	18306
Határozathozatal	18306
Hollik István (KDNP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Az önkormányzatokkal való együttműködésről” címmel	18307
Dr. Rákossy Balázs nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	18307
Viszonzválasz:	
Hollik István (KDNP)	18309
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „A Fidesz máshol költené el a magyar családoknak szánt pénzt?” címmel	18309
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	18311
Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP)	18312
Határozathozatal	18312
Bánki Erik (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hogyan segíti a tehetséges fiatalok jövőjét a Nemzeti Tehetség Program?” címmel	18312
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	18313
Viszonzválasz:	
Bánki Erik (Fidesz)	18315
Korózs Lajos (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Fejéről a talpára kell állítani az egészségügyet!” címmel	18315
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	18316
Viszonzválasz:	
Korózs Lajos (MSZP)	18318
Határozathozatal	18318

Kepli Lajos (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Narancsköztársaság: stadion és kisvasút után barlangot szemelt ki magának az Orbán-család?” címmel	18318
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	18320
Viszonzválasz:	
Kepli Lajos (Jobbik).....	18321
Határozathozatal	18321
Sallai R. Benedek (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Ki hazudik, a kehi vagy a földművelésügyi miniszter?” címmel	18322
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	18322
Viszonzválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP).....	18323
Gúr Nándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Ezrével veszíti el Magyarország az új munkahelyeket!” címmel	18324
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	18325
Viszonzválasz:	
Gúr Nándor (MSZP)	18326
Határozathozatal	18327
Szilágyi György (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Ha hallgattál volna, böles maradtál volna, avagy őszödi úton a Miniszterelnökség bizniszelő államtitkára?” címmel.....	18327
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	18328
Viszonzválasz:	
Szilágyi György (Jobbik).....	18329
Határozathozatal	18330
Demeter Márta (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mikor juthatnak hozzá megtakarításaikhoz a Honvéd Egészségpénztár tagjai?” címmel.....	18330
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	18331
Viszonzválasz:	
Demeter Márta (MSZP).....	18332
Határozathozatal	18332

Azonnali kérdések és válaszok órája

Tóbiás József (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Nagy Imre újratemetésétől a forradalom lángjának kioltásáig...” címmel.....	18333
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	18334
Viszonzválasz:	
Tóbiás József (MSZP).....	18335
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	18335
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	18336
Dúró Dóra (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A siker illúziója helyett: valódi csőd.” címmel.....	18336
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	18337
Viszonzválasz:	
Dúró Dóra (Jobbik).....	18338
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	18338
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor vizsgálják felül a pedagógusok munkaterhelését?” címmel	18339
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	18340
Viszonzválasz:	
Ikotity István (LMP).....	18340
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	18341

Dr. Pósnán László (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Megvalósulhat-e a felsőoktatás pénzügyi stabilitása?” címmel.....	18342
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	18342
Viszonzválasz:	
Dr. Pósnán László (Fidesz)	18343
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	18344
Dr. Varga László (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Hová tűntek a magánnyugdíj-pénztári megtakarítások?” címmel.....	18344
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	18345
Viszonzválasz:	
Dr. Varga László (MSZP).....	18346
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	18346
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - az igazságügyi miniszterhez - „Ki mehet ma tönkre Magyarországon?” címmel.....	18346
Dr. Völner Pál igazságügyminisztériumi államtitkár válasza	18347
Viszonzválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	18348
Dr. Völner Pál igazságügyminisztériumi államtitkár	18349
Móring József Attila (KDNP) - a belügyminiszterhez - „Lesz-e tűzifa a rászorulóknak?” címmel.....	18349
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	18350
Viszonzválasz:	
Móring József Attila (KDNP)	18350
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	18351
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mit akarnak kezdeni a legszemélyesebb adatainkkal?” címmel	18351
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	18352
Viszonzválasz:	
Ikotity István (LMP)	18353
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	18353
Heringes Anita (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „A jövőt kívánják felélni?” címmel	18354
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	18354
Viszonzválasz:	
Heringes Anita (MSZP)	18355
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	18356
A Quaestor-károsultak valódi kártalanításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása.....	18356
Szabó Szabolcs (független), a napirendi pont előterjesztője	18356
Felszólalók:	
Volner János (Jobbik).....	18358
Dr. Szakács László (MSZP)	18358
Schmuck Erzsébet (LMP)	18359
Hollik István (KDNP).....	18360
Szabó Szabolcs (független), a napirendi pont előterjesztői válasza	18361
Az energiaárak világgpiaci csökkenésével összefüggésben a rezsicsökkentések végrehajtásáról szóló 2013. évi LIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	18362
Dr. Tóth Bertalan (MSZP), a napirendi pont előterjesztője	18362
Felszólalók:	
Dr. Józsa István (MSZP)	18364
Kepli Lajos (Jobbik).....	18364

Németh Szilárd István (Fidesz)	18365
Dr. Tóth Bertalan (MSZP), a napirendi pont előterjesztői válasza	18366

A köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. törvény általános bérplafon megteremtésére irányuló módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	18367
Schmuck Erzsébet (LMP), a napirendi pont előterjesztője.....	18367
Felszólalók:	
Gúr Nándor (MSZP)	18368
Dr. Schifffer András (LMP)	18369
Schmuck Erzsébet (LMP), a napirendi pont előterjesztői válasza	18370

Az állambiztonsági múlt átláthatóvá tételéről, valamint az állampárti vezetők és a diktatúra állambiztonságának hivatásos állományának egyes közhivatalok viseléséből való kizárása érdekében szükséges törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	18370
Dr. Schifffer András (LMP), a napirendi pont előterjesztője	18370
Felszólalók:	
Novák Előd (Jobbik)	18372
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	18373
Sallai R. Benedek (LMP).....	18374
Dr. Vas Imre (Fidesz)	18374
Dr. Schifffer András (LMP), a napirendi pont előterjesztői válasza	18375

A közpénzek elköltéséről szóló szerződések nyilvánossá tételéről szóló határozati javaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	18376
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik), a napirendi pont előterjesztője	18376
Felszólalók:	
Dr. Schifffer András (LMP).....	18378
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	18378
Novák Előd (Jobbik)	18379
Dr. Vas Imre (Fidesz)	18380
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik), a napirendi pont előterjesztői válasza	18380

A természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	18381
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre (Fidesz)	18382
Schmuck Erzsébet (LMP)	18383
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	18384
Dr. Völner Pál igazságügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	18386

A környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	18388
Felszólalók:	
Bartos Mónika , a Fenntartható fejlődés bizottságának előadója.....	18388
Herínges Anita , a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője.....	18389
Sallai R. Benedek , a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője	18389
Kepli Lajos (Jobbik).....	18390
Herínges Anita (MSZP)	18391
Sallai R. Benedek (LMP).....	18392
Gúr Nándor (MSZP)	18393
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	18394

A csőd eljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	18396
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	18396
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	18397

Az egyes közlekedéssel összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	18397
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	18398
Demeter Márta (MSZP).....	18398
Ander Balázs (Jobbik).....	18400
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	18401
A Magyarország 2014. évi központi költségvetéséről szóló 2013. évi CCXXX. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	18402
Felszólalók:	
Vantara Gyula , a Költségvetési bizottság előadója.....	18402
Dr. Szakács László , a Költségvetési bizottság kisebbségi véleményének ismertetője	18405
Varga Szimeon (nemzetiségi szószóló).....	18410
Dr. Tóth Bertalan (MSZP)	18412
Gúr Nándor (MSZP)	18414
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	18415
A Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentés vitája	18418
Németh Lászlóné , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője.....	18419
Felszólalók:	
László Tamás (Fidesz)	18420
Dr. Szakács László (MSZP)	18420
Dr. Tóth Bertalan (MSZP)	18422
Németh Lászlóné , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	18422
A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	18423
Felszólalók:	
Vécsey László , a Törvényalkotási bizottság előadója	18423
Dr. Tóth Bertalan , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője.....	18424
Németh Lászlóné , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	18426
Egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentés vitája	18427
Felszólalók:	
Vécsey László (Fidesz)	18427
Dr. Szakács László (MSZP)	18428
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	18430
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	18431
A magyar szórvány napjáról szóló országgyűlési határozati javaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	18432
Felszólalók:	
Kucsák László , a Törvényalkotási bizottság előadója	18432
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	18433
A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2014. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentés vitája.....	18433
Felszólalók:	
Novák Előd (Jobbik)	18433
Simon Róbert Balázs (Fidesz)	18435
Gúr Nándor (MSZP)	18436
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	18438
Szabolcs Attila (Fidesz) előterjesztői válasza	18438

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2016. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	18439
Szabolcs Attila (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	18439
Felszólalók:	
Dr. Szakács László (MSZP)	18440
Novák Előd (Jobbik)	18441
Simon Róbert Balázs (Fidesz)	18443
Gúr Nándor (MSZP)	18444
Napirend utáni felszólalók:	
Novák Előd (Jobbik)	18445
Ander Balázs (Jobbik).....	18447
Ágh Péter (Fidesz)	18449
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	18450
Gúr Nándor (MSZP)	18452
Az ülésnap bezárása	18454

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR, államtitkár, NÉMETH LÁSZLÓNÉ államtitkár, ROGÁN ANTAL a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, V. NÉMETH ZSOLT államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, DR. RÁKOSSY BALÁZS államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
14. ülésnapja
2015. november 2-án, hétfőn
(13.02 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 14. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek a segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Tóbiás József frakcióvezető úr, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót, frakcióvezető úr.

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Többször elhangzott már ebben az ülésteremben az elmúlt egy évben, hogy a társadalmi békére minden körülmények között figyelnie kell egy nemzeti felelős kormánynak, és úgy kell politizálnia, hogy a társadalomban meglévő feszültségek ne növekedjenek, a gazdasági növekedést, a versenyképességet és a jobb élethez való jogot viszont minden egyes eszközzel igyekezzen megvalósítani.

Azt kell mondjam, hogy ma nincs felelős nemzeti kormánya Magyarországnak. Egy pártkormánya van, ahol a két párt elitjének érdekei fölöttébb valók, mint a valós nemzeti érdek. Az egy dolog, hogy önök megszüntették a KSH által a szegénységi adatok mérését, és ezt másoknak, más civil szervezeteknek kell elvégeznie - és külön köszönet a Habitat for Humanity Hungary szervezetének, hogy képes volt elvégezni önök helyett -, hogy szembenézzünk azzal, hogy ma 800 ezer olyan család él Magyarországon, aki, miután kifizeti a számlát, szegénységben van; hogy 522 ezer ember él olyan háztartásban, ahol nincs vécé, 240 ezer lakásban vezeték víz, és 1 millió háztartás van csatorna nélkül. 196 ezer gyermek él ma ebben az országban, akinek nincs áram a szobájában, és közel 1 millió ember él ma Magyarországon, aki nem tudja rendszeresen fűteni a lakását, és 30 százalék a nagysága a szegények körében.

De ha ez mind nem lenne elég, akkor szolgáljon tanúbizonysággul az önök politikájához a mai nap, ahol a bizottságban önök leszavazzák a nemzeti minimum programját, a gyermekéhezés felszámolására tett nyolcpárti javaslatot *(Moraj. - Dr. Rétvári Bence: Nana! Óvatosan!)*, amely arról tett volna tanúbizonyságot, hogy egyrészt már nemcsak komolyan veszik azt, amiről hosszú évek óta beszélünk ebben a Házban *(Dr. Rétvári Bence: Meg kellett volna szavazni!)*, hanem valódi cselekvést szeretünk volna mellé társítani úgy, hogy civil szervezetek, művészek, közéleti emberek fogtak össze, pártállástól függetlenül, és dolgozták ki ezt a javaslatot.

(Dr. Rétvári Bence: Felháborító az MSZP...!) Ne háborodjon fel, államtitkár úr, hanem vegyen részt a bizottságon, és akkor megtudja, hogy nem támogatják önök ezt a javaslatot! Ennyit az ön felháborodásáról!

Azt követeljük Orbán Viktortól és kormányától, hogy fejezze be ezt a pazarlást, fejezze be az urizálást, mert miközben erről vitatkozunk, éppen a napokban vált világossá, hogy van 3 milliárd forint arra, hogy télen is lehessen fűteni foci pályákat. Arra van pénz. Arra van pénz, hogy az önök urizálásának terepein, legyen az önkormányzat, legyen az Nemzeti Bank, önök elkölthessék a köz pénzt. Erre önök mindig kínosan figyeltek. De mikor figyelnek arra, hogy a szegénységben és a dolgozói szegénységben élők millióinak segítsenek?

A pazarlás az önök politikájának a részévé vált. Ha a kormány képtelen arra, hogy ezen változtasson, mert sokkal fontosabb az önös érdeke, mint az, ami a nép érdeke lenne, akkor azt látjuk és azt kell kimondanunk, hogy önök nem a nemzeti érdeket szolgálják. Ezért követeltük az elmúlt hónapokban és követeljük ma is a fizetésemelést ápolóknak, pedagógusoknak, a közigazgatásban dolgozóknak, katonáknak, rendőröknek, mindenkinek, aki ezt az országot működteti. Azt akarjuk, hogy legyen béremelés Magyarországon!

Önök holnap elkezdene egy bértárgyalást a szakszervezetekkel. Legyen világos, ma már minden nemzetközi és hazai elemző egyetért abban, hogy önök nemcsak hogy a gazdasági növekedést akadályozzák, hanem egyenesen gerjesztik az elvándorlást Magyarországról, és hiányszakmák tömkelege jelenik meg. Pedig nem kell mást tenni: bért kell emelni. Ha önök úgymond visszavennének abból, hogy mindenkit megadóztassanak és minden egyes jövedelemre csak adóterheket rakjanak, akkor lenne pénz arra, hogy az embereknek fizetésemelést adjanak. Önöknek el kell döntenie, hogy fűtött gyepet akarnak saját maguknak, vagy fűtött otthonokat szeretnének Magyarországon. Ez a választási lehetőség mind a mai napig fennáll.

Kíváncsian várom, hogy holnap a kormány és az érdekegyeztetési tárgyalások végeredményeként létrejön-e az a jogos követelés: minél több bér, annál magasabb minőségű munka ad lehetőséget Magyarországnak valódi fejlődésére. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Hol volt ez a fajta eltökéltség az MSZP-frakció részéről a fűtött lakások kapcsán akkor, amikor a rezsicsökkentésről kellett volna szavazni például itt a parlamentben *(Tóbiás József: Megszavaz-*

tuk!), ezt megelőzően pedig a társadalmi vitában (*Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.*) nem a szolgáltatók érdekeit nézni? (*Dr. Józsa István: Több kell!*)

Hol volt akkor az MSZP-ben a hasonló elköteleződés, amikor a saját kormányzásuk ideje alatt tizenötöszer emelték meg az árát a különböző rezsitételket adó tételeknek? Hol volt akkor a Szocialista Párt? Akkor nem volt senki, aki a Szocialista Pártból felállt volna, és azt mondta volna, hogy több százezer embernek nincs fűtött lakása, és nem emelhetjük az egekbe, kétszeresére és háromszorosára a villanyt és a gáznak az árát? Akkor hol volt ez a fajta elkötelezettsége a Magyar Szocialista Pártnak?

Amikor az emberek béremeléséről van szó, hol volt ez a fajta elkötelezettség 2008-ban, amikor a rendőröktől, az ápolóktól, az orvosoktól vagy a pedagógusoktól egyhavi bért elvettek? (*Tukacs István: És 2002-ben?*) Hol volt, tisztelt képviselő úr, a Magyar Szocialista Pártnak ez a fajta szociális elkötelezettsége? (*Tóbiás József: A jelenről beszélj! - Közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.*)

Tisztelt Képviselő Úr! Ha a Fidesz-KDNP nem lép a rezsicsökkentés politikájára, és nem védi meg még ma is, nap mint nap Brüsszelben a különböző európai uniós fórumok előtt a rezsicsökkentéssel kapcsolatos versenyszabályozási vagy más csatákat, akár jogi, akár más eszközökkel, ha ez nincsen, ön szerint mennyivel több embernek a lakásában nem lenne most meleg? Mennyivel többen nem tudnák kifűteni a lakásukat? Jóval többen! (*Dr. Józsa István: Sokkal olcsóbb lehetne már! - Dr. Szél Bernadett: Az energiatárolás támogatások...!*)

És ha megnézi ön, hogy mennyi például a rezsitartozások összege: 140 milliárdról, ön is tudja, a rezsicsökkentés révén ez 77 milliárd forintra csökkent. Ennyivel kevesebbel tartoznak. (*Tóbiás József: Mert a többiben nincs fűtés!*) Ennyivel több ember jutott előrébb és tudja kifűteni a lakását. De akár ezt megnézhetjük évről évre, hogy az önök kormányzása alatt mennyi volt ez a probléma, és most mennyi. Ön szerint mennyivel csökkent azoknak az embereknek a száma, akiknek probléma a lakás kifűtése? (*Tukacs István: Most itt ő kérdez, és te válaszolsz!*) 250 ezerrel. (*Dr. Józsa István: Válaszolni kellene, államtitkár úr!*) Korábban a lakosság 13,7 százalékának jelentett ez gondot, most pedig már csak 11,2 százalékának.

Bár ön azt mondja, hogy ilyesfajta KSH-adatok nincsenek, de minden novemberben a KSH honlapján publikálásra kerülnek, csak hogy az első mondatára is reagáljak. (*Tóbiás József: A szegénységi adatokat nem közlitek! - Közbeszólás az MSZP soraiból: Már meg van írva? - Derültség az MSZP soraiban.*) 250 ezer fővel kevesebb volt az, aki a tavaly novemberi adatközlés szerint bármifajta problémával küzdött. Hogy még mindig vannak ilyenek, ez egyértelmű, ezért kell a kormánynak például az adócsökkentések politikáját továbbvinni (*Tóbiás József: Több az adó, mint volt!*), hiszen ezáltal is több pénz marad az embereknél. Ön is tudja, hogy hány ezermilliárd forint az, ami a családoknál marad, pontosan 2014.

január 1-jétől ráadásul a kiskeresetű, több gyermeket nevelő nagycsaládoknál, hogy nekik ne legyen probléma a lakás rezsijének a kifizetése vagy bármilyen gyermekekkel kapcsolatos kiadás.

(13.10)

Önök miért nem tudták érezhetően csökkenteni a személyi jövedelemadót? Önök miért nem tudták csökkenteni az emberek, a dolgozó emberek által hónapról hónapra fizetett közterheket? Miért nem léptek ott előre? Miért nem mondták ott, akkor azt, hogy igenis, az embereknek többet kellene hazavinni, ezért csökkentjük a személyi jövedelemadót? Miért nem mertek ilyesfajta lépéseket tenni és áthárítani ezeket a közterheket a nagy multinacionális vállalatokra? Mert ők fizetik most azokat a közterheket, amelyeket korábban az emberek fizettek meg Magyarországon. De mondhatok más számot is önnek, tisztelt képviselő úr, hogy mennyien mondják azt, hogy az üdülésük problémát jelentett. Ezeknek a száma 700 ezerrel csökkent az elmúlt három esztendőben, 700 ezerrel többen engedhetnek meg maguknak egy egyhetes üdülést. De akár csak hogyha a húsétfogyasztásra nézünk rá, 580 ezerrel kevesebb ember mondja ezt, hogy anyagi problémák miatt nem tud kétnaponta húsételt fogyasztani.

Amiket ön mond számokat, nyilván azt jelzik, hogy van Magyarországon valóban körülbelül 400 ezer ember, aki nagyon-nagyon szegény körülmények között él. Nyilván a mi feladatunk az ő segítségük, csak nem mindegy, hogy erre a 400 ezerre jóval nagyobb számokból jutottunk és csökkent azok száma, akik nagy nehézségek között élnek Magyarországon. Ez köszönhető akár a rezsicsökkentésnek, akár más kormányzati intézkedéseknek.

És ha ön aggódik azért, hogy tényleg, aki ilyen nehéz helyzetben van, az tanulni tudjon, melegben legyen, egészséges körülmények között, a „Biztos kezdet” gyerekházakkal kapcsolatos költségvetési támogatásokat miért nem támogatták? 12 ezer gyermeknek és szülőjének jelent menedéket, minden évi költségvetésben benne van, 112 darab ilyet hoztunk létre, ott van benne a költségvetésben ennek a tétele, a költségvetést önök ezzel együtt nem támogatták. Vagy a gyerekesélyprogram 80 267 gyermeknek lehet segítség, ha az idén nyári adatokat nézzük. Vagy a tanodákban, 178 tanodában 3500 gyermeknek tudunk normál körülmények között, melegben, fűtött helyiségben, jól világított helyiségben a tanuláshoz segítséget nyújtani. (*Zaj, közbeszólások az MSZP soraiból.*)

Tudja, tisztelt képviselő úr, lehet olyan hangulatot kelteni, mintha Magyarországon egyre rosszabbul élnének az emberek, csak ha akár a kiskereskedelem adataira néz (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), akkor azt látja, hogy a hétköznapi, bérből élő dolgozó emberek most már 7 százalékkal többet költenek, mint egy évvel ezelőtt. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padso-rokban.*)

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Illó tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy a párbeszédétől most tekintsünk el. Azt gondolom, ha kölcsönösen meghallgatjuk egymást, sokkal előrébb leszünk.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Ikotity István képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „Meddig herdálják még a felzárkóztatásra szánt milliárdokat?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Az elmúlt időszakban az LMP számos olyan felzárkóztató programról számolt be, ahol felvetődött a korrupció gyanúja, de legalábbis százmilliós pazarlásokkal voltak tele ezek a programok. Fény derült mindezekre - mindjárt néhány példát is mondok ezekből -, fény derült mindezekre, de a következmények elmaradtak.

Elsőként megemlíteném, Hadházy Ákossal bemutattuk a „Híd a munkába” program elképesztő kiadásait, a havi 500 ezer forintért bérelt, darabját 500 ezer forintért bérelt Opel Corsáktól kezdve a 30 millió forintos, valószínűleg nem is létező toborzási tanulmányon át a teljesen felesleges 100 milliói irodavásárlásokig; üresen álló irodákról van szó.

Aztán egy másik program: bemutattuk az „Ezer roma nő képzése” programot, melyet annak ellenére nevezett Balog Zoltán miniszter úr az egyik legsikeresebb uniós programnak, hogy sok százezer forintért képeztek dajkákat, szociális asszisztenseket, miközben ennek negyedéért elvégezhetnék volna ezeket a képzéseket bármelyik piaci szakképző intézményben; óriási pazarlás volt ez is. Némi huzavona után ellátogathattunk a minisztériumba is, ahol betekinthettünk a részletekbe. Kiderült, hogy miért volt ilyen drága ez a program: fejenként átlagosan 10 millió forintot kaszáltak a megvalósítók azon, hogy pár hónapos képzéseket csináltak hátrányos helyzetű roma nőknek.

Aztán beszéltünk az „Út a szakmaválasztáshoz” programról - már a harmadik programot említem -, ahol 30 millió forintért tartottak egynapos szakmai rendezvényt, több furcsaságot nem is említve. Bemutattuk az Eötvös-program keretében elkészült, elképesztő butaságokat tartalmazó, 31 millió forintért készült, elhíresült nyúlkönyvet is, amelyről azóta kiderült, hogy Amerikából nyúlták. Legutóbb pedig a „Roma államreform” programot lepleztük le. Sikertült egymilliárd forintból főtevékenységként 1215 embert tréningezni társadalmi befogadásból 30 órán keresztül.

A programokat a korábban Farkas Flórián fideszes képviselő és miniszterelnöki biztos vezette Országos Roma Önkormányzat, illetve az EMMI háttérintézménye, a TKKI valósítja meg. Előbbiben éppen zajlik a palotaforradalom, utóbbi pedig annyira hatékonyan használja fel a közpénzeket, hogy 25 millió forintért akarta eltakarítani a havat a reklámkampányok szervezésére szakosodott céggel egy iskolaudvarnyi területéről - 25 millió forintért! A szá-

lak egyébként összeérnek: a TKKI korábbi vezetője, Köpeczi-Bócz Tamás, a botrányok közepette lett miniszteri biztosból az EU-s fejlesztésekért felelős államtitkár az EMMI-ben.

Tisztelt Ház! Hány ügyet kell még az LMP-nek felderítenie, hogy abbahagyják ezt a pazarlást? Meddig herdálják még a felzárkóztatásra szánt milliárdokat? Meddig hagyják, hogy súlyos milliárdokat öljenek még a kamu programokba, s meddig védik még Farkas Flóriánt? Ez nem közönséges pazarlás vagy adott esetben korrupciógyanús támogatásosztás, ezekben az esetekben kiszolgáltatott, szerencsétlen emberek felzárkóztatásának lehetőségét pazarolják el. Szegény embereknek járó pénzeket nyereszkeskedni nemcsak bűn, hanem aljas, alávaló cselekedet is. Egy felelős kormány nem tűrheti ezt egy percig sem.

Nem elég, hogy a hazai foglalkoztatás, oktatás és szociálpolitika eszköztára egyébként is ellentétes bármilyen felzárkóztató programmal, még az erre a célra szánt uniós forrásokat is lenyúlják. Az LMP szerint ezért le kell állítani az ORÓ és a TKKI kamu felzárkóztató programjait és alapjában átgondolni a felzárkóztató politikáját. Ebből a forrásból sokkal inkább tehetséggondozó és ösztöndíjprogramokat kellene indítani. Nem kellene az irreális áron bérelt Opel Corsák, nem kellene a tízmilliós kamu tanulmányok, nem kellene a fejenként 500 ezres dajkaképzések, nem kellene az idétlen nyúltankönyvek, nem kell a mentorokat fürdővárosban érzékenyíteni méregdrágán, de arra sincsen szükségünk, hogy a projektgazdák a Podmaniczky-Vigyázó-kastélyban mulassák el a milliókat nyitó- és zárórendezvény címen, és nincs szükségünk Farkas Flórián miniszterelnöki biztos tevékenységére sem. Egyáltalán, miért kapja ő a fizetését? Milyen munkát végez ő? Hogy lehetséges az, hogy az általa is felügyelt területen sorra bukkanak elő a gyanús ügyek, elképesztő pazarlások, felelőtlen gazdálkodás? Javasoljuk, hogy szüntessék meg a pozícióját és kérjék végre számon, ne falazzanak továbbra is neki. Ami felzárkóztatópolitika címen folyik az országban, egy szegény, amelyben Farkas Flóriánnak kiemelt felelőssége van.

Tisztelt Ház! Azt gondoljuk, hogy az esélyteremtésnek és a felzárkóztatásnak nem a pazarlásról, átláthatatlanságról (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), gyanús ügyekről kellene szólnia, a jelenlegi kormányzati uniós pénzköltési gyakorlatot fel kell számolni, gyökeresen meg kell változtatni. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni. Öné a szó, államtitkár úr.

(13.20)

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Abban nyilvánvalóan egyetértünk, hogy ez az

egyik legfontosabb terület, hiszen Magyarországon óriási problémát jelentenek a területi különbségek, óriási problémát jelent az, hogy ha valaki Kelet-Magyarországon egy kis faluba születik, akkor mennyivel nehezebb neki olyan tudásra szert tenni, amiből megélhetést is szerez. Éppen ezért azoknál, akik ezen a területen dolgoznak, a bizalom fenntartása talán még fontosabb, mint más területeken. Ezért volt fontos számunkra - mint arra ön is utalt -, hogy amikor önökben bármifajta gyanú felmerült bármelyik felzárkózási forrás elköltésével kapcsolatban, igyekeztünk önöknek iratbetekintést is lehetővé tenni (*Dr. Szél Bernadett: Köszönjük szépen!*), amire a korábbi megelőző időszakban, 2004 óta szerintem nem nagyon volt példa, arra, hogy egy képviselő vagy bárki más ilyen nyilvánosság, ilyen átláthatóság mellett maga is átnézhesse ezeket az iratokat.

De nyilván nemcsak önökre kívántuk ezt bízni, hanem folyamatosan monitoringoztuk és vizsgáltuk az itt elköltött források sorsát. Ön is tudja, tisztelt képviselő úr - de mivel itt újra elmondta, ezért engedje meg, hogy ismét felhívjam a figyelmét arra -, a nyár során pontosan azért rendeltünk el a „Híd a munka világába” programmal kapcsolatban mi is és a Miniszterelnökség részéről is vizsgálatokat, hogy ha bármifajta szabálytalanság van, akkor annak ne csak felszólalásokban, hanem jogilag értékelhető határozatokban is legyen következménye. Ön is tudja, hogy 12 esetben indult szabálytalansági eljárás a „Híd a munka világába” programmal kapcsolatban, 272 millió forint vonatkozásában; 11 esetben került sor szabálytalanság megállapítására, ez 271 millió forint értékű volt, és 228 millió forintot visszafizetendőnek minősítettünk a vizsgálat végén. A határozatok egy része már jogerőre emelkedett, egy másik része még nem, azokban még folyik a másodfokú eljárás.

Az egész projekt rendszere átszervezésre került. Ön is tudja, hogy milyen változások történtek a konzorciumi tagok között. A támogatási összeg lényegében a felére csökkent, mivel az indikátorokból ez volt kiolvasható, hiszen a foglalkoztatási szövetkezet mint fő cél létrejött, a képzések jó része is létrejött, de ahol ez nem volt biztosítható, ott csökkentettük a támogatás összegét, és már csak feleakkora támogatásról van szó, mint amiről a nyár elején beszélhettünk. Az ön által elmondottak egy része május-júniusban valószínűleg még megállt volna, de a vizsgálat után, a támogatásszervezés módosítása, átszerkesztése után ez már nem valósul meg. Egyébként ügyesen fogalmazott, mert ön is nagyon jól tudja, én is nagyon jól tudom és az újságolvasók is tudhatják, hogy nem történt meg a szerződés kötés semmifajta hősöpréssel kapcsolatban olyan összegről, amit ön itt említett, pontosabban nem került kifizetésre egyetlen forint sem abban az összegben, amit említett. Ez tehát retorikailag jó fordulat, de természetesen senki sem söpörtetett havat, és nem fizetett ki tízmilliókat arra, hogy havat takarítsanak el.

Ugyanakkor gondolja végig, tisztelt képviselő úr, hogy mielőtt ez a szervezetrendszer létrejött, kinek a

kezében volt, ki tudta vinni az állam részéről a felzárkózási projekteket. Itt egy olyan támogatási szisztémával álltunk szemben, amikor az államnak egy saját intézménye sem volt, amelyik felelősséget tudott volna vállalni azért, hogy ezeket a forrásokat jól elköltse. Nyilván lehet sokféle kritikát megfogalmazni vele szemben, de mégiscsak olyan infrastruktúrát épített ki, hogy egy időben 7100 embernek tud képzést biztosítani, 178 oktatóteremben, 222 tanműhelyben, és több tízezer ember meg is fordult ezekben. 2014-ben például 70 ezer közfoglalkoztatott képzését tudta elvégezni, és nagyon sok más felzárkózási programot is végig tudott vinni, el tudott indítani. Ön sokszor a kiszervezésekre hivatkozik: az összes európai uniós forrásnak csak a 14 százalékát kellett külső beszállítóval megoldania, a többit a saját közalkalmazottaival oldotta meg, akik nyilvánvalóan a közalkalmazotti bértábla szerint vannak alkalmazva a TKKI számtalan intézményében, hiszen 33 településen van jelen valamilyen irodával, amelyben képzéseket is tudnak végezni. Azzal, hogy létrejött ez az intézet, amelyik egységbe tudja fogni a felzárkózási projekteket, amelyik az állam részéről felelősséget tud viselni, nem pedig kontrollálhatatlan módon, egyik évben az egyik civil szervezethez, a másik évben a másik civil szervezethez jutnak a források, ezáltal intézményesen előrébb jutottunk.

S mi továbbra is azt tudjuk kínálni a képviselő úrnak, mint eddig, hogy ha bárhol bármilyen gyanúja felmerül, ahogy eddig is mindig be tudott jönni a minisztériumba és meg tudta nézni az iratokat, úgy ezután is rendelkezésére bocsátjuk azokat az iratokat, amelyekbe be kíván tekinteni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Soltész Miklós képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport: „Közös segítség Kárpátjának és Ukrajnának” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt héten súlyos kijelentés hangzott el Colleen Bell amerikai nagykövet asszony szájából, aki a következőt mondta: „Tisztában vagyunk vele, hogy rekordszámú migráns érkezett Magyarországra, az ország pedig nagyon nehéz választás elé került. Az országnak joga van megvédeni a határait, de kötelessége is, hogy segítse a menekülteket. A xenofób, azaz idegengyűlölő retorika nem segít abban, hogy megoldást találjunk a problémára.”

Érthetetlen a nagykövet asszony mondata, gondolatmenete, hiszen a magyar határvédelem sikerrel járt. Érthetetlen, hiszen az európai közvélemény nagyon nagy része már hasonló megoldásokat sürget a kormányaitól. Érthetetlen, mert a magyar hatóságok és az emberek minden segítséget megadtak a rászorultaknak, az elesetteknek. Mi is aggódhatnánk az Amerikában elharapózó erőszak miatt. Mi is ag-

godalmunkat fejezzük ki az iskolai lövöldözésekben elhunyt diákok és tanárok értelmetlen halála miatt. Azért is érthetetlen ez a magatartás a nagykövet aszszony részéről, mert sokkal több közös terület köt minket össze, sokkal több közös feladatunk lenne, mintsem egyoldalú kijelentésekkel rombolni a két ország közötti viszonyt. Ilyen feladat az Ukrajnát érintő súlyos politikai döntések és súlyos gazdasági helyzet mielőbbi közös megoldása. Ezen feladatokhoz tartozik a közös megoldást igénylő humanitárius segítségnyújtás is.

Itt érdemes egy pillanatra megvizsgálni, megnézni azt, ami az elmúlt napokban történt az ukrainai, azon belül a kárpátaljai helyhatósági választásokon. Talán a legfontosabb a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség és az Ukrainai Magyar Demokratis Szövetség széles körű, egyöntetű összefogása. Fontos segítség volt az is, hogy az egyházaink, így a római katolikus egyház, a református egyház és a görög katolikus egyház kiállt az összefogás mellett, támogatta a magyar közös koalíciót. És ugyanígy fontos volt a civil szervezetek, ezen belül például a Pedagógusszövetség támogatása. De a sikerhez hozzájárult a magyar kormány külpolitikája, a gazdasági és oktatási célú támogatások, valamint a humanitárius segítségnyújtások Kárpátalját megcélzó törekvései is. Ez utóbbi nem válogatott a magyar, az ukrán és a ruszin nemzetiségű rászorultak között. Ezért is lehetséges, hogy Beregszászon, Nagyszőlősen, de más településeken is nagyarányú magyar győzelmet hoztak a választások úgy, hogy ukrán emberek is segítettek a választások sikerében, mégpedig nagyon nagy számban.

Tisztelt Országgyűlés! További segítségre szorul Ukrajna. Továbbra is bajban vannak Kárpátalján és nagyon nehéz helyzetben az emberek. Éppen ezért visszamenőleg is köszönöm a karitatív szervezetek, a jó szándékú emberek eddigi segítségét, a kormány támogatását, de kérjük - mert továbbra is óriási nagy feladatunk van - mind a karitatív szervezeteket, mind a jó szándékú embereket és a testvértelepüléseket is, hogy folytassák azt a támogatást, amit az elmúlt években, az elmúlt hónapokban megkezdtek. De itt megszólítom és kérem az amerikai nagykövet asszony jó szándékú segítségét is, hogy egy nagyvonalú amerikai felajánlással, közös humanitárius segítséget nyújthassunk Ukrajnának és Kárpátaljának egyaránt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván válaszolni az elhangzottakra.

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Nemcsak a felszólalását köszönöm, tisztelt képviselő úr, hanem azt is, hogy mielőtt erről a kérdéstről beszélt, személyesen is ellátogatott Kárpátaljára, sőt a Kárpátalján túli területekre is, és személyesen viseli

gondját az ott lévő magyar közösségnek lehetőségeinkhez mérten, hiszen nem először járt ott az utóbbi időben a krízis kirobbanása óta, hanem immár sokadszor. Magyarország Kormányának is - bár a bevándorlási krízishelyzet a világpolitikában nyilván sokak figyelmét leköti - az a feladata, hogy a kárpátaljai magyaroknak is ott segítsen, ahol nekik erre a leginkább szükségük van, márpedig mostanában eléggé sok területen van erre szükség. Éppen ezért már az idén tavasszal egy 85 millió forintos támogatásról döntött a kormány, ezt a nyáron kiegészítettük egy igencsak széles körű támogatási programmá, és összesen 650 millió forintnyi támogatást biztosít az idén a kormányzat.

(13-30)

Ebből a legnagyobb összeget, 486 millió forintot az ottani pedagógusok jövedelemkiegészítésére. Közismert tény, hogy a hiperinfláció révén rendkívül keveset ér most akár a pedagógusoknak, akár másoknak a bére, nagyon nehéz megvásárolni a legalapvetőbb élelmeket is. Nem beszélve arról, hogy a közelítő téli szezonban ha valaki a rezsit kifizeti, már arra az átlagbére el is megy, és akkor még nem marad miből élnie. Ezen túlmenően 116 millió forintot a gyermekek étkeztetésének támogatására biztosított a kormányzat. Ebből legalább 4 ezer kárpátaljai óvodáskorú gyermek étkeztetését tudjuk magyar forrásokból biztosítani; 50 millió forint pedig a lelkeszek munkájának segítségét szolgálja Kárpátalján.

Június 2-án indult civil és karitatív szervezetek segítségével, államtitkár úr hatékony közreműködésével 100 millió forint értékű adomány, 8 kamion 126 tonna élelmiszert, gyógyászati segédeszközt vitt, fele részben Kárpátaljának, fele részben pedig Kárpátalján túli ukrán területekre is. Idén nyáron többen is találkozhattak az Erzsébet-táborokban kárpátaljai fiatalokkal, hiszen 3 ezer fiatalt láttunk vendégül az Erzsébet-táborokban. Itt, a Parlamentben pedig képviselőtársaimmal közösen egy-egy órára körbe is vittük őket a Parlament épületében; mielőtt hazamentek volna Kárpátaljára, azelőtt ide tértek be, a Parlamentbe. Bizom benne, hogy ez nekik egy ki-kapcsoló, feltöltő egy hét volt egyébként az év közbeni nehézségek mellett.

Azért is különösen fontos ezeket a kárpátaljai támogatásokat megadni, hiszen önök is nagyon jól tudják, hogy Kárpátalján nem olyanok az ukrán jogszabályok, mint itthon a magyarországi jogszabályok. Azok a magyar nyelvű, egyházi fenntartású líceumok, ahova az ottani magyar fiatalok jó része jár, ahol magyar nyelvű képzést kaphatnak, semmifajta állami támogatásban nem részesülnek. Míg Magyarországon egy nemzetiségi iskola vagy egy egyházi iskola ugyanakkora támogatást kap, mint egy állami iskola, ezzel szemben Kárpátalján nem-hogy állami iskola, ezzel szemben Kárpátalján nem-hogy ugyanannyit nem kap, semmifajta támogatást nem kap. Az, hogy a kárpátaljai magyarság meg tudja őrizni az iskolákat, az az egyházaknak, az egyházak anyagi szerepvállalásának köszönhető, ezért

fontos, hogy Magyarország innen, az anyaországból is próbálja segíteni ezeknek az intézményeknek a fennmaradását.

Szintén fontos megemlíteni, hogy a keleti partnerség programban összességében 200 millió forint az, ami oktatási, kulturális vagy egyházi intézmények számára felhasználható forrás. Lehetne sokféle egyedi példát is mondani arra, hogy akár a Pedagógus-szövetség működését miként támogatja a magyar kormány 6 millió forinttal, vagy akár az egyházkerületek különböző oktatási programjait szintén sok-sok millió forinttal; pedagógus-továbbképzéseket is vagy a szülőföldi nyári akadémiát is szintén milliós tételekkel támogat a kormányzat. A tankönyv- és taneszköz-támogatást vagy a szórványban folyó oktatás támogatását mind-mind fel lehet sorolni abból a 33 millió forintos csomagból, amit köznevelési területen igyekszünk Kárpátalja részére biztosítani. És nyilvánvalóan ezt folytatjuk tovább, hiszen az államtitkár asszony a napokban fog Kárpátaljára látogatni, és magyarnyelv-tankönyveket, magyar mint idegen nyelv tankönyveket is vagy a magyar nyelv mélyebb elsajátítását szolgáló tankönyveket fog vinni Kárpátaljára.

Emellett, ahogy államtitkár úr, képviselő úr is kiemelte, nemcsak a kárpátaljai magyarok, hanem az Ukrajnában élő ukránok megsegítése is fontos célkitűzése volt Magyarországnak. A velencei táborban ukránjai ukrán gyerekek vehettek részt. És nyilvánvalóan Magyarország megvizsgálja annak a lehetőségét is, hogy miként lehet adott esetben megszűnő ukrán felsőoktatási képzések esetében akár Kelet-Magyarországon, a Nyíregyházi Főiskolán vagy máshol, az ott megszűnő felsőfokú képzéseket továbbfolytatni. Kelet-Magyarországon 4-5 ezer fő felsőoktatási hallgató befogadására van lehetőség. Itt kell azt megvizsgáljunk, hogy hogy jobb, hogyha ez egy Magyarországon, magyar szabályok szerint akkreditált ukrán-orosz nyelvű képzés, vagy pedig egy Ukrajna által akkreditált képzés, de mindenképpen fontos segítenünk őket. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret telését.)* Hétszáz fő befogadására kollégiumban azonnal van lehetőség, de vizsgáljuk ennek a további kibővítését is.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Vágó Sebestyén képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „A szociális dolgozók maradhatnak az út szélén?” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Úgy kezdeném a napirend előtti felszólalásomat, hogy a szociális szférában a helyzet változatlan. Még mindig ez az ágazat az, amelyiknek a dolgozói a legjobban ki vannak szolgáltatva, az elszegényedéshez a legközelebb állnak, ennek a veszélye

náluk áll fent a legjobban, ugyanis az ő bérhelyzetük a legrosszabb még mindig az országban.

Nagyon jól tudjuk, hogy mi a helyzet, milyen, az egész országot sújtó folyamatok sújtják a szférát is, és főleg, hogy ebben a nehéz helyzetben vannak ezek a folyamatok, ezek fokozottabban jelentkeznek a szociális ágazatban. Mire gondolok? Gondolok például a kivándorlásra.

Ma akár egy többdiplomás, akár évtizedek óta az ágazatban dolgozó embernek nem kell hogy sokszor átgondolja, mit válasszon: itt maradjon ezért a neveltséges bérért, vagy kimenjen Nyugatra, kimenjen mondjuk, Németországba vagy Angliába, és egy idős embert vagy egy fogyatékossgal élő személyt ápoljon, gondozzon, ötször, tízszer annyi fizetésért, mint amennyit itthon keres.

Néhány percet szeretnék megspórolni a válaszból az államtitkár úrnak. Megcáfolnám azokat az indokokat meg érveket, amiket ilyenkor szoktunk hallani, hogy milyen nagyszerű intézkedései voltak a kormányznak, és ezek milyen nagyszerűen érintették az ágazatban dolgozókat.

Kezdjük az egykulcsos adóval! Az alacsony bér miatt, a minimálbérhez közelítő bér miatt a legrosszabbul az ebben a szférában dolgozók jártak: az egykulcsos adónak köszönhetően nemhogy emelkedett, hanem csökkent a fizetésük, mert az adójóváírással nem tudtak élni.

A családi adókedvezmény. Két lehetőség van ma sajnos Magyarországon az ágazatban. Az egyik az, hogy nagyon fiatal pályakezdők vannak, akik ezzel a jövedelemmel, ezzel a bérrel, ezekkel a kilátásokkal bele sem mernek vágni a családalapításba - nagyon sokszor a fizikai lehetőségük sincs meg erre -, tehát számukra nem jelent semmit a családi adókedvezmény; vagy a már kiöregedő kollégákat szintén nem érinti a családi adókedvezmény, tehát a fizetésük nem igazán emelkedett.

Válaszként szoktam még kapni azt, hogy milyen nagyszerű pótlékokat adott a kormány. A pótlékokkal két probléma van. Az egyik probléma az, hogy a bérfeszültséget nemhogy csökkenteni, hanem tovább növelni, ugyanis nagyon sok esetben hosszú évek óta ott dolgozó kollégák, azért, mert a fizetésemelésüket pótlékban kapták meg, így az egyéb pótlékok erre már nem jönnek rá, szinte ugyanannyit keresnek, mint akár a végzettség nélkül tegnap beeső ifjú munkatárs. Ez igazságtalan és méltánytalan.

És ez a legutóbbi táblázat, amit láttunk, ami a július elsején hatályba lépett kormányrendelet alapján a szociális szférában dolgozók újabb pótlékemelését jelenti, csak egypár szó, ami eszembe jut erről a táblázatról: értelmetlen, értelmezhetetlen, logikátlan, igazságtalan és méltánytalan. És hogy miért is ilyen? A félelmek beváltak, a fizikai dolgozók megint az út szélén maradtak, sőt már végleg belerúgták őket az árokba. Ez a táblázat, ami, még egyszer megjegyzem, csak pótlékot ad, tehát a pótlékokról előzőleg elmondottak erre is ugyanúgy érvényesek, 25 év után tud csak béremelést nyújtani ilyen formában a fizikai állományban az ágazatban.

És a többit is hogyha megnézi az ember, semmi logikát, semmi következetességet és semmi értelmezhetőséget nem lehet benne találni. Nagyon picit emel néhány dolgozó életszínvonalán, de ez nem elég. Hol van az, amit ígérték? Hol van a szociális életpályamodell? Hol van a kiszámítható jövő? Mert a pótlék nem kiszámítható jövő, mert úgy, ahogy a kormány adta egy rendelettel, ugyanúgy bármelyik pillanatban egy kormányülés után vissza is vonhatja. Ha életpályamodell van, abban fixált időpontok, emelések, kategóriák vannak; akkor nincs probléma, akkor mindenki megnyugodhat, és a kezdeti nehézségeket, a pályakezdés nehézségeit, még akár az alacsonyabb jövedelmet is vállalja azért, mert tudja, hogy ha helytáll a szakmában, akkor pár év múlva neki biztos egzisztenciája lehet. Mert azért ne felejtjük el, hogy ők mit hordanak a vállukon!

Ne felejtjük el azt, hogy ha ez a szféra kihullik, mert azt mondja egyik napról a másikra, hogy ebből már elég, ez már így élhetetlen és túlélhetetlen, ha összeomlik a rendszer, akkor mi lesz? Mi lesz a rászorulókkal? Mi lesz az ápolásra, gondozásra szorulókkal? Mi lesz az otthonokban élő idős emberekkel? Mi lesz a háztartásban élő nehéz sorsú családokkal, amelyeknek ez a minimális segítség szükséges ahhoz, hogy máról holnapra meg tudjanak élni, akár mentálisan, akár fizikailag, akár anyagilag?

Kérdezem én: akkor mi lesz? Hol van végre a szociális életpályamodell? Meddig áztatják a szférában dolgozókat, és mikor tesznek végre pontot ennek a mondatnak a végére? Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ha megnézi ön egyes konkrét példákon keresztül, hogy mennyivel kereshet többet most egy szociális szférában dolgozó, mint ezelőtt, mondjuk, öt évvel, akkor azt látja, hogy ha valaki már régebb óta a pályán van, mondjuk, 37 éve, de szakmunkás végzettsége van, és így végez gyermekfelügyelői munkát, akkor ő most 36 ezer forinttal többet keres, mint amennyit keresett ezelőtt, mondjuk, négy évvel, és ebben az adócsökkentési részt nem veszem figyelembe, csak a bruttó bérét.

(13.40)

Ha valaki pedig pályakezdőként úgy gondolja, hogy most megy el családgondozónak a szociális szférában, akkor most 43 700 forinttal magasabb az induló bére pályakezdőként, mint volt ezelőtt öt évvel.

Nyilvánvalóan mindenki örülne, ha még több lenne az a béremelkedés, amiről be tudnék itt számolni önnek, csak tudja, tisztelt képviselő úr, nyil-

ván a gazdaság teljesítményéhez mérhető az az emelkedés, amit a kormányzat megtesz. A magyar reformok működésének következtében a kormánynak van pluszforrása arra, hogy a szociális szférában is bért emeljen, ezt két lépcsőben meg is tette 2014-ben és 2015-ben, és bízunk benne, hogy a működő reformok a későbbiekben további fedezetet is fognak erre nyújtani.

Őn is tudja, hogy 2014. január 1-jétől ágazati bérpótlékot vezettünk be a szociális szférában. Ez 12 milliárd forintos költségvetési pluszforrást jelentett; azt jelenti, hogy 6 ezer és 17 200 forint között szóródik az az összeg, amit pluszjövedelemként kapnak a szociális szférában dolgozók; ez nyilván a besorolásukon is alapszik. Átlagosan tavaly január 1-je óta, tehát idestova két éve 9 ezer forinttal keresnek éppen ezért többet, e miatt az ágazati bérpótlék miatt.

Idén is történt béremelés, nemcsak az adócsökkentések révén vihetnek többet haza, hanem a béremelkedés révén is. Bérkiegészítésre került sor, idén júliustól kapják ezt, 7,6 milliárd forintot biztosítottunk erre a költségvetésben. Itt jóval nagyobb a szórással, hogy ki mekkora összeget kapott, hiszen itt a viszonylag kisebb összegtől egészen a 68 ezer forintig van lehetőség arra, hogy ki milyen emelést kap, de itt hadd utaljak vissza a képviselő úrnak a felszólalásában feszülő ellentmondásra. Őn ugyanis azt mondta, hogy nagyon fontos, hogy megvédjük azt, hogy ezek az emberek itthon dolgozzanak, ne menjenek külföldre, ne ott végezzék el ezt a tevékenységet, akár többszörös bérért.

Az idei évben bevezetett bérkiegészítésnek pontosan ez volt a szándéka. Hiszen láthatjuk, hogy vannak olyanok, akik szakmailag magasabb végzettséggel rendelkeznek, jobban kvalifikáltak, mindemellett még régebb óta is vannak a pályán, és vannak olyanok, akiknek nincs ágazati végzettsége, nincs szakmai végzettsége. Úgy gondoltuk, ha van lehetőség arra, hogy béremelkedést, bérkiegészítést adjunk a szociális szférában dolgozóknak, akkor próbáljuk a teljesítményt minél inkább honorálni, hogy aki akár a saját képzését is komolyabban vette, és ezért magasabb fokú képzettsége van, aki többet van ott az ápolat, gondozottak mellett, mert közvetlenül az ő ágyuk mellett dolgozik, és ehhez akár egyetemi vagy főiskolai szintű képzettséget is szerzett, az ő esetükben differenciáltan magasabb legyen a béremelés, ők jó pár tízezer forinttal most már többet vihetnek haza, mint 4-5 évvel ezelőtt. Úgyhogy, azt hiszem, ez a két béremelési ütem, amely először 93 ezer embernek majd idén második ütemben 63 ezer embernek nyújtott plusz bérkiegészítési lehetőséget, valamit segít azon a helyzeten, amely valóban egyébként még további javításra szorul, hiszen a szociális szférában dolgozók valóban nem tartoznak a sokat keresők közé. Úgyhogy a kormányzat azért lépett ebben a két béremelési ütemben, hogy a szakma megbecsülését is tudjuk növelni, és tudjunk mindenkinek, aki az ágazatban dolgozik, magasabb béreket adni.

Őn is tudja, hogy például házi segítségnyújtás esetében pontosan január 1-jétől lép hatályba egy

olyan módosítás, amely a valódi szakmai - ápolói, gondozói - tevékenységet magasabb összeggel preferálja majd hosszú távon, míg azok, akik ilyesfajta szakmai munkát nem nyújtanak, nyilván nem kaphatnak ugyanakkora összeget, mint a végzettséggel rendelkezők és valódi gondozói tevékenységet folytatók. Itt is próbáljuk minél inkább differenciálni és elismerni azoknak a munkáját, akik valódi szakmai végzettséggel rendelkeznek.

Szintén fontos, hogy akkor lehet egy nagy, átfogó, akár ön által életpályának mondott, akár bérfejtésnek mondott programot végrehajtani, ha kialakul a szociális szférának is egy végleges szerkezete. Ha ez a következő hónapokban, a következő fél évben kialakul, akkor beszélhetünk egy átfogó, életpálya jellegű változtatásról, de a kormány eddig sem dőlt hátra, hanem amilyen lehetősége volt, a növekvő költségvetési bevételekből a szociális szférában dolgozóknak is nyújtott belőle segítséget. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Kósa Lajos frakcióvezető úr, a Fidesz képviselőcsoportjából: „Európa a Soros?” címmel. Megadom a szót, frakcióvezető úr.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Brüsszel által javasolt betelepítési kvóta, amely kötelező kvóta az illegális bevándorlók számára, régóta borzolja az európai politika kedélyeit, de nem volt világos, hogy honnan is származik ez a javaslat, kik, milyen erők állnak mögötte.

A hét végén azonban kiderült, megszólalt az egyik olyan ember, akiről sejthető volt, hogy az idea mögött áll, nemcsak személyében, hanem komoly pénzzel is. Soros György amerikai milliárdos kiadott egy nyilatkozatot, amelyben a következőt mondta: a betelepítési kvótát támogatja, és egyetért vele. Sőt, továbbment: azt mondta, hogy erre a betelepítésikvóta-rendszerre Európának hosszú időn keresztül szüksége lesz - szerinte. Az európai emberek ugyan őt nem kérdezték arról, hogy neki mi a véleménye Amerikában arról, hogy az európaiaknak mire van szükségük, ráadásul azt is javasolta, hogy legalább évi egymillió embernek kell Európába bevándorolnia azokból az övezetektől, ahonnan most jönnek, ami - ne legyen félreértés - az európai családegyesítési szabályok szerint évi 5 millió ember: 1 millió azonnal, és utána jön még 4 millió családegyesítés címén, illetőleg még azt is javasolta, hogy 4,5 millió forintot kellene adni ezeknek az embereknek akkor, amikor Európába települnek. Sőt, azt is javasolta, hogy ha valamely európai országnak nem lenne erre pénze, akkor hitelből kell ezt finanszírozni.

Én azt hiszem, aki még nem értette, amikor arról beszélte európai politikusok, számos magyar politikus itt a Házban is, hogy ez nem valamifajta bibliai csapás, ezek mögött hús-vér érdekek, emberek és dollármilliárdok vannak; ez az illegális bevándorlási hullám nem valami sors különös szeszélye

folytán ránk mért csapás, ez azoknak az embereknek a műve, akik közül egyébként most Soros György meg is szólalt, sőt ő nem kevesebbet állított, mint hogy egyébként azok a válságok, amelyek ezekben az övezetekben kitörték, alapvetően az európai országok felelősségi körébe tartoznak, és ezért Európának mintegy helyt kell állni ezeknek a válságoknak a költségeiért, ami súlyos tévedés - az Európai Unió számos országának semmi köze nincs ezekhez a válságokhoz.

Soros György valószínűleg jobban tenné, ha máshol kereskedne, hogy hol vannak azok az országok, de ő ezt pontosan tudja, mert finanszírozta részben azokat az erőket, amelyek a válságok kibontásában szerepet játszottak, lásd: arab tavasz, narancsos forradalom és társai. Tehát ő pontosan tudja, hogy az Európai Unió országai döntő többségének ehhez semmi köze nincs, mégis, lévén amerikai ember, inkább velünk vitetné el a ballét, és - lévén pénzember - még jól is jönne neki, ha az európai országok kénytelenek lennének egy nagyobb arányú kötvénykibocsátással azt az általa szerényen 4,5 milliónak mondott éves támogatást megadni az illegális bevándorlóknak. Csak halkán jegyezzük meg, hogy ez magasabb, mint a legtöbb magyar ember éves jövedelme, és az se világos, hogy egyébként ezt egyszer kellene-e odaadni, ez bruttó vagy nettó, adómentes juttatás, hogyan képzelte el - bár nyilván az adó kapcsán Soros Györgynek speciális tapasztalata van az életről.

Én azt hiszem, napnál világosabban kirajzolódik az a kép, hogy hogyan kell értelmezni ezt az illegális bevándorlási hullámot. És az is világos, hogy mindenki, aki meg akarja védeni az országát ezektől az emberektől, azoktól, akik egyébként a szerencsétlen sorsú emberek élethelyzetét kihasználva akarnak valamilyen manipulatív akcióba kezdeni, ha ezektől a szándékoktól meg akarjuk védeni az országot és meg akarjuk védeni Európát, akkor harcolnunk kell a kötelező betelepítési kvóta ellen.

Nem tehetünk mást, a magyar emberek ezt már világosan elmondták a konzultáció során, védjük meg az országot, és nem tehetünk mást, ha egy picit is hiszünk még a keresztény Európában.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(13.50)

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rogán Antal miniszter úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, miniszter úr. *(Általános zaj.)* Mielőtt megkezdí a felszólalását miniszter úr, megkérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy szíveskedjenek helyüket elfoglalni, nagyon magas az alapzaj a teremben. Parancsoljon, miniszter úr!

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt

Képviselőtársaim! Valóban, ma Európában két álláspont létezik a bevándorlási kérdéssel kapcsolatban. Az egyik álláspont, amit a magyar kormány és Orbán Viktor miniszterelnök úr is képvisel, amelynek az a lényege, hogy első helyen a határokat kell megvédeni, az úgynevezett hotspotokat az európai határokon kívül kell létesíteni, és a problémát Törökországban vagy éppen a keletkezési helyén, Szíriában kell orvosolni. Egy másik álláspont pedig a Soros György logikája alapján megfogalmazott brüsszeli kötelező kvótarendszer.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kvóta, mondjuk ki őszintén, egy kötelező betelepítést jelent. Azt jelenti, hogy az Európai Unió kötelezően be akar telepíteni a nemzetállamokba bevándorlókat, függetlenül attól, hogy erről mit gondolnak a nemzeti parlamentek vagy a nemzeti kormányok, sőt mi több, e téren az emberek véleménye sem nagyon érdekli sem az Európai Parlamentet, sem pedig a brüsszeli Bizottságot.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kötelező betelepítési kvótát egy képlet alapján fogalmazzák meg. A kezembem tartom a Juncker-képletet, tisztelt képviselőtársaim. Egyszerűnek semmiképpen nem nevezném, de ennek vannak Magyarországra nézve is következményei. Az az 1 millió fő, amiről Soros György beszél, kísértetiesen egybehangzik, mondjuk, azzal az elvárással, amit a német kormány megfogalmazott arra nézve, hogy körülbelül hozzájuk hány ember fog bekerülni az év végéig. Ők 1 millió, 1 millió 200 ezer emberről beszélnek. Ha kiindulok a Juncker-képletből, ez azt jelenti, hogy ez Magyarországra nézve 1 millió ember esetén évente 13 200, 1 millió 200 ezer ember esetén pedig több mint 15 ezer ember betelepítését jelentené.

Ha azt feltételezzük, amit az MTA kutatóintézete is mondott, hogy folytatódni fog legalább öt éven keresztül ez a bevándorlási folyamat Európába, és hozzáteesszük még, hogy itt családegyesítésről nem is beszéltünk, azt kell hogy mondjam, hogy a Juncker-képlet alapján a kötelező betelepítési kvóta egy szegednyi ember betelepítését jelenti Magyarországra öt esztendő leforgása alatt. Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezt úgy, hogy az értelme is megkérdőjelezhető.

Magyarország kormánya, tisztelt képviselőtársaim, a kötelező kvótát sem elfogadhatónak nem tartja, és igazából értelmetlennek, jogtalanoknak és veszélyesnek is tartjuk. Értelmetlennek tartjuk, mert azt gondoljuk, hogy nem oldja meg, hanem valójában súlyosbítja a válságot. A kvóta meghívót jelent ugyanis a migránsok számára, és egyáltalán nem oldja meg az elhelyezési kérdésüket. Németországban, Ausztriában ma sokan azt gondolják, hogy a kvóta révén el fognak kerülni tőlük bevándorlók, de akiket letelepítenek Magyarországon, Lengyelországban, Szlovákiában, mi fogja megakadályozni, hogy a schengeni övezeten belül egyébként visszatérjenek Németországba vagy Ausztriába? Vagy korlátozni akarjuk a schengeni övezeten belül a mozgásszabadságot? Milyen alapon? Esetleg faji alapokon akarnak válogatni a határokon, ami elfogadhatatlan lenne? Vagy, tisztelt képviselőtársaim, ez azzal jár

együtt, hogy a kvóta vége az lesz, hogy egyes európai országok a gyorsan növekvő nyomás miatt vissza fogják állítani az Unión belüli határaikat, ami viszont már a magyarok mozgásszabadságának és a schengeni rendszernek a végét is jelentené. Láthatjuk, tisztelt képviselőtársaim, most már az osztrákok is építési munkálatokba fogtak a schengeni határokon belül, Ausztria és Szlovénia határán. Igaz, hogy csak kaput építenek oldalsó szárnyakkal, de bárhogy is ravaszkodnak a szavakkal, tisztelt képviselőtársaim, végső soron arról van szó, hogy ők is meg akarják védeni magukat, amit természetesnek lehet tekinteni, de az is természetes, hogy ami onnan nézve kapu kerítéssel, az Szlovéniából nézve pedig kerítés kapuval.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szerencsére ilyenre az osztrák-magyar határon nincsen szükség, mert mi, magyarok a szerb és a horvát határon megvédtük Ausztria felénk eső határait is, ahogy az Európai Unió felénk eső határait is. Nem ravaszkodtunk a szavakkal, cselekedtünk, amikor kellett, és azt kell hogy mondjam, képviselőtársaim itt a parlamentben büszkék lehetnek arra, hogy Magyarországnak volt ereje ahhoz, hogy kellő időben és kellő határozottsággal védje meg a magyar és az európai határokat.

Visszatérve a kvótához, tisztelt képviselőtársaim, Magyarország Kormánya azt is gondolja, hogy a kötelező kvóta jogtalan is, mivel az érvényben lévő európai egyezmények, szerződések és eljárásrendek szerint nem volt hatásköre az európai vezetőknek ebben kötelező döntést hozni. Éppen ezért más európai országok kormányaihoz hasonlóan Magyarország Kormánya is szeretne az Európai Bírósághoz fordulni, mert jogtalanoknak tartjuk a kötelező betelepítési kvótát. Azt gondolom, ehhez szükség lesz majd az Országgyűlés és az emberek támogatására is. Azt is mondjuk ki őszintén, tisztelt képviselőtársaim, Magyarország e téren nincsen egyedül, hiszen a visegrádi országok sem támogatják, éppen ellenkezőleg, ellenzik a kötelező *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* betelepítési kvótát. Köszönöm szépen a türelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a **további napirenden kívüli felszólalókat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Novák Előd, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Ágh Péter, Fidesz; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Gúr Nándor, MSZP.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Schmuck Erzsébet, LMP; Korózs Lajos, MSZP; Firtl Máttyás, KDNP; Staudt Gábor, Jobbik; Györfy Balázs, Fidesz.

A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kulcsár Gergely, Jobbik; Magyar Zoltán,

Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Sallai R. Benedek, LMP; Ágh Péter, Fidesz.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ágh Péter, Fidesz.

A csütörtöki napon napirend utáni felszólalásra senki sem jelentkezett.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most a **napirend módosítására** érkezett javaslatról döntünk. A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló T/5349. számú törvényjavaslat bizottsági jelentéseinek és összegző módosító javaslatának vitájára a mai ülésnapon a Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény módosításáról szóló T/6630. számú törvényjavaslat bizottsági jelentésének vitáját követően kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Előtte felhívom szíves figyelmüket arra, hogy a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló T/6326. számú előterjesztés zárószavazására - a Költségvetési Tanács véleményének beérkezésétől függően - vagy holnap a szavazások között utolsóként, vagy november 9-én kerül sor. A napirendi javaslat mindkét határozathozatali időpontot ezzel a feltétellel tartalmazza.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosítással. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége **a javaslatot elfogadta.**

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló országgyűlési határozati javaslat 3. §-a alapján a Fidesz képviselőcsoportja Balla György, Gulyás Gergely, Halász János, Németh Szilárd István, Németh Zsolt képviselő urakat a mai naptól **frakcióvezető-helyettesnek megválasztotta.** Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében gratuláljak kinevezésükhöz és sok sikert kívánjak munkájukhoz.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** A kormány-előterjesztés T/6326. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Költségvetési bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor 60 perces időkeretben. Megadom a szót Szűcs Lajos képviselő úrnak, a bizottság előadójának. *(Általános zaj.)*

(14.00)

Tisztelt Országgyűlés! Amennyiben halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt képviselőtársaink esetleg elhagyják az üléstermet, azt kérem, hogy csendben tegyék. Képviselő úr, ön a szó.

DR. SZÚCS LAJOS, a Költségvetési bizottság előadója: Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Magyarország 2015. évi költségvetési tervezetéről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról született T/6326. számú irományról beszélünk.

Tisztelt Elnök Úr! A 2015. évi költségvetési törvény módosítása azért vált szükségessé, mert a kormány több olyan intézkedést is meg kíván tenni, amely a 2015-ös költségvetés tervezésekor még nem volt előre látható. Ennek a törvényjavaslatnak az általános vitájára október 7-én került sor, majd ezt követően a Költségvetési bizottság az október 13-ai ülésén a részletes vitáját lefolytatta, és lezárta azt.

Az ez évi költségvetés módosítására alapvetően két okból volt szükség. Az egyik, hogy a tömeges bevándorlás és az illegális határátlépések számának növekedése jelentős többletet jelent a kormány számára, ezért az év hátralévő részében a migránshelyzettel összefüggő további feladatok ellátására és az egyéb váratlan helyzetek kezelésére a rendkívüli kormányzati intézkedések tartalékát 60 milliárd forinttal kívánja megemelni. A másik eleme a módosításnak, hogy az MTVA kiadásai az idén jelentős mértékben megnöttek, és eljutottak egy olyan kritikus ponthoz az adósság kamatterhei, amelynek törlesztése már gondot okozna az MTVA-nak. Tekintettel arra, hogy a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap 47,2 milliárd forint összegű adósságkonszolidációja nem növeli meg az államadósságot, sem a hiányt, ezért ezt a módosító szándékot is támogatni tudjuk.

Képviselői módosító javaslat mindösszesen egy került benyújtásra, de azt a bizottság nem támogatta. A bizottság október 21-ei ülésén további módosítási szándékot fogalmazott meg, amely a „Modern városok” program keretében aláírt megállapodások alapján az ott rögzített fejlesztési munkálatok előkészületeinek finanszírozására szolgál. A 25 milliárd forintos többletforrásra a tervezetnél magasabb jövedékiadó- és általánosforgalmiadó-bevételek fedezetet biztosítanak, tehát ez sem veszélyezteti a hiánycélok teljesülését.

Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Házat, hogy szavazatukkal támogassák a költségvetés ilyen irányú módosítását.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, amelyet két felszólaló ismertet összesen 30 perces időkeretben. Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, a Költségvetési bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaink! Többször módosítjuk már az idei költségvetést, ebből van olyan, ami ebben a költségvetésben vagy ebben a módosításban, én úgy gondolom, persze indokolt, hiszen az élet is írja a mi életünket, ami meg nyilvánvalóan tele van olyan kérdésekkel, amelyeket finanszírozni kell. Van olyan, amit mi semmi esetre sem tartunk támogatandónak, van olyan, amelyet mindig is támogatandónak fogunk tartani, és azért mondom ezt így egymás után, hiszen három különböző ügyről beszélünk, mert nagyon szerencsétlen az, és nyilvánvalóan ennek csak egy politikai éle van, amit a pénzügyi kormányzat csak kiszolgál, hogy olyan dolgokat madzagolnak össze, amelyeknek igazából nincsen egymáshoz semmilyen köze, annyi köze van egymáshoz, hogy mindennek van a mai Magyarországon költségvetési kihatása, így van természetesen a menekültkérdés kezelésének is, így van természetesen a közmédiának is, és a városok fejlesztésének is van költségvetési kihatása. Ezek közül van, amellyel mi egyetértünk, van, amellyel nem értünk egyet, és ezt most mindjárt el is fogom mondani.

A menekültügy tekintetében többször mondom el itt, ebben a Házban is, hogy én örülök neki, hogyha a kormány is felismerte, viszont nekünk pedig most el kell magyaráznunk azt, hogy a Magyar Szocialista Párt sem most, nem is szeptemberben ébredt fel ebben a kérdésben, mi júliusban nyújtottuk be azt a költségvetési módosító javaslatunkat, amely szerint hasonló nagyságrendben szeretünk volna a határőrizetben, a menekültek regisztrációjában részt vevő állami szervezeteknek, szervezeteknek, illetve rendvédelmi szervezeteknek, szervezeteknek célzottan nyújtani olyan költségvetési támogatást, amit csak és kizárólag ezek a szervezetek azok, amelyek felhasználhattak volna, nem pedig a rendkívüli kiadásoknak az előirányzatát szeretünk volna megnövelni ezzel az összeggel. És itt nagyon-nagyon egyszerű a mi magyarázatunk, hiszen a rendkívüli kiadások előirányzatának összegét nem mindig rendkívüli kiadásokra fordítják, hanem olyan kiadásokra fordítják, amit vagy nem tudnak máshova kontírozni, vagy egész egyszerűen később jut eszükbe bizonyos dolgokat megvalósítani, és kiderül, hogy utána azt finanszírozni is kell az állami büdzséből. Mi nem szeretnénk, hogyha abból a pénzből, amit a határrendszetre, határőrizetre vagy éppen a menekülteknek az ellátására vagy a regisztrációjára kellene fordítani, ezekből az összegekből esetleg sportrendezvények kerüljenek megrendezésre, esetleg sportlétesítmények kerüljenek felújításra vagy megépítésre, urambocsá, más olyan rendkívüli és nyilvánvalóan hiány-

pótló eseményeket, illetve létesítményeket csinálnak meg belőle, amelyeket itt most nem soroltam fel. A kormány ezekkel úgy bánik, mint hogyha hitbizományba kapta volna őket.

Ezért mi be is nyújtottuk a javaslatunkat, illetve azt a módosító javaslatot is, amelyet nem támogatott a bizottság, amelyet Szűcs képviselőtársam is elmondott, amelyben az volt benne, hogy ezt az összeget célzottan adjuk oda a rendőrségnek és a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalnak. Ezt nem támogatta a bizottság, méghozzá azzal, amit az államtitkár úr is indokolt, hogy mi van akkor, hogyha nem elég valamelyik sorra odahelyezni, és akkor így sokkal könnyebben lehet átcsoportosítani a rendkívüli kormányzati intézkedések között. Mi úgy gondoljuk, hogy sajnos túl könnyen lehet ebben átcsoportosítani, és éppen ezért a jobb átláthatóság és az észszerű részletezettség kedvéért mi azt szeretjük volna, hogyha külön soron és célzottan kerül oda a pénz, ahova az Országgyűlés teljes egészében szánja.

Az MTVA-nak nyújtott 47,2 milliárd forintos, valójában adósságátvállalásról szólván ez az az ügy, amelyet a Magyar Szocialista Párt nem tud támogatni, több dolog miatt nem tudja támogatni. Pénzügyi szempontból azért nem tudjuk ezt támogatni, mert az MTVA az elmúlt időszakban az NMHH-val közösen több mint 700 milliárd forintot kapott, és mi úgy gondoljuk, hogy pénzügyi szempontból az legalábbis nem kivitelezhetetlen, hogy ebből a több mint 700 milliárd forintból öt év alatt sikerült volna legalább lépéseket tenni, vagy éppen akár teljes egészében is kifizetni a 47,2 milliárd forintot, anélkül, hogy idén újra emelni kellett volna a nekik költségvetési támogatásként adott összeget, és anélkül, hogy a jelenlegi költségvetésben át kellett volna vállalni azt a 47,2 milliárd forintot, amivel az MTVA tartozik korábbi beszállítóinak vagy éppen még az előnytelen szerződésekből kifolyólag is. De mi úgy gondoljuk mégis öt év után, hogy ez miért pont most időszerű, és miért kell összemadzagolni az MTVA-nak a támogatását mondjuk, például a menekültügyre fordítandó pluszforrásokkal vagy éppen a „Modern városok” és a városfejlesztési programok költségvetési támogatásával, hogy ezt miért most kell összemadzagolni, ennek egyetlenegy indoka lehet, és bízunk benne, hogy csak ez az egyetlen indoka van, az pedig csak a politikai cinizmus, amit - még egyszer mondom - sajnos most kiszolgál ilyen tekintetben a pénzügyi kormányzat.

Ide kell sajnos citálnom, hogy azért a bizottsági ülésnek volt egy olyan momentuma, amikor az egyik képviselőtársam kiemelte, hogy az MTVA a menekültkérdésben kiválóan közvetítette egyébként az eseményeket, és talán ezért sem kellene az MTVA-tól megtagadni ezt a 47,2 milliárd forintot. Én úgy gondolom, hogy egy magyarországi középváros tízéves költségvetését most odaadni azért, mert nem túl objektívan, sőt ezzel szemben kifejezetten szubjektíven tud, a magyar közmédia a Fidesz propagandáját teljesen szubjektíven tudja szétfröcskölni ebben az országban, azért, én úgy gondolom, hogy nem plusztámogatás járna, hanem annak az inkább az elvoná-

sát vagy éppen mégis az objektivitás felé történő elmozdulását kellene hogy szolgálja.

Ezek a nem pénzügyi érveink ebben a kérdésben, és itt mindenféleképpen meg kell azt említenem, az NMHH beszámolójakor is elmondtuk, és természetesen minden egyes szakmai beszámolónál elmondjuk, hogy az MTVA-nak az objektív tájékoztatás iránti igénye az elmúlt időszakban sokkal többet csökkent, egy Fidesz-propagandagépezet lett, amit a kormányzat, nem is a kormányzat, hanem a kormányzó párt szeretne megjeleníteni bármilyen sűrűséggel, bármilyen nézhetetlen adásokban és bármilyen mérhetetlen nézettséggel, arra önök bármennyit képesek elkölteni. Eddig 700 milliárd forintot költöttek el rá, most elköltenek rá még 47 milliárd forintot.

(14.10)

A harmadik kérdésben, a „Modern városok” tekintetében úgy gondolom, hogy a mi álláspontunk nagyon egyértelmű lesz, és ezt majd természetesen ki fogják majd mások is fejteni rajtam kívül. Ezt mi az egyetlen olyan támogatható célnak tartjuk, ami a jelenlegi költségvetési módosításban benne van, és itt most egy-két adatot hadd emeljek ki.

Amikor legutóbb módosítottuk a költségvetést, akkor 144 milliárd forint átrendezéséről döntött a parlament. Abban mondtuk, csak a BKV és a Városliget tette ki a 63 milliárd forintot a 144-ből, most pedig 132 milliárd forint átrendezéséről, illetve elköltetéséről döntünk a célok megjelölésével, és ebből, úgy gondoljuk, csak a „Modern városok” programjának 25 milliárdja az, ami úgy indokolásában, mint elhelyeztségében is megállja a helyét, illetve a menekültkérdésben, természetesen úgy gondoljuk, hogy forrást kell odatenni. De azzal együtt, ha a forrást nem célzottan odatesszük, ahova szánjuk, akkor sajnos okkal tartunk attól, hogy máshova fog kerülni ez a 63 milliárd forint, nem pedig a rendfenntartó szervekhez, hiszen önökkel szemben azt kell mondjuk, hogy már sokkal több a tapasztalatunk, mint amennyi illúzióknak még maradt.

Ezek a dolgok, ezek a számok, számadatok, ahol az önök egyenes szándéka jelentkezik és az összes többi körítést, amit mellé rakunk és ha ezeket arányba állítjuk egymással, akkor látjuk meg azokat a prioritásokat, tisztelt képviselőtársaim, amit ez a parlament politikailag maga elé tűzött: a saját maga politikai propagandáját, illetve az azt kiszolgáló intézkedéseket iszonyatos mértékben tudja finanszírozni, teljesen mindegy, hogy mennyi közpénzről van szó. Ott akkor annyi mehet el, amennyit csak szeretnének. A városok fejlesztésére nem fog annyi jutni, de még a fele sem fog annak jutni, mint amennyit az MTVA adósságrendezésére kívánnak fordítani.

Hol van az a józan ész, államtitkár úr, és hol van az az arányosság, ahol azt lehetne követelni és rendszeresen számon kérni egy kormányon, hogy legalább öt magyarországi nagyvárosra Budapesten kívül legalább annyit költsön és csináljon egy olyan programot, amelyik legalább annyit kap, mint amennyi

az átvállalandó adóssága az önök médiabirodalmának, az állami médiának, ami valójában nem is objektív.

Hol van az, államtitkár úr, hol van ott a józan ész és hol van ott a megfelelő priorálás, amikor a legutóbbi költségvetési törvény módosításakor 53 milliárd forintot, 52,9-et szavazott meg a parlament a BKV-nak? *(Banai Péter Benő közbeszólására:)* 52,3? Így a helyes, ahogyan mondja; 52,3 milliárd forintot szavazott meg a parlament a BKV-nak.

Azt igazából persze már olvastuk az újságban, hogy mégsem teljesítették, mert a budapesti Közgyűlésnek ezzel volt dolga, de államtitkár úr, miért kaphatja öt nagyváros csak a felét ennek az összegnek? Úgy gondolom, hogy itt nincs meg az a fajta arányosság, itt nincs meg az a fajta tervezhetőség és itt nincs meg az a józan ész szerinti gondolkodás, amit úgy gondolunk, nyugodtan elvárhatunk a pénzügyi kormányzattól. Persze tudjuk, hogy önök is politikai megrendeléseket kell hogy végrehajtsanak, mint egyébként a mai magyar világunkban nagyjában-egészében mindenhol így van. Tehát a szakmai munka iszonyatos módon leértékelődött. Én csak ezekre az arányokra szerettem volna felhívni a figyelmet.

Összességképpen elmondhatom: szeretnénk támogatni a menekültügy kezelésére fordított pénzösszegeket, de szeretnénk jobban megkötni a kormányzat kezét azzal, hogy célzott sorokra küldենek a támogatást. Az MTVA tekintetében nem tudjuk támogatni, a „Modern városok” tekintetében pedig támogatni fogjuk az előterjesztést.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak, a bizottság másik kisebbségi előadójának. Parancsoljon, képviselő asszony!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Költségvetési bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előzőekben már sok minden elhangzott, hogy milyen kérdések vetődtek fel a bizottsági ülésen. Hadd kezdjem rögtön én is a 47 milliárdos közmédia-adósság átvállalásával.

Itt egy rendkívül sajátos vita alakult ki, nemcsak a bizottságnak azon az ülésén, ahol a költségvetést módosítottuk, hanem a bizottság azon ülésén is, ahol az NMHH tavalyi évi zárszámadása, illetve jövő évi költségvetése került fel. És mint ahogy akkor is elmondtam, a másik napirendi pontnál is elmondtam, illetve most is elmondom önnek, államtitkár úr, nonszensznek tartom azt a helyzetet és azt a szituációt, hogy alapvető kérdésekre az NMHH tekintetében nem kaphatunk választ. De olyannyira nem, hogy nem az, hogy a jövő évi 9,1 milliárd forintnyi tartalékát mire óhajtja majd elkölteni, mire föl ez a hatalmas tartalékképzés, hanem arra sem, hogy a jövő évi költségvetésében megjelenik-e és ha igen, milyen módon jelenik meg ez az adósságátvállalás, ami még

meg sincs szavazva. Tehát mi nem is tudhatjuk, hogy egyáltalában betervezték-e vagy sem.

Amikor az NMHH-ről kérdeztük önöket, önök azt mondták, hogy önök e tekintetében nem felelősek és nem kompetensek, és a plenáris ülés vitáján sem volt senki itt önök közül, ahogy a bizottsági ülésen sem volt. Gondosan el is kerülték a bizottsági ülés helyszínét, csakúgy, mint a plenáris üléstermet akkor, amikor ezen két nagyon fontos napirendről volt szó, nehogy véletlenül például erre a kérdésre is választ adjanak. Mert ha benne van, akkor mi alapján tették be az átvállalást ebbe a két napirendbe, ha viszont nincsen benne, akkor miről fogunk mi szavazni a holnapi napon, hiszen a kettő nincs semmilyen módon egymással összeegyeztetve.

Sajnálatos, hogy ugyanígy nem kaptunk akkor sem választ semmilyen kérdésünkre, és továbbra is kérdés, hogy ez a 47 milliárd akkor pontosan mit is takar. Tehát milyen feltételekkel vállalja át majd a kormányzat ezt a bizonyos adósságot, kiknek hogyan, milyen ütemben gondolja majd visszafizetni. Azt tudjuk, hogy az államadósság részét fogja képezni, tehát most már nemcsak az egyébként rendkívül jól kistafirozott közmédia fogja ezt visszafizetni, hanem az adófizető állampolgárok összessége, tehát majd valamifajta adóbevételből kell ezt önöknek fedezni, hiszen maga a költségvetés is arra épül, hogy minél több adót szedjenek be, és akkor majd ezeket a dolgokat, amiről ez a költségvetés-módosítás szól, majd önök meg tudják finanszírozni.

Tehát igen, a korán kelő és keményen dolgozó kisember fogja kifizetni ezt a 47 milliárd forintos adósságot is, ami azért, tudjuk, hiszen az is elhangzott a vitában, hogy ez egy korábbi, nagyon súlyos kérdéseket felvető és még soha senki által el nem számoltatott kérdésnek a következménye, egy bizonyos székházvásárlási kérdés, amin megint csak valószínűsíthetően offshore-lovagok gazdagodtak.

Senki el nem lett számoltatva, hiába koptatott már el két elszámoltatási biztost is ez az ország. Az egyikről rögtön ki is derült, hogy inkább a tárgya kéne hogy legyen, nemhogy az alanya az elszámoltatásnak. Nemhogy ő kéne hogy elszámoltasson, hanem őt kéne elszámoltatni - mindegy, ez egy zárójel-gondolat volt -, mindenesetre ez a kérdéskör sem lett, noha egyébként önök most már több mint öt éve kormányoznak, ez a kérdés sem lett megnyugtatóan lezárva. Sőt, egy újabb nagy terhet vesz a nyakába az állam, ahelyett, hogy most már végre a felelősök a dutyiban ülnének.

A másik kérdés a 60 milliárd forintos rendkívüli kormányzati intézkedéseknek a megemlése 60 milliárd forinttal. Ebben a kérdésben is azt látjuk, hogy igen, mi jó szándékkal természetesen ezt a gondolatot támogatjuk, de hogy valóban arra fogják-e költeni ezt az összeget vagy sem, ezt majd jövő szeptember-októberben tudhatjuk meg, amikor a zárszámadási törvényjavaslatban erre rá tudunk kérdezni, illetve látjuk az elszámolását is e tekintetben a kormányzatnak. Tehát egyáltalában nem lehetünk biztosak benne. Sajnos a tapasztalat is ezt mutatja, hogy való-

ban arra fogják költeni önök, noha egyébként az általános és részletes indoklásban arra kívánják költeni, de hogy valójában arra lesz elkölve, erre nincs garancia, már ne haragudjon, államtitkár úr, de ez így van.

A „Modern városok” programja kapcsán hadd mondjak valamit! Olvashattunk számtalan dolgot a médiában, most már hetek óta, lassan hónapok óta ez forog a közmédiában, hogy hány együttműködési megállapodást kötött a kormányfő különböző megyei jogú városok tekintetében és mindenféle meg lett ígérve: kétszer kétsávú utak, belváros rehabilitációja és számtalan fontos dolog.

(14.20)

Ki az, aki nem támogatná közülünk ezt? Természetesen, nyilvánvalóan épüljön, szépüljön az országunk, ez egy nagyon fontos cél. De úgy érzem, hogy a kormányfő már előre elköteleződött, anélkül, hogy ennek egyébként meglett volna a fedezete. Erre önök utólag, csak erre az évre már 25 milliárd forintot költenek. Amikor rákérdeztem a Költségvetési bizottság ülésén, hogy ez pontosan mit jelent, ön felsorolta azt a 11 megyei jogú várost, amelyek idén ebből a pénzből gazdálkodhatnak. Ez azt jelenti, hogy körülbelül 2,5 milliárd forintot kell még ebben az előtünk lévő két hónapban ezeknek a városoknak elkölteniük. Nagyon kíváncsi vagyok, hogyan lehet hirtelen, váratlan, most megkötött szerződésekkel ennyi pénzt úgy elkölteni, hogy annak valóban fontos szerepe legyen, és tényleg hatékonyan legyenek ezek a pénzek elkölve.

De azt mondta a miniszterelnök úr az egyik ilyen jellegű megállapodáskötéskor, hogy az a cél ezekkel a pénzekkel, illetve fejlesztésekkel, hogy Ausztriából átlépve semmilyen színvonalcsökkenést ne tapasztalhassunk. Lehet, hogy nagyon szépek lesznek az utak, nagyon szépek lesznek a belvárosok és így tovább. Egy színvonalcsökkenést azonban biztosan fogunk tapasztalni, ez az életszínvonal csökkenése, mert sajnálatos módon, míg önök ilyen típusú fejlesztésekre bőven adnak pénzt, addig mondjuk, a bérekre, a közsférában dolgozók bérére vagy a szociális ágazatban, az egészségügyben dolgozók bérére viszont vajmi kevés pénz jut. Tehát nem biztos, hogy jó egyik irányba ennyire bőkezűnek lenni, míg a másik irányba pedig rendkívül szűkmarkúak vagyunk.

Orbán Viktor azt is nyilatkozta egyébként, hogy könnyű szívvel írta alá ezeket a megállapodásokat. Bennem azért felmerül a kérdés, hogy amikor nem volt fedezete még a kormánynak arra, hogy ezeket a megállapodásokat aláírja, akkor hogyan tehetett könnyű szívvel ilyen ígéreteket. De azt gondolom, a Háznak az a dolga, hogy ne könnyű szívvel beszéljen erről a kérdéstről, hanem hideg fejjel. Jó lenne látni pontosan és konkrétan, hogy tulajdonképpen mire is fog elmenni ez a 25 milliárd forint, mert azért ez egy tetemes összeg. Az is felmerül, hogy ameddig már két éves késésben van a 2020-as költségvetési ciklusig tartó operatív programok alapján a pályázatok

kiírása, ugyanakkor tudjuk, hogy TOP-ból és VEKOP-ból mintegy 1500 milliárd forintot kíván ilyen jellegű fejlesztésekre fordítani a kormányzat, akkor miért van szükség még ezen felül ilyen típusú ajándékpénzekre. Tehát melyek azok a TOP-ból, illetve VEKOP-ból finanszírozható fejlesztések, amelyek a „Modern városok” programjában is benne vannak, ennek ellenére a kormányzat külön kívánja ezeket még pluszban finanszírozni? Hozzáteszem, maga a TOP és a VEKOP is egy olyan kérdéskör, amelyről jó lenne egyszer a plenáris ülésen szót ejteni, hiszen az is célzottan a megyei jogú városokat kívánja fejleszteni és segíteni, ahelyett, hogy inkább a kistélepléseket próbálná most már felkarolni és valamifajta színvonal-emelkedéssel a megyei jogú városokhoz, a nagyobb városokhoz közelíteni őket, hogy ne legyen ilyen sok területi aránytalanság Magyarország területén, belső migrációt gerjesztve ezáltal.

Azt gondolom, hogy nem elegendő az a magyarázat, amit önök ehhez a 25 milliárdhoz fűznek, az az öt sor pluszban azokkal a sajtóhírekkel, amiket az ember, ha nagyon akar, megtalálhat. Ez még önmagában így nem indokolja, hogy az Országgyűlés ezt a bizalmat önöknek megszavazza. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az államtitkár urat, hogy mint előterjesztő most vagy a vita későbbi szakaszában kíván felszólalni. *(Banai Péter Benő: Később.)* Az államtitkár úr jelzi, hogy a vita későbbi szakaszában kíván felszólalni. Akkor 10 perc időkeret áll majd rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces felszólalásokra nem lesz lehetőség, mivel időkeretes tárgyalás van. Először megadom a szót Szűcs Lajos képviselő úrnak, aki írásban jelezte felszólalási szándékát. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz): Köszönöm a szót. Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Kicsit indolens vagyok, mert az általános vitát hoztuk vissza a záróvita ezen szakaszában. Úgy hoztuk vissza, hogy közben az összes felmerült kérdésre gyakorlatilag az általános és részletes vita során folyamatosan választ, azt gondolom, kielégítő és megnyugtató választ kaphattak a képviselő hölgyek és urak.

A legérdekesebb kérdés az volt, amikor Szakács képviselő úr megkérdezte, hogy miért kell egymáshoz nem illő dolgokat költségvetési módosításként benyújtani. Ezt a vita azon szakaszában is megkérdeztük, de akkor lett volna talán a nagyobb probléma, ha ezt külön-külön törvénymódosító javaslatként nyújtja be a kormány. Ezek teljesen egymáshoz illő ügyek voltak.

Arról pedig, képviselőtársaim, nem szeretnék sok szót ejteni, hogy a 60 milliárdos RKI, rendkívüli kormányzati intézkedések összeg miatt került meg-

emelésre, hiszen ebben a kérdésben mind a bizottságban, mind itt szóban eléggé nagy egyetértés mutatkozott. Mindenki elfogadta, hogy helyes, ha a migránshelyzettel kapcsolatos költségek fedezésére a kormány ezt a módosítást benyújtja. Arról ne is beszéljünk, hogy ez az egész módosítójavaslat-csomag arról szól, tisztelt képviselőtársaim, hogy erről a zárszámadáskor a kormánynak tételesen el kell számolnia. Minden egyes forintra, amit ez a módosítás tartalmaz, el kell majd számolnia.

Az pedig külön érdekes, hogy az MTVA-nak juttatott 47 milliárd forintra beszélünk, holott ez nem egy pénzzuttatás, hanem jelen pillanatban is az éves költségvetési törvényben meghatározott kötelezettségvállalás átvállalásáról szól, hiszen ez az éves költségvetésben, meg az államadósságban benne szerepelt eddig is. Így hát nem egy új összegekről, és nem egy valódi pénzzuttatásról, hanem ennek a kötelezettségvállalásnak az MTVA-tól az Államadósság Kezelő Központhoz történő áttételéről van szó. Arról is beszámoltunk a bizottsági ülésen, hogy a központi költségvetés beszámolójában el fog számolni a kormány ezzel, és mindenki megláthatja, hogy ezeket a forintokat mire költötték.

Arról is beszélünk, hogy ebben az esetben az átvállalással az Államadósság Kezelő Központ jobb feltételekkel tudja ezeket a tárgyalásokat lefolytatni, és akár kedvezőbb lehetősége lesz a központi költségvetésnek, mint az MTVA-nak. Arról meg ne beszéljünk, hogy ezt az összeget miért kellett egyáltalán kifizetnie a központi költségvetésnek. Az általános vitában és a bizottsági ülésen is elhangzott, hogy ennek a bizonyos székházvásárlásnak a szálai még 2007-re nyúlnak vissza, és 2007-től kezdődik az az igazán hosszú folyamat, amikor a magyar állam és minden adófizető számára rendkívül előnytelen módon kötött szerződést az akkori televízióvezetés a székház kiváltására és székház bérletére; nagyon hosszú időre, borzasztó komoly feltételekkel, és a 2010-es kormányváltás után érett meg arra a feltétel, hogy a kormány garanciát vállalva az MTVA-nak, ezt a kivásárlást meg lehessen tenni. Most jelen pillanatban ott tartunk, hogy egy nagyon komoly, több száz millió eurós könnyebbséget jelent minden magyar adófizetőnek ez a megállapodás. Ráadásul az eredeti feltételekben a 40 évnyi bérleti szerződés után sem került volna magyar köztulajdonba a televíziós székház, ezzel a vásárlással azonban ezt is meg lehet tenni.

Azt hiszem, ez egy olyan része ennek a törvénynek, amit mindenképpen ugyancsak támogatni lehet, nem csak az előző 60 milliárdost.

(14.30)

A „Modern városok” programmal kapcsolatban pedig azt hiszem, nyugodtan mondhatjuk, hogy ezek a kötelezettségvállalások ugyancsak 2016-ban, a 2015-ös költségvetés beszámolójakor ide fognak kerülni a Ház elé, és minden kérdésre minden képviselőtársunk választ kaphat. Éppen ezért természet-

tesnek vesszük azt, hogy az ellenzéknek ezt a politikai jellegű mondatait meg kellett hogy hallgassuk. Azért kértem szót, hogy ennek a jó néhány, akár ködbe vesző kérdésnek a tisztázására néhány mondatot fordítsunk.

Remélem, a képviselők is elfogadják ezeket a mondatokat, és mindenképpen támogatják majd a központi költségvetés módosításáról szóló törvényjavaslatot. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most folytatjuk a képviselői felszólalásokat. Megadom a szót Varga László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szűcs képviselő úr elmondta a kormánypárti álláspontot, amely nyilván támogató volt az előterjesztést érintően, az az ellenzéki kritika azonban szerintem teljesen jogos, hogy három merőben eltérő ügyet kezel ez a költségvetési módosító javaslat, amelyeknek sorát megszokhattuk az elmúlt években; volt olyan is, amikor a tucatot közelítette a módosítások száma. Ehhez képest ez az év még nem is volt olyan szörnyű, azonban az jól látszik, hogy olyan ügyet is próbál ez a javaslat kezelni, amelynek a kezelésére már rég javaslatot tett például a frakciónk.

Az egyik ilyen ügy valóban a menekülthelyzet kapcsán mutatkozó többlet költségvetési igényeknek a kérdése. Ne feledjük el, július elején tettünk javaslatot egy rendkívüli parlamenti ülésre, ahol Btk.-módosítás mellett arra is javaslatot tettünk, hogy azok a szervek, amelyek a menekültkérdésben, a bevándorlókérdésben tenni tudnak - a rendőrséget hozzam ide például - és többletterhük van ebben az időszakban, kapjanak megfelelő forrásokat. Szakács László képviselőtársam elmondta, hogy ezt a javaslatot ebben a formában és ebben az aspektusában azért nem tartjuk megfelelőnek, merthogy ellenőrizetlen ilyen módon, hogy pontosan mire fordítanak önként ebből összegeket. Nyilván az ilyen rendkívüli sorokból év végén elég sokféle, mindenféle, helyben marginális érdekeket szolgáló látványberuházást is szoktak finanszírozni. Ezt mi nem szeretnénk. Tehát kifejezetten menekültkérdésre szeretnénk ezt az összeget fordítani.

Meghallgathattuk az MTVA kapcsán is a kormánypárti képviselők álláspontját. Azt szeretném önként mondani, hogy ha a 2016-os költségvetést is - amit már megtárgyalt és elfogadott az Országgyűlés - idekalkuláljuk, akkor az MTVA és az NMHH összesen mint költségvetési támogatást 706 milliárd forintot kapott az önkormányzata alatt, ebből csak az MTVA 509 milliárdot. Hallhattunk most Szűcs képviselő úrtól tulajdonképpen egy rövid érvelést amellel, hogy miért nagyon fontos most újra majdnem 50 milliárddal támogatni az MTVA-t, azonban nem mehetünk el amellel, hogy ha megfelelő gazdálkodást folytatna az MTVA, ha nem az

lenne az elsődleges feladata, hogy az önkormányzat politikai céljait tulajdonképpen ilyen módon - csak a híradókat kell akár megtekinteni - bemutassa vagy indokrendszerrel rakjon mögéjük, akkor bizony ezt meg lehetett volna oldani. Azt gondolom, hogy ennyi költségvetési támogatásból az elmúlt öt évben ki lehetett volna gazdálkodni azt az adósságállományt, amiről önként beszélnek. Példátlan a közmédia ilyen típusú finanszírozása, ilyen nagyságrendű finanszírozása, és az is példátlan, amilyen módon elfogult híreket kaphatnak a választók. Tehát nyilván ezt a részét a javaslatnak nem tudjuk támogatni.

Aztán nagyon röviden hadd szóljak még itt a végén a „Modern városok” programjáról, amit hangsúlyoznám, hogy támogatunk. Ez egy fontos program lehet. Lehet azt gondolni róla, hogy kapott egy keretet egy program, amely amúgy persze természetesen zömmel európai uniós források felhasználásával, annak elköltésével egyébként is lehetett volna akár, merthogy vannak olyan aspektusai például a miskolci megállapodásnak, amit lehetne ilyen módon is finanszírozni; de ez a javaslat mégiscsak arról szól, hogy most ennek a költségvetésnek a terhére 25 milliárdot költeni terveznek.

Általában mondom, hogy az ilyen típusú fejlesztéseket támogatjuk. Szeretnénk pontosan látni, hogy tartalmilag mit jelent a dolog. És azt szeretnénk még elmondani önként, hogy igazából lassan egy év telik el az első megállapodások megkötése óta: azt tudom önként mondani, nem nagyon látszik, hogy mikorra és pontosan mi fog ebből teljesülni. Hogy egy példát hozzak, amelyet többször az Országgyűlés elé hoztam már, például a Miskolcot Kassával összekötő autópályát - amely típusú projektek nyilván szintén lehetnének európai uniós finanszírozásúak -, ennek kapcsán is már egyre-másra egyre későbbi dátumokat hallunk. Most azt halljuk, hogy talán egy 1,7 kilométeres szakasz ebből a történetből meg tud valósulni Tornynosnémeti és a határ között. Nyilván nem ez az, amiről igazából kellene beszélni; hogy pontosan micsoda, pontosan milyen forrásokból, ez lenne itt a nagy kérdés. És persze el lehet mondani azokat a városokat, amelyek most támogatást nyerne, de az egész programról van szó tulajdonképpen, hogy a következő 3-4 évben ezek a projektek hogyan, milyen módon fognak megvalósulni.

Nem esünk bele a csapdába, nyilván három ilyen ügyről nagyon nehéz egyszerre dönteni: tehát a „Modern városok” programja kapcsán támogatóak vagyunk, az MTVA kapcsán elutasítóak, és egyébként a menekülthelyzet kapcsán pedig alternatív javaslatunk volt ebben a tekintetben. Ennek megfelelően fogunk szavazni a módosítóról, a végén pedig az indítvány kapcsán tartózkodni fogunk. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport. Öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A jelen költségvetési módosításnak valóban komoly politikai jelentősége van, bár terjedelmében rövid. Az első fele az LMP számára teljesen elfogadhatatlan. A kormány javasolja az MTVA 47,1 milliárd forintos adósságának konszolidálását. A hivatalos indoklás szerint az MTVA kiadásai olyan mértékben megnöttek az utóbbi hónapokban az M1 hírsatorna és az M4 sportcsatorna indításával, hogy a hiteleit már nem tudta fizetni. A legfőbb kérdés az, amit föl kell tenni, hogy a csökkenő nézettségi adatokkal jellemezhető MTVA-nak miért nem sikerült tartani a 77 milliárd forintos idei költségvetést. Ebből csak ki kellett volna jönni!

A törvényjavaslat második fele akár támogatható is lenne, ugyanis elismerjük, hogy a migrációs válság egy rendkívüli helyzetet hozott létre, amely pluszforrásokat igényel. Azt nem értjük, hogy a kormány, amely már januárban felhívta országvilág figyelmét a növekvő migrációs veszélyre, miért csak most módosítja a költségvetést, mit tettek eddig. Miért nem növelték meg a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal forrásait mostanáig? A menekültügyi helyzet miatt az LMP is szükségesnek tartja a rendőrség és a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal megerősítését. Hogyan kezeli a kormányt a kormány? Gyakorlatilag az általános tartalékot szándékozik megnövelni, illetve létrehoz egy felülről nyitott kasszát a Belügyminisztérium költségvetésében, míg az LMP célzott keretet biztosított volna a BÁH számára. Az általános tartalék megemelését egy ilyen ügyre nem tartjuk elfogadhatónak, akkor sem, ha mint Szűcs képviselőtársam mondta, hogy erről tételesen a későbbiekben elszámolnak. Látjuk a példát. Sajnos a költségvetés általános tartalékát a kormány ebben az évben eléggé gátlástalanul megcsapolta. A törvénytervezetben rendkívüli kormányzati intézkedések előirányzatának nevezett 100 milliárd forintos keret túlnyomó részét egészen egyszerűen elherdálta, és most kéri a jóváhagyásunkat a keret megemeléséhez 60 milliárd forinttal.

Az LMP nem ért egyet a felülről nyitott kasszával a Belügyminisztérium költségvetésében. Ehelyett a kormánynak az LMP javaslatait kellett volna elfogadnia. Mi már korábban is számtalanszor felhívtuk a figyelmet, hogy a rendőrség állománya nem elégséges a rábízott feladatok maradéktalan ellátására. A rendőrségi állomány korábban a kormány által is bejelentett, legalább 3 ezer fős bővítésének azonnali végrehajtása lenne a legfontosabb. Ezért költségvetési módosító indítványt nyújtottunk be az idejű és a jövő évi büdzséhez is, amely 10 milliárd forinttal növelte volna meg a rendőrség költségvetését, és így lehetővé tenné a szükséges állománybővítést.

De ne feledkezzünk meg a tágabb kontextusról sem! Közben szavak szintjén a kormány is arról beszél, hogy a valódi megoldást csak az jelenthetné, ha a menekültek nem kényszerülnének a szülő-

földjük elhagyására, addig az erre a célra szolgáló nemzetközi fejlesztési stratégiára a költségvetés csupán 23 millió forintot szán, miközben ugyanerre Csehország évi 10 milliárd forintot költ.

(14.40)

A mi álláspontunk az, hogy nem elég beszélni az Unió kívüli konfliktusok kezeléséről, hanem tenni is kell érte. Ezért az idejű és a jövő évi költségvetéshez is módosítanánk az összeget, melyben 10 milliárd forintra növelnénk a nemzetközi fejlesztési stratégia céljainak megvalósítására költhető összeget.

Végezetül a tervezett intézkedések fedezete különös, az egyes tételek indoklása pedig egy kicsit megmosolyogtató. Említik a gazdaság folyamatos növekedését mint az emelésre lehetőséget adó tényezőt, és ez a növekedés éppen most lassul, és várhatóan alacsonyabb lesz, mint 2,5 százalék, amivel a költségvetés tervezésénél számoltak. Említik az adófizetői morál javulását és az online pénztárgépeket, ezek hatása azonban már korábban megmutatkozott, pluszbevétel emiatt nem várható a tervezetthez képest.

Mindezekből az látszik, hogy a kiadások fedezete valójában a költségvetési hiány növelése lesz. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Hegedűs Lorántné képviselő asszony, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Azért, hogy nehogy még véletlenül is megismételjem az általános vitát, ezért most konkrét kérdéseket fogok önnek feltenni, és nagyon szépen kérem, hogy a válaszában is konkrétumokra szorítkozzon majd. Ezek olyan kérdések, amiket noha már feltettünk bizonyos értelemben, de még soha nem kaptunk rá korrekt, pontos, részletes választ.

Az első kérdésem az, hogy a rendkívüli kormányzati intézkedések 60 milliárdja miért pont 60 milliárd, miért nem kevesebb, miért nem több. Nyilván önöknek pontos elképzelésük van arra, hogy milyen ütemezésben, mikor, mire fogják elkölteni. Tegye meg, legyen olyan szíves, hogy itt most velünk ezt megosztja! De tételesen, hogy ebben az időszakban erre ennyit, és a többi.

A másik, hogy a 25 milliárd tekintetében felsorolja, hogy mely városok fognak ebből részesülni. Mire kapják a városok ezt a pénzt, úgy általánosságban is kérdezem, másrészt, hogy ebben az évben pontosan mire fogják ezek a városok elkölteni ezeket a forrásokat.

Nagyon szépen köszönöm, és nagyon várom az ön válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Felszólalásra jelentkezett Gúr Nándor képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Öné a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az elmúlt évek tapasztalásait is figyelembe véve megfordul az ember fejében az, hogy két lopás lehetősége közé beiktatnak valami olyat is, ami kedvezőnek tűnik, hogy szavazzák meg a Parlament falai között a képviselők. Hát ilyen ez a „Modern városok” városfejlesztési projektek kérdésköre 25 milliárd forinttal felítve.

Tudják, attól, hogy valami hazugságszendvicse válik, és a közepén van valami jó ízű is, attól még önmagában nem elégséges arra, hogy azzal kapcsolatban támogatólag lehessen fellépni. Hiszen a kételemek ott vannak, a kételemek hónapok hosszú sora óta ott vannak akkor, amikor a 60 milliárd forintos nagyságrendű menekültügyet érintő kérdésekről beszélünk. Miért nem a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal érintettje közvetlenül a történetnek? Miért nem a rendőrség? Miért más szervezeti keretek között használnának fel ezek a források? Akkor, amikor öt év leforgása alatt gyakorlatilag 700 milliárd forint az, ami az MTVA-n meg NMHH-n keresztül megfordult, akkor hogyhogy nincs 47 milliárd forintos nagyságrendű forrás az ingatlan megvásárlását érintően?

Tudják, ez a két tétel önmagában és a 25 milliárd forint előirányzat, amelynek persze a beltartalmát sem ismerjük, ez így összeegyeztethetetlen. Ezzel együtt, ami a „Modern városok” városfejlesztési programját illeti, azt nyilván támogatni fogjuk, és mind a két másik olyan ügyet, ami elfogadhatatlan, azt pedig el fogjuk utasítani. A költségvetés módosítására pedig akkor tegyenek javaslatot legközelebb, amikor az emberek javát fogják szolgálni, akkor, amikor a minimálbér mértékadó növelését fogják megtenni, akkor, amikor a garantált bérminimum kérdését fogják érinteni, meg amikor a közszférában mértékadó jövedelemnövekedést fognak okozni. Na, akkor csináljanak költségvetés-módosítást! Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Novák Előd képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Sajnos a mai napig nem kaptunk választ arra, hogy miért vállalja át a kormány az MTVA-nak a több mint 47 milliárd forintos adósságát, miközben elképesztő mértékű tartalékfelhalmozás zajlik évről évre, jövőre talán már az 50 milliárd forintot is meg fogja haladni. Önmagában a jövő évi költségvetésük 28 százalékaról az előterjesztő tulajdonképpen még nem tudja, hogy mire szükséges, mire akarja elkölteni, de jó, ha van, tegyük félre tartalékként. Egy olyan elképesztő mértékű tartalékfelhalmozás történik, aminek nem tudjuk racionális magyarázatát. Korábban informálisan azt hallottuk, hogy egy kormányváltás utáni időkre készülnek, hogy a saját embereikkel feltöltött közmédiát bármilyen áron, még akár a költségvetés

megvonása után is tudják a kezükben tartani, mára azonban teljesen érthetlenné vált ez, az, hogy önmagában a jövő évi költségvetés 38,2 milliárd forintjából is, pontosabban 32 milliárd forintból 9,1 milliárdot tartalékként raknak félre. És bizony ez a szék-házbotrányal összefüggésben különösen elfogadhatatlan, hiszen tulajdonképpen az MSZP-SZDSZ-kormányok egyik legnagyobb bűne volt a Kunigunda utcai tévészékházbotrány, amely sajnos elszámolatlanul maradt itt a sok „elmúltnyolcévezés” közepette. A mai napig nem lett felelősségre vonás, pedig nagyon könnyen meg lehetne találni azokat, akik a döntéssel ehhez a rendkívül komoly nemzetgazdasági károkat okozó szerződéshez hozzájárultak.

Épp ezért nem tartjuk elfogadhatónak a költségvetés e téren való módosítását, hiszen megvan a közmédiának a fedezet arra, hogy a hitelt törlessze, az pedig, hogy ezt a problémát elszámoltatás helyett egy ilyen adósságvállalással szeretnék lezárni, az végképp elfogadhatatlan. Igen, ha a közmédia nyögi ezeket a hiteltörlesztéseket, az legalább ráirányítja a figyelmet arra, hogy itt bizony még nem történt meg az elszámoltatás, de szó sincs arról, hogy a közmédia ne tudná ezt kigazdálkodni. Szó szerint annyi pénzt kap a közmédia, hogy el sem tudják költeni. Éppen ezért elfogadhatatlanok számunkra ezek a méretek.

Érdemes összevetni egyébként az MTVA költségvetését, mondjuk, a Buda-Cash-brókerbotrányral, ami miatt joggal hüledezik az egész magyar pénzügyi világ. Több mint százmilliárd forintos csalásról szól, amit másfél évtized alatt hoztak össze a brókercég csaló vezetői, az MTVA viszont önmagában egyetlen év alatt kevés híján ennyi pénzt visz el. Ezért azt gondolom, hogy ideje volna megvizsgálni és érdemibb beszámolókat kapni, mert sajnos eddig nem láthattuk azt, hogy pontosan mire mennek el ezek a pénzek. Maga a zárszámadás érdemi, lényegi része tulajdonképpen kimerül egyetlenegy oldalban, és azon belül is különösen egyetlenegy sor elképesztő felelőtlenség, és ennyit az átláthatóságról, hogy miért kell most is 47 milliárd forintot e törvény keretében átvállalni.

A legutóbbi MTVA-zárszámadásban azt láthattuk, hogy tulajdonképpen a több mint 80 milliárdos kiadásokról szóló beszámolót egyetlenegy oldalon letudták, sőt egy több mint 60 milliárd forintos tételt egyetlenegy sorral, ugye annyit láthatunk csak, hogy az MTVA médiaszolgáltatás-támogatási és vagyonekezelési tevékenységének kiadásai. Nem részletezik tovább. Persze láthattuk, hogy mi folyik itt műsorkészítés címén, láthattuk, hogy történelmi filmek például nem készülnek, és még sorolhatnánk a különböző szakmai és egyéb hiányokat, mulasztásokat. De mindezek közepette, ilyen átláthatatlan gazdálkodás közepette elfogadhatatlan az, hogy az MSZP-SZDSZ-kormányok egyik legnagyobb botrányát, a tévészékházbotrányt úgy intézik el, hogy szőnyeg alá szöpröve, lezárva, az állam átvállalja, és újabb 47,2 milliárd forinttal tulajdonképpen megdobja a közmédiát, miközben most már 50 milliárd forint fölé emelkedik

lassan a tartalékképzés, amire nem kaptunk választ, és ezért ismét kérdezzük, hogy mire ez a nagy tartalék, amiért nem abból fedezik a hiteltörlesztéseket, hanem ilyen újabb állami adósságvállalással. Bizom benne, hogy ezúttal érdemi választ is kaphatunk. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Szabó Sándor képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

(14.50)

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim már kifejtették az MTVA-val és a rendkívüli alappal kapcsolatos költségvetési módosítást, én ezekkel a kérdésekkel nem is kívánok foglalkozni. Azonban valóban elgondolkodtató, hogy regionális stúdiók szűntek meg az MTVA környékén, tehát elvileg azt mondhatnánk, hogy az MTVA jobb helyzetbe kerülhetett volna. Ehhez képest azt tapasztaljuk, hogy folyamatosan pumpálni kell a pénzt az MTVA-hoz. Lehet, hogy talán nem kellene annyi külső, a menekültkérdéssel kapcsolatos riportot készíteni, hiszen ezek biztosan rendkívüli összegeket emésztenek fel. Annak viszont nagyon örülünk, hogy tulajdonképpen a kormány is felismerte a vidék jelentőségét. Ezt pontosan jelzi, hogy elindították a „Modern városok” programját, amit egyébként képviselőtársaim is jelezték már. Ezt a programot tudjuk támogatni.

Persze az is nagy kérdés, amit Hegedűs Lorántné is feszegetett, hogy jó lenne tudni, pontosan mire lesz elkölve ez a pénz, milyen ütemezéssel, hiszen a miniszterelnök úr három város kivételével már tulajdonképpen minden megyei jogú városban járt, s 20 és 60 milliárd forint közötti összegeket ígért gazdaságfejlesztésre, iparfejlesztésre, utakra, és még nem tudom, mi mindenre. Azt is nagyon jó volna tudni, hogy e mellett a pénz mellett az uniós támogatások, valamint a városok saját forrásának - ha még van nekik - a felhasználása hogyan fog összhangba kerülni, hogy ezek a programok ne üssék egymást. Köszönöm a szót. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki szólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom. Megkérdezem Banai államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni. *(Banai Péter Benő: Igen.)* Megadom a szót, államtitkár úr, 10 perc időkeret áll rendelkezésére. Öné a szó.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a hozzászólásom azzal kezdjem, hogy egy kivétellel senkiben sem merült fel az, hogy vajon megalapozott-e ez a költségvetési törvénymódosítás vagy sem. Schmuck Erzsébet képviselő asszony ve-

tette fel azt, hogy a most javasolt módosítások az államháztartás pozíciójának romlását eredményeznék. E véleménytől függetlenül ugyanakkor mind a nemzetközi és hazai szervezetek, mind a Költségvetési Tanács az eddig kiadott véleményében úgy látja, hogy a magyar gazdaság teljesítménye érdemben meg fogja haladni a költségvetés jóváhagyásakor feltételezettet, nagyobb növekedéssel, és így nagyobb adóbevételekkel számolhatunk. Megvan tehát az alapja annak, hogy a tisztelt Országgyűlés több újonnan jelentkező kiadás finanszírozásáról tárgyalhasson.

A benyújtott módosítás, ahogy elhangzott, három témakört érint. Az első témakör, a migránsváltás kezelése túlmutat azon, hogy van-e forrás vagy nincs a feladatok ellátására, de hangsúlyozom, a rendelkezésre álló források biztosítják azt, hogy 60 milliárdos többletkiadás jelentkezzen. Nem tudok egyetérteni Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak azzal a meglátásával, mely szerint a kormány elhárította az RKI-t, és a kormány nem időben cselekedett. Kérem szépen, nyilvános határozatokból látszik, hogy a rendkívüli kormányzati intézkedésekből közel 30 milliárd forint már korábban átcsoportosításra került, és az Országvédelmi Alapból is 17,5 milliárd forint átcsoportosításra került.

Nyilvános kormányhatározatok mutatják be, hogy tételesen mely szervezetnek, milyen célokra kerültek ezek a források biztosításra. Én úgy látom, hogy Magyarország az Európai Unióban egyedül lépett időben, egyedül biztosította a forrásokat, egyedül épített ki egy olyan hármas biztonsági rendszert, mely az európai uniós szabályok betartása mellett biztosítja azt, hogy a normális életvitelhez való feltételek továbbra is fennálljanak Magyarországon, hogy Magyarország megvédje saját és az Európai Unió közös határait. A most benyújtott módosítás tehát a 60 milliárdos rendkívüli kormányzati intézkedések előirányzatának növelésével részben visszapótolja a már biztosított forrásokat.

Hegedűs Lorántné képviselő asszony a 60 milliárd forint felhasználásának részleteiről kérdezett. Képviselő asszony figyelmébe ajánlom az említett kormányhatározatokat, amelyek nyilvánosak, és tételesen forintra pontosan bemutatják, hogy mely szervezetnek mekkora átcsoportosítás történt meg; így például az 1453/2015-ös kormányhatározat, az 1545/2015-ös kormányhatározat vagy a karitatív szervezetek részére forrást biztosító 1659/2015-ös kormányhatározat. A 60 milliárdos összeg egy becslés volt. A jövőt egyikünk sem látja pontosan, de ez a becslés - ismétlem - a már teljesített kiadásokra és a még előttünk álló prognosztizált kiadásokra vonatkozott.

Amikor a „prognosztizált” szót mondom, abba az is beleértődik, hogy pontosan nem tudjuk, hogy a migránsok áradata milyen irányt vesz, milyen további lépésekre van még szükség. Éppen ezért a Magyar Szocialista Párt által benyújtott módosító javaslat véleményem szerint nem ad kellő választ a migránsválság kezelésére. Épp azért, hogy a szükséges forrásokat a szükséges helyen és a szükséges időben le-

hessen biztosítani, az RKI, a rendkívüli kormányzati intézkedések előirányzatának megnövelése a kormány részére biztosítja a hatáskört a források biztosítására, és a már említett nyilvános kormányhatározatok mellett - ahogy arra Szűcs képviselő úr kitért - a zárszámadásban is tételes, részletes bemutatásra kerül sor az említett 60 milliárd forintos összeg felhasználását illetően.

Azt gondolom, hogy a céllal - hogy meg kell védeni Magyarországot és az Európai Unió határait - ebben a parlamentben végre mindenki egyetért; emlékezhetünk, hogy nem mindig volt ez így. Kérem, hogy biztosítsák a kormánynak a megfelelő eszközöket, hogy az eddigi, azt gondolom, hatékony lépésekhez hasonlóan a jövőben is az európai uniós és a hazai jogszabályokat a nemzet érdekében követni tudjuk.

A második módosítást, témakört illetően a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság szervezetét élesen el kell különíteni a médiaalaptól. A kormány által benyújtott módosítás ez utóbbi, a médiaalap adóssága átvállalására irányul.

Szakács képviselő úr részéről felmerült az a kérdés, hogy hol van a józan ész, amikor az adósság átvállalását kezdeményezi a kormány. Hát megkérdezhetném azt, hogy 2007-ben az MTVA vezetőinél hol volt a józan ész, amikor olyan szerződést kötöttek, amely értelmében 40 éves időszakban 550 millió eurót fizetett volna ki az MTVA az ingatlanok használatáért úgy, hogy a 40 éves szerződés végén az ingatlanok nem kerültek volna az MTVA tulajdonába. Tisztelt képviselők, felhívom erre a figyelmüket: 550 millió euró 40 éven keresztül úgy, hogy az ingatlanok nem kerülnek az MTVA tulajdonába. Ehhez képest 2010 után az új vezetés egy olyan szerződést tudott elérni, amely értelmében 110 millió euró összegben az ingatlanok az MTVA tulajdonába kerültek. Ugyanakkor ez a tulajdonlás egy hitel felvételét tette szükségessé. Azt gondolom, ez a hitelfelvétel racionális volt, épp azért, mert a cél az ingatlanok MTVA részére történő tulajdonszerzése volt, és most e hitel terheitől szabadulna meg az MTVA, amennyiben az Országgyűlés a módosítást elfogadja.

Felhívom a figyelmet arra, hogy az MTVA a szolgáltatásait bővítette. Mindenkit emlékeztetnék arra, hogy egy új sportcsatorna működik, és az M1 szolgáltatása is megújult. Ez a kibővült szolgáltatás a költségek emelkedésével járt együtt. Az MTVA ugyanakkor számos lépést tett a költségek racionalizálása érdekében. Épp ezért több mint 30 ingatlan szabadul fel, amelyeket az adósságátvállalásért cserébe az MTVA az állam részére átad. Nem egyoldalú ügyletről van tehát szó, hanem az adósságátvállalás mellett egy racionalizálási lépéssorozatról van szó, és egy jelentős számú ingatlanállomány állam részére történő átadásáról.

Azt is fontosnak tartom kiemelni, hogy ezzel a lépéssel egyidejűleg a hatályos jogszabályok biztosítják, hogy ne keletkezzen újabb és újabb adósság, hiszen újabb adósságot felvenni csak a kormány engedélyével lenne lehetséges. S a józan ész és a nyomozások tekintetében el kell mondani azt is,

hogy igen, volt nyomozás hűtlen kezelés gyanújával, amely lezárult, de önmagában fontosnak tartom kiemelni, hogy az előző szerződés, amelyből ki tudott szállni az MTVA, olyan szerződés volt, ahol bizony a hűtlen kezelés gyanúja is felmerült.

Ennél a pontnál el kell mondjam, hogy ez az adósságátvállalás nem jár együtt az állam egészének adósságnövekedésével vagy a hiány növekedésével, hiszen az európai uniós módszertan szerint az MTVA szervezete az állam egészének a részét képezi, így az államon belüli tranzakció - ismétlem - az állam egészének hiány- és adósságpozícióját nem érinti.

(15.00)

Így, amennyiben az Országgyűlés a módosítási javaslatot elfogadja, az állam egészének adóssága nem növekszik, és továbbra is változatlan marad az európai uniós módszertan szerinti GDP-arányos 2,4 százalékos hiánycél.

Ami pedig a harmadik témát, a „Modern városok” programot illeti, tisztelt képviselők, én azt gondolom, pozitív dolog az, hogy az említett gazdasági teljesítménynek köszönhetően arról beszélhetünk, hogy milyen új fejlesztések valósulhatnak meg; arról beszélhetünk, hogy a „Modern városok” program keretében a megyei jogú városok és a környezetük fejlődésnek indulhat, hiszen ezek a beruházások nemcsak az adott város, hanem a környezet érdekeit is szolgálják, gondolok itt például az útépítésekre.

Hogy konkrétan mire kerül felhasználásra a forrás? Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak azt tudom ajánlani, hogy a témában született nyilvános kormányhatározatokat tekintsük át. Én szívesen átküldöm képviselő asszonynak a kormányhatározatok listáját, ahol tételesen felsorolásra kerül, hogy milyen feladatok kerülnek finanszírozásra. Ismét a nyilvános határozatok mellett a források felhasználásáról a zárszámadás keretében a kormányzat tételesen és részletesen be fog számolni.

Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hogy mindhárom módosítás olyan módosítás, amely a közérdekét szolgálja, gondolok itt a migránsválság kezelésének forrásbiztosítására, Magyarország és az Európai Unió határainak hatékony megvédésére, gondolok itt a közszolgálati média kibővült szolgáltatásainak fenntartására, és gondolok itt a „Modern városok” program keretében az ország egészét érintő fejlesztések megvalósítására. Ezért jó szívvel ajánlom a tisztelt Országgyűlésnek a kormány által benyújtott törvényjavaslat támogatását.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Az összegző módosító javaslatról most következő határozathozatalunk során döntünk.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem, foglalják el helyüket! Ellenőrizték, hogy kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépekben! A szavazások következnek.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló T/6326. számú törvényjavaslat**hoz benyújtott **összegző módosító javaslatról történő döntés**. A Költségvetési bizottság összegző módosító javaslatát T/6326/6. számon, összegző jelentését pedig T/6326/7. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a Házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZM... (Novák Előd: *Huhú! - Taps a Jobbik soraiból. - Moraj a teremben.*) ...az MSZP képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk. Képviselőtársaim, kérem szépen kis csendet biztosítani, fontos szavazás következik! A 2. számú módosító javaslat Tóbiás József és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 43 igen szavazattal, 101 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel az Országgyűlés a módosító javaslatot nem tartotta fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Költségvetési bizottság T/6326/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 126 igen szavazattal, 4 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A stabilitási törvény és a Házszabály rendelkezései alapján az Országgyűlés elnöke az előterjesztő által benyújtott T/6326/8. számú egységes költségvetési törvényjavaslatot megküldi a Költségvetési Tanács elnökének. A Tanács ezt követően tájékoztatja az Országgyűlés elnökét a törvény 25. § (3) bekezdés szerinti véleményéről. Amennyiben a Költségvetési Tanács véleménye a holnapi határozathozatalig megérkezik, a zárószavazásra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Most személyi javaslatokról döntünk.

Az Országgyűlés elnöke **személyi javaslatot** terjesztett elő S/7120. számon. Ebben azt javasolja, hogy az Országgyűlés a Gazdasági bizottságba Manninger Jenő korábban megüresedett tagsági helyére Hadházy Sándort a bizottság tagjává, a Törvényalkotási bizottságba Tuzson Bence helyett Répássy Róbertet a bizottság alelnökévé válassza meg. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 152 egyhangú igen szavazattal a személyi javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés elnöke személyi javaslatot terjesztett elő S/7121. számon. Ebben azt javasolja, hogy az Országgyűlés az Alkotmánybíróság tagjait jelölő eseti bizottságba Tuzson Bence helyett Vitányi Istvánt a bizottság tagjává

válassza meg. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 154 igen szavazattal, 1 nem ellenében, tartózkodás nélkül a személyi javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 15 óra 6 perckor átérünk az **interpellációk**, azonnali kérdések és kérdések tárgyalására.

Tisztelt Országgyűlés! Hiller István, az MSZP képviselője, a Ház alelnöke interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„A fontos nemzeti alaptantervről és az elfelejtett gyermekekről”** címmel. Hiller István képviselő urat illeti a szó.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Hétfő: magyar, történelem, honismeret, matematika, úszás, úszás, osztályfőnöki. Kedd: idegen nyelv, matematika, rajz, természetismeret, testnevelés, technika, technika. Szerda: idegen nyelv, matematika, történelem, ének, magyar, néphagyomány. Csütörtök: informatika, matematika, magyar, erkölcsstan, nyelvi tagozat, nyelvi tagozat. Péntek: magyar, magyar, természetismeret, idegen nyelv, testnevelés, testnevelés. Tisztelt Államtitkár Úr! Ádám, 5/A osztályos tanuló, 11 éves magyar diák heti órarendje így néz ki. Háromszor van hét órája, kétszer meg hat.

Gábor 6/A osztályos tanuló, 12 éves magyar fiú, órarendje szerint hetente háromszor van hét órája, kétszer meg hat órája. A hét óra azt jelenti, hogy ebédszünet nélkül hétszer negyvenöt perc, vagyis reggel 8 órától háromnegyed 3-ig ül a padban. 12 éves.

Brigi 2/B osztályos tanuló: egyszer van négy órája, háromszor öt órája, pénteken négy órája van, de mivel be kellett iktatni egy lyukasórát, valójában ötórás ez a napja is. Általában 8-tól háromnegyed 1-ig ül az iskolapadban. Ő egy 8 éves magyar kislány.

Ezt hozta az önök által megalkotott új Nemzeti alaptanterv. Egy szülő azt mondta nekem, hogy amikor a gyerekei hazaérnek az iskolából, egyszerűen csak kiterülnek, mint a békák a tó partján. Fáradtak. Az a szemlélet, amely a Nemzeti alaptantervben tetet ölt, ezt eredményezte: hazamennek a gyerekek, és olyan kimerültek, hogy egyszerűen nincsen kedvük játszani, beszélgetni se.

A mostani NAT szemlélete lexikálistudás-alapú, azt akarják, hogy az iskola, illetve a pedagógusok mindent, de lehetőleg ennél is többet tételesen, jól beosztva, katonásan, rendben tanítsanak meg, tételes ismereteket egymás után, nyakra-főre, aztán, amikor egy újfajta ismeret tanítása szükségessé válik, mondjuk, az informatikában, még azt is benyomjuk. Ebből a szemléletből minden hiányzik, ami korszerű, bár kétségkívül van erénye, főleg a történések számára, akik így a XXI. századi magyar valóságban kutathatják a XIX. századi porosz pedagógiát élőben.

(15.10)

Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Ez a Nemzeti alaptanterv megtaníthatatlan, pontosabban: jórészt felesleges megtanítani, jelentős és radikális tananyagcsökkentésre van szükség.

Mindezek alapján kérdezem a miniszter urat, szeretné-e ön is, hogy a gyerekeknek még legyen kedvük játszani az iskola után. Hallott-e ön is arról, hogy az iskolásaink kimerültek, fáradtak? Egyetért-e ön azzal, hogy a Nemzeti alaptanterv jelentős, radikális átalakítására van szükség? Várom a választ. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Megadom a szót.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Alelnök Úr, Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nyilvánvalóan mindenkinek vannak olyan élményei saját gyermekkorából vagy a gyermekeinek az iskolás éveiből, amikor a gyermek fáradtan jön haza, ugyanakkor a kormányzat igyekszik nemzetközi összehasonlításban is szemlélni azt, hogy mekkora a gyermekek leterheltsége. Ha megnézi ön is a 2014-es OECD-jelentést, akkor abból azt látjuk, hogy a magyar gyermekek összességében az általános iskolában 5303 órát töltenek, míg az OECD-átlag 7475 óra. Nyilván másfajta iskolarendszerek vannak, tehát minden ilyen számpárral óvatosan kell bánni, de nagyságrendileg azért mutatja, hogy az OECD-átlag jóval magasabb iskolaióra-leterheltségben az általános iskolai éveket tekintve, ott jóval több órát ülnek bent a diákok, mint az ön által idézett Ádám vagy a többi tanuló. Éppen ezért, amikor hozzányúlunk az oktatásügyhöz, nagyon óvatosan kell nyilvánvalóan ennek a bonyolult rendszernek egyik vagy másik részét tekinteni.

És szerintem az is mindenkinek napi tapasztalat, hogy mindamellett, hogy a diákok naponta öt órát, hat órát, hét órát bent vannak iskolában, nagyon sok szülő még különóra járattja a gyermekét. Tehát a szülők egy részének van olyan igénye, hogy miért annyira leterhelt a gyermeke az iskolában, míg egy másik része további tehernek veti alá valamilyen a gyermeket, amikor adott esetben délután vagy akár hétvégén további különórákra járattja, és ezért még hajlandó további anyagi áldozatot is hozni.

Nyilvánvalóan fontos, hogy egy ilyen döntés előtt a szülőkkel konzultáljunk, párbeszédet folytassunk, és így hozzuk meg a döntéseket. Ezért nyilván ön is tudja, ismeri, hiszen erről már többször beszélünk, hogy a szülőkkel erről párbeszédet szeretnénk indítani, amelyben az oktatásnak ezekről a kérdéseiről is - például a gyermekek leterheltségéről vagy az általános iskolai évfolyamok számáról, vagy a tananyag tartalmáról, mármint amiben konzultálni lehet elektronikus vagy más módon a szülőkkel - minél inkább megismerjük az ő véleményüket,

ők megismerjék azokat a szakmai elméleteket vagy az OECD más tagállamaiban vitt gyakorlatokat, amelyek befolyásolhatják a döntésünket, hogy hogyan is valósuljon meg a tananyag méretezése a diákok számára; főleg alsó tagozatban, mert szerintem minden vitának - elsősorban az első négy vagy egyes jövőbeni elméletek szerint akár az első öt évfolyamban miként valósulhat meg az alapvető képességek elsajátítása, megtanítása.

Az elismerendő, hogy az elmúlt öt évben megnőtt az iskola szerepe, hiszen nemcsak az oktatásban, de a nevelésben is részt vesz. A mindennapos testneveléssel vagy más módon, az erkölcs tanbevezetésével, a hittan bevezetésével növekedhetett is akár az órák száma az iskolában. Lehet, hogy erre a NAT ötévenkénti felülvizsgálatánál, ami 2012 után 2017-ben lesz ismételtelen aktuális, tekintettel kell lenni, és akkor az ön által felvetett szempontok szerint is ennek a tananyagnak, ennek a sűrűségnek a ritkítása lehet az egyik irány. De mielőtt ennek nekifogunk, mindenképpen szeretnénk a szülőkkel párbeszédet folytatni.

A NAT-nak nemcsak a műveltség közvetítése a feladata, hanem a tanulóhoz, munkához szükséges készségek, képességek, ismeretek, attitűdök átadása és nyilvánvalóan a nemzeti és társadalmi összetartozás-tudat erősítése. Nekünk pedig az egységes fenntartással pontosan az volt a célkitűzésünk, hogy egyenlő hozzáférés legyen mindenki számára, hiszen nemzetközi összehasonlításban is, főleg Nyugat-Európához képest, nagyok a különbségek egyes régiókban, ahogy beiskolázzák a gyermekeket. Pontosan azért van ötévenkénti felülvizsgálása a NAT-nak, hogy ezeket esetleg korrigálni tudjuk, de az is fontos, hogy a pedagógusok továbbképzésében sokat tudunk előrelépni, ami szerintem segít a gyermekeknek. Az elmúlt öt év eredményei közé ez mindenképpen besorolható, és az is, hogy akár a pénzügyi szemlélet, az önálló felelős családi gazdálkodás vagy a használható nyelvtudás megszerzése jóval hangsúlyosabb, mint évekkel ezelőtt. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*

Így bízunk benne, hogy a gyermekeknek a játékhoz is nagy kedve lesz a mindennapi iskola után. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem az alelnök urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Nem fogadom el, bár elismerésre méltó tulajdonképpen, államtitkár úr, ahogy ön itt a tömegsporttól a Rectori Konferenciáig, a drogprevenciótól a magyar közoktatásig, a pedagógusokig mindennel megpróbál szerencsétlen minisztériuma miatt foglalkozni. Ezért valóban egy tábla fehér csokoládé önt illeti, ez a válasz azonban, meg kell mondani, tartalmilag nagyon kevés. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Van jelentősége, hogy milyen színű a csoki?)* Akkor most, amíg megvitatjuk az édesipar problémáit

is - bár kollégáinak felhívom a figyelmét, hogy az nem tartozik éppenséggel az államtitkár úr hatásköréhez -, mégiscsak hozzá kell tenni, hogy az óraterhelés és az iskolában eltöltött idő között szakmailag alapvető különbség van. Az az egész napos iskola, amit önök bevezettek, nem más, mint egy erőltetett napközi, ezt kérem, ne hasonlítsák a német nyelvtanterületen bevált és helyes iskolához. *(Az elnök csengéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Ezért nem tudom elfogadni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Az alelnök úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 47 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: „**Hajlandók-e végre megvonni a kommunista luxusnyugdíjakat?**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Rogán Antal Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter úr képviselében Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Képviselő úr, ön é a szó.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt 25 év, különösen a Fidesz-KDNP-kormányok szégyene, hogy még mindig nem történt meg az állambiztonsági múlt, így többek közt az ügynökliszták feltárása, a pártállami vezetők elszámoltatása és közéletből való kitiltása, valamint a kommunista luxusnyugdíjak megvonása, ami talán a legfelháborítóbb. Így a három legfontosabb antikommunista követelésünk közül ezt az interpellációt most ennek az ügynök szenteli a Jobbik.

Félmegoldásnak is kevés, látszatintézkedés a kommunista kitüntetések után járó néhány ezer forintos nyugdíjpótlék megvonása és az is csak az érintettek tizedénél, miközben a Mansfeld Péterre halálos ítéletet kérő ügyész, Mátsik György juttatása egy forinttal sem csökkent. Akié pedig csökkent: Biszku Béla és Nyers Rezső esetében is láthattuk, hogy csak minimális mértékben, így még mindig több százézes luxusnyugdíjat kapnak havonta.

A kormány nevében Rétvári Bence rendszeresen hazudik - örülök, hogy most nem ő válaszol *(Dr. Rétvári Bence: Tőled ez dicséret, Előd!)* -, például az Országgyűlésben néhány hónapja úgy fogalmazott, idézem: „Ezeknek az embereknek ez a pluszjuttatása, ez a fajta privilégiuma megszűnt, és mostantól nem kapnak ilyen kiemelt nyugdíjat.” Tisztázzuk még egyszer! Wittner Mária és Iván László fideszes, valamint Sneider Tamás, Murányi Levente, Szilágyi György, Hegedűs Lorántné és jómagam jobbikos képviselőkként közösen nyújtottuk be 2012-ben azt a nyugdíjtörvény-módosító javaslatunkat, amelyet el is fogadott az Országgyűlés, és ez alapján meg kellett

vonni a kommunista kitüntetések után járó nyugdíjpótlékokat. Akkor a Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságtól azt a tájékoztatást kaptam, hogy alanyi vagy özvegyi jogon körülbelül 1200 személy kap évente összesen 200 millió forintot például Vörös Csillag Érdemrend vagy fegyveres harcokban részt vett partizán és még 17 hasonló kitüntetés nyomán.

Sajnos, a megvonást előíró törvényünk ellenére 90 százalékuk a mai napig kapja, hiszen a végrehajtásért felelős Navracsics Tibor miniszter először teljesen szabotálta a törvényt, a határidőig senkitől se vonták meg a kommunista kitüntetések után járó nyugdíjpótlékot, majd többszöri számonkérésemre a törvénytelenséget a törvény módosításával orvosolták: kitolták a határidőt, azaz a kormánypártok húzták az időt, mint Biszku Béla elszámoltatása esetében is.

Végül a kormány a Szocialista Hazáért Érdemrend és hasonló kitüntetések után járó nyugdíjpótlékok 90 százalékáról állapította meg, hogy méltó azokat folyósítani az állítólagos rendszerváltás után 25 évvel, tehát ma is, de mindez csak hab a tortán. Az igazi probléma az, hogy amit mi kommunista luxusnyugdíjaknak nevezünk, azt nem a kitüntetések után folyósítják, hanem mert az előző rendszerben pártállami vezetőként kiemelt bérezésben részesültek, ezáltal ma tehát akár pótlék nélkül is kiemelt alapnyugdíjban részesülhet Biszku Béla és több ezer társa. Juttatásuk felülvizsgálatához a Jobbik által már 2010 júliusában benyújtott törvényjavaslat elfogadása volna szükséges, amelyet számtalan alkalommal szavazott le az Országgyűlés az MSZP és a Fidesz összefogásával, Biszku Béla legnagyobb örömére.

(15.20)

Hajlandók-e végre elfogadni ezt a kommunista luxusnyugdíjak megvonása érdekében, vagy e téren is a kommunista önkényuralmi rendszer vezetőinek oldalára állnak? *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Ön é a szó, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Interpellációjában ön aziránt érdeklődik, hogy mit tesz a kormány a kommunizmus végleges lezárása érdekében. Még úgy is fontosnak tartjuk a felvetéseket, hogy az ön pártelnöke nemrégiben egy tévéinterjúban még a KGST-t méltatta az Európai Unióval szemben. *(Felzúdulás a Jobbik soraiban. - Derűltég a kormánypártok soraiban.)* Még úgy is fontosnak tartjuk ezeket a felvetéseket, hogy a Jobbik elnöke olyan embereket tart nemzetközi mentorának, akik nyíltan hirdetik a nemzeti bolsevizmust. *(Zaj a Fidesz soraiban. - Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Az elnök csenget.)*

A 2010-ben hivatalba lépő polgári kormány számos intézkedést hozott annak érdekében, hogy végleg rendezze a kommunista bűnökkel kapcsolatos

adósságokat. Engedje meg, hogy három intézkedésről, köztük az ön által is említett nyugdíjak ügyéről részletesebben is szóljak.

Az első fontos kötelesség a múlt feltárása. Mint ön is tudja, az elmúlt ciklusban megkezdte a munkáját a Nemzeti Emlékezet Bizottsága, sajnálatos, hogy a Jobbik ezt nem támogatta. *(Dr. Hoppál Péter: Ejha!)* Ennek a bizottságnak a feladata, hogy feltárja az el nem évülő bűncselekményeket, a kommunista rendszer működését és az azt működtető személyek szerepét. Jelentős előrelépés, hogy az egykori megfigyelték most már könnyebben hozzáférhetnek a róluk szóló állambiztonsági adatokhoz, és ha akarják, akkor könnyebben is tudják ezeket nyilvánosságra hozni. Ez azt is jelenti, hogy a mostani szabályok így már nem a volt ügynököket, hanem az áldozatokat védik.

A második fontos kötelességünk a kommunizmus áldozatainak kárpótlása. A Gyurcsány-Bajnai-kormány alatt befagyasztották a politikai rehabilitáció és a nemzeti helytállás címén járó juttatásokat. 2013-tól a kormány jelentősen megemelte ezeket. Ezzel a lépéssel a kommunizmus 88 ezer áldozata számára adtunk segítséget.

A harmadik fontos kötelesség a kommunista vezetők extrajuttatásainak megvonása, ezek közé tartoznak az ön által is említett nyugdíjpótlékok. A jelenlegi kormány volt az, amely régi adósságot törlesztve úgy döntött, hogy megvonja a nyugdíjpótlékokat azoktól, akik arra nem méltóak, így megvonja azoktól, akik '45 után szétverték a demokratikus berendezkedést, akik részt vettek az '56-os szabadságharc leverésében.

Nem jár már nyugdíjpótlék ezek alapján azoknak sem, akik a kommunista titkosszolgálatoknál dolgoztak, vagy éppen állami és pártvezetők voltak. Így sokak mellett Biszku Béla sem kap már extrajuttatásokat. A kormány továbbra is arra törekszik, hogy ezeknek a kötelezettségeknek - a múlt feltárása, az áldozatok kárpótlása és az extrajuttatások megvonása - eleget tegyen.

Tisztelt Képviselő Úr! Interpellációját hallgatva számomra úgy tűnik, hogy ön rendezni kívánja a múlt ügyeit, és fontosnak tartja a felelősségre vonást. Arra biztatjuk, hogy hasonló szívóssággal és alapos-sággal járjon el Kovács Béla botrányában is. *(Moraj a Jobbik soraiban. - Derűlttség a kormánypartok soraiban.)* Különösen azért, mert az ön pártelnöke is úgy fogalmazott egy hétvégi interjúban, hogy hallott azért elbizonytalanító dolgokat. Így arra kérem önöket, osszák meg információikat a nyilvánossággal, a kémkedéseknek és az országellenes cselekedeteknek ugyanis nemcsak 1956-ban, hanem 2015-ben is a történelem szemétdombján a helyük. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Úgy van!)*

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Szilágyi György: Bravó!)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Elfogadhatatlan ez a mellébeszélés. *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)* Én nem az időhúzást szolgáló Nemzeti Emlékezet Bizottságának létrehozásáról, a felelősség áthárításáról kérdeztem.

Vona Gábor különböző kijelentései sem tudom, hogy hogy jönnek ide. Egyébként az ő antikommunizmusához elég annyi, hogy az ő döntésének is köszönhető, hogy ez az interpelláció itt most elhangozhatott, és a kommunista luxusnyugdíjak ügyéről beszélni tudunk. Kovács Béla ügyében önöknek kellene végre kiteríteniük a papírjaikat, ha van ilyen. *(Felzúdulás a kormánypartok soraiban.)* Olyan egyértelmű bizonyítékokat várunk, mint ami például a WikiLeaksen kiszivárgott, hogy hogyan szolgálják önök az amerikai érdekeket a nagykövetségre riportra járva. Ehhez képest viszont nem hallhattunk sajnós arról, és azt gondolom, ezek után november 4-én nem tudnak önök méltóképpen megemlékezni például Mansfeld Péter haláláról, amíg az órá halálos ítéletet kérő ügyész, Mátsik György is kapja a több százézer luxusnyugdíját Biszku Bélához hasonlóan. Hiába állítja, hogy nem kap extrajuttatást, jogilag nem extra, jogilag csak úgy jár az a több százezer forint, amit önök nem hajlandók megvonni; ahhoz a hatályos lengyel szabályozást a magyar jogrendszerbe átültető jobbikos javaslat napirendre vétele *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Idő!)* volna végre szükséges. *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Ehhez fogjuk kérni az Országgyűlés támogatását a közeljövőben is. Ne várják meg a Jobbik kormányra kerülését ezzel! *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem, elfogadják-e önök. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás. - Közbeszólás a KDNP soraiból: A felesége nem tapsolt... - Dúró Dóra: Nem igaz! Tapsoltam! Ti szégyelljétek magatokat!)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 23 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Miért támogatja továbbra is a kormány az elszabott Városliget-beépítési tervet?”** címmel. Az interpellációra miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Balog Zoltán miniszter úr képviselőjében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Képviselő asszonyt illeti a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)* A múlt héten nyilvánosságra került, hogy a kormány továbbra is tízmilliárdokkal támogatja a Városliget beépítését; azt a projektet, amelynek költségvetése nem egészen fél év alatt 150 milliárdról 200 milliárd forintra nőtt. A Liget Budapest projekt két legkárosabb eleme, az új Nemzeti

Galéria és a Magyar Zene Háza, továbbra sem került le a napirendről. Az LMP meggyőződése, hogy a projektnek nincs sem gazdasági, sem szakmai megalapozottsága, ellenben súlyosan károsítaná a kevés belvárosi zöldterületek egyikét (*Dr. Hoppál Péter: Nem igaz!*), Európa legrégebbi közparkját. Ezért vannak a szakmai és lakossági tiltakozások. A civilek rövid idő alatt 20 ezer tiltakozó aláírást gyűjtöttek össze. Az érintett önkormányzatok is ellenzik, még a fideszes vezetéseik is, nem véletlenül ajánlott fel alternatív helyszíneket Terézváros vagy Józsefváros képviselő-testülete. Ez a projekt nem növelné érdemben a külföldi turisták számát, ami egyébként nem is nagy baj, ha a parkot meg akarjuk védeni. A tervezett múzeumoknak együttesen sincs olyan erejű gyűjteménye, ami idevonzana plusz kétmillió látogatót évente, amiről a KPMG-tanulmány beszél. Múzeumi negyed egyébként Budapesten már van. A Szépművészeti Múzeum, a Múcsarnok, a Mezőgazdasági Múzeum, a Közlekedési Múzeum az egyik végpontja, míg a másik maga a Vár a Nemzeti Galériával és más múzeumokkal, köztük pedig a Lánchíd, az Andrássy út, a Bazilika és a környék számos látni-valója, amelyekre igaz, amit egy híres építész mondott: Budapest maga a múzeum.

Hamis érv, hogy nő a zöldfelület, hiszen a park beépítettsége 5,5 százalékról 7 százalékra módosulna. Eleve rossz érv, hogy 300-500 fa és sok ezer négyzetméternyi park elpusztítása elfogadható lenne, ha azt pótolják. A pótlás illúzió: egy 50 éves fa pótlása éppen 50 évbe telik. A projekt gazdaságilag sem térül meg, hiszen olyan adatokkal kalkulálnak, amit a tények nem támasztanak alá. Egyetlen érvük maradt már csak, hogy voltak épületek, amiket a tervezéskor utáltak, aztán mennyire megszerettek, például az Eiffel-torony. Erre ne építsenek! Rengeteg rossz példát is lehet hozni. A Sztálin-szobor annak idején, a Szervita téri parkolóház, a KÖKI régi épülete, a korábbi Spenótház mind azt mutatják, hogy az erőszakosság, a voluntarizmus és a hozzáértés hiánya leginkább selejtet tud termelni, értéket teremteni kevésbé. Mindezek alapján kérem államtitkár urat, álljanak el a projekt káros elemeinek támogatásától, és szervezzék át úgy, hogy a budapestiek és minden magyar ember érdekét szolgálja. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ha így álltak volna hozzá a város fejlesztéséhez száz évvel ezelőtt az akkori városi vezetők és országos vezetők, se Hősök tere nem lenne, se Szépművészeti Múzeum nem lenne, se Múcsarnok nem lenne Magyarországon. Márpedig ezek felépültek, akár a Vajdahunyad vára, és mindegyik büszkesége Magyarországnak. És pontosan az a különlegessége a Városligetnek, sok más város sok más köz-

parkjával szemben, hogy sohasem csak kizárólagosan a zöld funkció van jelen - a kikapcsolódás, a szabadidőnek sportolással, napozással, piknikezéssel vagy mással való eltöltése -, hanem mindig mellette van a kulturális funkció. Van, aki csónakázni is ki-megy mellé meg jégkorcsolyázni is, de mellette ott vannak a múzeumok, ott van a Vajdahunyad vára, a Közlekedési Múzeum, és még lehetne sorolni, hogy mennyi más kulturális funkció is folyamatosan a Városliget létrehozatala óta ott van, és száz éve szolgálja a budapestieket.

(15.30)

Ezt a kettős funkciót szeretnénk továbbra is megőrizni, nem lerombolni azt, amit az elődeink építettek, hanem befejezni azt a munkát, amit ők elkezdtek bő száz évvel ezelőtt. És hiába mondja el a képviselő asszony százszor meg kétszázszor meg tízezerszer, hogy csökkenni fog a zöldfelületeknek az aránya, ön is nagyon jól tudja, hogy a zöldfelületeknek az aránya 60-ról 65 százalékra növekedni fog a Városligetben (*Schmuck Erzsébet a fejét ingatja. - Közbeszólások a Fidesz soraiból: Úgy van!*), mert jelen pillanatban közel az egyharmada le van betonozva, bitumen és aszfalt van a Városligeten, és ezeket végre feltörjük, sokkal jobban fog levegőzni az egész Városliget, sokkal több zöldfelület lesz, ahova kényelmesen ki lehet ülni, vagy ki lehet menni focizni, frizbizni vagy bármi mást megtenni. Éppen ezért én azt hiszem, hogy annak, aki szeretne több zöldfelületet Budapesten, csak egy lehetősége van: az, hogy támogatja a Liget Budapest programot. Ez városfejlesztési szempontból, turisztikai szempontból rendkívül előnyös, közlekedésfejlesztési szempontból is rendkívül sok előnye van, és megújuló energiák hasznosításában is, ami az LMP-nek szerintem fontos szívügye, lényeges lehet.

Hogy ez gazdaságilag megtérül-e vagy sem? Tisztelt képviselő asszony, ön is említette, hogy ezt nem pusztán a kormány számolta ki önmagában, hanem megbízott egy független tanácsadó céget, a KPMG-t. Önöknek, úgy látszik, az ő szavuk sem valós, sem a kormányé, sem a nemzetközi tanácsadó cégé - nem tudom, hogy akkor kitől veszik a saját adataikat. Ezen túlmenően ön is tudja, hogy a táj- és kertépítészeti pályázat hamarosan kiírásra kerül, tehát hamarosan megláthatjuk, milyen lesz az új zöldfelület a Városligetben, de addig is, az idei évben is 400 millió forintot költ a Városliget Zrt. arra, hogy fejlessze a Városliget közterületeit. Nem valós az, amit ön mondott az önkormányzatok hozzáállásáról, a VI. és a VII. kerületi önkormányzat mind támogatja a Liget Budapest programnak a megvalósulását.

Akik aláírták azt a petíciót, mit írtak alá? Azt, hogy óvjuk meg és fejlesszük a természeti környezetet. Ennek teljes mértékben megfelel a projekt, amit ők kértek, amit követeltek, azt megteszi a fejlesztési terv. Ha ennyi volt csupán a szándékuk, hogy javuljon a közterületnek a minősége, javuljon a zöldfelületnek a minősége, akkor minden aláíró kérésének

megfelelt ezzel a kormány, és egy élhetőbb, élményekkel gazdagabb Városligetet adunk. Hogy a szakma mennyire áll ki mögöttünk, ön azt mondta, hogy silány minőségű. Tudja, hogy mennyien indultak a tervpályázaton, tisztelt képviselő asszony? 480-an, és ebben benne van a világ legjobb építészirodái közül egytucatnyi. Több ezer építész, mérnök, tájépítész és technológus dolgozott azon (Dr. Hoppál Péter: *Úgy van!*), hogy akár az ötletpályázati részen, amelyre szintén 40 pályamű érkezett, és magára a tervpályázatra, amire 480, hogy minél színvonalasabb pályaművek érkezzenek. Mikor büszkélkedhetett Budapest azzal, hogy a világ legnagyobb építészirodái versengtek azért, hogy az ő leginkább ismert pályaműveik valósuljanak meg (Dr. Hoppál Péter: *Úgy van!*), és mikor büszkélkedhettünk azzal, hogy az őszi párizsi divatszalonon a magyar zene háza, amit ön egy tollvonással az előbb kihúzott, az egyik kiállított és bemutatott büszkesége volt az építészirodának? És a zsűriben nemcsak a Művészeti Akadémiának, de az Építőművészek Szövetségének és az Építész Kamarának is számtalan nagy tekintélyű tudosa, művésze vett részt, úgyhogy azt hiszem, hogy ez is elismerést érdemelne.

Én úgy gondolom, hogy a millenniumi építkezések óta (Az elnök csenget.) ezen a városrészen ilyesfajta fejlesztés, ilyen léptékű nem volt (Az elnök csenget.), és ez vonzóvá és egyedivé teheti Budapestet. Köszönöm szépen. (Dr. Hoppál Péter: *Úgy van!* - *Közbeszólás a Fidesz soraiból: Bravó!* - *Ütemes taps a kormánypártok soraiban.* - *Közbeszólás az ellenzéki képviselők soraiból: Éljen Rákosi!*)

ELNÖK: Köszönöm az államtitkár úr válaszát. Megkérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): A válaszom egyértelműen nem, nem tudom elfogadni. (Moraj és közbeszólások a kormánypártok soraiból. - Az elnök csenget.) Államtitkár úr, több ezer építész viszont azt jelentette ki, hogy nem hajlandó elindulni a pályázaton (Dr. Rétvári Bence: *Jaj, ne!*), mert nem tartja jónak és helyesnek a múzeumi negyed felépítését. (Taps az ellenzéki padosorokban. - Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)

Egyébként, államtitkár úr, önök ragyogóan csúsztatnak. Ott voltam azon a bizottsági ülésen, amikor a helyi civil szervezet képviselője átadta a 20 ezer tiltakozást, amelyben a helyi lakosok, budapesti lakosok kinyilatkoztatták, hogy nem akarják ezeket az új épületeket. Ott mondta el a civil képviselő, hogy nem akarják, pár másodperccel később a kormánybiztos úr ezt úgy értelmezte, hogy akkor én ezt úgy fogom fel, hogy 20 ezer aláíró a projekt támogatása mellett. (Folyamatos közbeszólások a kormánypártok padosoraiból.) Tehát fél perccel előtte nem, utána rögtön úgy értelmezték, hogy igen. Egyébként nagyon sok ponton sántít a projekt. A KPMG tanulmánya, amely még 150 milliárd forinttal számolt (Az elnök csenget.), tíz év alatt plusz kétmil-

ió látogatást igényelt volna, ami önmagában is (Az elnök csenget.) nagy baj...

ELNÖK: Köszönöm...

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): A projekt nem elfogadható.

ELNÖK: ...képvisező asszony. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 108 igen szavazattal, 29 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Hörcsik Richárd, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a külgazdasági és külügyminiszterhez: „**Jó-e a magyar stratégia?**” címmel. Hörcsik Richárd képviselő urat illeti a szó.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Jól látható, hogy a migránsválság jelentős terhet ró Európára, ugyanis egyes tagországok nem tudják vagy nem akarják megoldani a problémát. Éppen ezért az összefogás jegyében zajlott az a vasárnapi csúcstalálkozó Brüsszelben, amelyen a migráció által érintett országok vezetői vettek részt. A megbeszéléseken három fontos dolgot vitattak meg: 1. a menekülteknek megfelelő menedék biztosítása még a tél előtt, 2. az emberi áramlatnak a kezelése, végül pedig a határok ellenőrzése. Az érintett tagországok vezetői 17 pontos akciótervet fogadtak el a válság kezelésére, többek között megegyeztek, hogy Görögországban növelik az ország szálláshely-kapacitását, és a Nyugat-Balkánon százezerre nő a menekültek befogadására alkalmas férőhelyek száma, ebből Görögország év végére 30 ezerre növeli a férőhelyek számát, tárgyaltak a görög, a macedón, a szerb határok ellenőrzésének a megerősítéséről

A csúcstalálkozón hazánk is képviseltette magát, annak ellenére, hogy a nyugat-balkáni migrációs útvonal már nem érinti Magyarországot, mégis Magyarország minden technikai segítséget meg fog adni az érintett tagállamoknak, és természetesen összekötött jelöl ki a bevándorlás ügyében történő cselekvés lebonyolítására.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ezen a csúcstalálkozón is bebizonyosodott, hogy a tagállamok elismerik Magyarország migránspolitikájának a sikerességét, és a nemzetközi sajtó állításának nincs semmi alapja, ami vádolja Magyarországot. Egyébként ezt támasztja alá az Európai Néppárt madridi kongresszusán való eredményes magyar részvétel is: az alelnöki pozícióért folyó versenyben Gál Kinga, a Fidesz jelöltje volt miniszterekkel, miniszterelnökökkel, európai biztosokkal méretette meg magát. Gál Kinga egyébként a 12 jelölt versenyében az előkelő 7. helyen végzett, 57 tagpárt 600 küldöttjéből 373-an szavaztak rá. Úgy vélem, hogy mindez ellentmond azoknak a híreszteléseknek, miszerint a Fideszt ki

akarnák zárni az Európai Néppártból. A fideszes jelölt sikere egyben elismerés a magyar kormány eredményeinek, például a gazdaság és a munkahelyteremtés terén, valamint megerősítése a magyar kormány felelős fellépésének a migrációs válságra adott válaszában. Úgy vélem, hogy már Brüsszelben is egyre többen látják, hogy a magyar reformok működnek.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdezem: végre elismeri az Európai Unió a magyar kormány politikájának az eredményességét? Mennyiben fogja érinteni a kormány külpolitikáját ez az új néppárti pozíció? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Szabó László államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Először is engedjék meg, hogy a kormány nevében gratuláljak Gál Kingának ahhoz, hogy az Európai Néppárt alelnöki tisztségét elnyerte. Ez természetesen elsősorban Gál Kinga érdeme, aki 2004 óta tagja az Európai Parlamentnek, sőt tavaly az év képviselőjévé választotta az Európai Parlament Magazin az alapvető szabadságjogok kategóriájában. Mindenképpen büszkének kell erre lennünk, hogy magyar politikus ilyen sikereket ér el, és ez természetesen hozzá fog járulni ahhoz, hogy a magyar érdekeket még hatékonyabban tudjuk képviselni az Európai Parlamentben. Azt is fontos látni, hogy ez a külpolitikánkat alapvetően nem fogja befolyásolni, viszont megerősíteni azt mindenképpen fogja.

Ahhoz, hogy végre elismeri-e az Európai Unió a magyar kormány politikájának az eredményességét, nem fér kétség, bilaterális találkozóinkon és multilaterális környezetben is egyre többen dicsérik Magyarországot, és érdekes azt látni, hogy a néhány hónappal ezelőtti kritikák hogyan változnak át akciókká egyes tagállami szinten. Látszik az, hogy nagyon sok olyan dolog, amit a magyar kormány már év eleje óta hangoztat, ezeket a beavatkozásokat most egyre több ország vezeti be, bár a dolgokat még mindig nem nevezik a nevükön nagyon sok országban, ahogy láthattuk ezt a minap is, ahogy a kerítés helyett azt mondják, hogy ők kétszárnyú kitért ajtóval várják a migránsokat. Tehát azért vannak még problémák, és vannak még nehézségek, de ezzel szép lassan majd megküzdnek az Európai Unió országai.

(15.40)

Azt hiszem, azt, hogy a nyílt kapukat meghirdette néhány nagyon komoly európai uniós tagállam, most már megbánták ezek az országok, és egyre több olyan intézkedést látunk, hogy próbálnak visszajönni ebből, természetesen nagyon óvatosan, mert a belpolitikai figyelem sem lankad. Az, hogy a menedékkérők kvóták kötelező szétosztása továbbra is prioritás

nagyon sok európai pártvezetőnek, ez azért továbbra is aggályokra ad okot. Mi bízunk abban, hogy ezt a fajta meghívást az Európai Unió egyre inkább el fogja utasítani, és egyre inkább tettekkel fogja azt mutatni, hogy a valódi menedékkérőknek otthont biztosítunk, így viszont a gazdasági menekültkérőknek nem. Egyébként a magyarországi statisztikák alapján a menedékkérelmet benyújtóknak csupán 37 százaléka vallotta magát szírnek, 63 százalékuk messzebről jött. Ez is azt mutatja, hogy nem tudunk megoldást találni anélkül, hogy ne közösen próbálnánk együttműködni az érintett országokkal, és hogy valóban a gyökerénél fogjuk meg a problémát, illetve javasoljunk megoldásokat. Szerencsére jó hír az, hogy bár pozitív irányban is történtek döntések a Tanácsban, amelyek a helyes irányba mutatnak, de egyelőre még csak félmegoldásokat láttunk, valódi, gyökeres, oki terápiát egyelőre még nem talált ki az Európai Unió.

Magyarország korábban a leginkább érintett országok egyike volt, de a kormányzati intézkedéseknek köszönhetően most már csak megfigyelője a válsághelyzetnek. Viszont nem dőlhetünk hátra, teljesen egyértelmű, hogy a magyar nemzetnek is és Magyarországnak általában igenis részesnek kell lennie a megoldásban, a krízis tartós megoldásában. Az, hogy egyre többen hallgatnak ránk, és hogy az általunk végrehajtott és javasolt beavatkozásokat egyre többen támogatják, ez mindenképpen jó hír, és mi is azt szeretnénk, hogy a következő évek ne az illegális migráció elleni harcra szóljanak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypart pádsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! A migráció ügyében sajnos az Európai Unióban az látszik, hogy a kettős mérce és a képmutató politikai magatartás vált jellemzővé. Úgy tűnik, hogy egyes tagországok vezetői még mindig nincsenek tisztában, hogy ez a fajta halogatás, mondhatni cselekvésképtelenség milyen veszélyeket rejt magában a kontinens számára. A Fidesz-KDNP-frakció nevében ezért is szeretnénk megköszönni Orbán Viktor miniszterelnök úrnak és a kormánynak, hogy mindvégig következetes volt álláspontjával, még ha ez egyeseknek nem is tetszett az Európai Unióban, de azt képviselte, amit a magyar polgárok akartak, hogy védje meg Magyarország határait, és ezzel példát ad nemcsak Közép-Európának, hanem Európa egészének, hogy hogyan kellene megoldani ezt a problémát. Válaszát elfogadom. *(Taps a kormánypart pádsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erő-

források miniszteréhez: **„Egy kormánydöntésről a Nemzetközi Rákellenes Világnap kapcsán”** címmel. Képviselő urat illeti a szó.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Megvárom, míg államtitkár úr elfoglalja a helyét, azt hiszem, ez így korrekt. Államtitkár úr pedig, akit tisztelettel köszöntök, és köszönöm elnök úrnak a szót, bizonyára el fogja tőlem fogadni azt, hogy nem interpellációs témától való eltérés, hogyha néhány mondatban interpellációm elején együttérzéssel gondolunk mindazokra, akik daganatos betegségekben szenvedtek, gyógyultak vagy sajnos nem tudtak megküzdenni ezzel a betegséggel. És persze kifejezzük köszönetünket a gyógyítóknak, akik néha erejükön felül teljesítenek, akár ágy mellett, akár más módon segítve a gyógyulását vagy a betegség elviselhetővé tételét a betegeknek.

Azért is kértem lehetőséget interpellációra társaimtól, mert egy konkrét kormányzati intézkedés eredményeire vagy eredménytelenségére szeretnék rákérdezni, ugyanakkor szeretném felidézni a körülményeket, amelyekben ez a kormányzati intézkedés megszületett. Daganatos megbetegedésekről beszélünk, és nem árt felidézni azt, hogy 2010-ben kiemelkedően magas, 78 ezer új beteget regisztráltak, és nemcsak az, hanem főleg a gyógyulások alacsony száma a riadalmat keltő, hiszen 32 ezer végződött halállal. A nőknél emlő- és tüdőrák, a férfiaknál pedig tüdő-, vastagbél- és prosztaták a legfőbb okok. A szakma azt mondja, hogy a megelőzéstől a hospice-ig kellene kiterjedt és nagyjából mindenki számára hozzáférhető eszközöket alkalmazni, szervezett betegutak kellene és nem kevésbé az, amit a Nemzetközi Rákellenes Unió is mond, hogy célszerű lenne oszlatni a betegség körüli kételyeket, ugyanakkor pedig a korai felismerést - a korai felismerést - segíteni. A minisztérium egy kéthetes időintervallumot írt elő azoknak, akiket daganatos betegséggel küldenek kontrollvizsgálatokra, CT-re, MRI-re, képkalkotásra.

Nagyon sok kétely volt ezek körül a döntések körül, főleg a finanszírozás módját tekintve és azt is, hogy ha eddig a kapacitások elégtelenek voltak, vajon sikerül-e mindenkinek eljutni a vizsgálatig. De a legfontosabb kérdés azonban az, hogy sikerül-e eljutni a terápiáig és főleg a gyógyulásig. Ezért kérdem tehát, hogy hány ilyen beteg volt, akinél daganatos betegséget regisztráltak a kéthetes időintervallum alatt. Milyen számú volt ez az elmúlt időszakhoz képest? Hogyan alakult a finanszírozása ezeknek a vizsgálatoknak? De legfőképpen azt, hogy hányan jutottak el a pozitív lelet után oda, hogy gyógyulhassanak, akár úgy, hogy egészségügyi szolgáltatónál vagy kórházban teszik ezt. Erre várnám a válaszokat, államtitkár úr, és köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Akinek a családi, baráti környezetében volt hasonló daganatos betegség, daganatos probléma, azt hiszem, mindenki tudja, hogy ez mennyire fontos kérdés, és mennyire fontos minden családban a kellő időben történő felismerés.

Az államnak az egyik feladata pontosan annak a szavatolása, annak a biztosítása, hogy minél tovább élhessenek egészségben a magyar emberek, márpedig a halálozási okok között azért ott szerepelnek az elsők között nagyon régóta már a rákos megbetegedések, ezért fontos erről minden időszakban szertem beszélni és újabb és újabb intézkedéseket hozni, amivel csökkenthetők ezek a kockázatok.

Nyilvánvalóan itt egy nagyon komplex megközelítésre van szükség. Amit képviselő úr is felsorolt, hadd egészítsem ezt még ki egypár fázissal, hiszen a mi egészségügyi stratégiánk szerint a megelőzéssel kell kezdeni, nyilván ezt követik a szűrések, ezután következik a képviselő úr által is említett korai diagnózis felállítása, utána a protokollalapú kezelések, az utógondozás vagy adott esetben a hospice-ellátás. Ez az a komplex megközelítés, amivel mi ehhez a kérdéskörhöz viszonyulunk.

Ha megnézi ön is az egészséges Magyarország 2014-2020 stratégiánkat, abban az öt prioritás egyike pontosan a daganatos betegségek kockázatának csökkentése.

Nyilván itt leginkább kiemelkedő szerepe van a diagnosztikának, a különböző képalkotó eljárásoknak - CT-nek, MRI-nek -, aminek révén minél hamarabb fel tudjuk ismerni a betegség kialakulását, minél hamarabb hozzáférjenek a betegek a szükséges diagnosztikai vizsgálatokhoz.

Nyilván az is fontos volt ezen 14 napos szabály bevezetésekor, hogy a kihasználható szabad kapacitásokat a lehető legnagyobb mértékben használjuk ki, hiszen csak úgy valósítható meg az, hogy a beutaló kiállítását követő 14 napon belül a diagnosztikai vizsgálatot valahol elvégezzék - kórházban, egészségügyi szolgáltatónál -, hogyha egyrésztől bővíttük a kapacitásokat, másrésztől pedig jobban osztjuk el a betegeket, jobban osztjuk el a vizsgálatokat országszerte. Éppen ezért kötelezővé tettük, hogy a szolgáltatóknak az ellátási területükhöz tartozó betegek számára a rosszindulatú daganatos kórkép klinikai gyanúja esetén a beutaló kiállítását követő 14 napon belül el kell végezni a vizsgálatot.

Abban az esetben, ha nem tud eleget tenni valamelyik kórház ennek, akkor ettől függetlenül közzölnie kell, hogy mi a legkorábbi időpont, amire ezt megteheti, de ha van egy másik, nem területi ellátási kötelezettséggel rendelkező egészségügyi szolgáltató, amelyik el tudja végezni saját maga ezeket a vizsgálatokat, akkor átveheti, és tvk-ját nem érintve, kvázi tvk-keretet, teljesítményvolumen-korlátot nem érintve tudja ezeket a további vizsgálatokat elvégezni. Ezáltal tudjuk a szabad kapacitásokat jobban kihasználni a diagnosztika során.

(15.50)

A korábbi gyakorlatnak megfelelően elvégzett CT-MRI vizsgálat díját az általános szabályok szerint a tvk terhére az OEP minden esetben finanszírozza az egészségügyi szolgáltatók részére. Amennyiben a 14 napon belül elvégzett CT-MRI vizsgálat alapján a rosszindulatú daganatos kórkép beigazolódik, úgy a CT-MRI egészségügyi ellátást nyújtó szolgáltató a teljesítményének jelentése során kiegészítő kódot is jelenthet, amely tvk-mentesen kerül az ő számára elszámolásra. A konkrét adatok tekintetében, amelyekre a képviselő úr kérdezett. A 2015 júniusától alkalmazott új szabályozás óta, a rendelkezésre álló négyhavi adatok alapján ebben az időszakban CT-ellátásban 1628, MR-ellátásban 300 esetszámot jelentettek a szolgáltatók, havi lebontásban ez azt jelenti, hogy CT-ellátásban 400 eset/hó, MR-ben pedig 75 eset/hó. Ezekre az esetekre további finanszírozásként kifizettünk 28,9 millió forintot, közel 30 millió forintot. Ennyi többletfinanszírozásban részesültek az érintett szolgáltatók ez alatt a négy hónap alatt. Hogyha ezeket a számokat megnézzük, akkor ez éves szinten *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* 6 ezer esetszámot jelent, körülbelül 86 millió forintot, és az eddigi adatok alapján 54 százaléknál került sor a daganatos indikáció miatti beavatkozásra fekvőbeteg-ellátásban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Nem kívánom értékelni a mondanóját, de hadd mondjam el, hogy az első három perce eléggé érdektelen volt, hiszen töltelék-szövegnek tűnt valójában, nem a kérdésekkel foglalkozott. Volt azonban egy pozitívuma, ezt hadd említsem meg: ön elismerte, hogy van egy érvényes egészségügyi dokumentumuk, az „Egészséges Magyarországért 2014-2020”. Eddig ezt nem így tudtuk, de most már ebben fogjuk keresni akkor az önök egészségpolitikájának alapjait. Jelzem, nagyon kevés sikerrel fogjuk keresni, ha erről van szó.

Az adatokat köszönöm. Nem tudom mihez viszonyítani, pedig kértem, jelölje meg azt is, hogy a két hét alatt és a régebbi eljárások szerint hányan kerültek be ezekbe a vizsgálatokba. És főleg egy dolog miatt nem fogadom el a választ, államtitkár úr, hiszen nem válaszolt arra, hogy a pozitív után hányan kerültek gyógyításra, és milyen időközben. Tehát nem az a lényeg, hogy megtörtént a diagnózis, hanem hogy vajon a beteg belekerült-e a gyógyító folyamatba. Ezért „nem” a válaszom, államtitkár úr. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az állam-

titkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 31 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Önök ezt nevezik gazdaságpolitikának?”** címmel. Volner János képviselő urat illeti a szó.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Nemrég látott napvilágot az Európai Unió statisztikai hivatalának új jelentése, amely szerint a magyar lakosság 31,1 százaléka, tehát durván egyharmada szegénynek számít. 2008-hoz képest nemhogy csökkent volna - minden kormányzati propaganda ellenére - a szegények részaránya Magyarországon, de egyenesen nőtt is 3 százalékkal. Uniós szinten a legnagyobb csökkenést Lengyelország, Csehország és Románia érte el a szegénység elleni küzdelemben. Itt csökkent a leginkább a szegények száma. Tehát nem arról van szó, hogy valami régiós trendnek felel meg, hogy Magyarországon elszegényednek az emberek. Más országokban javul a helyzet, Magyarországon sajnos ugyanezt már nem mondhatjuk el.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A súlyos anyagi nélkülözésnek kitett emberek tekintetében az egész Európai Unión belül Magyarország foglalja el a harmadik legrosszabb helyezést az Európai Unió statisztikai hivatala szerint.

Az Orbán-kormány hogy is „küzdött” - idézőjelben - a szegénység ellen? Bevezette az egykulcsos adót, amivel a legmagasabb jövedelmű 10 százalék részére több mint 500 milliárd forint adókedvezményt juttatott, és eközben emelte a szegény emberek adókulcsát. A szegényeknek nőtt az effektív adóterhelése.

Hogyan küzdött még az Orbán-kormány? Kezében került 3 ezer milliárd forintnyi magánnyugdíjpénztári vagyon, aztán ezt a pénzügyi szabadságharc tekintetében villámgyorsan felélte az Orbán-kormány: részben adósságcsökkentésre, részben pedig a költségvetés folyó kiadásaira fordította, a pénz tehát eltűnt.

Bevezették - szintén idézőjelben - „a szegények megsegítésére” a világ legmagasabb áfáját; 27 százalékos áfakulcsot sehol nem fizetnek, csak Magyarországon. Az ország szegényedik, a fiatalok elvándorolnak Magyarországról. Eközben azt láthatjuk, hogy milliárdossá elsősorban az Orbán Viktor közvetlen környezetében lévő nagyvállalkozói kör tagjai válnak.

Fontos látni azt is, hogy az a megszorító gazdaságpolitika, amit a Széll Kálmán-tervvel kezdett el az Orbán-kormány, aztán oly sok lépésen keresztül adóemelésekkel folytatott, látványosan megbukott. A fiatalok az országból elmenekülnek, a lakosság - még az Európai Unió statisztikai hivatala szerint is - a

régiós trenddel ellentétben nem gazdagodik, hanem szegényedik Magyarországon, az ország pedig egyre élethetlenebbé válik.

Kérdezem én: mikor látja be a kormány, hogy az eddigi megszorításokra alapozó gazdaságpolitika megbukott, és valamit érdemben tenni kell a szegénység ellen Magyarországon? Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Én azzal kezdeném, hogy először is rögzítsük a 2010-es állapotokat, hogy milyen helyzetben volt az ország gazdaságpolitikai szempontból. *(Dr. Józsa István: Növekvő pályán volt!)* Gazdasági növekedésről nem beszélhettünk, mert gazdaságinövekedés-csökkenésről beszéltünk; a munkanélküliség folyamatosan nőtt Magyarországon, összesen 3,7 millió embernek volt munkája. A reáljövedelmek csökkentek; 2009-ben a 13. havi bért elvették a szocialisták, illetve a 13. havi nyugdíjat. *(Dr. Józsa István: Miért nem adtad vissza?)* Belezavartak 2 millió embert a devizahitelezésbe, úgy, hogy nem figyelmeztették annak kockázataira. *(Dr. Józsa István: 2001, Orbán...)* Európában a legmagasabb rezsíárakat fizették a magyar emberek. Egyébként pedig makrogazdasági szempontból negatív volt, hogy túlzottdeficit-eljárásban volt Magyarország, és tudjuk, hogy az európai uniós pénzek felhasználása sem érte el a célját, hatékonytalan volt.

A Fidesz-kormány az elmúlt öt évben mind-egyikre hathatós és hatékony, eredményes választ adott. A szegénység legfőbb kerete és feltétele az, hogy az országban legyen gazdasági teljesítmény, illetve hogy a szegénység felszámolása ellen akkor tudunk küzdeni, ha van gazdasági teljesítmény, van jövedelem, elosztható jövedelem, jut belőle az embereknek, a családoknak és természetesen az államnak. *(Dr. Józsa István közbeszólása.)*

Akkor tudunk megfelelően küzdeni a szegénység ellen, hogyha a deficiteljárásból Magyarországot ki tudjuk hozni, és visszaszerezzük újra a befektetők bizalmát - ez 2013-ban sikerült -, ha megmentjük a devizahitelben lévő több millió embert. Azt gondolom, az elmúlt évek küzdelme többek között erről szólt, és úgy gondolom, eredményesen küzdöttünk a magas rezsiköltségek ellen, és ma már az emberek 300 milliárd forintot takarítanak meg ezáltal, hogy sikerült több lépésben csökkenteni a rezsiköltségeket.

De ami a legfontosabb talán, hogy nőtt a foglalkoztatottság. Magyarországon ma a 2010-es kormányváltáshoz viszonyítottan plusz 500 ezer embernek van munkája, 6,4 százalékkal csökkent a munkanélküliek száma. *(Gúr Nándor: Igen, Bécsben, Münchenben...)* A leghatékonyabb fegyver a szegénység ellen az, ha munkát tudunk adni az embe-

reknek. Ma már több mint 4 millió 200 ezer embernek van rendszeres jövedelme Magyarországon.

De fontos az is, hogy az állam által beszédett jövedelmeket hogyan osztja vissza szociális alapon a kormány. Úgy gondolom, hogy ebben is vannak komoly eredmények, hiszen a családi adókedvezményt rendszeresen növelni tudjuk, ezáltal a gyermeket nevelő családok jövedelmi helyzetét javítjuk.

Elmondhatjuk azt is, hogy ma már 700 ezer diák, gyermek részesül ingyen tankönyvben, az iskolások 63 százaléka, és többszörösére nőtt az óvodában és a bölcsődében az ingyen étkezők száma. Talán ennek köszönhető az, hogy Magyarországon az elmúlt két évben egyre jobban nő a fogyasztás, mert van miből többet fogyasztani az embereknek, és nő a kiskereskedelmi forgalom is. Azt gondolom, hogyha lassan és lépésről lépésre, de nő az életszínvonal, és csökken a szegénység is Magyarországon.

Azzal, hogy a Jobbik eltagadja Magyarország, a magyar emberek eredményeit, valójában semmire nem fog menni. Ez nem egy kormányváltó politika, ez egy hazugságpolitika, amit a Jobbik most magának választott. Hát, sok sikert hozzá, uraim! Köszönöm. *(Balla György: Úgy van! - Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

(16.00)

ELNÖK: Megkérdezem Volner János képviselő urat, hogy elfogadja-e a választ.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. A választ természetesen nem áll módomban elfogadni. Az államtitkár úr elmeséli az Országgyűlésnek, hogyan kell küzdeni Magyarországon a szegénységgel szemben, ehelyett a tények azt mesélik el, államtitkár úr, hogy önök nemhogy nem tudtak küzdeni a szegénységgel, hanem 3 százalékkal növelték a szegény emberek részarányát Magyarországon. Ezek az Európai Unió statisztikai adatai.

Fontos azt is látni, hogy ugyanolyan folyamatos sikerpropagandát folytat az Orbán-kormány, mint amikor még a szociálliberális koalíció idején Kóka János SZDSZ-es miniszterként arról beszélt, hogy ugrik a magyar puma, dübörög a magyar gazdaság és a többi. Láthatóan ennek a pályának, államtitkár úr, hogy önök egymásra háritják a felelősséget, ez a vége.

2018-ban aközött kell választania az országnak, hogy minden folytatódik-e ugyanúgy, mint eddig, gyarapodnak-e folyamatosan a Fidesz közeli milliárdosok, miközben az ország lakossága elszegényedik, vagy pedig választ az ország magának egy jobbik utat. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A képviselő úr nem fogadta el a választ, ezért kérem az Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: 111 igen szavazattal, 34 nem ellenében és 2 tartózkodás mellett az Országgyűlés elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Hollik István, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Az önkormányzatokkal való együttműködésről**” címmel. Hollik István képviselő urat illeti a szó.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány az elmúlt évek során több alkalommal is biztosította az önkormányzatokat arról, hogy együtt kíván működni velük, és fontos számára, hogy mi történik egy-egy településen, legyen szó a legapróbb kistéleplésről, megyei jogú városról vagy éppen a fővárosról.

Az önkormányzatok többségét érintette az elmúlt négy évben lezajlott adósságkonszolidáció, amelynek keretei között 2011 vége és 2014 májusa között mintegy 1368 milliárd forint adósságot vállalt át a kormány az érintett önkormányzatoktól. A konszolidációt követően fontos, hogy az önkormányzatok stabil lábakon tudjanak megállni, és ne kelljen hitelből finanszírozni a települések működését. Ennek érdekében még 2013-ban a kormány szigorította a települések hitelfelvételének a lehetőségeit. Ezzel az intézkedéssel elkerülhető, hogy falvaink, városaink újra olyan adósságcspadba keveredjenek, mint amilyenbe az MSZP kormányzása alatt sajnos belekerültek. Fontos szempont, hogy a jövőben a megyék és településeik olyan programok részesivé váljanak, amelyek hosszú távon képesek biztosítani versenyképességüket és talpon maradásukat. Ezeknek a céloknak az eléréséhez szükség van a helyi gazdasági szereplők megerősítésére, valamint a helyi munkaerő bevonására.

Az önkormányzatok hatékony munkája nélkül nem beszélhetünk fejlődő Magyarországról. Ahhoz, hogy a kormány jól tudjon együttműködni a településekkel, feltétlenül szükséges a párbeszéd a megyékkel és a településekkel egyaránt, hiszen ők látják a legjobban azt, hogy az adott térségnek mikor, mire és milyen formában van szüksége.

Ezek alapján tisztelettel kérdezem az államtitkár urat: milyen fejlesztések elé néznek a megyei és a települési önkormányzatok a jövőben, valamint milyen az önkormányzatok és a kormány együttműködése? Várom a megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Rákossy Balázs államtitkár úrnak.

DR. RÁKOSSY BALÁZS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormányzati munka során valóban kiemelt szempont az, hogy a megyék és a települések olyan programok részesivé váljanak, amelyek hosszú távon képesek biztosítani a versenyképességüket és - ahogy ön is fogalmazott - a talpon maradásukat és elősegíteni a gazdasági növekedésüket.

Ahogy ön is tudja, Magyarország Kormánya úgy döntött, hogy 2020-ig a hazánkba érkező 12 000 milliárd forintos európai uniós forrás 60 százalékát közvetlenül gazdaságfejlesztésre, az ország versenyképességének a növelésére, illetve a foglalkoztatás bővítésére fordítja. Ennek szerves részét képezi a terület- és településfejlesztési operatív program - a TOP - és a versenyképes Közép-Magyarország operatív program is, amelyek alapvetően önkormányzati beruházásokon keresztül a helyi gazdaságfejlesztést, ezen belül is a mikro-, kis- és középvállalkozások fejlesztését és a foglalkoztatás bővítését célozzák.

A TOP forrásai 2020-ig több mint 1230 milliárd forintot jelentenek, amelynek célterülete Magyarország Budapest és Pest megyén kívüli területe. A budapesti és a Pest megyei régiót magába foglaló területen a VEKOP, a versenyképes Közép-Magyarország operatív program egy 288 milliárdos keretösszeggel ötvözi a területi és az ágazati beavatkozásokat, és ekkora összeggel támogatja ezt a régiót. Annak érdekében, hogy az uniós források felhasználása reagálni tudjon a térségi és helyi igényekre, a Nemzetgazdasági Minisztérium 2012 tavasza óta szorosán együttműködik a megyékkel és a megyei jogú városokkal, amelyek nemcsak az operatív programok tervezésében, hanem a végrehajtási fázisban is aktívan vesznek részt. A partnerség további elmélyítése érdekében 2015. október 26-án stratégiai együttműködési megállapodás született a Nemzetgazdasági Minisztérium és a Megyei Jogú Városok Szövetsége, illetve a Megyei Önkormányzatok Országos Szövetsége között.

Az önkormányzati szövetségekkel kötött megállapodás célja, hogy a gyakorlati feladatokra, azok megoldására koncentrálna folyamatos legyen a párbeszéd a kormány, a megyék és a megyei jogú városok között a fejlesztési programok minél hatékonyabb megvalósítása során. A kormány minden megye és megyei jogú város számára meghatározott egy keretösszeget, amelyre a helyi gazdaságfejlesztési és munkahelyteremtő programjaikat tervezhették, illetve amelyekre megvalósíthatják.

A TOP keretében a megyék összesen 799 milliárd forintos keretösszegre, míg a megyei jogú városok további 387 milliárd forintos keretre tervezték meg a fejlesztési programjaikat. A TOP és a VEKOP keretében mind a tervezési, mind a végrehajtási folyamat decentralizált, így a főváros, a 19 megye és a 23 megyei jogú város a maga által tervezett integrált területi programok alapján juthat támogatásokhoz. Az összeget elsősorban üzleti infrastruktúra fejlesztésére, helyi turisztikai attrakciók fejlesztésére, közlekedésfejlesztésre, bölcsődék, óvodák, egészségügyi alapellátás és szociális alapszolgáltatások fejlesztésére, gazdaságélénkítő városrehabilitációra és helyi foglalkoztatásbővítési programokra tudják fordítani, így például többek között 65 ezer hátrányos helyzetű munkavállaló képzése, illetve bértámogatása, több mint 480 kilométer út felújítása és korszerűsítése fog megvalósulni a következő évek folyamán.

A területi operatív programok, tehát a TOP és a VEKOP több mint 1518 milliárd forint keretösszegben támogatják a helyi területi szereplők beruházásait, és ennek a keretében még ebben az évben, 2015-ben több mint 800 milliárd forint összegű pályázatot fogunk meghirdetni a keret terhére. Az európai uniós támogatások az önkormányzati fejlesztéseken túl ilyen módon jelentősen hozzájárulnak a helyi vállalkozások üzleti környezetének javításához és a megyék, valamint a megyei jogú városok versenyképességének növeléséhez.

Tisztelt Képviselő Úr! Megerősítem, hogy Magyarország kormánya eme partnerség fenntartásában továbbra is kötelezett, és szorosan együttműködik mind a megyékkel, mind pedig a Megyei Jogú Városok Szövetségével, illetve ezekkel a településformákkal. Köszönöm a megtisztelő figyelmét, és kérem a válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem Hollik István képviselő urat, elfogadja-e a választ.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az önkormányzati adósságrendezés és az ön által is említett fejlesztési intézkedések is jól mutatják, hogy a Fidesz-KDNP-kormány elkötelezett az önkormányzatokkal való együttműködés mellett, de ami ennél sokkal fontosabb, a magyar települések fejlesztése mellett is.

Az ön által itt most említett fejlesztési programok, úgy gondolom, szükségesek ahhoz, hogy minden magyar ember úgy érezhesse, hogy olyan XXI. századi országban él, ahol az állam és az önkormányzatok is az emberek életminőségének javításáért dolgoznak. Ezért köszönöm szépen, a választ elfogadom. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Novák Előd: A viszonylást is papírból? Ki írta ezt?)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**A Fidesz más-hol költené el a magyar családoknak szánt pénzt?**” címmel. *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból.)* Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter úr nevében Fónagy János államtitkár úr fog majd válaszolni. Megadom a szót a képviselő asszonynak.

(16.10)

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr, és a Fidesz-KDNP-nek is a spontán üdvözlést, amivel fogadták a legújabb felszólalásomat. *(Moraj a kormánypárti padsorokban.)* Bizom benne, hogy a válasz során is ilyen pozitívak lesznek, mert azt gondolom, hogy a magyar családoknak egy olyan érdekéről lesz szó, ami nem kerülheti el egyikünk figyelmét sem itt a Magyar Országgyűlésben. Ugyanis indul a fűtésszezon, és családok

sokasága szorong ebben az országban azon, hogy vajon miből fogja kifűteni *(Németh Szilárd István: Nem igaz!)* a házat, a lakását, a szobáját, a helyzet ugyanis tragikus. Az átlagos magyar család körülbelül kétszer annyit költ fűtésre, mint mondjuk, az osztrák családok, és ez nem azért van, mert itt kétszer olyan meleg lenne, mint Ausztriában, sőt még hidegebb is van, hanem azért, mert nincsenek leszigetelve a magyar házak, nincsenek a magyar családoknak megfelelő nyílászáróik, nincsen megfelelő szigetelésük.

Na most, a helyzet az, hogy önök is pontosan tudják, a jelentős korszerűsítésnek az a nagyon egyszerű akadálya, hogy a magyar családoknak nincsen pénze rá, ezért is várták nagyon, amit ugye önök megígérték a magyar családoknak. Mert mit is ígért a Fidesz-KDNP? Azt ígérték, hogy lesz majd 150 milliárd forint, és ebből a 150 milliárdból 90 milliárdot vissza nem térítendő támogatásként ezek a magyar háztartások, családok meg fognak kapni. Ehhez képest mi történt? Lázár János kiállt a kamerák elé, és azt mondta, hogy nincs pénz, mert az EU nem hagyja, aztán utána még mondott pár dolgot ilyen szakmai megfontolásokról, meg egyéb zavaros dolgokat.

Most nézzük, hogy mi a tény, mert a tények beszélnek. Először is az Orbán-kabinet volt az, amely év elején elfogadta, sőt Brüsszellel is elfogadtatta azt a KEHOP-programot, amiben ott van 90 milliárd forintos összeg vissza nem térítendő energiahatékonysági támogatásra. Ez akkor a magyar családoknak meg lett ígérve.

Másodszor, idén augusztusban jelent meg a kormány.hu-n a közlemény - tegnap még fent volt, kíváncsi vagyok, hogy most le fogják-e venni -, hogy jövő tavasszal indul a korszerűtlen családi házak felújítását célzó pályázat, a 150 milliárd forintos támogatásból 2020-ig akár 3 millió ilyen ház is megújulhat. A felújítási költség 40 százaléka lesz vissza nem térítendő uniós támogatás, önrész 45 százalék.

Harmadszor: a Bizottság szövevénye megerősítette, semmi akadálya nincsen annak Brüsszel részéről, hogy ezt a pénzt megkapják a magyar családok. Alapokatt kell létrehozni, és az uniós támogatások - esetleg állami forrásokkal, kvótabevétellel kiegészülve - mehetnek a magyar családoknak arra, hogy lecseréljék az ablakokat, korszerűsítsék a házukat, ne orosz gázzal fűtsük a magyar utcákat.

Negyedszerre: ott van Magyarországról több magyar EP-képviselő, akik az Európai Bizottságtól megkérdezték, működnek-e ilyen konstrukciók az európai uniós országokban. Igen, működnek, az Európai Unióban több helyen zajlik ilyen program.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Kormány! Elég a hazudozásból! Szeretnénk tudni, hogy hova akarják a magyar családoknak megígért pénzt tenni. *(Felzúdulás és moraj a kormánypárti padsorokban. - Közbeszólások a Fidesz soraiból: Csüccs! Csüccs!)* Szeretnénk tudni, hogy miért nem tudják ezt a vissza nem térítendő támogatást a magyar családok megkapni. *(Taps az LMP soraiból. - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Köszönjük szépen! Elég a hazudozásból!)*

ELNÖK: Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! A négy perc nem ad nekem kellő időt arra, hogy a határozottság és az arrogancia közötti különbséget kifejtsem (*Taps a kormánypárti padsorokban. - Dr. Szél Bernadett: Nem is ez volt a kérdés! Nem ez a válasz a kérdésemre!*), ezért engedjék meg, hogy ezúton is tájékoztassam a tisztelt Házat és az ország közvéleményét, hogy a kormány eddig sem hagyta és most sem hagyja magára a családokat. A kormány eddig is elkötelezett volt abban, hogy a lehető legnagyobb mértékben csökkentse a családok kiadásait. E célt szolgálta és szolgálja a rezsi-csökkentés, amely 2013. január 1-je és 2014. december vége között 373 milliárd forintot hagyott a zsebben. Ez a 373 milliárd, amely 2015-tel újabb százmilliárdokkal bővült, ezek nem hosszú nevű külföldi szervezetek által meghatározott statisztikák, ez a 373 milliárd forint effektíve kopogós, zsebben maradt pénz. Ennek a hatása abban is látszik, hogy a családok közüzemi hátralékai 2012-ről 2015-re 30 százalékkal, 95 milliárdról mintegy 68 milliárdra csökkentek, tehát érezni lehet a magyar családok teherviselő képességében a kormánynak ezt a szándékát. Rezsi-csökkentő céllal indult el és folyt az „Otthon melege” program is, amelynek 15 milliárdos felhasználásával több mint 85 ezer háztartás energiahatékonysága javult.

Tisztelt Képviselőtársaim! Többször elhangzott már, engedjék meg, hogy itt is elmondjam, az európai uniós támogatások keretrendszerét meghatározó rendelet egyértelmű: természetes személy csak az Európai Mezőgazdasági, Vidékfejlesztési Alap és az Európai Tengerügyi és Halászati Alap forrásaiban lehet kedvezményezett. Energiahatékonysági korszerűsítést ezen alapokból magánszemély részére finanszírozni nem lehet. A kormány egyébként eddig sem uniós alapról finanszírozta, hanem a képviselő asszony által is említett kvótabevételtől, valamint hazai forrásokból. A kormánynak határozott célja, hogy ezek a pénzügyi források a lehető legtöbb ember, a lehető legtöbb család érdekeit szolgálják. Ezt a célt két úton tudjuk megvalósítani: az egyik, hogy továbbra is támogatjuk a lakástulajdonosokat az ingatlanok felújításában, elsősorban olyan visszatérítendő forrásokkal, amelyeknek kamatterheit mintegy 100 milliárd forintos összegben a kormány biztosítja. A másik pedig, hogy ezeket a forrásokat olyan közösségi célra használjuk, olyan közösségi létesítményekre, oktatási, kulturális és egyéb létesítményekre, amelyekből az egész társadalomnak haszna lesz.

Tisztelt Képviselőtársaim! A gazdaságfejlesztési és innovációs operatív program keretében ezeket a programokat végre fogjuk hajtani, ezeknek a végrehajtásán a kormány jelenleg is dolgozik, és a lehető legrövidebb időn belül ezeket nyilvánosságra fogjuk hozni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Megkérdem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a választ.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Tisztelt Országgyűlés! Nem tudom elfogadni a kormánypártok választát. Egyébként ha arroganciában tanulni szeretnék, csak a Fidesztől tenném, mert önöknél nagyobb mesterei ennek a szakmának (*Taps az MSZP és az LMP soraiban.*) ebben az országban nincsenek. (*Moraj a Fidesz soraiban. - Balla György: A visszavágás nagymestere!*)

Sajnálatos módon államtitkár úrnak a négy perc arra sem volt elég, hogy az én kérdésemre válaszoljon. Én azt kérdeztem, hogy hová teszik a 90 milliárd forintot. Önök nem mondták meg. Ez a 90 milliárd forint vissza nem térítendő támogatásként a magyar családoknak lett megígérve. Nem az LMP ígérte meg egyébként, mi sokkal többet adnánk, a Fidesz-KDNP ígérte meg. Önök ezt a pénzt megint el fogják tenni. (*Moraj a Fidesz soraiból.*)

Azt mondják, hogy az EU-ban nem nagyon működik ez a konstrukció. Na de uraim és hölgyeim, hát hol van a szabadságharc? Miért nem ilyenkor állnak ki a magyar családokért? Hozzák létre az alapokat, tegyék be a pénzt, és adják oda a magyar családoknak! Hol van itt némi kreativitás, hol van itt némi konstruktív együttműködés az Európai Unióval és a magyar családokkal? Hová fog menni ez a 90 milliárd forint? Melyik oligarchájuk zsebében fog eltűnni? (*Taps az LMP soraiból. - Moraj a kormánypárti padsorokból.*)

ELNÖK: A képviselő asszony nem fogadta el a választ. Kérdezem az Országgyűlést, hogy elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: 108 igen szavazattal, 35 nem ellenében, tartózkodás nélkül a parlament elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Bánki Erik, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Hogyan segíti a tehetséges fiatalok jövőjét a Nemzeti Tehetség Program?”** címmel. Bánki Erik képviselő urat illeti a szó.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Annak az országnak van jövője, amelyben a fiatalok megtalálják a számításaikat, és biztató jövőképpel rendelkeznek. Az a fiatal él szívesen ebben az országban, aki látja, hogy az az energia, amelyet a tanulásba, a gyermekvállalásba vagy éppen a munkába fektetett, előbb vagy utóbb meg fog térülni. Azt is elvárja minden magyar fiatal állampolgár, helyesen egyébként, hogy ezekben a kezdeményezésekben a magyar állam, a magyar kormány és a magyar parlament is támogatója legyen. Nemrég egy olyan programmal (*Derültség a Jobbik soraiból. - Közbeszólások a Jobbik soraiból: Ne röhögtesél már! - Derültség az ellenzéki pártok soraiból.*), amely konkrét javaslatokat tett le az asztalra. Fontos,

hogy figyeljünk az ilyen kezdeményezésekre, és hogy más téren is érzékeltesük a magyar fiatalokkal, hogy ők fontosak nekünk.

(16.20)

Ezeknek a gondolatoknak a jegyében történtek már fontos intézkedések az elmúlt időszakban, amelyekre nem árt, ha emlékezünk. 2015. július 1-jétől lehet igényelni a családok otthonteremtési kedvezményét, amely az eddigieknél szélesebb körben segíti elő a fiatal házaspárok és családok lakáshoz jutását. A széles körű családtámogatási eszközök közül a hallgatói vagy diplomásgyed kiemelten célozza a fiatalokat, segítve abban, hogy ne az anyagi források hiánya álljon a gyermekvállalás útjában.

2013. január 1-jétől lépett életbe a munkahelyvédelmi akcióterv, amelynek célja, hogy a leginkább érzékeny helyzetben lévő munkavállalói csoportok vonatkozásában a munkáltatók bérköltségét csökkentse, segítve ezzel a munkahelyek megtartását és a foglalkoztatás bővítését. A munkahelyvédelmi akciótervvel 2014-ben már több mint 150 ezer pályakezdő, 25 év alatti fiatal foglalkoztatását támogattuk járulékkedvezményekkel.

Az ifjúsági garancia egy átfogó, az ifjúsági munkanélküliség csökkentését, a fiatalok élethelyzetének javítását célzó rendszer. Az idehaza több lépcsőben megvalósuló program első szakaszában főként a legalább hat hónapja álláskeresőként regisztrált, 25 év alatti fiatalok kapnak segítséget.

A nemzeti tehetségprogramot az Országgyűlés 2008-ban ötpárti konszenzussal fogadta el. Eddig 2009 és 2014 között 6139 projekt nyert el támogatást, összesen csaknem 7 milliárd forint összegben. Azt gondolom, azt gondoljuk, érdemes folytatni ezt a programot, és odafigyelni azokra a fiatal tehetségekre, akikben megvan az elszántság, a kitartás terveik, céljaik megvalósítására.

A fentiekre tekintettel kérdezem tisztelt államtitkár urat, mi a célja a kormánynak ezzel a tehetségprogrammal, a nemzeti tehetségprogramot kívánják-e folytatni a következő években, és ha igen, milyen feltételekkel. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kérdés rendkívül aktuális, már csak azért is, mert a múlt héten is egy fontos eseményre került sor. Először a nemzeti tehetségprogram és Magyarország történetében került sor arra, hogy a 8-35 éves korosztályban a kivételesen tehetséges magyar fiatalok az egyedi fejlesztésükhöz kapjanak ösztöndíjat. Ez az ösztöndíj ráadásul a személyi jövedelemadóról szóló törvény módosítása értelmében teljes mértékben adómentes jövedelem, így 2015 októberében 157

fiatalnak, akik a művészetek, a tudomány vagy a sport területén kiemelkedően tehetségesek, adtuk át „A nemzet fiatal tehetségeiért” ösztöndíjat. Ez azt jelenti, hogy ezek a fiatalok - kezdetben 157-en, és aztán egyre többen - összesen 100 ezer és 1,5 millió forint közötti összegű havi ösztöndíjban részesülnek, és ahogy mondtam, ez személyi jövedelemadómentes, és ezt szabadon használhatják fel arra, hogy a tanulmányaikat, továbbképzésüket finanszírozzák, vagy korábban számukra anyagi okból nem megengedhető eszközöket vegyenek, például hangszer vagy tudományos segédeszközöt vásároljanak maguknak. Ennek a keretösszege az idénre 260 millió forint, és a pályázatok benyújtása folyamatos, tehát amint benyújtásra kerülnek, folyamatosan értékeljük ki őket. És ez csak az első 157 fiatal volt, aki ezt megkapta, továbbiakat is várunk.

Ahogy képviselő úr is mondta, igencsak magas, szinte rekordösszegű az a 6,8 milliárd forint, amit a nemzeti tehetségprogramban - amely egy húszéves, parlamenti ötpárti konszenzussal elfogadott program - kiosztottunk 2015-ig. Azt hiszem, az az 1,6 millió diák, fiatal és felkészítő tanár, aki részt vett ebben a programban, magyarul támogatást kapott a programból, azt bizonyítja, hogy ez egy igencsak fontos és sikeres program volt. S azt is hozzá kell tenni, hogy ezek közül 21 ezren határon túli magyar fiatalok voltak.

A nemzeti tehetségprogram keretében megvalósuló komplex tehetséggondozó programok a kora gyermekkortól a felnőttkorig segítik a művészetek, a tudományok és a sport területén a fiatalokat. Különös figyelmet fordítunk arra, hogyha valaki halmozottan hátrányos helyzetű családból érkezik, hogyha roma nemzetiségű, vagy ha fogyatékossgal él, valamint ha olyan járásból érkezett, ahol komplex fejlesztési programos fejlesztéseket írtunk elő.

Amire lehet még támogatást nyerni az előbb felsoroltakon kívül, az különböző tanulmányi és művészeti versenyek megrendezése vagy hasonló tanulmányi és művészeti versenyekre külföldre való kijuttatás, tudományos diákköri mozgalom támogatása, valamint a közéleti feladatvállalás iránt is elkötelezett értelmiségiek formálódását elősegítő szakkollégiumi program támogatása. 2013 tavaszán indítottuk el a „Bonis Bona - A nemzet tehetségeiért” díjat, amelyben azok a tanárok, felkészítők részesülhetnek, akik tehetséggondozó szakemberként tehetséges fiatalokat vesznek a szárnyuk alá és segítenek. Ez nem csupán egy erkölcsi, hanem anyagi elismerés is.

A 2015. év több szempontból is mérföldkő a hazai tehetséggondozó programok történetében. A kormány megkülönböztetett figyelmet szentelve a tehetséges fiatalok támogatásának, az adófizetők által e célra felajánlott adó 1 százalékukat az összegyűlt adóbefizetésekkel egyenlő összegű forrással egészítette ki, így a nemzeti tehetségprogramra a célkitűzéseknek megfelelően a felajánlott összeg mellett még egyszer annyi, összesen 2,8 milliárd forint állt rendelkezésre, amit ha összehasonlítok például a 2013-as összeggel, akkor azt mondhatjuk,

hogy annak a háromszorosa áll most már a tehetség-program rendelkezésére. A megnövekedett forrásmennyiség biztosítja a tehetséggondozási folyamatok folytonosságát, olyan programok támogatását, amelyek lehetővé teszik, hogy a tehetséges magyar fiatalok tudásukat és tehetségüket hosszú távon és itt, Magyarországon kamatoztassák, és mindemellett az új forrásokból új programelemeket is meg tudunk jelentetni. Ezért kérem képviselő urat, hogy fogadja el a válaszat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszat.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon örülök annak, hogy a kormány hitet tett egy olyan program folytatása mellett, amely a korábbi kormányok idején indult ötpárti parlamenti támogatással, tehát teljes támogatással innen a Házból, és látva az eddig elért eredményeket, úgy döntött, hogy további forrásokat rendel hozzá, és lehetőséget biztosít a határon belül és a határon túl élő fiatalok számára a kitörés lehetőségének, céljaik, álmaik megvalósításának.

Nagyon magas szám, 21 ezer fölött van azok száma, akik határon túli magyarként jutottak hozzá ehhez a lehetőséghez. Nagyon örülök annak, hogy a kormány róluk sem feledkezik meg a következő időszakban, és számukra is elérhetővé válik céljaik megvalósítása, annak ellenére, hogy honnan jönnek, milyen lehetőségeik vannak, és egyáltalán a továbbtanulás finanszírozását meg tudják-e oldani a szüleik vagy a rokonaik.

Azt gondolom, államtitkár úr, ez bölcs döntés, és természetesen elfogadom a kérdésemre adott válaszat. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Fejéről a talpára kell állítani az egészségügyet**” címmel. Képviselő urat illeti a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Bizonyára ön is tudja, hogy naponta három orvos és két szakdolgozó hagyja el átlagosan hazánkat, és távozik elsősorban Nyugat-Európába, illetve Skandináviába. Kérdezhetnénk, hogy miért ez a nagy elvándorlás. Azt hiszem, nem kell különösebben magyarázni, hogy egy Nyugat-Európában dolgozó, praktizáló orvos vagy egy kórházi orvos akár a tízszeresét is keresi a magyar béreknek. Ezen túlmenően az országunkból távozó szakdolgozók és orvosok rendszerint azon a véleményen vannak, hogy a kiszámíthatóbb jogi környezet, a megbecsültség és a korrekt elszámolás az, ami motiválja őket az ország elhagyására, és egy jelentős részüknek esze ágában sincs visszajönni az országba.

A Szinopszis közvélemény-kutató által végzett felmérés szerint a megkérdezettek - a kivándorolt magyar orvosokat kérdezték meg - negyede a hálapénzrendszert jelölte meg fő visszataszító magyar sajátosságként, ami miatt nem is tervezik visszatérni a magyar egészségügybe. Az itthon tevékenykedő magyar orvosok jelentős része is elítéli a hálapénz intézményének meglétét, mellyel a rendszer egyértelmű, a legalsóbb szinteken is jelen lévő korrupció kritikáját fogalmazzák meg.

Az egészségügyért felelős államtitkárnak a kinevezését követően a sajtóban megjelent nyilatkozatai alapján arra lehetett következtetni, hogy egyelőre nem lehet számítani radikálisabb lépésekre az egészségügy helyzetének látványos és eredményes elősegítésének érdekében. Öröndetes tény, hogy állítása szerint ugyanakkor miniszterelnöki kinyilatkoztatás is született az ügyben, hogy biztosításra kerülnek a szükséges eszközök az egészségügy helyzetének javítására, azonban az ilyen formában nem elég, ahogy én gondolom. Az újonnan kinevezett államtitkár elmondta, hogy elsődleges elrendő céljaként az ápolásban részesültek igényeinek felmérését tartja a célból, hogy előkészítse az ellátás hatékonyságának növelését szolgáló gyakorlati lépéseket. A felmérés várható eredménye teljesen evidens, stílszerűen az érintettek felmerülő problémáinak orvoslására elsődlegesen és mostanra halaszthatatlanná vált intézkedést kötelese alkalmazni a kormány, és ez az ágazati dolgozók azonnali béremelése.

Szeretném megkérdezni államtitkár urat, hogy hajlandó-e kiharcolni a betegek és a dolgozók érdekeit szem előtt tartva azt a miniszterelnöki kinyilatkoztatást, amely arra vonatkozik, hogy kiemelt prioritásként fogja a kormány kezelni az egészségügy talpra állítását. Második kérdésem pedig az államtitkár úrhoz, hogy racionális lépésnek tartaná-e ön, hogy a közel 200 milliárd forintos taojvávírások kedvezményezettje a sportklubok helyett vagy mellett a magyar egészségügy legyen. Köszönöm szépen, várom megtisztelő válaszat. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

(16.30)

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ha belegondolunk, hogy milyen perspektívája volt egy magyar orvosnak vagy magyar ápolónak 2010-ben, akkor azt mondhatom, hogy talán a rendszerváltás után az egyik leghangolóbb pillanat számukra az lehetett, hiszen a vizitdíj bevezetésének megbukott kísérlete és az egészségügyben való tehetetlensége az akkori MSZP-SZDSZ-kormányzatnak nagyban hozzájárult ahhoz, hogy maga az egész kormánykoalíció felbomlott, és mivel nem tudtak egyezsége jutni az egészségügy kérdésében sem, de az volt az egyik kiemelt, ezután a kórházakban egyre rosszabb álla-

potok a bércsökkenés után voltak, hiszen ne feledjük el, hogy akkor vonták el önök egyhavi bérét az egészségügyben dolgozóknak, és semmifajta fejlesztésben nagyon még reménykedni sem lehet.

Azt mondhatjuk, hogy 2010-ben eléggé a perspektívanélküliség jellemezte az egészségügyet. És az, hogy csak fejlesztésre azóta - épületek fejlesztésére, műszerre-berendezésre akár kórházakban, akár alapelállításban vagy mentőautók vásárlására, mentőállomások kialakítására azóta a kormányzat az idei évvel bezárólag idén december 31-ig 500 milliárd forintot biztosít, ez azt jelenti, hogy főleg vidéken visszaadott egyfajta reményt az ott dolgozóknak, hogy lehet jobb körülmények között dolgozni, meg lehet teremteni annak az infrastruktúráját, amiben érdemes gyógyító tevékenységet végezni. Másrészt pedig az a törekvése a kormányzatnak, amely a privát üzleti részt és a közszolgáltatási, egészségügyi részt el kívánja választani mindenhol, azt hiszem, hogy szintén káros folyamatnak igyekszik gátat szabni vagy azt visszafordítani az egészségügy területén.

Ön a legtöbbet az orvoselváborlási folyamatról beszélt, tisztelt képviselő úr. Ha megnézzük a számokat, hogy mikor volt rekord Magyarországon, bizony ez 2009-ben nőtt, 2010-ben nőtt, és egészen 2011-ig nőtt azon orvosok száma, akik olyan hatósági bizonyítványt kértek, amely külföldi munkavállaláshoz szükséges, vagy megújították a korábbi ilyesfajta bizonyítványukat. Ez 1200-zal tetőzött 2011-ben, utána csökkent 2012-ben, aztán még kevesebben kértek 2013-ban, és annál is kevesebben kértek 2014-ben. Tehát sikerült ezt a fajta elváborlási folyamatot visszafordítani és 1200-ról 950 alá csökkenteni azon orvosok számát, akik külföldi munkavállaláshoz kérnek engedélyt Magyarországról.

Mindennek sokféle oka van. Az egyik csak a munkakörülmények érezhető javítása, hiszen ilyen mértékű javítás nem volt az elmúlt 20 vagy akár az is lehet, hogy 50 évben az egészségügyi intézményrendszerben, de az is fontos, hogy a kormány abból a gazdasági alpból, amit a magyar reformok megteremtettek neki és amiből a költségvetésből többletforrásokat, 76 milliárd forintot tudott az egészségügyben dolgozók bérének fedezetére fordítani, nos, ez egy átlag 27 százalékos béremelést jelenthetett az egészségügyben dolgozó 95 ezer orvosnak, ápolónak egyaránt 2012-13-ban. És ezt az idei évben folytattuk, hiszen a korábbi, átlagosan egy diplomás egészségügyi dolgozó esetében 41 ezer forintos fizetésemelést továbbival tudtuk növelni. A jövő évi költségvetésben, amit önök nem szavaztak meg, 12,8 milliárd forint szerepel bérkiegészítés formájában azoknak a többletbérére, akik betegágy mellett dolgoznak, akik több műszakban dolgoznak, több műszakban tevékenykednek.

Természetesen ezek olyan összegek, amelyeket tovább szeretnénk növelni. Bízunk benne, hogy a növekvő gazdaság megteremti ennek a fedezetét a következő időszakban is. Mindenesetre most már, ha az egészségügyről beszélünk, akkor a megelőzés terepén, akár a dohányzás visszaszorításánál, a nép-

egészségügyi termékadó, azaz chipsadó esetében az egészségesebb élelmiszerek biztosításánál vagy az egészségesebb étkezéssel szembeni elvárásainál, de az egyik legfontosabb talán, hogy a várólistákon szereplők száma, ami az önkéntől átvett időszakban még 70 ezernél tartott (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), 70 ezren várakoztak várólistákra, tavaly 44 ezerre csökkent, idén pedig a 6 milliárdos várólistacsökkentési program keretében 37 ezerre. 70-ről 37 ezerre!

Azt hiszem, ez nem kevés előrelépés a betegek szempontjából. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypárti padsorokban. - Közbeköltés ugyanott: Úgy van!*)

ELNÖK: Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a választ.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm a szót. Nem fogadom el a választ, államtitkár úr. Bizonyára feltűnhetett volna már önöknek, hogy közel hat éve önök kormányoznak, és önkéntől várják a megoldásokat. (*Dr. Rétvári Bence: Töledek nem is!*) Államtitkár úr, arra nem válaszolt, hogy mi van a taopénzekkel. Közel 200 milliárd forintot kaszáltak be a vállalkozóktól a sport támogatására, és most ahogy halljuk, éppen a nemzet kazánházát akarják felépíteni Felcsúton, és stadionokat fognak építeni ezekből a támogatásokból. Sokkal jobb helye lenne véleményem szerint ennek a pénznek az egészségügy finanszírozásában. Tudja, államtitkár úr, stadionban még nem gyógyult meg senki soha az életben. (*Moraj a kormánypártok padsoraiban.*)

Szeretném azt is aláhúzni, hogy egy mondat erejéig nem tért ki arra, államtitkár úr, hogy mi a szándékuk a hálapénz intézményével. Tudja, velejéig korrump ez az egész egészségügyi ellátórendszer, és ennek az elsődleges oka az a mérhetetlen hálapénzrendszer, amely ma már elviselhetetlen azoknak az embereknek, akik szeretnének meggyógyulni a magyar egészségügyben. Nem fogadom el a választ. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: A képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: 110 igen szavazattal, 32 nem ellenében, tartózkodás mellőzésével az Országgyűlés elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Keppli Lajos, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: „**Narancsköztársaság: stadion és kisvasút után barlangot szemelt ki magának az Orbán-család?**” címmel. A képviselő úr a szó.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Némi aggódással olvashattuk a hírekben a minap, hogy csúszik a 800 millió forint értékű, a felcsúti stadiont az alsúti

arborétummal összekötő kisvasútnak az átadása. Annak a kisvasútnak, amely nemzetstratégiai fontosságú, hiszen a kormány kiemelt beruházással nyilvánította az Orbán Viktor házától az alsúti arborétumig tartó kisvasúti beruházást; addig az alsúti arborétumig, amelyre egyébként az elmúlt években 2010 óta több száz millió forintot vagy százmilliós nagyságrendben költött a kormány. Az egyetlen probléma ezzel az, hogy ahogy az most lenni szokott az utóbbi időben Magyarországon, ez a százmilliós nagyságrendű összeg vajon ki másnál landolhatott, mint az ország kedvenc gázszereplőjénél, a milliárdos, kérges tenyerű parasztgazda Mészáros Lőrincnél, aki több száz millióért vagy százmilliós nagyságrendű összegben kertészkedhetett az arborétumban, hiszen ő ebben is kiváló, mint oly sok minden másban.

Ha már a Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóságnál tartunk, a legújabb pletykák szerint az Orbán család egyik tagja, ifjabb Orbán Győző és érdeklősége kívánja rátenni a kezét egy fokozottan védett természeti értékünkre, a II. kerületben található, termálvízzel borított Mészáros Lőrinc... - Mészáros Lőrinc-barlangnak még nem hívják, de akár így is hívhatnák (*Derűtség.*), Molnár János-barlangra, ami késik, nem múlik, tisztelt képviselőtársaim, a Fidesz-kormányt ismerve (*Közbeköltés a Fidesz padsoraiból: Volner János! Volner János!*); annak víz alatti szakaszai bűvármerülési látogatására és barlangbúvár-oktatási célú hasznosítására, a barlang légtér és víz alatti szakaszainak kulturális célú hasznosításaira. Ez egy Európában egyedülálló természeti képződmény, ahogy azt bizottsági meghallgatásán a miniszter úr is elismerte, a hasznosítására azonban a természetvédelmi hatóság nem rendelkezik a megfelelő eszközökkel, ezért pályázat útján át kívánja adni egy magántársaságnak.

A szakma és a hírek szerint a pályázat ifjabb Orbán Győző érdeklőségére lett személyre szabva. Senki más azon az egy bizonyos bűvártársaságon kívül nem képes ezeknek a pályázati feltételeknek megfelelni. Információink szerint maga az érintett személyesen is több egyeztetésen vett részt a hatóságnál ezzel kapcsolatban. Felmerül a kérdés, hogy miért érdeklő az Orbán családot egy barlang. Mint mondtam, egy, a világon egyedülálló képződményről van szó. A barlangi bűvárkodás egyik ideális helyszíne lehetne, és a barlangi bűvárkodásban pedig pénz van, hiszen nem a szegények sportja, ezt mindnyájan sejthetjük. Inentől kezdve már érthető, hogy miért is van szüksége erre a barlangra az Orbán családnak, illetve az Orbán család érdekkörébe tartozó bűvárkörnek. Jelen esetben azonban egy évezredek vagy évtizedek alatt kifejlődött természeti értékről van szó, és a barlang különleges faunája is veszélybe kerül, ha hozzá nem értők kezébe kerül. Nem utolsósorban pedig a Lukács fürdő is innen nyeri a vizét, tehát egy gyógyfürdő vízminőségére is behatással van, hogy mi történik ott a barlangban.

Kérdezem tehát államtitkár urat: Magyarországon ma már semmi nincs biztonságban, ha a kormányfő családja, barátai és üzletfelei vetik ki rá

csápjait? Nem számít sem a törvény, sem a jövő nemzedékek magyarjainak érdeke természeti értékeink megőrzésére? Mi lesz a Molnár János-barlanggal és mi lesz Magyarországgal? Várom érdemi válaszát. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

(16.40)

ELNÖK: Megadom a szót V. Németh Zsolt államtitkár úrnak.

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Kétségtelen, hogy a Molnár János-barlang Budapest egyik legértékesebb természeti kincse. Úgy vélem, hogy páratlan szépsége bemutatására mind a külföldi, mind a belföldi érdeklődők számára lehetőséget kell biztosítani. Tekintettel arra, hogy meleg vízzel kitöltött barlangról van szó, értékeit víz alatt lehetséges igazán megismerni. E cél eléréséhez megfelelő eszköz lehet a barlangi bűvármerülésekre alapozott turisztikai tevékenység elindítása.

A nemzetipark-igazgatóság a természetvédelmi hatóság engedélyével rendelkezik a barlang hasznosítására. Az engedély meghatározza a barlang használatára vonatkozó természetvédelmi feltételeket is, amelyeket a hasznosítónak kötelessége maradéktalanul betartani. Ezzel tehát biztosított a barlang természeti kincseinek megőrzése. A természetvédelmi hatóság ezenkívül hatósági ellenőrzés keretében is vizsgálhatja, hogy a hasznosítás természetvédelmi érdekeknek megfelelően zajlik-e. Véletlenül sem szabad példa nélkülinek beállítani azt, hogy egy nemzetipark-igazgatóság magyar vállalkozások, helyben lakó munkavállalók bevonásával gondoskodik ökoturisztikai létesítmények vagy kalandturisztikai barlangok hasznosításáról.

A természetvédelem nem lehet öncélú, és ez megmutatkozik abban is, hogy a nemzetipark-igazgatóságok természeti értékek megismertetését szolgáló tevékenysége vállalkozások számára számos esetben lehetőséget, a magyar emberek számára munkahelyet, megélhetést jelent. Mivel az igazgatóság a barlang víz alatti szakaszainak bűvármerülési látogatásához és a barlang bűvároktatási célú hasznosításához a speciális körülmények miatt sem személyi, sem tárgyi feltételeket nem tud biztosítani, a hasznosítási jog átengedéséről döntött. A harmadik fél személyét az igazgatóság, megfelelő az állami vagyonról szóló törvény rendelkezéseinek, pályázati eljárás lefolytatása után jelölte ki. E harmadik fél egy jogi személy, mely rendelkezik megfelelő szakértelemmel és tárgyi feltételekkel a hasznosításhoz. A hasznosító személyében ifjabb Orbán Győző sem tagként, sem képviselőként nem vesz részt, az ezt vélelmező állításait így határozottan vissza kell utasítanom. A hasznosítás jogát elnyerők között olyan személyeket tudhatunk, akik a szükséges engedély birtokában évek óta részt vettek a barlang kutatásában. A kutatók a barlang és élővilágának felmérésében

komoly eredményeket mutattak fel. Teljességgel alaptalannak tartom tehát, hogy a hozzá nem értést és a barlang értékeinek veszélybe kerülését vizionálja. A Lukács fürdő vízminőségével kapcsolatos aggodalmára jelzem, hogy a barlangot hosszú évek óta kutatják bűvárok, és ez vízminőségbeli romlást nem okozott. A vízminőséget a Lukács fürdő rendszeresen ellenőrizi.

Érthetetlen, hogy a tisztelt képviselő úr a törvényességért, a természeti értékeink megőrzéséért, hova tovább Magyarországért aggódik a Molnár János-barlang jogszerű keretek között zajló hasznosítása kapcsán. Összefoglalva tehát: a barlang hasznosítására a vagyonkezelő Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóságnak van engedélye, a hasznosítási jog gyakorlását az engedélyben rögzített feltételekkel lehet végezni, melyek a barlang természeti értékeit hivatottak védeni. A hasznosítás átengedése pedig nyílt pályázati eljárás keretében történt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és kérem a válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a választ.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Önök mondhatják azt, hogy évek óta ott dolgozó társaság nyerte a hasznosítás útján, és hogy ifjabb Orbán Győző név szerint nincs a pályázat nyertesei között. Hát, majd bolondok lennének név szerint belevenni, vagy ő maga bolond lenne név szerint pályázni! Sokkal okosabban csinálták ennél.

Azt a társaságot, amely a kutatásában és feltárásában részt vett, önök, illetve a hatóság évekkal ez előtt kítette a barlangból, majd valamiféle ideiglenes engedélyt kapott az a bűvartársaság, amelyről én is beszéltem az interpellációmban.

Így már mondhatják, hogy évek óta ott kutatja - időzjelben - a barlangot. Valójában leginkább merültetéseket, nyilván bűvároktatási és sport-, hobbicélú merültetéseket végeztek, a barlang állapotában a régebben ott kutatást végzők szerint jelentős károkat okozva. Ezt azonban nyilvánvalóan nem fogják ők sem elismerni.

Most a nyílt pályázati eljárás nyerteseként további tíz évig végezhetik ott ezt a tevékenységüket, sajnos az ország és a természetvédelem kárára. Nem tudom elfogadni a választ. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: A képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem az Országgyűlést, hogy elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 109 igen, 33 nem szavazattal, 1 tartózkodás mellett elfogadta az államtitkári választ.

Sallai R. Benedek, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Ki hazudik, a kehi vagy a földművelésügyi miniszter?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Lázár miniszter urat nem látom, az államtitkár úr még soha nem adott nekem választ. A miniszter úr viszonylag korrekt válaszokat szokott adni. Bízom benne, hogy a személyes távolléte ellenére megkaphatom ezeket.

Gyakorlatilag sajtónyilvánosságra került, hogy a Kehi készített jelentést állami erdészetekről. Az állami erdészetek esetében több szabálytalanságot tártak fel, és nagyon magas személyi költségeket. Emiatt a miniszter úr egy korábbi interpellációra azt válaszolta, hogy kiterjesztette a Kehi vizsgálatát az összes állami erdészetre annak érdekében, hogy feltárják, mi is zajlik ezekben az erdészetekben. A magyar közvélekedés szerint - de szintén hivatkozom a miniszter úrra is, aki egy bizottsági ülésen elmondta, hogy sajnos egyetért ezzel - itt nagyon régóta zajlik pazarlás. Az, hogy 92 milliárdos forgalom után 1-2 milliárdos leadózott jövedelem van, ez már önmagában is gyanúra ad okot. Mindemellett az Index megírta a Kehi-jelentésre hivatkozva *(Moraj a kormánypárti padsorokból.)*, hogy egyes állami erdészeteknél 46-48 százalékos személyi költségek is voltak vezetői jutalmakként elszámolva.

Október 2-án a földművelésügyi miniszter az egyik napilapnak azt nyilatkozta, hogy ő még nem is látta ezt a jelentést, szerinte az is lehet, hogy nem is létezik, és teljes mértékben meg van elégedve az állami erdészetek működésével, és semmiféle kiterjesztett vizsgálatról és ehhez hasonlóról nem tud. Lázár miniszter úr egy korábbi interpellációra adott válaszában megerősítette, hogy létezik ez a Kehi-jelentés, ennek ellenére a földművelésügyi miniszter azt állítja, hogy szerinte lehet, hogy ez nem is létezik, és ha létezik, akkor sem marasztalhatja el ezeket az erdészeteket, mert szerinte példászerűen, jól gazdálkodnak. Ezt a miniszteri állítást egyébként nyilvánvalóan megerősítették az állami erdészetek is, amelyek közül hat közös közleményben mondta, hogy márpedig ők nagyon jól gazdálkodtak.

Tájékozódni szeretnék, hogy akkor létezik az a jelentés vagy nem létezik, ha létezik, a képviselők számára lehet-e ebbe betekintést kérni, mármint abba, ami elkészült, tehát a 6 állami erdészetre, nem pedig a 22-re. Amennyiben van a 22 erdészetre kiterjesztett vizsgálat, érdeklődnék, mikorra várható, hogy a jelentés elkészüljön, illetve szeretném, ha tisztába tennénk ezt a helyzetet, hogy a földművelésügyi miniszter milyen okok miatt nyilatkozhat teljesen eltérően ezen tényektől. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Bár még új vagyok ebben a műfajban, meglepne, ha elfogadná a válaszomat. Valamiért kialakult egy olyan gyakorlat, hogy lassan azt sem hisszük el egymásnak, amit kérdezzünk. De engedje

meg, hogy konkrét választ adjak a kérdésére! A Kehi a 2014 végén elfogadott, 2015-re vonatkozó éves vizsgálati jelentésében már szerepeltetett hat erdőgazdaságot. Ez konkrétan a Bakonyerdő, az Egererdő, a Mecsekerdő, a SEFAG, a VERGA és a Zalaerdő társaságok voltak. Ezeknek az erdőtársaságoknak a vizsgálata e szerint az éves munkaterv szerint megkezdődött, és a Kehi elnöke a részjelentésekben, még a konkrét vizsgálati dokumentum végét megelőzően beszámolt erről a kormánynak, illetve a Miniszterelnökségnek. Ezt követően, mivel ebben a vizsgálati dokumentumban súlyos szabálytalanságok gyanúja merült fel, döntött arról a Miniszterelnökséget vezető miniszter, hogy kiterjeszti ezt a vizsgálatot mind a 22 erdőgazdaságra. Azt is szeretném megerősíteni, képviselő úr, hogy amint ez a vizsgálat lezárult, a miniszter úr teljes körű betekintési lehetőséget nyújt önnek a vizsgálati dokumentumba.

Azonban azt is szeretném hozzátenni, hogy a Miniszterelnökség senkit sem szeretne megbélyegezni. Mindenképpen szeretnénk megvárni, míg lezárul a Kehi-vizsgálat. A kiterjesztett vizsgálatban mind a 22 erdőgazdaságnak a rájuk vonatkozó állításokkal szemben van lehetősége saját véleményét formálni, és a Kehi vizsgálata ezt követően minősíthető csak lezártnak, és ezt követően nyílik lehetőség arra is, hogy betekintést kapjanak önök képviselőként ebbe a dokumentumba.

(16.50)

Azt nagyon fontosnak tartom elmondani, hogy az a megállapításcsomag, ami a hat erdőgazdaságra vonatkozik, az az erdőgazdaságok működésének egy olyan időszakából származik, amely időszakban az erdőgazdaságok nem a Földművelésügyi Minisztérium alatt működtek. Ezért szeretnék egy kis türelmet kérni a képviselő úrtól, amíg ez a vizsgálat elkészül, és a Miniszterelnökség eddigi gyakorlatához hasonlóan ebbe ön betekintést fog kapni. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem képviselő urat, elfogadja-e a választ.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Tekintetbe véve, hogy a kérdéseknek egy jelentős részére olyan választ kaptam, ami összességében teljes körű volt, nyilvánvalóan államtitkár úr nem mondhatja ki azt, hogy a földművelésügyi miniszter hazudott, amikor azt állította, hogy ez nem létezik, de ezt nagyjából úgy lehet tekinteni, ezért elfogadom a választát. Köszönöm szépen. *(Taps és közbeköltés a kormánypártok soraiból, köztük: Ez az! - Gyere máskor is!)*

ELNÖK: Ritka pillanat! Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! *(Közbeköltés a Fidesz soraiból.)* Kérem, őrizzük meg a higgadságunkat egy ilyen bejelentés után is. *(Derűtség.)* Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, interpellációt

nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Ezrével veszíti el Magyarország az új munkahelyeket!”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Sokat lehet olvasni, hallani, de érezzük is, látjuk is, hogy mi történik a vállalkozások színpadán. Látjuk, hogy nemcsak a külföldi vállalkozások, befektetők, hanem a magyar vállalkozások és befektetési szándékkal bírók is olybá cselekszenek, hogy legkiváltképp nem Magyarországon fektetnek be, nem itt szülnék és létesítenek új munkahelyeket. Ez nagyon sajnálatos, mert egyik oldalról a magyar kormány az elmúlt esztendőkből elüldözött sok százezer potentát lehetőséggel bíró munkavállalót, akinek a kezében, a fejében benne volt a tudás, másik oldalról nézve pedig azok, akik foglalkoztathatnának, ők meg nem itt fektetnek be, hanem máshová viszik a pénzeiket.

Van ennek más területe is. Ha nézzük a kiskereskedelmi szektort vagy épp a kereskedelmi szektort, akkor látjuk, hogy a plázabezárások vagy épp a plázastopok mit jelentettek. Látjuk azt, hogy a vasárnapi boltbezárások mit hoztak. Az egyik esetben elvesztettünk lehetőség szerinti munkahelyeket, a másik esetben pedig megszűntek munkahelyek, most már kimutatható módon, 5-6 ezer az egyik és a másik esetben is 10 ezer fős munkanélküliségi növekedést tapasztalhattunk, ha nem is a regiszterekben, mert a regiszterek mások, mint a valóság. Azt is látjuk, hogy a kormányzati megszorítások meg a következtelen viselkedések mit hoznak magukkal. Nyilván ugyanazt, amit az elején mondtam: csökkenő befektetési szándékot és ezáltal csökkenő munkahelyeket.

Igazából a legnagyobb bajt és a problémát ott látjuk, hogy a kormány a nagyjából hat évvel ezelőtt tett ígéreteiből semmit nem kíván valóra váltani. Emlékezzenek vissza csak az alapígéreteikre, nem kell sokáig gondolkodniuk, a radikális adócsökkentéstől elkezdve odáig, hogy egymillió új munkahelyet fognak teremteni a gazdaságban. *(Közbeköltés a Fidesz soraiból, köztük Kósa Lajosé: Tíz év alatt!)* A gazdaságban. Csak azért, hogy tiszta és világos legyen Kósa frakcióvezető úr számára is a bekiabálását érintően: a gazdaságban. Tudja, mi a különbség a közfoglalkoztatottság és a gazdaságban teremtett új munkahelyek tekintetében. Na szóval, hogy ne önnel foglalkozzam, hanem a témával, azt kell mondjam, hogy az egymillió új munkahely megteremtése a gazdaságban tíz év leforgása alatt az esélytelenség kategóriájával párosul, de azért nagy tisztelettel szeretném kérdezni, hogy mikor gondolják komolyan és mikor fognak valami értelmeset tenni annak érdekében, hogy ez megvalósuljon.

A másik kérdésem pedig arra vonatkozik, hogy azt a fajta munkaügyi statisztikai bűvészkedést, amelyen keresztül a közfoglalkoztatottak százezeinek, a külföldre szorultaknak, az önök jóvoltából külföldre menekülteknek a statisztikában való felmutatásával való dicsekvést mikor fogják abba-

hagyni *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, és mikor fognak valós képet tárni a társadalom elé. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban. - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Ez élvezetes volt. - Derűltség a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Sajnos azt kell mondanom, hogy a tények cáfolják azt, amit ön állításként megfogalmazott vagy éppen kérdésében próbált megfogalmazni állításként. Legtöbbször ön a KSH adataival vitatkozik akkor, amikor interpellációt vagy kérdést fogalmaz meg. Ugyanis azzal kapcsolatban, amit például a munkahelyteremtésről, a foglalkoztatásról mondott, a tényadatok szerint 4 millió 265 ezer embernek van munkája Magyarországon, ez KSH-adat, képviselő úr. Ez 555 ezer fős növekedést jelent a 2010-es kormányváltás óta.

Még egy nagyon fontos szám, mert azt állította ön, hogy a versenyszférában nem nőtt a foglalkoztatottak száma. Ezzel ellentétben el lehet mondani azt, hogy a növekedésben döntően a versenyszférában létrejött munkahelyek voltak a meghatározók, ahol, szeretném hangsúlyozottan mondani, 332 ezerrel nőtt a létszám azzal szemben, amit ön itt az előbb állított. A foglalkoztatásban természetesen van egy szerkezetváltás, egyes ágazatokban többen, más ágazatokban kevesebben dolgoznak, de még egyszer szeretném ismételni: összességében soha nem volt ilyen magas a foglalkoztatás a rendszerváltoztatás óta, mint napjainkban.

Szeretném önt emlékeztetni arra, hogy a pénzügyi válság előtti években 4-5 százalékos gazdasági növekedés mellett nem jöttek létre új munkahelyek Magyarországon, mert önök annak idején magas szinten tartották a foglalkoztatáshoz kapcsolódó adókat és járulékkerheteket, ezért a cégek nem bővítették a foglalkoztatotti létszámot. Ezzel szemben a munkahelyvédelmi akció keretében a kormány, a Fidesz-KDNP-kormány jelentős mértékben csökkentette a leghátrányosabb munkaerőpiaci helyzetű rétegek alkalmazási költségét. 2013-tól '15 augusztusáig a versenyszférában több mint 310 milliárd forint munkahelyvédelmi kedvezményt vettek igénybe a munkáltatók. Ez a támogatási forma jelenleg már több mint 870 ezer munkavállaló foglalkoztatását segíti elő. Tehát ellentétben azzal, amit ön mondott, nincs tömeges munkahelymegszűnés sem Magyarországon.

A kereskedelemmel kapcsolatban pedig elmondható, hogy a kiskereskedelmi forgalom 2013 júliusa óta folyamatosan növekszik, az augusztusi adatok szerint a forgalom volumene 4,7 százalékkal nőtt az előző év azonos időszakához képest. Ez a vegyes kiskereskedelemben 3,7 százalékos növekedést jelentett, a nem élelmiszer-kiskereskedelemben

4,6 százalékos növekedést jelentett, az üzemanyag-kiskereskedelemben 7,4 százalékos emelkedést jelentett az értékesítés területén. Tehát nem volt igazuk azoknak, így önnek sincs igaza, akik azzal riogattak, hogy tömeges elbocsátások lesznek a kiskereskedelemben, mert a forgalom növekedésével egyenesen arányban nőtt a foglalkoztatottak aránya.

A kiskereskedelem legalább ötfős vállalkozásainál ugyanis az alkalmazásban állók száma idén az első hét hónapban 187 ezer fő volt, ami 4 ezer fővel magasabb az előző év azonos időszakához viszonyítva. Miközben tehát a fogyasztói árak alacsonyok, a reálbérek növekednek, így az emberek többet költenek, nagyobb szükség van a kereskedelemben dolgozók munkájára is. A kormány munkájának is köszönhetően elindult egy olyan pályázati program, amelynek keretében több mint 100 milliárd forint áll rendelkezésre az álláskereső foglalkoztatási támogatására. A szakképzett munkaerő fontosságára a kereskedelemben reagálva az Auchan Magyarország Kft. októbertől átfogó bérfeljesztési programot fogalmazott meg, felismerve azt, hogy a munkavállalók megtartásához elengedhetetlen a fizetések emelése.

Ezért várakozásunk szerint mind a kiskereskedelmi forgalom, mind a bérezés, mind a foglalkoztatók létszáma növekedni fog az elkövetkezendő időszakban. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket, és kérem a válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a választ.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Hát, ha egy picit az igazság közelében járna, akkor még kísérletet is tennék rá. Akkor, amikor a gazdaságban 332 ezer fős növekedésről beszél, akkor legalább önnek mint újdonsült államtitkárnak, el kellett volna sajátítania azt, hogy ebben a statisztikában benne van, mondjuk, 150 ezer külföldön dolgozó, önök által elüldözött ember, aki külföldön végez munkatevékenységet. De azt is kell tudnia, hogy a Fidesz már régen számot adott itt arról, hogy teljesítette a vállalásait - itt, a Parlament falai között -, miközben semmit nem tett ebből. A munkanélkülieket kilöki a rendszerből, közfoglalkoztatottakat képeznek vagy azzá teszik az embereket, ezeket az embereket pedig a foglalkoztatási statisztikában hozzák.

Minimálbérről vagy bármilyen más bérről beszélünk? Miről beszél ön, járulékcsökkenésről? 32 ezer forinttal növelték a minimálbér járulékkerhetét! Fizetést kell adni az embereknek, tudja, államtitkár úr. Fizetést, kézzelfogható anyagi javakat meg olyan munkahelyet adni a számukra, amely tekintetében a gazdaságban *(Zaj, közbeszólások a Fidesz soraiból.)*, tudja, a gazdaságban tudják megélni a minden-napjaikat. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Egymillió új munkahelyet a gazdaságban, azt, amit ígérték, semmi mást, csak azt! Köszönöm

szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban. - Moraj, közbekiáltások a kormánypártok soraiból.)*

(17.00)

ELNÖK: A képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e. Szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: 109 igen szavazattal, 33 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül az Országgyűlés elfogadta az államtitkári választ.

Utolsó interpellációra Szilágyi György, a Jobbik képviselője jelentkezett a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Ha hallgattál volna, bölcs maradtál volna, avagy őszödi úton a Miniszterelnökség biznisszelő államtitkára?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Ha hallgattál volna, bölcs maradtál volna - tartja a mondás, amelyet minden bizonnal nem mindenki ismer a Miniszterelnökség soraiban. Amint azt tisztelt államtitkár úr is bizonyára tudja, pár nappal ezelőtt az ön államtitkár-társa, L. Simon László kivételesen őszinte megjegyzésre ragadtatta magát itt a parlament padsorai között, a kijelentés a Jobbiknak címezve pontosan így hangzott: önöknek az fáj, hogy nem az önöké a biznissz.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A cinikus megjegyzés mögött egy egészen határozott kijelentés húzódik meg, amely nem más, mint hogy: van biznissz, és ez a biznissz bizony a kormányoldalon van *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Így van!)* - hallhattuk ezt egy fideszes országgyűlési képviselőtől, a Miniszterelnökség államtitkárától.

De ne azt figyeljük, amit L. Simon Lászlótól hallottunk, hanem amit L. Simon László ez ideig tett, egy olyan emberről van szó ugyanis, akinek egész politikai pályafutását végigkísérte a biznissz. Azokról a biznisszekről beszélnek, amelyek külön-külön is a széles körű közvélemény megbotránkozását váltották ki, gondolok itt például arra, amikor 795 millió forintért újítják fel azt az Agárdot Zichyújfaluval összekötő utat, amely L. Simon László panziójához és borászatához is vezet. Tudja, államtitkár úr, ez az a panzió, amelyet a legenybucsu.lap.hu oldalon hirdetnek, számos kifejezetten erotikus tartalmú apróhirdetéssel egyetemben *(Derültség a kormánypártok soraiban.)* - de hát a biznissz, az biznissz. *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból.)*

De az agrártámogatások területe is láthatóan biznisszként jelenik meg az államtitkár úr felfogásában: L. Simon László családi cégei az általuk birtokolt 80 hektáros földterület után a 2010-es kormányváltást követően 160 millió forint állami támogatáshoz jutottak, köztük a rákellenes barackmag botránnyában elhíresült agárdi Simon és Simon Mezőgazdasági Kft. - de hát a biznissz, az biznissz.

Mint ahogyan biznissz lehetett az is, amikor meglepő módon 267 millió forint vissza nem térítendő támogatáshoz jutott a kápolnásnyéki Dabasi-Halászkastély felújítására az a társaság, amely egyébként korábban L. Simon László könyveinek kiadója volt. Hogy mi ebben a meglepő? Hogy a támogatásra irányuló pályázatot korábban már két ízben is elutasították. És hogy miért nem meglepő mégsem? Mert korábban maga a kastély is L. Simon László vállalkozásának volt - de tudják: a biznissz, az biznissz.

Értem én, hogy ezek után a miniszter úr számára nem maradt más lehetőség, és a botránnyos államtitkárt mintegy lefokozta a legutóbbi kormányátalakítás leple alatt. Nem gondolják úgy, államtitkár úr, hogy a legutóbbi beismerő vallomás kellő súlyú intézkedés hiányában lemoshatatlan bélyeget nyom a minisztérium, az egész kormány, sőt alapvetően a kormánypártok homlokára? Kérdezem tehát: meddig és mire tartják még a morális teljes hiányába süllyedt, végletekig vállalhatatlanná vált államtitkárt? Várom válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Csepreghy Nándor államtitkár úr válaszol. Öné a szó.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Azt gondolom, hogy rövid nyereszériám ezzel a válasszal véget ér *(Derültség a kormánypártok soraiban. - Dr. Staudt Gábor közbeszól.)*, de engedje meg, hogy mivel nem voltam itt a szópárba-juk alkalmával, de a jegyzőkönyvet részben olvastam, mindenképp egy kicsit nyugalomra intsek, és azt tanácsolom, hogy egy vagy két lépéssel lépjen hátrébb, mindenekelőtt azért, mert én azt gondolom, hogy álszent és álságos az, amit a Jobbik ebben a kérdésben művel. *(Derültség, közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Antikorrupcióról, átláthatóságról beszélnek, és arra hivatkoznak, hogy önök azért feddhetetlenek, mert még nem voltak kormányon, közben pedig a pártelnök-frakcióvezetőjük azt mondja, hogy a magyar politika nagy gondja, hogy a pártok már ellenzékben korrumpálódnak. *(Derültség a kormánypártok soraiban. - Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Ezt a logikai bukfcenet nem oldanám fel, ezt meghagynám önöknek.

Önök arról beszélnek úton-útfélen, hogy minden politikus hozza nyilvánosságra saját családjá vagyonyilatkozatát. Ez egy nem feltétlenül rossz gyakorlat *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Na!),* ezt el kell ismerni. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Na, akkor?)* Elkezdődik erről egy társadalmi párbeszéd, majd elérünk az európai parlamenti képviselőkhöz, és a Jobbik nagyon gyorsan behúzza a kezifeket, a pártvezetésük legyint, és azt mondja, hogy: nem más ez, mint kamaszkori hiba. Önök hazafiságról beszélnek, egészszemes nacionalizmusról, Magyarország megvédéséről - kérdezem tisztelettel: ebbe mennyire fér bele az, hogy egy kémkedéssel gyanúsított személy a Jobbik egyik külpolitikai tanácsadója *(Közbe-*

szólás a Jobbik soraiból: Tudtam!), aki mellel súlyos milliókkal támogatta ezt a pártot (Közbeszólások a kormánypártok soraiból: Úgy van!), azt persze nem tudjuk, hogy ez a pénz honnan származik. (Közbeszólások a Jobbik soraiból.)

Tisztelt Képviselő Úr! Óvatosan bánnék arra vonatkozóan bármilyen szóval, amikor képviselők egymást minősítik, ugyanis mi fog akkor történni, ha pártelnöke ön alól rántja ki a szőnyeget, és azt mondja az itt korrupcióra vonatkozó szavaira, hogy az nem más, mint kamaszkori botlás?

Az alaptalan és nemtelen vádjaira itt és most én nem szeretnék reagálni (Közbeszólások a Jobbik soraiból.), engedjen meg azonban pár kitétel. Ön szóba hozta a Gárdonyi és Zichyújfalú közötti utat, amelyről - azért szeretném mindenképpen emlékeztetni az Országgyűlés nyilvánosságát - 2009-ben, a Bajnai-kormány alatt hoztak támogatói döntést, és tudtommal ennek az útnak az építése sem kezdődött még meg. (Közbeszólások a Jobbik soraiból.) Az agrártámogatások tekintetében a Simon és Simon Kft. hektáronként ugyanannyi támogatást kap (Közbeszólások a Jobbik soraiban: A biznisz, az biznisz!), mint bármelyik másik termelő az Európai Unióban, beszéljünk akár az angol királynőről. (Dúró Dóra: Nem igaz! Nem igaz!) És a kastélyfelújítás kapcsán egy nagyon jelentős, azonban azt gondolom, hogy közérdekre számot tartó információ, hogy itt más ilyen típusú felújításokkal szemben, amit az elmúlt 5-10 évben láthattunk Magyarországon, közérdekű kiállítóhely jön létre, nem pedig szórakoztató funkció.

Én azt gondolom, hogy a képviselő úrnak lesz alkalma még jó pár kérdést feltenni akár L. Simon államtitkár úr részére is, hiszen én úgy tudom, hogy 2018-ig államtitkárként a kormány tagja marad. (Dr. Staudt Gábor: Ó!) Köszönöm szépen megtisztelő figyelmét. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megkérdézem a képviselő urat, elfogadja-e a választ.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Államtitkár úr, a válaszból látszik, a hazugság, a csúsztatás és a közpénz költése az profi módon megy. (Közbeszólások a kormánypártok soraiból.) A Jobbik nyilvánosságra hozta a házastársak vagyonynyilatkozatát, önök is hozzák nyilvánosságra! (Kósa Lajos: Mi Kovács Bélát szeretnénk látni!) Ön azt mondja itt, elmondja, hogy önök ellenzékben is, valóban, önök ellenzékben is biznisszeltek, ezt ismerte be ön is. És mi még a beismerés? (Közbeszólások. - Zaj.) Az, hogy ellenzékben L. Simon László az MSZP-SZDSZ-kormánytól 2003-ban is kapott közpénzt arra, hogy kiadjon egy verseskötetet, amit én most nem akarok itt minősíteni, de az nem verseskötet, hanem egy botrány. (Folyamatos zaj.) És hogy csak ezen ház falai között egy részletet idézzek ebből, és nem a legcsúnyább részletet, mert nem bírnák el a háznak a falai, így szól: „A bársony ráncai kisimultak / a festékfoltok eltűntek / a formák torzulásai / alig észre-

vehetővé váltak / már a szar szagát sem érzem /” - én kérek elnézést!

Azért nem fogadom el a kérdést, mert mi még érezzük ezt a bizonyos szagot. (Dr. Rétvári Bence: A kérdést?! - Taps a Jobbik soraiban. - Kósa Lajos: Köszönjük a verselemzést!)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem, elfogadják-e azt. Most szavazzanak! (Szavazás. - A táblán megjelenő eredmény: 104 igen, 35 nem és 1 tartózkodás. - Néhányan távozni készülnek. - Nagy zaj.)

Tisztelt Országgyűlés! Kérem, maradjanak még a helyükön, még egy interpellációra kerül sor (Közbeszólások, zaj.), foglalják el helyüket! (Zaj. - Az elnök cseppet.)

Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Mikor juthatnak hozzá megtakarításaikhoz a Honvéd Egészségpénztár tagjai?**” címmel. Demeter Márta képviselő asszonyt illeti a szó. (Folyamatos, nagy zaj.)

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy az már ismert, a Buda-Cash- és a DRB-botrány miatt a Honvéd Egészségpénztár 28 ezer tagjának 1,8 milliárd forintnyi megtakarítása veszett oda, ők többségében katonák, honvédségi, rendvédelmi és nemzetbiztonsági dolgozók. Az ügyben a felszámolás akár évekig is eltarthat, és az teljesen tarthatatlan és megengedhetetlen, hogy addig ez a 28 ezer ember ne jusson hozzá a megtakarításához. A legutóbbi azonnali kérdésemre adott válaszában L. Simon László államtitkár úr teljes mértékben osztozott az MSZP azon álláspontját, hogy a Honvéd Egészségpénztár tagjai önhibájukon kívül kerültek bajba, és emiatt megoldást kell találni a megsegítésükre.

(17.10)

Örömmre szolgál, hogy a Belügyminisztériummal és a Honvédelmi Minisztériummal szemben a Miniszterelnökség elismeri a probléma súlyát és az állami segítségnek a szükségességét. Azonban sajnos az elkötelezettségének hangoztatásán túl konkrét lépéseket eddig a Miniszterelnökség sem tett ebben az ügyben, márpedig az idő múlik, és az érintett, jelentős részben hivatásos állományú pénztártagok számára egyre fájóbb az egészségügyi célokra félretett megtakarítások hiánya.

Arra utalt azonnali kérdésemre adott válaszában az államtitkár úr, hogy a jelenlegi törvényi keretek korlátozzák a lehetséges állami segítségnyújtást. Azonban szeretném felhívni arra a figyelmet, hogy a Quaestor-károsultak esetében sem az általános szabályokat alkalmazták, hanem külön törvény szól a károsultak megsegítéséről. Érthetetlen, hogy az egészen unortodox megoldásoktól sem idegenkedő kormány miért éppen akkor vonakodik a szükséges jogi szabályok megalkotásától, amikor az az ország

méltánytalanul kárt szenvedett katonáinak, honvédelmi, rendvédelmi és nemzetbiztonsági dolgozóinak a megsegítését szolgálná. A Honvéd Egészségpénztár tagjai nem tőzsdéztek, önhibájukon kívül kerültek ebbe a nehéz helyzetbe. És láthattuk azt, hogy amikor olyan kényes ügyről van szó az önök számára politikailag, mint ugye, Szijjártó Péter közeli ismerőse, Tarsoly Csaba ügye a Quaestorban, akkor azonnal elkezdik az intézkedést, láttuk, hogy az sem sikerült igazán. Viszont az is látszik, hogy itt nem százmilliárd forintokról lenne szó, hanem csak 1,8 milliárd forintról. Szeretném kérni azt, hogy a kormány ne éljen azzal vissza, hogy a katonák, honvédségi, rendvédelmi és nemzetbiztonsági dolgozók nyilvánvalóan nem tüntetnek az utcán.

Mindezekre figyelemmel kérdezem államtitkár urat, hogy végre mikor és hogyan fognak segíteni a Honvéd Egészségpénztár bajba jutott tagjainak. Mikor fogják benyújtani az Országgyűlésnek a Honvéd Egészségpénztár tagjainak megsegítéséről szóló törvényjavaslatot? És szeretném kérni, hogy ne hivatkozzon az EU jogértelmezési gyakorlatára, hiszen láttuk, hogy amikor van politikai akarat, akkor el tudják kezdeni a kártalanítást. Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót válaszára Csepreghy Nándor államtitkár úrnak. Parancsoljon!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Köszönöm szépen, hogy kérdésével ismét lehetőséget ad arra, hogy az Országgyűlés nyilvánossága előtt beszéljünk erről a kérdésről. Először is tájékoztatni szeretném, hogy az érintett tárcák immár több körben foglalkoztak ezzel az ügygel, és vizsgálták annak a lehetőségét, hogy a Quaestorhoz hasonlóan hogyan lehetne az érintett 1200 károsulton segíteni. Azonban ezt a tárcaközi egyeztetést azzal a következtetéssel lehetett lezárni, hogy a vonatkozó jogszabályi környezet merőben más, mint a Quaestor-ügy esetében, ahol - ahogy képviselő asszony is helyesen említi - sikerült egy teljesen önálló és más jogszabályi környezetet kialakítani. Hozzáteszük azonban, hogy ott nem jelentkeztek olyan külföldi nehézségek, mint ebben a konkrét esetben, nevezetesen az ön által is kritizált európai uniós jogszabályalkotási gyakorlat.

A helyzet jelenleg úgy áll, hogy az Európai Unió által követett irányelvek nem tesznek lehetővé ilyen típusú intézkedést, így az eddig bevett metódusok, amelyeket a Quaestor-ügy esetében alkalmaztunk, azok itt nem alkalmazhatóak. Ahogy arra korábban már Lázár miniszter úr írásbeli válaszában is utalt önnek, ez nem jelenti azt, hogy a kormány nem próbálja megoldani ezt az ügyet, azonban az a Quaestorkárosultak kártalanításához hasonlóan sajnos nem tud megtörténni.

Mindezenre örömmel tölti el a kormányt az, hogy az unortodox jogalkotási gyakorlat, amely ko-

rábban csak kritikát kapott az MSZP részéről, beszélhetünk akár a bankadó, akár a szektorális különadók bevezetéséről, úgy látszik, a jövőben támogatásra is találhat, talán egy kicsit közelebb kerülnek az emberekhez, akik elméletileg ideküldték önöket. Az új törvényalkotási lehetőségét megvizsgálja a kormány ennek a kérdésnek, a helyzet azonban az, hogy Magyarország ilyen típusú törvényt a vonatkozó európai bizottsági rendelkezések alapján ma jelen pillanatban nem tud hozni, és amennyiben ezt a helyzetet meglépnénk, akkor egy éven belül egy olyan kötelezettségszegési eljárással kellene számolnunk, amelynek végén a teljes kifizetett összeget vissza kellene fizetni az Európai Bizottságnak.

Abban a tekintetben azonban nincs vita közöttünk, képviselő asszony, az 1200 károsult ügyét a kormány rendezni szeretné. Reméljük, hogy találunk erre olyan megoldást, ami a kormány és az Európai Bizottság metszéspontjába kerül, és így minden törvényi szabályozásnak meg tud felelni. Kérem válasza elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm szépen. Alapvetően nem tudom elfogadni az államtitkár úr válaszát. Annak örülök, hogy magát a problémát felismerik, és látják, hogy igenis 28 ezer ember pénzéről van szó, tehát mindenképpen foglalkozni kell az ügygel, viszont az idő telik, államtitkár úr, akár-hogy is nézzük. A Quaestor esetében állami pénzt tudtak mozgósítani a költségvetésből, tudtak mozgósítani pénzt. Itt 1,8 milliárd forintról van szó, 28 ezer ember pénzéről. Látjuk azt, hogy ugye, a Magyar Nemzeti Banknak vitathatatlan felelőssége van, hiszen az általuk ellenőrzött banknál, ugye, a DRB-nél történtek ezek a dolgok, ami miatt elveszett ez a megtakarítás.

Az látszik, hogy amikor a Magyar Nemzeti Bank költségeiről van szó, akkor beleférnek műkincsek, beleférnek festmények, beleférnek paloták, kérdés az, hogy a 28 ezer ember mennyit számít önöknek. Elvárjuk, hogy azok, akik ezért az országért dolgoznak, úgy, ahogy ők teszik, igenis megkapják a pénzüket. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés *(Többen a kormánypartok soraiból felállva jelzik, hogy nem működik a gépük.)* az államtitkári választ 96 igen, 38 nem szavazattal, tartózkodás nélkül *(Közbeszólások a kormánypartok soraiból, köztük: Nem működik a kártyánk!)* elfogadta. *(Kósa Lajos: Én elfogadom az államtitkári választ, csak a gépem nem jelzi vissza.)*, 97 igen, Kósa frakcióvezető úr

(Közbeszólások a kormánypártok soraiból.) szavazatát figyelembe vettük, tehát 96 plusz 1 szavazattal és 38 nem ellenében, tartózkodás nélkül az államtitkári választ az Országgyűlés elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az **azonnali kérdések** tárgyalására térünk át. Egy perc szünetet rendelék el, amíg képviselőtársaim halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt az üléstermet elhagyják. (Több képviselő távozik a kormánypártok soraiból. - Rövid szünet.)

(Dr. Tiba István és Gúr Nándor
elfoglalja a jegyzői széket.)

Folytatjuk munkánkat, az azonnali kérdések órája következik. Tisztelt Országgyűlés! Megkérem képviselőtársaimat, akik nem vesznek részt aktívan az ülés munkájában (Novák Előd: Aktívan én se!), szíveskedjenek csöndben elhagyni az üléstermet.

(17.20)

Tisztelt Országgyűlés! Tóbiás József, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „**Nagy Imre újratemetésétől a forradalom lángjának kioltásáig...**” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszterelnök úrtól kéri a választ.

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Köszönöm, elfogadom.

ELNÖK: Igen. Öné a szó, képviselő úr.

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Elnökünk, Göncz Árpád, az 1956-os forradalom hőisének ötletére készült el Lugossy Mária gyönyörű alkotása, A forradalom lángja, amely itt állt a Kossuth téren majdnem két évtizeden át. Évközben őrizte a lángot, de október 23-a és november 4-e között fellobogott, jelezte, hogy a nemzet főterének és vele együtt minden magyarnak a szívében 1956 hogyan szerepel.

Itt lobogna ma is, ha lehetne. De nincs itt, mert amikor önök átalakították a Kossuth teret, bár ígérték, mégis az 1944 előtti állapotot kívánták rekonstruálni, és A forradalom lángját elvitték, amelyet szégyenszemre egy vidéki kőfaragó telepen tárolnak - nem tudjuk, mi lesz a sorsa -, itt lelte fel Göncz Árpád egykori társa a forradalomban és a rabságban, Mécs Imre.

Értjük, hogy önök nagyon messze kerültek '56 ethoszától, a forradalométól, amelyben munkástanácsok alakultak, a forradalomtól, amelyben a nép hallatta a hangját, ahol a Petőfi-kör értelmisége, a pesti srácok, a munkások fogtak össze; a forradalométól, amely azt kívánta, hogy hazánk legyen független, az orosz katonák hagyják el hazánkat, legyünk

szuverén ország, amelyben ma Magyarországon a közmédia úgy viselkedik, mint egy moszkvai rádió hangja, ahol homályos üzleti ügyek vannak Moszkva és a magyar kormány körei között. A nemzet számára azonban a forradalom szent, és a nemzet elsőprő többségének Göncz Árpád marad ma is „a” köztársasági elnök.

Arra kérem a tisztelt miniszter urat, legyen anynyi tisztesség és jóakarát önökben, hogy A forradalom lángját helyezték vissza oda, ahová való, a Kossuth tere. Önök szeretik úgy hívni, hogy a Nemzet Főtere, töltsék meg ezt némi tartalommal, állítsák helyére A forradalom lángját! Köszönöm. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt szeretném még egyszer megerősíteni, hogy a magyar kormány részben együttérzését fejezte ki és fejezi ki az elhunyt Göncz Árpád családjának, másrésről pedig tisztelettel adózunk az emlékének, mint ahogy ezt halála napján a magyar kormány, illetve a kormánypártok is több alkalommal jelezték.

Másrésről: azt hiszem, hogy a Fidesz és minden olyan politikai párt születése okán joggal viseli az '56-os forradalom örökösének címét, amelyek a nyolcvanas években jöttek létre, annak a politikai pártnak az elnyomó diktatúrájával szemben, amely MSZMP néven 1956 novemberétől, megalakulásának pillanatától tüzzel-vassal irtotta 1956 szellemét. Azt hiszem, ha valakinek tisztázni kell valamit, akkor elsősorban az MSZP-sek azok, akiknek tisztázniuk kell a Magyar Szocialista Munkáspárthoz való viszonyukat, tekintettel arra, hogy a Magyar Szocialista Munkáspárt minden tagjának tudni kell, és azoknak is, akik az utódpartot képviselik, hogy a Magyar Szocialista Munkáspárt a forradalom vérbe fojtására jött létre. Ez volt a legfontosabb politikai és történeti küldetése.

Konkrét kérdésére válaszolva szeretném jelezni, hogy a Ház, az Országgyűlés viseli azt a jogot, hogy meghatározza a tér berendezését és a tér szerkezetét. Ezért született, úgy gondolom, az a mindannyiunk számára megnyugtató döntés, hogy az 1956. októberi Kossuth téri sortűz kapcsán egy olyan múzeum létesült a nemzet főterén, amely mindannyiunk számára, úgy hiszem, hogy megnyugtató és méltó formában mutatja be az 1956. október 25-ei tragikus, egészen megdöbbentő és aljas sortűz történetét, és ezzel bepillantást enged minden honfitársunk és minden külföldi idelátogató számára 1956 jelentőségébe.

Tehát nem arról van szó, hogy megtagadtuk volna '56 emlékét, éppen hogy továbbvisszük, és 1956 októberének egyik legaljasabb, a kommunista diktatúra részéről elkövetett legaljasabb tetteire hívjuk fel a figyelmet, amikor a Kossuth téri sortűznek emléket állítottunk és múzeumban mutatjuk azt be.

A következő percben fogok válaszolni a kérdése érdemi részére. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm a miniszter úr válaszát. Megadom a szót viszonválaszra Tóbiás József frakcióvezető úrnak.

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Hát, akkor foglalkozunk az érdemi részével elsősorban! A legnemesebb tisztelet nem szavakban van, hanem a cselekedetben. Ott a helye.

Kettő: miniszter úr pontosan tudja, én 18 éves voltam, amikor a rendszerváltás lezajlott. Hagyják abba a kommunizációt! *(Pócs János: De a nyomokban jársz!)* Ha egy picit is nem a történelemhamisításra koncentrálnának, akkor pontosan tudnák, hogy a legnemesebb baloldali örökség az, amit vállalnunk kell, de nem darutollazunk és nem az újfeudalizmusban hiszünk. Nagy tisztelettel kérem... *(Közbeszólás a Jobbik soraiban: Kovács László! - A Jobbik felé:)* Először a kémügyet tisztázzák! *(Közbeszólások a Jobbik soraiban. - Az elnök csejget.)*

Nagy tisztelettel kérem, nem az a jó megoldás, hogy attól marad meg a történelemben bármi, ha az csak önökkel kezdődik. Önök előtt is volt, és biztos vagyok benne, hogy önök után is lesz. Az az emlékmű adományokból és a magyar kormány támogatásával Göncz Árpád köztársasági elnök kezdeményezésére jött létre. Ha méltóan akarják tisztelni az ő munkásságát, akkor támogassák és helyezték vissza a lángot! Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonválasz illeti meg Lázár János miniszter urat. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Én úgy gondolom, hogy a Kossuth tér fölújítása alkalmával az Országgyűlés, ha mondhatom ezt törvényhozóként, mindannyiunk Háza, a törvényhozás Háza, kellő körültekintéssel járt el a Kossuth téri szobrok újraelhelyezésével kapcsolatban, lásd József Attila szobra, vagy - úgy gondolom, hogy ha a művészt számára elfogadható módon történt ez, akkor mindannyiunk számára elfogadható kell legyen - Károlyi Mihály szobrának Siófokra való szállítása Varga Imre hagyatékeképpen; Varga Imrének, a közöttünk lévő, immár 93. évében járó mesternek a kiváló alkotását a többi Varga Imre-alkotás közé helyeztük el. Tehát megbecsüljük a szobrokat, nem tartozunk azok közé, akik úgy gondolják, hogy a múltat végképp el kell törölni, és ennek jegyében mindent az emlékéből föl kell számolni.

Tehát kész vagyok parlamenti képviselőként akár önnel együtt Kövér László házelnök úrhoz fordulni - aki a Kossuth tér gazdája, ha szabad így fogalmaznom - annak megvitatása céljából, hogy a jelenleg, úgy tudom, Nyergesújfalun *(Tóbiás József: Ott van.)* méltatlan körülmények között lévő emlékművet hogyan tudjuk méltó helyre helyezni. *(Gógös*

Zoltán: Szét fogják vágni, miniszter úr.) Azt hiszem, hogy erről érdemes volna a politikai pártoknak egyeztetést folytatni, hiszen a tér nem a kormányé, hanem a nemzeté, és a tér gazdája a törvényhozás. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Sneider Tamás, a Jobbik képviselője, a Ház alelnöke, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „**Ön semmitől sem riad vissza?**” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki.

Kérdezem alelnök urat, képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszterelnök úrtól kéri a választ.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Megvárom a miniszterelnök úr személyét a válasszal.

ELNÖK: Ezek szerint a miniszterelnök úrnak a második soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A siker illúziója helyett: valódi csőd.**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. *(Dúró Dóra: Elfogadom.)* Képviselő asszony jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Öné a szó.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Gyakorlatilag állandósult a fizetésektelenség a KLIK-nél. Látjuk azt, hogy még mindig körülbelül 6,5 milliárd forintos adósságot görget maga előtt, több pedagógusnak egyáltalán nem fizették ki az óraadásért járó fizetéseket, van olyan tankerület, amelyik utazási költségtérítést ebben a tanévben még egyáltalán nem fizetett, pedig már november van. Több hónapos csúszások vannak. Vannak olyan tanárok, akik május óta nem kapták meg a nekik járó fizetéseket, és már odáig sülyedt az oktatási rendszer, hogy a szülőktől kérnek osztálypénzt arra, hogy működtessék egyáltalán az iskolát.

Az Arany János-programban nagyon súlyos nehézségek vannak szintén, szegény sorsú gyerekek nem tudnak elmenni nyelvvizsgázni, nem tudnak jogosítványt szerezni, pedig a program során finanszírozták a felkészülésüket erre, azonban, mire odaértek volna, hogy megszerezzék a jogosítványt vagy a nyelvvizsgát, elfogyott a pénz, azt nem tudták befizetni. Olyan is előfordult, hogy erdélyi utat kellett lemondaniuk osztályoknak pont azért, mert bár az Arany János-programban a központi költségvetés biztosítja a finanszírozást, a KLIK nem fizeti ki az iskoláknak.

Államtitkár úr, hol tűnik el ez a pénz? Ki a felelős azért, hogy a központi költségvetéstől a KLIK-en

keresztül nem jut el az iskolákhoz? Látható, hogy a KLIK kevesebbet fordít az iskolák működtetésére, mint amennyit elkér tőlük, így számos önkormányzat azon gondolkodik, hogy szeretné a működtetést visszakapni, amelyet a KLIK-nek adtak; ott is eltűnik a pénz.

(17.30)

Óriási problémák vannak tehát az oktatási rendszerben, a KLIK nem váltotta be a hozzáfűzött reményeket, hiába mondta azt a kormányzat, hogy egy sikertörténetről van szó, állandósultak a problémák, a kifizetések nem jutnak el a pedagógusokhoz, akiknek ez a néhány ezer forint is nagyon sokat jelent. Államtitkár úr, ki a felelős mindezt? Várom választát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ön is tudja, hogy a pedagógusok nem pár ezer forinttal visznek most többet haza, mint vittek ezelőtt öt évvel, hanem jó pár tízezer forinttal, hiszen a pedagógus-életpálya részeként 40 százalékkal nőtt a bérük is, idén szeptemberben is 3,4 százalékkal.

Amit ön mondott, hogy önkormányzatok azon gondolkoznak, hogy hova tegyék a működtetési jogát az iskoláknak: ön is tudhatja, képviselő asszony, hogy öt évenként, minden önkormányzati választás után dönthetnek az önkormányzatok, hogy át akarják-e adni a KLIK-nek az iskoláik működtetési jogát és felelősségét, és 137 esetben döntöttek úgy helyi települések, helyi önkormányzatok, hogy inkább a KLIK-nek adják, és nem tartják meg az iskolák működtetési jogát, működtetési lehetőségét. Ebből is látszik, hogy bár itt a parlamentben ön ennek az ellenkezőjéről beszél, de vajon abban a 137 esetben a saját településének, a saját intézményének, a saját diákjainak lenne ellensége az adott önkormányzat, hogy azt kéri, hogy ne ő maga, hanem a KLIK legyen az, amely működteti az iskoláját?

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ön is beszélt a KLIK adósságáról, de azt elfelejtette mondani, hogy ez az összeg egy folyamatosan apadó összeg, egyre kisebb és kisebb az az összeg, amiről akár ön is az újságokban olvas, ami a KLIK kintlévősége.

A bérek esetében nagyon fontos distinkciót tenni, hogy lehetséges, hogy adott esetben az érettségiért járó pluszjuttatás vagy más egyéb pluszjövödelmek pár hónap késéssel érkeztek meg a pedagógusokhoz, de az alaphéremük, aki ott van közalkalmazottként, pedagógusként, mindenki minden hónapban

megkapja a pluszjuttatását. Ez 2013-ban először 32 milliárd forint volt összességében a KLIK költségvetésében, a tavalyi évben ez még plusz 120 milliárd forint volt, idén még további 38 milliárd forint, amit a KLIK-en keresztül tudunk megadni a pedagógusoknak.

És azt hiszem, olyan különbségek alakultak ki iskola és iskola között Magyarországon, hogy nem volt más megoldás az olló szétnyílásának visszafordítására, mint a központi fenntartás és működtetés bevezetése a köznevelésben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Dúró Dóra képviselő asszonynak adom meg a szót.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A pedagógus-életpálya-modell bevezetésekor miniszter úr azt mondta, hogy 34 százalékkal emelkedik átlagosan a pedagógusok bére. Hogyha megnézzük, hogy az azt megelőző béremelésről mennyit veszített az értékéből, akkor azt látjuk, hogy reálértéken ez az emelkedés 2,8 százalékos volt. Mindezt úgy csinálták, hogy a helyettesítésért és a túlóráért ezután nem jár pluszpénz a pedagógusoknak, és az óraszámuk is emelkedett 22-ről 26-ra. Akkor azt ígérték, hogy a minimálbérrel minden évben együtt fog emelkedni a pedagógusok fizetése. Majd ezt is eltörölték, és nem emelkedik januárban a pedagógusok fizetése, az önök ígéretével szemben.

A KLIK létrehozásával stabil állami finanszírozást és a különbségek csökkenését ígérték meg, holott idén áprilisban már az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet által tartott konferencián is elismerték, hogy erre ez a rendszer nem képes, a rendszerszintű hibái és az elégtelen finanszírozás miatt sem. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Államtitkár urat illeti a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ön is nagyon jól tudja, és majd Ikotity képviselőtársának is el fogom mondani, aki ugyanerre kérdez rá, hogy 24 óra és nem 26 óra a pedagógusoknak az átlagóraszám a mostani KLIK-es intézményekben; annál tehát kevesebb.

Ettől függetlenül nagyon furcsának tartom, hogy hogyan számolta ön ki ezt a kettő egész valahány tized százalékot, hogy ennyi lenne a pedagógusok reálbérnövekedése, miközben megszűnt az infláció Magyarországon, 40 százalékkal nőtt a bére a pedagógusoknak *(Dúró Dóra: 2013-ig, Bence!)*, hogy lehetséges az, hogy 40 százalékkal növekvő bér és a nulla százalékos inflációnak az ön által végzett számításban a végeredménye pár százalékos béremelés. Szerintem ez így nem valós, tisztelt képviselő asszony.

Ami pedig az Arany János-programot illeti, ami-re ön is utalt, itt azért a legszegényebb szülők gyer-

mekei számára igenis sikeres segítséget tudunk nyújtani a középfokú oktatásban, és éppen ezért 3 ezer tanuló vett részt ebben. És oly mértékben sikeres, hogy 150-170 százalékos rá a túljelentkezés, és a tanulóknak 80 százaléka felvételt nyert felsőoktatási intézményekbe. Azt hiszem, hogy ez sikeres program, ezért is támogattuk, és ezért is jelentkeztek ilyen nagy arányban rá a tanulók. *(Dúró Dóra: És miért nem fizetitek ki?)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mikor vizsgálják felül a pedagógusok munkaterhelését?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e államtitkár úr személyét. *(Ikotity István bólint.)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A 2013-ban elinduló pedagógus-életpályamodell jelentősen fokozta a pedagógusok terheit. A kötelező óraszámok és az iskolákban kötelezően eltöltött idő megemlése az egyébként is féldolgalas béremelést szintén más megvilágításba helyezi.

A pedagógusok terhelését hiába kifogásolta a Pedagóguskar vagy a szakszervezetek, egyelőre nem foglalkoznak a problémával. Még Aáry-Tamás Lajos, az oktatási jogok biztosa is elmondta a tavaly decemberi parlamenti bizottsági meghallgatásán, hogy „A fáradtságnak és a kimerültségnek olyan jeleit látom a közoktatásban, amit - mondom - júniusban megszokottan tekinthettünk, de most legalábbis meglepő, nem tudok magyarázatot adni a helyzetre.”

Az LMP kérdéseire adott kormányzati válaszból - ezek írásbeli kérdések voltak - most újra bizonyosodott a pedagógusok túlterhelése, de az is, hogy milyen igazságtalan a munkaterhek elosztása. Az LMP kiderítette, hogy a pedagógusok kétharmadának 24 vagy még több órát kell tanítania, ami jóval több, mint az életpályamodell előtti rendszerben. Mindannyian tudjuk, hogy heti 24, 25, 26 órára felkészülni milyen komoly erőfeszítés, sok-sok további munkaórát igényel, ha azt valaki komolyan veszi. Ezt erősítette meg a Pedagógusok Szakszervezetének korábbi felmérése is.

Szerintünk tarthatatlan az a helyzet, hogy már ősszel elfáradnak és kimerülnek a pedagógusok. Ennek a gyerekek fogják leginkább kárát látni. Újra azt javasoljuk, hogy mielőbb vizsgálják felül a Nemzeti alaptantervet és a pedagógusok munkaterhelését is. Ne kenjék el azzal a problémát, hogy a munkaidő-statisztikákat elemzik, ez nem fog megoldásra vezetni!

Tisztelt Államtitkár Úr! Hajlandók-e végre korábbi téves döntéseik felülvizsgálatára? Mikor mérjük fel független résztvevővel a pedagógusok munkaterhelését? Mikor készítik el az új munkaidő-szabályozásokat? Várom válaszáat. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ami a konkrét adatokat illeti: tehát 24 óra a pedagógusoknak az átlagos óraletelhelése.

Az, hogy a túlórapénzeket hogyan és milyen formában fizetik ki, ez a KLIK és a Pedagógusok Szakszervezete közötti kollektív szerződés szerint valósul meg, hiszen itt kötötték meg ezeket a legfontosabb megállapodásokat.

És hogy hogyan alakul a munkaidő nyilvántartása és a túlórák nyilvántartása, az pedig az iskoláknak az egyéni hatásköre.

Ennyit a konkrét számokról, amit ön mondott.

De visszalépnék hármat vagy négyet is a kérdés körben. Tehát ott álltunk egy olyan helyzetben 2010-ben, amikor azt láthattuk, hogy bár évtizedekig Magyarországon a gyermekek teljesítménye, tanulmányi eredményei kimagaslóak voltak Európában, a magyar pedagógusszakmának tényleg csodájára jártak sok más országból, a rendszerváltás után egy-két évtizeddel kezdett csökkenni ez az előnye a magyar diákoknak, kezdett romlani a teljesítményük. Ezért mondtuk, hogy ezt valahogy javítani kell. Ahhoz, hogy diákoknak jobb legyen a teljesítménye, ahhoz nagyobb teljesítményt kell nyújtani valóban a tanároknak is. De azt mondtuk, hogy nem kérhetjük a tanároktól a nagyobb teljesítményt úgy, hogy nem tudunk differenciálni, köztük nincs minősítési rendszer, tanfelügyeleti rendszer, és nincs nagyobb bér, amit mellé kapnak. Ezért mondtuk, hogy elsőként a pedagógusokra és így a gyermekekre fogunk többet költeni, az ő tanításukra, nevelésükre. Nagyobb áldozatot vállal a költségvetés erre, az előbb már mondtam, hogy százmilliárdos nagyságrendben mérhető ez a nagyobb áldozat, de ezért cserébe valóban nagyobb tartalmi teljesítményt kérünk, és úgy gondoljuk, hogy a magasabb bérré jobb képességű diákok fognak jelentkezni már az egyetemre is - ebben segít a Klebelsberg-ösztöndíj, amit a pedagógusképzésre szánunk -, jobb képességű gyerekek akár magasabb pontszámért elmennek pedagógusnak, és a jó pedagógusokat a magasabb bér meg tudja tartani a pályán. Éppen ezért mi valóban teljesítménybővülést várunk a pedagógusoktól, de ezért átléphetnek pedagógus II. fokozatba, mestertanári fokozatba. Tehát van előrelépési lehetőség, ami a pedagógusok körülbelül 70 százalékát valóban magasabb teljesítményre ösztönzi, és igénylik is ezeket a szakfelügyeletet. Mi ezért valóban magasabb teljesítményt várunk, de magasabb bérért is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Ikotity István képviselő úrnak adom meg viszonzválaszra a lehetőséget.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen, hogy ilyen mélyre ment ebbe

a rendszerbe. Elsősorban arra szeretnék rávilágítani, hogy önök a működtetés, fenntartás rendszerét is - mivel ez is elhangzott - olyan mértékben alakították át, amely pontosan az ellenkezője lett a korábbi szélsőségesen decentralizált rendszernek; önök most egy túlközpontosított rendszert hoztak létre. Ugyanúgy egy zsákutcába mentek be, ahelyett, hogy egy középútra próbáltak volna megtalálni.

(17.40)

A pedagógusok terhelését... - lehet, hogy önök azt gondolják, magasabb bért adtak, de ez abban az időben, amikor elindult, meg is állt, azonban önök is pontosan jól tudják, hogy ezt mindjárt a bejelentés után megváltoztatták, és négy évre lebontották ezt, az egyik lábát ezzel kirúgva, egy másik lábát kirúgva. Pontosán tudják önök is, hogy a minimálbértől leválasztották az ő fizetésüket, illetve azt is tudják, hogy a pedagógusasszisztensek, a pedagógusok munkáját segítők bére 2008 óta változatlan, egyetlenegy fillérrel sem emelték meg.

ELNÖK: Az államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt elismerem, hogy nyilván egy órára készülni nagy munkát jelent. Én is láttam, hogy azok a pedagógusok, akik az én életemben tényleg odatettek mindent, ami tőlük telhetett, mennyit jelent az embernek a későbbiekben, ezért el kell ismerni azt a munkát, amit ők elvégeznek, és nyilván ehhez jó kereteket kell biztosítani.

Ugyanakkor azt is fontos látni, hogy amikor egy OECD-tanulmányt kinyit, amely most fókuszszerűen az egészség mellett az oktatással is foglalkozik meg a kormányzati informatikával, az azt mutatja, hogy ez a terhelés még mindig elmarad az OECD-országok átlagos pedagógusleterheltségétől. Ami pedig a központosítást illeti, ebben önnek részben igazat kell hogy adjunk, és az elmúlt időszak jogalkotásai, a parlamentbe benyújtott törvények is azt mutatták, hogy valóban azt szeretnénk, ha akár felére csökkenne a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ központi apparátusa, és minél többen a megyeközponti tankerületekhez kerülnének, optimálisabban lenne elosztva akár a forrásokkal való gazdálkodás, és kincstári kártyáról tudjanak költeni, a saját dologi kiadásairól az intézményvezetők tudjanak dönteni, és kevesebb dolog dőlne el Budapesten és több minden a megyéknél. Ezzel az iránnyal, ezzel a korrekcióval egyetértünk, ilyen törvényeket már el is fogadott a parlament. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Pósan László, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Megvalósulhat-e a felsőoktatás pénzügyi stabilitása?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása

miatt válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, hogy megfelel-e a személye. Jelzi a képviselő úr, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

DR. PÓSAN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Hosszú időre visszatekintő probléma, hogy a felsőoktatás összességében eladósodott, az intézmények minden évben hangot is adtak meg adnak annak, hogy nem jönnek ki az állami támogatásból. Ám a szocialista kormányok 2004-től kezdődő megszorításai - emlékszünk a Draskovics-csomagokra - éveken át egyre magasabb bevétellel próbálták a lyukakat tömködni, de ez csak arra volt elég, hogy egyfajta szinten tartást tudjanak megvalósítani, ám sok esetben még ezt sem, hiszen jelentős létszámleépítésekre is kényszerültek.

Tovább súlyosbította a felsőoktatás helyzetét, amikor elkezdődtek a PPP-beruházások, illetve majd azt követően azoknak a törlesztései, amibe szintén a szocialista kormányok rángatták bele a felsőoktatást; különösen akkor kerültek nehéz helyzetbe, amikor kiderült, milyen kockázatot vállaltak a felvett devizahitelekkel. A magyar polgárok mára már értik, mit jelenthetett ez, hiszen sokan a bőrükön érezhették annak az elviselhetetlenségét, hogy minél tovább törlesztettek, annál többel tartoznak. További terhet jelentett, hogy mire a PPP-konstrukcióban elindított beruházások elkészültek, a demográfiai csökkenés hatására a felsőoktatás egy részében kapacitásfelesleg alakult ki, így volt olyan intézmény, amely azonnal bérbe is adta az újonnan elkészült épületet, épületrészt, mert egész egyszerűen nem tudta kihasználni, ám így is igen magasnak bizonyult a törlesztőrészeket megfelelő fenntartás költsége.

Érthető, hogy mindezek miatt folyamatosan napirenden volt a meglévő felsőoktatási intézményrendszer teljes körű fenntarthatatlansága, amit a szocialista kormány 2006-ban a hallgatói tandíj bevezetésével akart kezelni, és amit később népszavazás hiúsított meg. Jogos elégedetlenséget szült az is, hogy eközben hosszú-hosszú évek óta a felsőoktatási bérek nem nőttek, sőt a Bajnai-kormány idején még csökkentek is, hiszen a 13. havi bért elvonták, mindezzel veszélyeztetve az oktatói-kutatói utánpótlást is.

Tisztelt Államtitkár Úr! Milyen intézkedéseket hozott a tárca a felsőoktatás pénzügyi helyzetének megszilárdítására? *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Hozott-e a bevezetett kancelláriai rendszer kézzelfogható eredményt? És lát-e lehetőséget a pénzügyi helyzet további stabilizálására? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Szerintem tökéletesen jól világított rá a képviselő úr, hogy hol történtek azok a stratégiai hibák a 2010 előtti időszakban, amelyek teljesen kiszolgáltatottá tették a

felsőoktatási intézményrendszert, hiszen óriási adóssággal küzdöttek. És itt elsősorban a PPP-beruházásokra gondolok én is, hiszen maga a beruházás létrejött, átadták, átvágták a szalagot, és utána el kellett volna kezdeni a törlesztéseket, csak kiderült, hogy nemhogy bevételt nem hoz ez a felsőoktatási intézményeknek, de pluszköltséget generál, hiszen nem volt igazából rájuk szükség, nem tudták megtölteni, mondjuk, azt a kollégiumot vagy elindítani azt a képzést, aminek épületet építettek.

Azért fontos a kancellárrendszer bevezetése, hiszen itt a rektorok válláról egyfajta teher le van véve, hiszen nekik az egyetem tudományos életével, a szénátus működtetésével kell foglalkozni, és nem pedig a gazdasági, pénzügyi kérdésekkel. Éppen ezért a kancellárok jobban bele tudták vetni magukat abba, hogy szerkezeti módosítások legyenek, akár a folyamatalapú szabályozás, akár a fenntartói kontroll sokkal egzaktabb és kézzelfoghatóbb legyen. Ennek az eredménye viszont számmal is mérhető, hiszen a felsőoktatási ágazatnak a korábbi 20,5 milliárd forintos tartozásállománya egy év alatt, amióta a kancellárok ott dolgoznak, 8,9 milliárd forintra csökkent, tehát kevesebb, mint felére csökkent egy év alatt a felsőoktatás tartozásállománya. Ez a teljes kiadási előirányzatnak immár kevesebb mint 2 százaléka, holott 5 százalék közelében volt ez egy évvel ezelőtt. Úgyhogy sikeresnek mondhatjuk, hiszen a költségvetés kialakításánál most már reális bevételek vannak és minimális vagy szükséges szintre, inkább azt mondom, szorított kiadások, így a likviditása az intézményeknek jóval inkább biztosított.

Ehhez hozzájárult persze, hogy volt egy külön struktúraváltási alap, amely tízmilliárdos nagyságrendű összeggel tudta segíteni az egyetemek váltását, és ezek hatékonyságnövelő és kiadáscsökkentő fejlesztéseket tettek lehetővé. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Pósnán László képviselő úrnak adom meg a viszonzás lehetőségét.

DR. PÓSNÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, államtitkár úr. Azt gondolom, ha ezeket a számokat halljuk, és egyáltalán azt, hogy ilyen rövid idő alatt sikerült ilyen értelemben elég komoly pénzügyi megtakarításokat elérni, akkor igazán joggal bízhatunk abban, hogy azoknak az elképzeléseknek, amelyek a felsőoktatásban a bérrendezést célozzák, igenis megvan az alapjuk, és nemcsak és kizárólag a mindenkorai költségvetésből, hanem a rendszeren belülről is kellő forrással és megalapozottsággal bírnak. Ha egy év alatt ilyen arányú adósságsökkentést lehetett elérni, akkor a későbbiekben, amikor a hatékonyabb gazdálkodás érdekében a szerkezet kérdését is sokkal finomabb hangolásokra lehet ráállítani, akkor biztos vagyok benne, hogy ezek a belső erőforrások igen komoly összeget jelentenek a jövőre nézve is.

Köszönöm szépen. További jó munkát kívánok! *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Az államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Még arról szólnék, hogy a PPP-beruházások kapcsán egy külön alapot hoztunk létre, amit itt a parlament is támogatott, hiszen a 2016. évi költségvetésben 5,3 milliárd forint szerepel a PPP-beruházások kiváltására. Itt arra törekszünk, hogy elsősorban azokat váltsuk ki, amelyek a leginkább nehéz helyzetbe hozzák az adott intézményt, az adott egyetemet vagy főiskolát, és amelyek leginkább veszélyeztetik a likviditást.

Nyilván itt szempont lesz az is, hogy mit lehet utána tenni adott esetben egy ingatlanért, azt oktatási célra lehet használni, vagy teljesen félrement a tervezés, nem is lehet, és más módon kell hasznosítani a PPP-beruházásban létrejött felesleges kapacitásokat az egyetemeken belül. De bízunk benne, hogy a leginkább nehéz helyzetbe került egyetemek számára ez az 5,3 milliárd forint PPP-kiváltási keretösszeg olyan lehetőséget nyújt, amire talán tíz éve vagy lehet, hogy régebb óta vártak. Igazából most fizetjük ki azokat a számlákat, amelyeket a Magyar Bálint-féle oktatáspolitikai vezetés, felsőoktatási vezetés alapozott meg akkori beruházásokkal, de mostani kifizetéssel.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Varga László, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Hová tűntek a magánnyugdíj-pénztári megtakarítások?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszadásra Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Elfogadja-e a személyét? *(Dr. Varga László jelzésére:)*

Öné a szó, képviselő úr.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Lázár János miniszter úr a 2015. október 15-ei kormányinfón a következőket mondta: „A társadalombiztosítási nyugellátási rendszerben meglévő számla arra alkalmas, hogy az ember számára befizetett járulék és az eltöltött évek arányában a nyugdíj összegét megállapítsa. Az, amit számon kérnek rajtunk, hogy a magánnyugdíj-pénztári megtakarítással kapcsolatosan nyilvántartsa ezeket, ezzel összeegyeztethetetlen, ennek a rendszernek nem ez a célja.”

Még egy idézet Orbán Viktortól, 2011. február 2.: „Ebben az évben a magyar nyugdíjrendszer is átáll az egyéni számlán vezetett nyugdíjrendszerre.” Egy harmadik, egyébként egy mai napig hatályos kormányhatározatból: „A kormány egyetért azzal, hogy a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe átlépő magánnyugdíj-pénztári tag egyéni számlán nyilvántartott, felhalmozott nyugdíjcélú megtakarítása az átlépést követően egyéni számlán kerüljön nyilvántartásra.”

(17.50)

Ez 2010 decemberéből való, csakúgy, mint a kötelező magánnyugdíj-pénztári tagok védelméről szóló politikai nyilatkozat, amelyben az szerepel, hogy garantálni kell az egyéni számlavezetés intézményét az állami nyugdíjrendszerbe átlépő korábbi kötelező magánnyugdíj-pénztári tagoknak. Ezek sarkos mondatok. Nem véletlenül mondom ezt, hiszen 3000 milliárdnyi megtakarítást vettek el 3 millió magyar embernek, amikor megszüntették a magánnyugdíjpénztárakat. Ez a pénz mára eltűnt, nem áll rendelkezésre, az ő nyugdíjárományuk ilyen módon jelentősen szűkült és csorbult. Megígérték az egyéni számlát. Még egyszer hangsúlyozom, mi az egész szétveréssel nem értettünk egyet, de ha már megígérték az egyéni számlát, akkor azt vártuk volna, hogy ezt az ígéretüket teljesítik. Erre várt ez a 3 millió ember is.

Adódik a kérdés, tisztelt államtitkár úr: hová tűnt a pénz, és mi lesz végre az egyéni számlákkal? Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Elégé érthetetlen, hogy a Magyar Szocialista Párt még mindig ezt a magánnyugdíjpénztári pénzt kutatja, keresi, de érdekes lehet, hogy mi ennek az oka. *(Zaj az MSZP soraiban.)* A magánnyugdíjpénztári kérdés már lezárult, hiszen létrejött a 2010-es törvény alapján a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap, és a magánnyugdíjpénztári vagyron átkerült ebbe az állam által kezelt felügyeleti alapba. Ezek az alapok ebben az évben megszüntették a tevékenységüket, a beszámolójukat, elkészítették, idehozták az Országgyűlés elé, az Országgyűlés azt megtárgyalta, az Állami Számvevőszék leellenőrizte és jóváhagyta, s mi több, az Országgyűlés már meg is szavazta a beszámolót. Oda kell figyelni, hogy mi történik az Országgyűlésben, Varga képviselő úr, és akkor tudja, hogy ez a pénz hová tűnt.

Ellentétben az ön állításával, ezeknek az embereknek pontosan így került biztonságba a nyugdíjellátásuk *(Derűtség az MSZP soraiban.)*, nem pedig úgy, hogy az állam által törvényben garantált járulék levonásából összegyűjtött pénzt átadják magánembereknek, magánalapokba, és azok oda fektetik be a pénzüket, ahova jónak látják. Csekély hozamot biztosítottak az embereknek *(Gőgös Zoltán: 6,5 százalékot!)*, olyannyira csekélyet, hogy veszélyben volt az emberek nyugdíjellátása.

Olyannyira csekély hozamot tudtak biztosítani ezek a magánemberek, akiket önök nyilván jól ismernek, hogy kicsodák és hogy működnek, hogy ha állampapírba rakták volna az emberek a pénzüket ez idő alatt, akkor az nagyobb hozamot biztosított volna számukra, mint az önök által annyira hön szeretett magánnyugdíjpénztári rendszer, ami egyébként a

világon sehol nem működik. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Varga László képviselő úré a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Én reménykedtem, hogy ez a kormányinfón elhangzott néhány mondat elindít egy folyamatot, hogy erről nyugodtan tudjunk beszélni, de úgy tűnik, hogy nem sikerül, mert ugyanabban a mezőben beszélt az egész ügyről, mint amit az elmúlt öt évben megszokhattunk. A probléma ezzel alapvetően az, hogy míg lehet vitatni egy rendszer technikai paramétereit vagy változtatni rajta... - de volt 3000 milliárdnyi megtakarítás, ami az emberek saját számláján megvolt, és a leendő nyugdíjárományuk volt ez.

Ez rendelkezésre állt volna számukra akár egy összegben is a nyugdíjba vonulásuk idején. Ez ma nincs meg. Ez az igazi probléma, és erre nem tudnak válaszolni. Az a válaszuk, amit korábban adtak, hogy ezt majd egyéni számlán nyilvántartják, és ez majd mindenkinek rendelkezésre fog állni, ezek szerint ez sem vált valóra.

Államtitkár úr, mikor fogják beismerni, hogy ebben az ügyben becsapták az embereket, és mikor fogják őket megfelelően kárpótolni azért, amit tettek velük? Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tállai András államtitkár úré a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Nem a Fidesz csapott be bárkit is, hanem a Magyar Szocialista Párt csapta be *(Gőgös Zoltán: Jaj, ne hülyéskedj már!)* a magánnyugdíjpénztári rendszer kialakításával az embereket. Az egyéni számla kérdése: minden olyat tartalmaz a mai nyilvántartás, amelyek az egyéni nyugdíjak, az egyéni jövedelmek alapján megállapíthatók. Minden illet tartalmaz a mostani nyilvántartás.

Arra a felvetésre pedig, hogy eltűnt a pénz, még egyszer szeretném tisztázni: államadósság-csökkentésre 2476 milliárd forint történt, ebből az ÁKK részére történő állampapír- és készpénzátadás 2017 milliárd, készpénzátadás a költségvetés Nyugdíjbiztosítási Alap részére 459 milliárd, reálhozamkifizetés 231 milliárd, és MNB Zrt. részére történő átadás 264 milliárd forint. Itt van a pénz, Varga képviselő úr, és nem ott, ahol ön gondolja. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Zaj az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszterhez: „**Ki mehet ma tönk-re Magyarországon?**” címmel. Miniszter úr választhatatlan közfeladata ellátása miatt válaszádra Völner Pál államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a személyét.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Igen. Ön a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A devizahiteles helyzettel kapcsolatos ügynevezett rendezési folyamat végén a károsultak talán a magáncsőd vagy családi csődvédelem intézményétől várták a csodát, még akkor is, ha ez több év csúszással, öt év tötymörgést, időhúzást követően került be a Ház elé. Láthatjuk ugyanakkor, hogy miközben nemcsak a kormányzat, de a Magyar Nemzeti Bank egyik ügyvezető igazgatója is mintegy 20-25 ezer lehetséges igénybevevőről beszélt, aki a családi csődvédelem vagy magáncsőd intézményében kedvezményekre, könnyítésre számíthat, elképesztő módon az aláírt szerződések száma valahol száz körül ingázhat, és további pár száz állhat előkészítés alatt, de a teljes károsult létszámhoz képest ez egészen elképesztően alacsony szám.

Azt is láthatjuk, hogy egy póthatáridő kitűzésével a kormány próbálja menteni a menthetetlent, de a számok nem hazudnak, mintegy 626 millió forintot költött eddig a magáncsőd rendszerére az a kormányzat, amely ha az érintett száz aláírt személynek a teljes tartozását kiegyenlítette és kifizette volna, olcsóbban kijött volna a végszámlából, mint így, ezen a módon, ahol önmagára és a rendszerre tulajdonképpen teljesen feleslegesen elköltöttek ennyi pénzt. Nem azt mondjuk, hogy ki kell fizetni a tartozást ezek helyett az emberek helyett, hanem mi mindig is azt mondtuk, hogy csak az indokolt tartozásukat fizessék ki, tehát a bankok által rárakott büntetőkamatok, adókat és igazságtalan tételeket vegyük le az emberekről. De az egészen elképesztő, hogy miközben 140 ezer család nem tud teljes mértékben normálisan törleszteni, fizetni, jórészt önhibájukon kívül kerültek ebbe a helyzetbe, hiszen a kormány legalizálta az emberek nyakába rakott büntetőtételt, és a forintosítás az ügynevezett elszámolás során és nem a felvételtől árfolyamon forintosított, hanem a bankoknak sokkal inkább kedvező módon.

Adódik tehát a kérdés: ha 140 ezer család volna olyan helyzetben, hogy indokolt lenne esetében a segítség, akkor miért csak száz esetben sikerült látószöveg segítségnyújtást biztosítani, amikor még a 10 ezer is kevés volna? *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Völner Pál államtitkár urat illeti a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Örülök, hogy már ma napirenden van ez a kérdés, de ön az azonnali kérdésekben is megjelentette a problémát. Ahogy a törvénymódosítás vitájánál is megvitattuk ezt a kérdést, a kormány, illetve a parlament elsődleges célja e törvény elfogadásánál is az volt, hogy a bajba került családokon segíteni lehessen, és az, hogy a családi csődvédelem intézménye, amely a magyar jogban eddig nem jelent meg, bekerülésre kerüljön úgy, ahogy az Unió legtöbb tagállamában. Megvitattuk azt is, hogy az elmúlt öt év küzdelmeit itt a parlamentben valamennyien

együtt követhettük, ahol olyan intézkedések kerültek bevezetésre, mint az árfolyamgát, a végtörlesztés, a hitelek forintosítása, a fairbank-törvény, amely a bankok elszámoltatását szolgálta, és a végrehajtóknál is véghezvittük azokat a reformokat, amelyek a törvény alkalmazását majd lehetővé teszik.

A Nemzeti Eszközkezelő bevonása ebbe a kérdéskörbe ugyancsak lehetővé tette, hogy mintegy 25 ezer esetben az eszközkezelő is tud segíteni a családokon. A magáncsődben pedig, egy kicsit pontosítanom: havonta 25 ezer forint értékig törlesztési támogatást is kaphatnak a családok. Tehát mindazok a terhek, amelyek náluk jelentkeznek, nem teljes körűek, hanem enyhítést kapnak, egészen az eljárás végéig megszabott összeget kell csak törleszteni, és utána gyakorlatilag szabadulhatnak ebből a kötelezettséghalomból.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az, hogy a kormány legalizálta volna a korábbi állapotokat, valamennyien tudjuk, hogy így nem igaz. Egy meglévő törvényi keretek között született konstrukció volt, amelyet alkotmánybírói döntés, luxemburgi bírósági döntés után sikerült jogalkotási úton megfelelő mederbe terelnünk. Majd folytatom. Köszönöm.

(18.00)

ELNÖK: Viszonzásos illeti meg Z. Kárpát Dániel képviselőtársamat. Tisztelettel köszöntöm valamennyiüket. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amikor arra utaltam, hogy a kormányzat legalizálta a szabad rablást, egyetlen egyszerű dolgot tettem. Ha valaki átlagosan 155-160 forinton vette fel az ügynevezett devizahitelét, az önk törvénye pedig 256 forintos piaci árfolyamon forintosított, a kettő közti összeget kamatostul lenyelették indokolatlanul az emberekkal, és a bankokat gyakorlatilag egy könnyebb helyzetbe juttatták, ahol nem kellett elszámolniuk. De azóta önk aláírtak az EBRD-vel egy olyan szerződésszerűséget is, ahol további, a bankrendszerre vonatkozó terheket nem vállalnak és nem tesznek lehetővé a magyar emberek védelmében. Ezt önk vállalták, Magyarország Kormányának magától vállalta.

A magáncsőd-konceptiójukról pedig annyit, hogy bizonyos eseteiben az egy személyre jutó szabadon elkölthető pénz, ami egy családtagra jut, bőven egy közmunkás illetménye alatt található. Tehát egy nagyon szigorú, nagyon merev rendszerről van szó. Az pedig egyenesen felháborító, hogy ennek a végén nem is engedik szabadjárja az embereket. Öt év után a Jobbik tehát azt követelné, hogy ezek az emberek szabadon távozhassanak, tartozás nélkül, és végre emberhez méltó életet élhessenek. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A vizionválasz megilleti Völner Pál államtitkár urat is.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Amivel a képviselő úr befejezte, hogy a végén szabadon távozhatnak; ha egy ilyen szabályozás születne, akkor valószínűleg senki nem fizetne, hanem megvárná azt a bizonyos öt évet (*Dr. Józsa István: Fedezet! - Z. Kárpát Dániel: De hát van egy ingatlanfedezet!*), és gyakorlatilag maga a jogi keret, amit kialakítottunk ebben az országban, az gyakorlatilag értelmetlenné válna.

Ami az alapkérdésben is szerepelt, hogy miért vette igénybe kevés család, részben megválaszoltam rá, hogy milyen intézkedések voltak, amelyek a korábbi problémahalmaz alól kihúzták úgymond a szőnyeget, de jelenleg is kilakoltatási moratórium van, és a korábbi időszak tapasztalatai alapján nyilvánvaló, hogy az érintettek kívárnak, és akkor fogják ezeket a kedvezményeket vagy lehetőségeket igénybe venni, ha ténylegesen nehezebb helyzetbe kerülnek.

Ami a költségekre vonatkozik, az pedig szerintem megállja a helyét az összes többi jogintézmény bevezetésével összhangban, és most már, hogy a csődvédelmi szolgálat szakemberei segítik a bankok helyett az adósokat, szerintem még nagyobb mértékben tudják majd alkalmazni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Móring József Attila, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrhoz: **„Lesz-e tűzifa a rászorulóknak?”** címmel. A miniszter úr Pogácsás Tibor államtitkár urat jelölte ki. Bólint a képviselő úr, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Ön a szó, képviselő úr.

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagy fába vágja a fejszét az, aki a rászoruló téli fűtését meg akarja oldani. A szocialista kormányok számára biztos nagy volt a fa már rá nézésre is, hiszen ők kormányzásuk idején ezt meg sem próbálták.

Az Orbán-kormány 2011-ben indította el a szociálisan rászoruló téli fűtését könnyítő programot. Az 5 ezer lakosnál kisebb települések állami támogatást kaptak ahhoz, hogy a lakosság rászoruló részének térítésmentesen adhassanak tüzelőt. Ekkor 900 millió forint volt a megpályázható összeg, amelyhez csekély, mintegy 10 százalékos önerő szükséges, illetve a házhoz szállítást kellett megszervezni, amit az önkormányzatok meg is oldottak. Tudjuk, hogy a helyhatóságok szükség szerint a tűzifa felfűrészelésében és sok esetben a hasogatásban is segítettek. Az azóta rendelkezésre álló forrás összege folyamatosan emelkedett, a többszörösére, és a támogatási forma pedig az elmúlt évben kibővült a barnaköszénhez.

Tisztelt Államtitkár Úr! A fűtési szezon elindult, tél tábornok megint kopogtat az ajtóinkon. Éppen ezért tisztelettel kérdezem, idén hány önkormányzat

jut kedvezményesen tűzifához vagy barnaköszénhez, hozzájutnak-e az önkormányzatok a támogatáshoz még az igazi tél beállta előtt. Várom megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, a családi költségvetésben a téli tüzelőanyag biztosítása egy jelentős tétel. Igaz ez akkor is, amikor a legáltalánosabban használt tüzelőanyagokról beszélünk, és különösen akkor, amikor a legkisebb forrásból gazdálkodó háztartásokról beszélünk, hiszen az egyedi fűtés leginkább azokban a családokban jellemző, ahol a legkisebb a bevétel, ahol a legkisebb költségeket tudják erre biztosítani.

Valóban 2011-ben indult egy program, melynek során a kormány forrást biztosít az önkormányzatoknak azért, hogy tűzifát, tüzelőanyagot vásárolhassanak. Itt azért lényeges elmondani, tehát a kormány a forrást biztosítja, és a helyi önkormányzat az, aki a teljes programot le kell hogy bonyolítsa.

Az önkormányzatok a lakásfenntartási támogatásban részesülő háztartások alapján vehetnek részt ebben a programban, és 2011 óta a program folyamatosan növekedett. 2011-ben még csak 456 önkormányzat pályázott erre a lehetőségre, ez a szám folyamatosan emelkedett, ehhez természetesen a rendelkezésre bocsátott összeg is emelkedett, 2014-ben már 3 milliárd forintot és 2015-ben is 3 milliárd forintot biztosítottunk a téli tüzelővásárlásra. Idén szinte valamennyi, 5 ezer lakos alatti önkormányzat pályázott, és az ideje volt az első olyan év, amikor nem volt formai hibás pályázat.

Az önkormányzatok a támogatást megkapták, folyamatosan megtörténik a támogatás kiutalása, és bízunk abban, hogy a tüzelési szezon legnagyobb időszaka előtt már a fát ki is tudják szállítani. Köszönöm, elnök úr. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzás illeti meg a képviselő urat.

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Tisztelt Államtitkár Úr! A helyhatóságoknak nehéz, de mégis kellemes feladatot ad évről évre a szociális tüzelő igazságos elosztása, hiszen tudjuk, hogy az igénylő mindig több, mint a rendelkezésre álló tűzifa. Ezért is üdvözlendő a kormánynak azon törekvése, amellyel évről évre emeli a szociális tűzifa, illetve a barnaköszén vásárlásához nyújtott önkormányzati támogatást.

Erre a támogatásra a vidéki Magyarország kistélepléseinek, ahol nagyon sokan fűtenek még ma is fa- és szénttüzelésű kályhákkal, valamint kazánokkal, elengedhetetlenül szüksége van. Nagyon reméljük, hogy a kormány a következő esztendőben is segíti a kistéleplési önkormányzatokat és rajtuk keresztül a

rászoruló embereket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Pogácsás Tibor államtitkár úrnak adom meg a szót.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Valóban, a program alapvetően a kisebb településeket célozza, ugyanakkor nem határoz meg semmiféle területi lehatárolást, tehát az ország bármely területéről pályázni lehet. Az önkormányzatok feladata a szállítási költség biztosítása, illetve a szállítás biztosítása, éppen ezért az állami erdőgazdaságokat javasoljuk partnerként. Egyébként minden program indításakor az erdőgazdaságokkal történik meg az egyeztetés, hogy mi az az összeg, amin egyébként ők a tüzelőanyagot biztosítani tudják.

A hátrányos helyzetű településeken nem kell önrészt sem biztosítani ehhez a pályázathoz, illetve bruttó módon, tehát áfával növelten kapják meg a támogatást, így ott az önkormányzatok a lehető legnagyobb körben tudják ezt a tüzelőt kiosztani. Természetesen egyébként saját forrásból, saját hatáskörben további támogatást is nyújthatnak a településeken élőknek. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, a Lehet Más a Politika képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mit akarnak kezdeni a legszemélyesebb adatainkkal?”** címmel. A miniszter úr megbízta Rétvári Bence államtitkár urat a válaszadásra. Kérdezem, elfogadja-e a személyét. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, Ikotity képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A minisztérium honlapján október 19-én megjelent egy törvényjavaslat, többek között az elektronikus egészségügyi szolgáltatási tér, az ESZT létrehozásáról rendelkezik, amely valamennyi állampolgár egészségügyi adatát gyűjtené össze.

Az elmúlt időszakban már a második olyan országos adatbázis létrehozásáról szóló tervezetről van szó, amely érzékeny személyes adatokról rendelkezik. Ahogyan az arcképadat-nyilvántartásnak, úgy az egészségügyi adatok nyilvántartásának is vannak teljesen racionális indokai, például, hogy ne kelljen egyes vizsgálatokra méretes dokumentumcsomaggal menniük az embereknek.

(18.10)

A hírek szerint azonban a saját egészségügyi adataink gazdáit nem mi magunk leszünk, nem mi döntjük majd el, hogy azokat pontosan ki és mire használja fel.

A tervezett szabályozás szerint az adatok átvétele után sem a bíróság, sem a NAIH nem avatkozhat

majd be az adatokkal végzett folyamatokba, ami sérti az Európa Tanács adatvédelmi egyezményének egyes rendelkezéseit, az Unió adatvédelmi irányelvét és természetesen az alapvető emberi jogokat leíró egyezményeket, köztük az emberi jogok európai egyezményét és az alapvető jogok chartáját.

Az új adatbázisban minden egyes laboreredmény, szöveges anamnézis, az összes képalkotó eljárással készült kép, a vizsgálatok összes megállapítása szerepelne. Megjegyzem, ez nem lesz egy egyszerű technikai feladat. A kórházak csatlakozásának feltétele, hogy a náluk húsz év alatt felhalmozódott zárójelentéseket, ambulánslapokat, leleteket, képalkotó diagnosztikai ellátásokat, műtéti leírásokat átadják.

Kérdezem az államtitkár urat, hogy kikérték-e minderről a NAIH véleményét. Készültek-e hatástanulmányok? Komolyan gondolják-e, hogy a polgárok nem rendelkezhetnek saját személyes egészségügyi adataikkal? Várom válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, ha normális körülmények között beszélgetnek Magyarországon emberek, és azt mondják, hogy legyenek elektronikusan kezelve az egészségügyi leleteik, adataik, és hogy egyik orvostól a másik orvoshoz elkerüljön egy korábbi adat, az csak egy gombnyomás legyen, akkor mindenki igent mond rá. Hiszen nyilvánvalóan, ha már a banki ügyeinket is az interneten intézzük egy kóddal vagy SMS-kóddal esetlegesen, akkor teljesen természetes is, hogy a gyógyítás feltételei is javíthatók azzal, ha olyan informatikai rendszerbe kerülnek ezek az adatok, amelyekkel az orvosok gyorsabban tudnak pontosabb döntéseket hozni, és a beteg egészségét szolgálják mindezzel a gyorsasággal.

Egy olyan rendszert hoztunk létre egy olyan adatkezelési háttérrel, amihez hasonló van Ausztriában, Franciaországban, Spanyolországban vagy Észtorországban. Ezzel azt is cáfolnám, tisztelt képviselő úr, hogy ez ne felelne meg az európai uniós adatvédelmi eljárásoknak. Nyilván nem bárki férhet hozzá ezekhez az adatokhoz, ezekhez magukon az állampolgárokon kívül az orvos, illetőleg a receptek tekintetében a gyógyszerész végzettségű egészségügyi dolgozó férhet hozzá, aki nyilvánvalóan abból a célból nézi meg ezeket az adatokat, hogy gyógyítsa az illetőt. Hogy ki nézi meg, mindent naplóz a rendszer, a hozzáférőnek nyilván a személyét, ennek az idejét, a típusát és a sikerességét is. Tehát mindenképpen utólag visszakövethető, a felelősség így egyértelmű. Kétfaktoros azonosítás van, tehát nemcsak jelszóval, hanem csipkártyával is azonosítania kell magát annak, aki hozzáfér ezekhez az adatokhoz, tehát nem lehetséges az, hogy valaki bediktálja csak a jelszavát és más így ki tudja fürkészní ezeket az adatokat.

Természetesen, ha illetéktelen a hozzáférés, nemcsak a NAIH-hoz, de a bírósághoz is fordulhat az illető beteg.

Van egy digitális önrendelkezési modul is, amely az ügyfélkapun keresztül érhető el így is és írott nyilatkozattal is. Ki-ki természetesen ura a saját ügyének, és meghatározhatja az adataihoz történő hozzáférést, és egy percben elmondom, hogy hogyan. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Viszonzásra van lehetősége Iktoty képviselő úrnak.

IKOTY ISTVÁN (LMP): Köszönöm. Ez a része megnyugtató, és nagyon kíváncsian várom majd a következő egy percben, amikor elmondja, hogy miképpen lehetséges majd a saját adatainkat korlátozni, illetve nyilván, hogy saját magunk lehessünk azoknak a gazdái. Azonban szeretném megkérdezni még egyszer államtitkár urat - ami tulajdonképpen a kérdésem volt -, lehet, hogy nem volt teljesen egyértelmű, ezért újra felteszem. Előtte jelzem azt, hogy gyakran láttunk már olyat, ha bármiféle törvény megalkotásra kerül, egy szabályozás megalkotásra kerül, és előzetesen nem kérdezik meg az ez ügyben leginkább illetékes hatóságokat, illetve nem mérik fel ennek a hatásait, nem készítének hatástanulmányokat; tehát kérdezem ismételt államtitkár urat, hogy kikérték-e a NAIH véleményét erről, készültek-e hatástanulmányok. Ez a fő kérdésem. Nyilvánvalóan arra már válaszolt, hogy a polgárok ezek szerint a saját egészségügyi adataikkal fognak rendelkezni, ha jól értem. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás megilleti államtitkár urat is.

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Az Állami Egészségügyi Ellátó Központ fejlesztői csapata van folyamatos kapcsolatban természetesen a NAIH-hal is és mindenki mással, akinek a feladata a kapcsolat-tartás velük. Így a rendszer élesítését meg fogja előzni természetesen a rendszernek egy IT-biztonsági auditja is.

Hogyan működik a rendszer? Maga a beteg beállíthatja azt is akár, hogy megtiltja, hogy az adatait fel lehessen tölteni. Ez nyilvánvalóan bizonyos szempontból az ő érdekeivel ellentétes, de nyilván erre a lehetősége megvan. Tehát ekkor az egészségügyi ellátók nem tudják feltölteni az adataikat. Maga az alapbeállítás olyan ebben az egészségügyi rendszerben, hogy elrejti a különösen érzékeny egészségügyi állapothoz kötődő adatokat, elsősorban a pszichiai adatokra és a nemi betegséghez kötődő dokumentumokra gondolok. Tehát ezek külön beállítás nélkül is rejtettek, de természetesen az állampolgárnak lehetősége lesz, hogy a rendszerben arról is értesítést kapjon, ha a rendszerben keletkeznek új dokumentumai, és ha ezeknél megkapja az értesítést, külön

rendelkezhet is, ezáltal van biztonságban. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

A fő cél továbbra is, hogy minden betegnek az ilyesfajta leletei minél gyorsabban az orvosokhoz eljussanak. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita, a Magyar Szocialista Párt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrhoz: **„A jövőt kívánják felélni?”** címmel. Heringes Anita képviselő asszonyt illeti a szó.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Nyugtasson meg, hogy a múlt héten megjelent cikkek a Központi Nukleáris Pénzügyi Alap befagyasztásáról csak egy hirtelen jött rossz ötlet volt, amire azóta önök is rájöttek, hogy rossz ötlet. 1998-ban az akkori felelősségteljes döntéshozók jóvoltából egy kormányváltásoktól független Nukleáris Pénzügyi Alap jött létre, melynek fő célja az volt, hogy a radioaktív hulladékok végleges elhelyezésének, a kiegészítő üzemanyagok átmeneti tárolásának és a nukleáris létesítmények leszerelésének a finanszírozását ne a jövő generációjának kelljen megfizetni, hanem előre takarékoskodjunk ki. Az alapba a Paksi Atomerőmű minden évben 21 milliárd forintot fizetett be, így a tavalyi év végén 17 év alatt 243 milliárd forint gyűlt össze a kasszában.

A múlt héten megjelent cikkek szerint a Miniszterelnökség egy vitaanyagában az atomerőmű befizetésének leállítására szerepel, és az így felszabadult pénzből a 2017. évben, gondolom, nem véletlenül a választások előtt egy évvel kampányeszközként rezsi-csökkentésre fordítanák az itt lévő pénzt, amit a Paksi Atomerőmű befizetne a következő időszakban.

Csakhogy ez, miniszter úr, nem egy talált pénz az állam egyik zsebében, mert az így kivett pénz később hiányozni fog. Idővel a gyermekeinknek ezt a pénzt ki kell majd valahonnan pótolniuk. Miniszter úr, ez erkölcsi kérdés is, hiszen az elődeink előre gondolkodtak és félreraktak. Ezt a jelenben nem lehet elhárítani. Az a gondolkodásmód, ami az ön kormányának gondolkodása, hogy majd a jövőben megoldja, aki akarja, ebben a dologban felelőtlenség lenne, miniszter úr.

Nyugtasson meg, az atomerőmű kérdésében enélkül felelősségteljesebben gondolkodnak a jövőről. Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselő Asszony! Mindenekelőtt a kormány nevében szeretném ismételt megköszönni, hogy kiemelt figyelmet fordít arra, hogy a jelenleg működő és a kapacitásfenntartás tekintetében működést erősítő paksi lépéseinket támogatja, illetve figyelemmel követi, és folyamatosan kontrollálja is, a

nyilvánosság és a parlament eszközeit is igénybe véve. Tehát szeretném megköszönni, hogy Paks I. és a leendő Paks II. ügyében is ezt a munkát kifejezett nagy odafigyeléssel és hozzáértéssel végzi; még akkor is, ha nem teljesen minden kérdésben értünk egyet, én ezt kifejezetten fontos dolognak tartom, mint ahogy önnek is felajánlottam az együttműködés lehetőségét Pakson is, illetve itt a parlamenti vagy kormányzati eszközök igénybevételével.

A Központi Nukleáris Pénzügyi Alap tekintetében szeretném elmondani, hogy semmilyen döntést nem hozott a kormány. Természetesen a '96-os törvény, illetve elsősorban a nukleáris hulladék kezelésével kapcsolatos biztonsági szempontokat, az ország érdekeit fogjuk nézni. Arra törekszünk, hogy minden egyes hazai és nemzetközi szabályt betartva a Paksi Atomerőmű ugyanúgy megfeleljen a jövőben is, mint ahogy a múltban azoknak a nukleáris biztonsági követelményeknek, amelyekből az ottani menedzsment vezetésével jelesre vizsgázott az elmúlt időszakban.

Semmiféle kockázatot nem szeretnénk vállalni. Ami mozgásteret biztosíthat bizonyos szakértők és szakemberek szerint, az az, hogy amikor a Központi Nukleáris Pénzügyi Alap felállításra került, akkor mindenki azt gondolta, hogy a Paksi Atomerőmű működésének engedélye nem kerül meghosszabbításra, 20 évvel hamarabb fejeződik be a működés, mint ahogy eredetileg ezt tervezték. Időközben a Nukleáris Alap pénzügyi feltöltésével párhuzamosan a Paksi Atomerőmű működési ideje kitolásra került, mintegy 20 évvel került meghosszabbításra.

Mérlegelés tárgyát képezi, hogy azoknak a szakértőknek, akik azt mondják, hogy ez ad egy pénzügyi mozgásteret, igazuk van-e vagy sincs.

(18.20)

Még ezt meg sem vizsgálta a kormány, szeretném föl hívni a figyelmét. Csak fekszik a kormány asztalán olyan javaslat, amely arra alapoz, hogy bizonyos szakértők szerint a 20 éves kapacitás- és üzemidő-hosszabbítás ad egy pénzügyi mozgásteret az eddigi megtakarítások fölhasználása tekintetében, hiszen az eddigi megtakarításokat nem plusz 20 évre, hanem az eredeti határidőre tervezték. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra van lehetősége a képviselő asszonynak.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen. Árgus szemekkel fogom figyelni a továbbiakban is ezt a kérdést, hiszen a Nukleáris Alap kérdése nagyon fontos kérdés. Felelősségteljesen szabad csak dönteni ebben. 2001-ben és 2002-ben egyszer már láttuk, hogy a költségvetésben az akkori kormány nem fizetett be a Nukleáris Alapba pénzt. Azt gondolom, hogy a továbbiakban is fizetni kell, hiszen még a szakemberek sem tudhatják, hogy a végén mekkora

összegekről beszélünk. Azt gondolom, hogy felelősség az, ha mindenki folytatja tovább a befizetéseket, felelősségteljes gondolkodás az, ha nem fagyasztanak be, és ilyen vitaanyagok nem kerülnek a Miniszterelnökség elé sem. Azt gondolom, tényleg a politikát hagyjuk a Paksi Atomerőmű környékéről elkergetni. A politikának nincs helye a Paksi Atomerőműről szóló döntésekben. A politika hagyja békén Pakst, és akkor minden rendben lesz, ha a szakma dönthet erről a kérdéstről. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A miniszter urat illeti a szó egy percben.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Az árgus szemeket várom, ami a figyelmét illeti. A képviselő asszony által elmondottak kapcsán szeretném megjegyezni, hogy a Paksi Atomerőmű működésével kapcsolatos összes pénzügyi tartalék egyetlen szempontból képezheti mérlegelés tárgyát, amellyel, hogy csak megerősíteni szeretném, hogy a biztonsági szempontok a legfontosabbak. Mégpedig az az egyetlen kérdés, amit nehezen tudunk megválaszolni, legalábbis nem látunk tisztán: 11 forint valamennyi fölött, talán 11 forint 40-ért árulja kilowattóránként a Paksi Atomerőmű az áramot a szállítóknak, a nagykereskedőknek, és ön, illetve az ön választói Pakson 38 forintot fizetnek érte.

Bevallom őszintén, szép képviselői munkának tekintem, hogyha a 38 és a 11 közötti különbségre választ kapunk, és arra is szeretnék végre választ kapni, hogy a 11 miért 11 egy olyan atomerőmű esetében, ahol az amortizációs időn már régen túl vagyunk. És lehet, hogy közösen, az önök támogatásával is olyan döntést tudunk hozni, amely valóban minden magyar választópolgár számára olcsóbbá teheti az áramot. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezt a napirendi pontot lezárom.

Most előterjesztések tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása következik. Szabó Szabolcs független képviselő és a támogató képviselők indítványozták, hogy az Országgyűlés döntsön a **Quaestor-károsultak valódi kártalanításáról szóló T/5906. sorszámú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről**. A tárgysorozatba vételt a Gazdasági bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót Szabó Szabolcs képviselő úrnak, az előterjesztőnek, ötperces időkeretben.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném megköszönni az MSZP-s kollégáknak, hogy aláírásukkal támogatták, hogy itt a plenáris ülésen is beszéljünk erről az előterjesztésről, amit a bizottság fideszes többsége nemes egyszerűséggel lesöpört a napirendről. Másrészt pedig szeretném je-

lezni, hogy ugyanezt a beszédet ma szó szerint Árpá Levente elmondta a Kossuth téren a Quaestor-károsultaknak egy rendezvényén.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért vagyunk ma itt, hogy ismételtelen felhívjuk a társadalom, a közbeszéd figyelmét arra az ügyre, ami a rendszerváltozás óta eltelt évek legsúlyosabb brókerbotránya, a Quaestor-botrány. Maga a botrány is csak a rendkívül súlyos kormányzati és felügyeleti mulasztások következtében alakulhatott ki, illetve a Fidesz vezető politikusai, kormánytagok is érintettek lehetnek ebben az ügyben, legalábbis ennek a gyanúja felmerül. Számítalan per indult a témában, ennek többsége még ma is folyik.

Sorolhatnánk naphosszat a kínos kérdéseket, például: hogyan engedhette meg a felügyeletet ellátó jegybank, hogy ennyi kötvényt bocsáthasson ki a Quaestor? Hogyan nem vette észre szintén a jegybank, hogy százmilliárdos méretekben csalták ki a pénzt az emberektől a semmi eladásával? Ha a kormányzati vezetőknek értesüléseik voltak a csódról, akkor vajon miért nem tájékoztatták erről a közvéleményt? Hogyan történhetett meg, hogy állami szervek még gyorsan a csőd napján megkapták a pénzüket, amikor magánszemélyek többsége már nem kapta meg; vagy ha igen, akkor bíróság előtt kell magyarázkodniuk emiatt, mialatt a kereskedőház a mai napig megúsza a jogi felelősségre vonást?

Miért nem csinált hetekig semmit a Pólt Péter vezette főügyészség az ügyben? Hogyan lehetett egy pár napig a Quaestor vezérigazgatója egy addig festőként dolgozó ember, Orgován Béla? Hogyhogy nincs semmilyen jogi és személyi következménye az ügynek a jegybanknál az ügyészségen, a külügyben és úgy általában a kormányban? Tényleg mindenki jogszerűen és szakszerűen tevékenykedett ebben az ügyben? Mostanra kiderült, hogy nemcsak maga a botrány, hanem a botrány kormányzati kezelése és a kormányzat kommunikációja is szó szerint botrányos. Látszólag egy kártalanítási ügyről van szó, de valójában a tét sokkal nagyobb. A kormány és egyben a teljes magyar politikai kultúra megítélése, hitelessége múlhat ezen. Idén tavasszal a botrány csúcspontján a kormány, hogy mentse a menthetőt, azt a politikai ígéretet tette, hogy visszamenőlegesen, a hatályos törvényeket átírva, 30 millió forintig kártalanítani fog minden Quaestor-károsultat. Lehetett szeretni ezt a törvényt, és lehetett nem szeretni.

Mi, az Együtt képviselői nem szavaztuk meg a törvényt, de a kormánytöbbség elfogadta. Akkor megnyugodtak a károsultak, mostanra kiderült, hogy tévesen és csak átmenetileg. Mert közben kiderült, hogy a Fidesz valójában nem akarta teljesíteni, nem akarta betartani saját ígéretét. Úgy írták meg a szóban forgó jogszabályokat, hogy a gyakorlatban lehetlenné tegye a teljes kártalanítást. Éppen a megfelelő kormányzati garancia hiányzik belőle. Nehéz elhinni, hogy ez véletlenül történt. Nehéz elhinni, hiszen korábban minden pénzügyi biztosítási alap - értsd ez alatt az OBA-t és a Bevát is, szóval, minden pénzügyi biztosítási alap - működéséhez

megadta a szükséges garanciákat az állam, nevezetesen a készfizető kezességvállalást, csak pont a Quaestor-alap esetében nem.

A Fidesz vezetői saját szándékuk elismerése helyett, a megszokott, gyalázatos módon most is hamis kibúvót, ürügyet keresnek. Most éppen a bankok alkotmánybírói beadványára fogják a késlekedést, holott mindenki tudja, hogy egy ilyen beadványnak nincs halasztó hatálya. Ezt minden jogi fórum meg is erősítette. Nem ez a valódi indok, hanem az, hogy a Fideszben nincs és soha nem is volt valódi szándék a kártalanításra. Így jutottunk el oda, hogy ma jó, ha a teljes kár 30-35 százalékát kifizették a károsultaknak, és nagyon sok olyan károsultnak is egyébként, akinek jóval kevesebb volt a kára, mint 30 millió forint.

Az Együtt által benyújtott törvénymódosító javaslat megadná a megfelelő kormányzati garanciát, a készfizető kezességet, ami a gyakorlatban is lehetővé tenné ezt a bizonyos kártalanítást. Magáért a döntésért a Fidesznek kell vállalnia a politikai és pénzügyi felelősséget. A mi törvénymódosítónk csak egy eszköz erre. A tét nem kicsi: a szavazáson ki fog derülni, hogy a дума és a kormányzati ámitás mellett a Fidesz valójában mit gondol a saját politikai ígéreteiről, a saját politikai hitelességéről. Ahogy Orbán Viktor mondta korábban: ne arra figyeljenek, amit mondok, hanem arra, amit teszek. Igen, ezt most látni fogjuk.

Egy esetleges nem válasz azt jelentené, hogy Magyarország továbbra is egy következmények nélküli ország. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját. Először az írásban jelentkezett Volner János képviselő úrnak - Jobbik - adom meg a szót.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Mint ahogy jeleztük már a javaslat bizottsági vitájában, a Jobbik egy ezzel megegyező javaslatot nyújtott be, hasonlóan azért, mert a károsultak kérése hozzánk is eljutott. Természetesen a képviselő úr javaslatát támogatjuk, annak a céljával egyetértünk. Arra a kormányzati mulasztásra pedig szeretnénk magyarázatot kapni, hogy a kártérítések miatt húzódnak ilyen sokáig és miért kell több tízezer embernek várnia a pénzére. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, MSZP.

(18.30)

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. A Magyar Szocialista Párt is támogatja

ezt a javaslatot. Én azért nem nyújtottam be, mert ez nem egy verseny, hogy mindenki benyújtson egyet, és akkor legyen három - bár az a három már majdnem több, mint ahányan itt vannak most a kormánypartból. De akik itt vannak a kormánypartból, talán emlékeztethetik holnap a frakciójukat, mind a négyen, akik itt vannak, illetve öten az államtitkár úrral együtt, hogy hét Quaestor-károsult ül itt most mögöttünk, és azt fogjuk önöktől kérni, hogy majd nézzenek a szemükbe, holnap a szavazásnál pedig emlékezzenek arra, hogy akkor, amikor megoldhatunk volna valamit, akkor megtették-e, vagy nem tették meg azt, hogy megoldottak valamit.

Nagy családás volt a Gazdasági bizottság ülésén, amikor Galambos Dénes képviselőtársunk feltette a régi lemezt, ami már régen lejárt, hiszen már a saját miniszterük, Trócsányi miniszter is megírta nekem, hogy az Alkotmánybíróság eljárása semmiben sem függeszti fel a törvénynek a végrehajtását - itt zárójelben megjegyzem, hogy ha mégis fel kellene függeszteni, akkor most a földtörvényt is fel kellene önöknek függeszteni, mert az ellen is van utólagos normakontroll iránti kérelem (*Gógös Zoltán: Bizony, bizony!*), mi adtuk be. (*Dr. Legény Zsolt: Pontosan!*) Bízom benne, hogy a frakcióvezetésük, illetve önök is végiggondolhatják azt, hogy amíg márciusban és áprilisban egymást félrelökve tolongtak, hogy ki fogja majd megmenteni ezeket a károsultakat, addig most önök itt részt sem fognak venni a vitában, addig önök itt most ülnek, hallgatnak, és várják, hogy elmúljon ez a nap, meg várják azt is, hogy elmúljon a holnapi nap is, ott, gondolom, majd bátran megnyomják a „nem” gombot, vagy inkább, azt gondolom, gyáván megnyomják majd a „tartózkodom” gombot, és ezt azért mondom így, mert én úgy gondolom, hogy önökkel szemben nekünk már sokkal több tapasztalatunk van, mint amennyi illúzióknak maradt. De mégis, hogyha még ma este ezt átgondolják egyszer, nézzenek a szemébe a mögöttem ülő károsultaknak, és gondolják ezt mégis végig, és kérem, hogy holnap támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm a figyelmet. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, LMP.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szabó Szabolcs független képviselő javaslata szerint a kormány készítői kezességet vállalna a Quaestor Alap hitelfelvételei után, így az gyorsan kártalanítani tudná a károsultjait, ily módon hitelt tudna felvenni akár piaci szereplőktől, akár a Magyar Nemzeti Banktól. A kifizetés most halasztódik, a kormány arra hivatkozik, hogy az Alkotmánybíróság vizsgálja a törvényt.

Ez a javaslat tartalmát tekintve nem teljesen egyezik az LMP álláspontjával, ugyanis így az adófizetők fizetnének a Quaestor és a Magyar Nemzeti Bank, azaz a valódi felelősök helyett, de napirendre venni és tárgyalni mindenképpen szükségesnek tartjuk. Az

Alkotmánybíróság tárgyalja ezekben a napokban a szabályszerűségét annak a jogszabálynak, amelynek az alapján a kormány létrehozta a Quaestor Károsultak Kárrendezési Alapját. Sajtóértesülések szerint reális az a forgatókönyv, hogy az Alkotmánybíróság elkészálja a Quaestor-ügy károsultjainak kártalanításáról szóló törvényt. A kormánynak természetesen tudnia kellett volna, hogy ha előzetesen nem egyeztet a bankokkal és a Bankszövetséggel, akkor azok az Alkotmánybíróság előtt meg fogják támadni a Quaestor-törvényt. Az LMP mindenesetre rendkívül különösnek tartotta azt, hogy a kormány csak ennél az egyetlen vállalati kötvénynél találta fontosnak a külön kártérítést. Az LMP nehezményezte a kivételezést a Quaestorral abból a szempontból, hogy a Baumag, a Buda-Cash vagy a Hungária Értékpapír Zrt. károsultjai számára nem hozott külön törvényt az állam, mindegyikre együtt kellett volna törvényt alkotni, tehát nem csak egyre. Nyilván azért történt, hogy csak a Quaestorra alkotta meg a kormánytöbbség ezt a törvényt, mert azokban a botrányokban a kormány nem látta szükségességét a figyelemelterelésnek, hiszen széles körben ismeretesek Tarsoly Csaba összefonódásai a kormányzat egyes prominenseivel. (*Az elnök csenget.*)

Az LMP támogatja Szabó Szabolcs független képviselő javaslatának tárgysorozatba vételét. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Több képviselőcsoport szólásra nem jelentkezett, így megadom a szót Szabó Szabolcs független képviselő úrnak (*Németh Szilárd István: Elnök úr! Elnök Úr! - Hollik István jelentkezik.*), akinek a házszabály szerint... (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Valaki megvilágosodott! - Hollik István jelzésére.*) Jelentkezett? Itt nem látom. (*Gógös Zoltán Hollik Istvánnak: Mindig kioldod, valószínű!*) A gombot! (*Közbeszólás a Jobbik soraiból.*) A gombot tessék megnyomni! Jó, megadom a szót a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőjének, Hollik István képviselő úrnak.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Abban, azt hiszem, hogy minden párt egyetért, és a mi álláspontunk is világos ebben a tekintetben, úgy gondoljuk, hogy a Quaestor csaló üzleti tevékenységet folytatott, és teljesen egyértelmű, hogy ezen csaló üzleti tevékenység károsultjait kártalanítani kell. Éppen ezért a kormánypartoknak és a kormánynak köszönhetően a Quaestor-ügyfelek kártalanításához minden törvényi háttér adott azzal a törvénnyel, amit a Ház egyébként 97 százalékos többséggel, tehát a jobbikosok és az MSZP-sek támogatásával is elfogadott. (*Dr. Szakács László: Miért nem hajtjátok végre? - Gógös Zoltán: Hol a lé?*) 2015 végéig a 31 113 károsultnak kifizetett kártalanítási összeg több mint 86 milliárd forint. Valóban tisztában vagyunk azzal... (*Dr. Szakács László: Az az egyharmada!*), tisztában vagyunk azzal, hogy ez nem teljes kártalanítás. Önök is pontosan jól tudják, hogy azért nem zajolhat le (*Dr. Szakács László: Van*

ilyen szó, hogy „zajolhat”? és nem lehet teljes körű a kártalanítás, ugyanis alkotmányjogi panaszt nyújtottak be a bankok, amelyek így próbálják megakasztani ezt. (Dr. Szakács László: Ezt ti is tudjátok, hogy ezt így nem lehet!)

Mi azért nem támogatjuk ennek a javaslatnak a tárgysorozatba vételét (Németh Szilárd István közbeszól.), azért nem támogatjuk ennek a törvényjavaslatnak a tárgysorozatba vételét, mert úgy gondoljuk, hogy az a felelős magatartás, és egyébként a Quaestor-károsultakon akkor fogunk segíteni, hogyha megvárjuk az Alkotmánybíróság erre vonatkozó döntését (Bangóné Borbély Ildikó: Hány ember haljon még meg? - Közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök cseppet.), meglátjuk, hogy ezzel a törvénnyel mi lesz, és majd utána tudunk arról dönteni, hogy egyébként az eredeti célt hogyan tudjuk megszolgálni. (Dr. Legény Zsolt: Várjuk meg a földnél is! - Gógös Zoltán: És a földlicit?) Köszönöm szépen. (Taps az MSZP soraiban. - Bangóné Borbély Ildikó: Kettős mérce! Kettős mérce!)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdem, van-e még hozzászóló Szabó Szabolcs független képviselő úron kívül. (Senki nem jelentkezik.) Nincsen. Akkor a házszabály szerint négyperces lehetősége van, mert mint független képviselő is jelentkezett szólásra külön, és az előterjesztő jogán is van két perce. Öné a szó, Szabó Szabolcs képviselő úr.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen, köszönöm a szót, elnök úr, ígérem, hogy nem fogom kihasználni a négy percet, még elég hosszú lesz a mai nap, ami előttünk áll.

Az ellenzéki frakcióknak természetesen köszönöm, hogy támogatják ezt a javaslatot. Itt nyilván nem is elsősorban az én személyes ügyemről, meg nem az Együttnek a személyes ügyéről, hanem a Quaestor-károsultaknak az ügyéről van szó, az ő problémájukkal kell foglalkoznunk.

Annyit jegyeznék csak itt meg Hollik képviselő-társam hozzászólására, hogy mint említettem, az alkotmánybírói beadványnak halasztó hatálya nincsen, tehát ez nem érdemi hivatkozási alap. Másrészt szerintem az politikailag is kínos egy kicsit, hogy ha egyrészt a politikai hasznát learatják annak, hogy azt mondják, és elhittették tízmillió magyar állampolgárral, hogy itt mindenki meg van mentve, nyugodjon meg mindenki, miközben nem fizették ki ezeknek az embereknek a kárát, és erről egyébként a közvélemény előtt pedig hallgatnak (Gógös Zoltán: Sőt, hazudnak! - Dr. Legény Zsolt: Hazudnak!), és a magyar lakosság erről nincs is tájékoztatva megfelelő módon. Esetleg, mondjuk, hasonló óriásplakát-kampányba lehetne kezdeni, mint a menekültkérdés kapcsán, és kiírni, hogy „nem fizettük ki a Quaestor-károsultakat”. Ha mondjuk, ezt csinálnák, akkor lenne pariban a dolog, és akkor lehetne arról beszélni, hogy mindenki megfelelő módon tájékoztatva van, és erkölcsileg teljesen elfogadható módon járt el a kormány, mert ugyan megszavazta ezt a törvényt,

lehetett tudni előre, hogy ez nem fog működni (Dr. Szakács László: Mi megszavaztuk, csak végre kellene hajtani!), majd aztán utána látványosan nem is működik. A károsultak meg várnak a pénzükre, és ők aztán végképp nem tehetnek erről az egészről - ellentétben az önök haverjaival, akik a Quaestorban matattak, két kézzel könyékig nyúlálva a pénzeszsákban.

Köszönöm szépen. (Dr. Legény Zsolt: A pénzeszákban, nem csak a pénzeszsákban!)

ELNÖK: Köszönöm, Szabó Szabolcs képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **az energiaárak világgpiaci csökkenésével összefüggésben a rezsicsökkentések végrehajtásáról szóló 2013. évi LIV. törvény módosításáról szóló T/5921. sorszámú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről**. A tárgysorozatba vételt a Gazdasági bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót az előterjesztőnek, ötperces időkeretben, vagyis Tóth Bertalan képviselő úrnak. Öné a szó, képviselő úr.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egy éve feleannyiba kerül a kőolaj a világgpiacon, mint az azt megelőző időszakban. Idén januárban fogalmaztam meg először azt a javaslatot, hogy a világgpiacon tapasztalható energiaár-csökkenésnek a hasznát adjuk oda a magyar fogyasztóknak, adjuk oda a magyar embereknek, hiszen a ma már szinte kizárólagosan állami kézben lévő kereskedőcégek olcsóbban jutnak hozzá a világgpiacon az energiához, mint az azt megelőző időszakban, és ennek a hasznát oda kell adni az embereknek.

(18.40)

Először azt mondták, hogy ez nem igaz, az MSZP megint csak blöfföl, hiszen nincs ebből haszon, az árfolyamveszteség elviszi azt az összeget, ami a világgpiaci áresésből adódik. Majd telt-múlt az idő, a világgpiacon az árak nem változtak, hanem tovább mérséklődtek, és önök arra hivatkoztak, hogy ez csak egy időleges áresés, ez emelkedhet, ennek nincs meg a reális alapja, hogy ezt a hasznat odaadják a magyar fogyasztóknak.

Aztán egyre inkább derült ki különböző kormányzati nyilatkozatokból, hogy bizony-bizony ebből haszna van valamelyik állami cégnek. Először Szijjártó Péter egy újságírói háttérbeszélgetésen ismerte el, hogy az orosz gáz, a Gazpromtól beszerzett gáz ára 40 százalékkal alacsonyabb, mint az azt megelőző időszakban. Ezt követően Németh Lászlóné is elismerte egy háttérbeszélgetésben, hogy bizony-bizony itt már tíz-, akár százmilliárdos nagyságrendben a Magyar Földgázkereskedő Zrt.-nél halmozódik valamiféle haszon, de ennek jobb helye lenne például

a Nemzeti Közműszolgáltató veszteségeinek fedezésére, nem a magyar fogyasztók számára kívánják ezt juttatni. Majd egy műsorban Kovács Zoltán kormányzóvivő is elismerte, hogy bizony-bizony megvan ez a pénz, de nem indokolt, hogy ez a pénz oda kerüljön a magyar fogyasztókhoz.

Aztán egyre inkább különböző anyagokból kiszivárgott egy tanulmány, erről ma is szó volt a parlamentben, a Lázár János vezette miniszteriumban, hogy 2017-re mégiscsak terveznek valamiféle energiaár-csökkenést, ennek különböző forrásait tárják föl, például a Paksi Atomerőmű hulladékainak a megsemmisítésére szánt pénzt, és ott van még mindig az az összeg, ami hónapról hónapra gyarapszik, hiszen a nemzetközi piacon nem változtak az árak, egyre olcsóbb a nemzetközi piacon az energia ára, és ez a haszon pedig egyre nő.

Tulajdonképpen az a helyzet, hogy ma a magyar családok, a magyar energiafogyasztók drágábban jutnak hozzá az energiához, a gázhoz, a villanyhoz, a távhőhöz, mint amennyibe az kerül. Ez teljesen elfogadhatatlan, pláne önköktől, akik ennek az élharcosai, hogy minél kevesebb terhe legyen a magyar háztartásoknak. Tehát egyre inkább beigazolódnak, hogy az általunk beterjesztett törvényjavaslatnak van létjogosultsága, és ezt önök is egyre inkább elismerik, de álszent módon tartogatják ezt a pénzt, mindenféle indokot kitalálnak, miért nem lehet ezt odaadni a magyar fogyasztóknak, és 2017-re készülnek, választási durranásként, hogy na, akkor most újra lehet a rezsit csökkenteni, miközben ez a pénz ott van. Mi azt követeljük, hogy ezt a pénzt most adják oda a magyar fogyasztóknak.

A törvényjavaslatunk lényege, hogy átlagfogyasztásig a gázban 20 százalékos, a villany- és a távhőben 10-10 százalékos ármérséklésre kerüljön sor, átlagfogyasztásig, ami azt jelenti, hogy a nagyfogyasztók, akik luxusvillákban szaunát vagy úszómedencét tudnak fűteni, már ne jussanak pluszkedvezményhez. És hiába indokolják azzal, hogy és mi van, hogyha emelkedik az ár. Ez a kedvezmény akkor is megvan. Itt lehet igazságot tenni, innentől lehet igazságos az árcsökkentés, hiszen azok kapnak nagyobb kedvezményt, akik átlagfogyasztásig, kisfogyasztóként fogyasztanak.

Tehát még egyszer szeretném felszólítani önöket, támogassák ennek a törvényjavaslatnak a tárgysorozatba vételét, mert ami jár, az jár. Ez a magyar fogyasztóknak jár, ott van a pénz, ne tartogassák, ne fedjék el, ne dugdossák ezt a pénzt, hanem igenis juttassák el a magyar energiafogyasztókhoz, a háztartásokhoz, a magyar emberekhez, csökkenjen a magyar emberek terhe, kevesebbet kelljen fizetni, pláne úgy, hogy a fűtési szezon elkezdődött. Ne üljenek ezen a pénzen, adják oda ezt most a magyar embereknek! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, Tóth Bertalan képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő kettő-kettő perces

időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját.

Először az írásban jelentkezett képviselőknél adom meg a szót, de tisztelettel arra kérem szocialista képviselőtársaimat, hagyják zavartalanul elmondani Józsa István MSZP-s képviselő úr kettőperces hozzászólását.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon indokolt ez a javaslat, amit az MSZP beterjesztett. Tehát az energiaárak világszintű árszuhanása, ami azt jelenti, hogy praktikus feleakkora szinten van a kőolaj ára már évek óta, mint például 2010 előtt, abszolút indokoltá teszi, hogy az önök által annak idején rezsicsökkentés címszó alatt végrehajtott energiaár-csökkentésen túl a gázárakban egy 20 százalékos, villamosenergia-árakban 10 százalékos, távhőárakban 10 százalékos azonnali árcsökkentést hajtsanak végre.

Tehát mi azt kérjük, hogy ne csak szólamokban képviseljék a fogyasztókat, hanem amikor reális, objektív lehetőség van rá a beszerzési árak, az importárak alapján, akkor azt adják át a fogyasztóknak. Még azt is mondanám, hogy ez a javaslat, hogy az átlagfogyasztásig, a fogyasztók 80 százalékát érinti. Az önök rezsicsökkentése azt jelentette, hogy az ármegtakarítás nagy mértéke mintegy 20 százalék fogyasztónál csapódott le, a többiek is részesültek, de a 80 százalék részesült az összes megtakarítás 20 százalékában. Most azt javasoljuk, hogy ezt a további 20 százalék árcsökkentést az átlagfogyasztásig biztosítsa a magyar parlament, és ne tartogassa, ne halassza későbbre ezt az árcsökkentést, mert a beszerzési árak, a világszintű árak ezt messzemenően indokoltá teszik.

Tehát nem olyasmit kérünk, hogy az adófizetők terheljenek át. Nem azt kérjük, hogy a költségvetésre terheljenek át. Csupán azt mondjuk, hogy az árak, a beszerzési árak csökkenésének arányában, 20-10-10 százalékkal csökkentsék az árakat. Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Józsa képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Kepli Lajos képviselő úr, Jobbik.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. A tárgysorozatba-vételi kérelemnek a Jobbik-frakció részéről nem állunk ellent. Mi is azt szeretnénk, ha ezekről a kérdésekről minél több alkalommal lehetne itt a parlamentben a plenáris ülés keretein belül vitázni.

Nyilvánvaló, hogy az energiaárak világszintű alakulása jelentős mértékben befolyással van vagy kellemes vagy legyen a hazai energiaárakra, és ez nem mindig tükröződik a fogyasztói árakban. Azonban az utóbbi hetek eseményei nem teljesen ezt támasztják alá, legalábbis ami a kiszivárgott tervezett kormányzati intézkedéseket illeti, hiszen egyfajta ideges kap-

kodás érzékelhető a kormányzat részéről. Azon ötlettelgetnek, hogy hogyan tudnák azt a villamosenergia-árszintet tartani, amit most ők a rezsicsökkentés által biztosítottak a lakosságnak, hogyha Brüsszel a rezsicsökkentéssel kapcsolatos szabályokat elmeszeli.

A legújabb ötlet az volt, ami a médiában napvilágot látott, kiszivárgott dokumentumok alapján, hogy a Paksi Atomerőmű számára elengednék úgymond a Központi Nukleáris Alapba befizetendő összeget, és ezzel az ott termelt villamos áram önköltségi árát tovább csökkentenék, illetve az MVM hasznáról is lemondanának, és ezt így még olcsóbban tudnák a fogyasztókhöz eljuttatni, ami nyilvánvaló, hogy lehet egy megoldás, csak éppen itt a nukleáris biztonsággal ilyen szinten játszani nem feltétlenül kifizetődő.

Ha valóban van világgpiaci árakban fedezete annak, hogy további rezsicsökkentést hajtsunk végre, akkor úgy gondolom, hogy azt haladéktalanul meg kell tenni. Valóban nem szabad ezt pártpolitikai eszközként kampánycélokra felhasználni, hanem a magyar társadalom hasznára kell fordítani. Éppen ezért, hogy ennek a részleteit vitassuk meg a parlament színterén, a plenáris ülés színterén, ezért a tárgysorozatba-vételi kérelmet támogatni fogjuk. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, hogy további frakciók, illetve független képviselők részéről kíván-e valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Németh Szilárd képviselő úrnak, Fidesz.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egy hazug, hiteltelen és cinikus előterjesztés fekszik előttünk. *(Gógös Zoltán: Azt a mindenit!)* Azt gondolom, ez elég egyértelmű, hiszen amikor az elvtársak kormányon voltak *(Gógös Zoltán: Ezt ne nekünk mondd, hanem a népnek!)* 2002-2010 között, akkor a gáz ára ez alatt a nyolc év alatt 206 százalékkal emelkedett *(Gógös Zoltán: Hazudsz!)*, a villany ára pedig 97 százalékkal, és ez alatt a nyolc év alatt tizenötöszer adott lehetőséget Gyurcsány Ferenc és Bajnai Gordon kormánya arra *(Gógös Zoltán: Mennyi kedvezményt adtunk a szegényeknek? A szegények mennyit fizettek?)*, hogy emelkedhessen a gáz és a villany ára.

(18.50)

Tették ezt úgy, hogy 2008-ban *(Gógös Zoltán: A szegények mennyit fizettek?)* meredeken csökkent a tőzsdéken az áram ára. Magyarországon akkor fizettek legtöbbször az emberek *(Gógös Zoltán: A szegények mennyit fizettek?)*, és akkor, 2008 és 2010 között adtak lehetőséget kilencszer az áremelésre. Ráadásul úgy, hogy amikor Bajnai Gordon felvette az IMF-hitelt, egy nemzetközi szerződésben, az IMF-fel kötött nemzetközi szerződésben vállalta 2009 szept-

emberében, hogy 2010. április 1-jétől a gázártámogatást is megvonja az emberektől. *(Gógös Zoltán: Ti vontátok meg!)* 2010! Tehát amikor már világos volt, hogy bukó pályán lesznek, és a nemzetközi szerződésen még egy népszavazás sem módosíthat. *(Gógös Zoltán: Csak meg kellett volna tartani!)* Tehát ezért mondjuk azt, hogy hazug, hiteltelen és cinikus ez az előterjesztés, mert amikor lehetőségük lett volna, ha csak azt a két évet nézzük, amikor a kormányzásuk utolsó két éve volt, amikor csökkent *(Gógös Zoltán: Nem baj, hogy válság volt?)*, meredeken csökkent a nemzetközi piacon, a tőzsdéken a gáz és az áram ára, akkor Magyarországon az emberekkel fizetették meg az egyébként néhány évvel korábban privatizált nemzetközi cégek által *(Gógös Zoltán: És akkor ti most miért nem csökkentitek? Meredeken csökkennek az árak!)* szolgáltatott áram és gáz árát. Arra kérem nagy tisztelettel a képviselőtársaimat, hogy ilyen hazug, hiteltelen és cinikus előterjesztést ne támogassanak. Köszönöm szépen. *(Gógös Zoltán: Ezt mondd a népnek! - Taps a kormányártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Németh Szilárd képviselő úr. Végül megadom a szót az előterjesztőnek, Tóth Bertalan képviselő úrnak.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Egyre inkább megértem, hogy önöknél a Fideszben elvtársaknak hívják egymást. *(Dr. Bárándy Gergely: Kicsit több van köztetek, mint köztünk!)* De ettől függetlenül az ön hozzászólása hazug, hiteltelen és cinikus. Mégpedig azért, mert mélyen elfelejti és elhallgatja azt a tényt, hogy pontosan 2009-ben a gáz árában a világgpiaci áresés miatt 14-24 százalékos árcsökkentést hajtott végre az akkori kormányzat, és mélyen elhallgatja és elfelejti azt a tényt, hogy 25 százalékról 5 százalékra csökkentette az akkori parlament a távhő áfáját. Elfelejti azt a tényt is, hogy egy árkompenzációs rendszert működtetett az akkori kormányzat, tehát az átlagfogyasztásig a kifizetőket nagyon komoly állami támogatásban részesültek. És hiába mondja azt, hogy erre ki milyen szerződéses kötelezettséget vállalt, önök úgymond felmondták az IMF-megállapodást, ehhez képest mégis eltörölték ezt az árkedvezményt. Több tízmilliárd, emlékeim szerint 80 milliárd forintot vettek ki a magyar fogyasztók zsebéből, és 2012-ig folyamatosan emelkedett az energiaár színvonala. Tehát azért érdemes a tényszerűséghez ragaszkodni.

Tehát amikor csökkent a világgpiacon az energia ára, 2009-ben árcsökkentést hajtott végre az akkori kormányzás. *(Németh Szilárd István közbeszólása.)* Pontosan ugyanezt kérjük önöktől is, hiszen több mint egy éve alacsony szinten van az energia ára, több mint egy éve lehetőség van arra, hogy ez oda kerüljön a magyar fogyasztókhöz. Ezt követeljük, ennek most van itt az ideje. Igazságos módon, mert igazságos, hogy átlagfogyasztásig járjon a kedvezmény, és fenntartható módon, azzal, hogy az épület-

energetikai beruházásokat, az épületszigetelést, nyílászárócsere és a fűtés-korszerűsítést támogatni kell, amit ugyancsak megtagadnak a magyar háztartásoktól. Hát, ez a cinikus, ez a hazug és ez az álszent! Kérem a képviselőtársaimat, támogassák a javaslatunkat. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, az LMP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntson **a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. törvény általános bérplafon megteremtésére irányuló módosításáról szóló T/5276. sorszámú törvényjavaslat tárgysorozatra vételéről.** A tárgysorozatba vételt a Gazdasági bizottság elutasította.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, az LMP képviselőjének, az előterjesztőnek ötperces időkeretben.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nem voltunk meglepve, amikor a Gazdasági bizottság kormánypárti többsége nem szavazta meg a javaslatunk tárgysorozatba vételét. A javaslat célja ugyanis egy általános bérplafon bevezetése a köztulajdonban álló gazdasági társaságokra vonatkozóan, ami nyilvánvalóan szembemegy a kormány politikájával.

Mint azzal már több körben is szembesítettük önöket, a kormány 2010-ben azt ígérte, hogy véget vet az állami túlköltekezésnek, leszámol az arcpirító prémiumokkal, és lecsökkenti az elfogadhatatlanul magas vezetői fizetéseket. Ehhez képest mit láttunk? A kormány egész mást tett, amikor kormányzásra került. Nemcsak hogy óriásira duzzasztották a kormányzati apparátust, most az állami cégek vezetőinek fizetési plafonját is több mint kétszeresére emelték a közelmúltban. Az új szabályok szerint az állami cégvezetők bruttó alapbére akár 5 millió forintra is nőhet; ez a pénzügyi szektorba tartozó állami vállalatokra vonatkozik. 4 millióra emelkedhet az energetikai cégek vezetőinek fizetése, a többi cégvezető esetén pedig 3 milliós lesz a bérplafon. Mivel ez csak az alapbér, és erre jöhet még a 20 százalékos prémium, plusz a béren kívüli és egyéb juttatások, a végösszeg akár a 10 milliót is elérheti havi szinten.

Tállai András úrral volt szerencsém többször is eszmét cserélni erről itt a parlamentben. Változatos érveket hallhattunk tőle. Hivatkozott arra, hogy az ország jobban teljesít, és hogy ebben az állami cégvezetők teljesítménye is benne van. Azt is mondta, hogy igazságtalan helyzetet teremt és bérfeszültséget okoz az, hogy az állami és piaci fizetések között nagy a különbség. Az az érv is elhangzott, hogy a jó szakemberek elvándorlását meg kell akadályozni, ezért emelni kell az alacsony vezetői fizetéseket. Azt kérdezem: ha olyan jól megy a gazdaságnak, akkor miért nem azok bérét emeli először a kormány, akiknek

erre a legnagyobb szüksége lenne? Miért emeli a minimálbérért foglalkoztatott állami dolgozó és az állami cégvezető közti bérkülönbséget ilyen nagyra? Tényleg ötvenszer, sőt százszor kevesebbet ér önöknek a minimálbéres dolgozó munkája, mint a mégoly felelősségteljes munkát végző állami vezetőé? Azt gondoljuk, hogy ekkora különbség se nem indokolt, se nem igazságos.

Az állami szférában körülbelül 200 ezer olyan munkavállaló van, aki minimálbért vagy garantált bérminimumot keres, azaz a létminimum alatti jövedelemből áll. A közszféra közel harmada! A közalkalmazotti bértábla hetedik éve van befagyasztva, a köztisztviselői és kormánytisztviselői illetményalap még mindig csak 38 650 forint. Önök mindenféle pótlékokkal trükköznek évek óta, csak hogy ne kelljen valódi béremelést adni a szociális dolgozóknak. Az egészségügyi dolgozókkal ugyanezt teszik. Ez a szelektív béremelési politika a társadalom kettészakítását, a jövedelmi különbségek növekedését célzó kormányzati politikába illeszkedik. Ez a kevesek meggazdagodásáról, sokak lecsúszásáról szól, aminek eredménye egy maréknyi gazdag és 4 millió létminimum alatt élő.

A Lehet Más a Politika ezzel szemben a társadalmi különbségek csökkentésének, az igazságos jövedelemelosztásnak a pártja. Mi úgy látjuk, hogy nemcsak a társadalmi igazságosság, de a magyar gazdaság érdeke is azt diktálja, hogy csökkenjen a szakadék a társadalom egyes csoportjai között, és senkinek se kelljen a létminimumnál alacsonyabb összegből megélni. A javaslatunk is ennek jegyében készült. A mindenkori kötelező legkisebb munkabér hússzorosában megállapított juttatási plafont vezetnénk be a köztulajdonban álló gazdasági társaságok minden munkavállalójára és foglalkoztatottjára vonatkozólag.

Kérjük a javaslatunk tárgysorozatba vételének támogatását. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő 2-2 perces időkeretben, valamint az elsőként jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját.

Először az írásban jelentkezett képviselőknél adnám meg a szót, de helyette, mert nincs jelen, megadom a szót elsőként Gúr Nándornak, a Magyar Szocialista Párt képviselőjének, jegyző úrnak. Öné a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Minden bizonnyal emlékeznek a pofátlan végkielégítések meg a fizetések 2 millió forintos kategóriájára, nagyságrendjére. Emlékeznek, amikor 98 százalékos adóterhet vetettek ki rájuk. Most meg azzal nézünk szembe, hogy a pénzügyi szektorban 5 millió forintos nagyságrendű, az energetikai szektorban 4, egyéb stratégiaileg fontos szektorokban 3 millió forintos nagyságrendű fizetésekre lehet szert tenni.

(19.00)

Mint ahogy az előterjesztésben elhangzott, no, ez nem a teljes, a globál, hanem még ehhez hozzáillesztetten akár ezeket a mértékeket meg lehet duplázni. Ha azt önök pofátlannak minősítették, akkor nem tudom, hogy milyen szóhasználatot mondhat majd államtitkár úr ehhez a törvénytervezethez illesztetten, mármint az 5 millió forintos nagyságrend, minimálbér, kötelező legkisebb bér 20-szorosának a csökkentésével kapcsolatos indítványra.

Azt javaslom, hogy a kormány vegye számításba azokat az indokokat, amelyek az előterjesztő részéről elhangzottak, már csak azért is, mert hosszú-hosszú évek óta mondjuk, Magyarországon nem ott a tetjén, nem ott kell jövedelmi szintet emelni, hanem azoknak az esetében, akik nagyon alacsony jövedelmi sávban helyezkednek el, gyakorlatilag a kötelező legkisebb munkabér, a minimálbér vagy a garantált bérminimum szintjén keresik a jövedelmüket. Tudják, ők azok, akiknek az esetében önök nem a fizetésüket emelték, hanem a fizetésükre rakódó járulékterhet emelték mind a munkaadóknak, mind a munkavállalóknak, ennek öröme az, hogy a kormány a haszonélvezője és nem ezek az emberek.

Egy szó mint száz, itt kell jövedelmet, fizetést emelni, és az államnak a mohóságában kell visszalepnie, az államnak a mohóságáról kell lemondania. Az embereknek kell, azoknak az embereknek, akik szorított körülmények között élnek az életet, többet keresni, és nem azoknak, akik egyébként is milliárdot keresnek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr, képviselő úr. Megadom a szót kettő percben Schiffer András képviselő úrnak, az LMP frakcióvezetőjének.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Igen, a 2010-es ciklus azzal kezdődött, hogy a Fidesz nekirontott a pofátlanul kitalicskázott jövedelmeknek, amiket egész pontosan a BKV-ból, illetve egyéb köztulajdonban álló cégekből talicskázta ki az ábaloldali kormányok idején. 98 százalékos adót vetett erre ki, mi jeleztük, hogy a pofátlanul elvett jövedelmek visszaszerzésének lenne egyébként egy jogállamilag megfelelőbb módja is. Önök 98 százalékos adót vezettek akkor be, aminek az lett a vége, hogy az a hölgy, aki elhíresült a BKV-botrány kapcsán - a nevére már én egyébként nem emlékszem -, ő köszönte szépen és jól volt, hazavitte a pénzét, viszont jó néhány tisztességben megőszült ember, közalkalmazottak, gyermekvédelmi szakemberek, szociális munkások, köztisztviselők fizethették a 98 százalékos adót. Ez az egész szintén egy habonyi Barba-trükk volt, szó nem volt arról, hogy önök bármit is helyre akartak tenni az elmúlt korszak mulasztásaiból. Most meg azt látjuk, hogy nemhogy szó nincs pofátlan végkielégítésekről, hanem önök ágyaznak meg annak, hogy a köztulajdonban álló cégeknél annyit lehessen

kifizetni a fejeseknek, amennyit a kormányzat egyébként nem szégyell.

Az az érvelés, hogy erre azért lenne szükség, mert a versenyszféra akkora konkurenciát támaszt, hogy a jó szakemberek elmennek a köztulajdonban álló cégektől, ez egész egyszerűen egy hazugság. Pontosan tudják önök is, hogy nincs olyan ország a világon, ahol a közszféra lépést tudna tartani a versenyszféra béreivel. Ott, ahol még többet lehet, mondjuk, egy bankban vagy egy IT-cégnél keresni, ott természetesen a kormányzati szektorban is többet lehet keresni, de a kettő köszönő viszonyban nincsen egymással. Arról van szó, hogy miközben önök az egyszerű emberek bérért mesterségesen alacsonyan tartják, miközben kirugdossák a közalkalmazottakat, hogy utána megalázó éhbérért mint közmunkásokat *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* foglalkoztassák vissza, a saját csókosaiknak, a fideszes klienseknek pedig halomszámra tolják ki a milliárdokat, erről van szó. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Megkérdezem, hogy további frakciók részéről van-e még hozzászólásra jelentkező. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok. Akkor megadom a szót az előterjesztőnek, Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, hogy válaszoljon a vitában elhangzottakra.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Szeretném megköszönni képviselőtársaimnak a támogató javaslatait, és bízunk abban, hogy az Országgyűlés meg fogja szavazni és napirendre fogja venni.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **az állambiztonsági múlt átláthatóvá tételéről, valamint az állampárti vezetők és a diktatúra állambiztonságának hivatásos állományának egyes közhivatalok viseléséből való kizárása érdekében szükséges törvényjavaslatokról szóló T/5752. sorszámú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről.** A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság elutasította.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót Schiffer András LMP-képviselőnek, frakcióvezetőnek, az előterjesztőnek ötperces időkeretben.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Kilencedik alkalommal, ha jól számolom, hozom ide a Ház elé *(Dr. Bárándy Gergely: Tizedik.)*, de Bárándy képviselőtársam kijavít, tizedik alkalommal hozom ide a Ház elé az aktanyilvánosságról szóló törvényjavaslatot. Ez a mostani javaslat abban tér el az elsőktől, hogy ez nem pusztán az aktanyilvánosságról szól, ez egyben egy lusztrációs törvényjavaslat is, ráadásul ennek van egy olyan része, ahol azt kezdeményezzük, hogy az Országgyűlés kötelezze arra a kormányt, hogy

azért járjon el Orbán Viktor Vlagyimir Putyinnál, hogy az 1944-91, tehát a szovjet megszállás alatt keletkezett magyar vonatkozású titkosszolgálati iratok legyenek kutathatók a magyar kutatók, a magyar emberek számára. Utóbbival kapcsolatban szeretném megjegyezni, hogy 2015 Gulág-émlékvé, tehát tartozunk azzal az áldozatoknak, azoknak is, akiket málenkij robotra vittek el, ott maradtak, azoknak is, akik hosszú időre magára hagyták a családjukat és azoknak is, akiket szovjet állambiztonsági segédlettel öltek meg a következő évtizedekben Magyarországon vagy éppen Magyarországtól távol, hogy legalább ezt a szimbolikusan gesztust a magyar Országgyűlés megteszi. Azért hozom elő ezt a javaslatot folyamatosan, most már negyedik éve, mert tarthatatlan az a kettős játék, amit a Fidesz ebben a kérdésben művel. Régen nem arról van szó, hogy arra lennének kíváncsiak, hogy különböző szerencsétlen emberek, akiket megszaroltak, pontosan kikről jelentettek, jöllehet ezt is jogunk van tudni. Én ott vitatkozom önökkel, hogy természetesen szörnyű tragédia az, amikor valakit megszarolnak, mondjuk, '57-ben Kistarcsán és ezért kénytelen jelenteni, majd évtizedek elmúltával ez napvilágra került, hogy neki volt egy ilyen titkos élete. Én viszont szemben önökkel bízom a magyar emberek józan erkölcsi ítéletében, hogy az ilyen nyilvánosságra került tényeket a magyar emberek józanul értékelni tudják. Viszont nem ez az igazán érdekes.

Az igazán érdekes az, hogy kik azok, akik a parancsnoki hídon álltak, kik azok, akiket nem bezsaroltak, hanem önként, dalolva léptek a kommunista állambiztonság kötelékébe, adott esetben a pártközpont adminisztratív osztályáról irányították a szolgálatokat vagy a Belügyminisztérium vezető posztjairól, és kik azok a fejesek, akik a '80-as években ott szolgáltak az állambiztonsági hálózatokban, majd lássunk csodát, öbelölük lett az első privatizációs tanácsadó, ők azok, akik széthordták az állami vagyont, és az elmúlt 25 év nem volt elég arra, hogy a magyar választópolgár, amikor bemegy a szavazófülkébe, pontosan átláthassa azt, hogy az egyes politikai erők és politikai szereplők között pontosan milyen hatalmi, gazdasági érdekháló húzódik. Na, ezért hozom ide unos-untalan ezt az ügyet.

Nagyon kérem előre Vas képviselőtársamat, ne azzal hozakodjon elő, mert ismerjük már ezt a nótát, hogy a szegény szerencsétlen bezsarolt spicliket meg kell védenie a Fidesznek. A Fidesznek kedves egészségére, hogyha meg akarja védeni őket. Elmondtam az előbb is, nyilván vannak jó érvek amellet, hogy ezeknek az embereknek a személyiségi jogait tartsuk tiszteletben; a törvényjavaslatom, jelzem, a személyiségi jogokat tiszteletben tartja.

Magyarországnak, a magyar embereknek joguk van megismerni természetesen az eltitkolt félmúltat. Jogunk van pontosan látni azt, hogy a kommunista állambiztonság hogyan működött, de még inkább jogunk látni azt, hogy a jelen hogy működik. Jogunk látni azt, hogy hogyan működött a politikai, gazdasági, médiabeli rendszerváltás 1989-1990 zavaros éveiben, hogy a miniszterelnöküket idézzem. Pontosan

jogunkban áll látni azt, hogy azok, akik beültek a politikai elitbe 1989-et követően, kik közülük a küldött emberek, kik azok, akik manipulálták a politikai folyamatokat, kik azok, akik azt az információs előnyt váltották át anyagi tőkévé 1989-et követően, hogy ők a titkosszolgálatok különböző megbízottjai voltak, hírszerző tisztek voltak, mondjuk, kiváló külföldi kapcsolatokkal. Eltelt 25 év, miért nem áll jogunkban tudni?

És még valamit: ez a törvényjavaslat is, mint a megelőző kettő, tartalmaz arra is rendelkezést, hogy az önök által kiválasztott, csak a Fidesz-elven kiválasztott Nemzeti Emlékezet Bizottsága záros határidőn belül tegyen le egy jelentést arról, hogy a politikai elit tagjai közül, tehát akik '89. október 23-ától képviselők, miniszterek, polgármesterek voltak, kik azok, akiknek van állambiztonsági érintettségük.

(19.10)

Ezzel a kezdeményezéssel önöknek mi a problémájuk? És mi a problémájuk azzal, hogy 25 év után legalább szimbolikusan húzzunk meg egy cezúrát a demokrácia és a nem demokrácia között, és mondjuk ki azt, hogy a demokrácia előtti időszak vezető tisztviselői nem lehetnek a demokrácia tisztviselői? A változás annyi, hogy mi ezt a szabályt most már a miniszterelnöki, miniszteri tanácsadókra is szeretnénk kiterjeszteni. Nem véletlenül. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselőnek van lehetősége két percben elmondani a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót az előre bejelentett felszólalónak, Novák Előd jobbikos képviselő úrnak.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt 25 év kormányai szabotálják az állambiztonsági múlt feltárását, az iratok megismerését, akadályozzák a kutatók munkáját. Szembemennek a társadalom morális megítélésével, az áldozatok helyett a tettesek mellé álltak. Az átvilágító bírák bűnös kiskapukat, menekülési útvonalakat hagytak, a vétkesek nem kértek bocsánatot, az áldozatok nem kaptak erkölcsi elégtételt, nincs információs kárpótlás. Az állambiztonsági múlt ma előny a volt hivatásos állomány és a továbbszolgáló hálózati személyek számára, a Fidesz-KDNP beépítette őket hatalmi hátszögébe. Előmenetelt biztosít nekik, például a III/II-es Tasnádi Lászlót egyenesen államtitkárrá léptette elő, másoknak kitüntetés, jó nyugdíjat ad. A Fidesz-KDNP mindig ellene volt az állambiztonsági ügyek tisztázásának; Orbán Viktor, a katonai elhárítás volt társadalmi kapcsolata, akinek apósa, Lévai István az ÁVH Lenkei fedőnevű ügynökéként sugott be becsmérlés magyar középvezetőket, soha nem fog zöld utat engedni az ilyen megalapozott törvényjavaslatoknak, mert akkor fel kéne adnia a háttérhatalmába beépített volt hivatásos állambiztonsági tiszteket és szép számú hálózati személyeket.

E törvényjavaslat radikális változást hozna. Például a hálózati személy fogalmát úgy határozza meg, hogy az egykori ügynökök ne nyerhessenek eleve és mosolyogva személyiségi jogi pereket a történész kutatókkal szemben, mint eddig.

A javaslat támogatandó célja többek között az is, hogy az állambiztonsági iratok és mágnesszalagok adatainak fokozatos internetes publikációja megvalósulhasson, hiszen tudjuk jól, hogy a jelenlegi kormányzat 2060-ig titkosította az állambiztonsági múlt döntő részét, ha nem is csonkítatlanul, de legalábbis torzítatlanul tartalmazó mágnesszalagokat. Sajnos ezekbe a csak fideszes tagokból álló, időhúzást szolgáló Nemzeti Emlékezet Bizottságának tagjai tekinthetnek be, ez azonban elfogadhatatlan, mi ezért javasoljuk e javaslatnak is a tárgysorozatba vételét. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Két percre megadom a szót az MSZP képviselőjének, Bárándy Gergely képviselő úrnak.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy szoktam ezt kezdeni most már hagyományosan, hogy ahogy az eddigieket is, ezt is támogatja az MSZP frakciója. Megígértem az elmúlt alkalommal, hogy a tizedik jubileumi javaslatot is támogatni fogjuk. Hát, szeretném ezt bejelenteni önöknek, hogy most is megtartjuk ezt az ígéretünket, és valóban támogatjuk ezt a tizedik jubileumi javaslatát az LMP-nek.

Én körülbelül itt ültem volna le, ha Németh Szilárdnak nincsen ez az elmés megjegyzése, már ami a megszólítást illeti, és az irányunkba címezte. Egyet szeretnék csak kifejezésre juttatni, hogy ahogy itt körbenézek az ellenzéki frakciókban, azt látom, hogy nem nagyon van, akit - bármelyik ellenzéki frakcióban - ez személyében érintene, már ha a Schiffer képviselő úrnak ez a javaslata megvalósulna. Azonban emlékszem én még az előző ciklusban tárgyalt, majdnemhogy hasonló témakörben, amit a Fidesz nyújtott be és fogadott is el, az Alaptörvénynek, ha jól emlékszem, akkor a 4. módosítása kapcsán, ahol egyébként baloldalinak nem nevezhető sajtóorgánumok soroltak föl olyan fideszes képviselőket, akiket bizony az állampárti, akár párttagság, akár más jellegű tagság is bizony érintett.

És nagyjából, ha ezeknek a neveknek a számára gondolok, és azokra, hogy ezek közül még hányan foglalnak helyet itt a Fidesz frakciójában, hát akkor körülbelül azt lehet mondani, hogy egy-egy ellenzéki frakciót kitevő létszámban nagyjából a Fidesz-frakcióban ma is megtalálhatóak ezek az emberek.

Magyarán szólva, én nem csodálom azt, hogy a Fidesz frakciója és a KDNP frakciója egy ilyen javaslatot sem most, sem a jövőben, sem a múltban nem támogatott.

Mi viszont ezt tesszük. Én azt gondolom, hogy jobb későn, mint soha. Kormányon is megteesszük, higgye el, Novák képviselő úr.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Következő kétperces vélemény Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Én is a tárgysorozatba vétel mellett szeretnék érvelni és győzködni a jelen lévő mind a négy vagy öt kormánypárti képviselőt, aki kíváncsi erre az ügyre és erre a témára, és úgy gondolta, hogy érdemes itt ülni annak érdekében, hogy beszéljünk a múltról. Pedig nemcsak a múltról szeretnék beszélni, hanem a jelenről is, mert sokszor felmerült az a kérdés, hogy vajon a mindennapjainkra, a mai életünkre milyen hatással van a volt kommunizmus, a volt rendszernek a fenntartása. Vajon mi lehet az oka annak, hogy a Fidesz és a KDNP ilyen szinten dugdosni akarja ezeket az aktákat, ennyire nem akarja, hogy erről beszéljünk? És még ezt is megértem, hogyha a soraik között, őszbe hajló fejű politikusok között vannak érintettek esetleg, nemcsak államtitkári szinten, hanem országgyűlési képviselői szinten, és ezért nem szeretnék, hogy ez kiderüljön, de ez még nem zárna ki annak a lehetőségét, hogy legalább tárgyaljunk róla. Nem zárna ki a lehetőségét annak, hogy esetleg a parlament egy rendes általános vitában megvitassa ezt a kérdést, és önök azokat az érveket, amiket itt két percben kell hogy elmondjanak mindenféle szegény spiclikről, akik csak kényszer hatására tették azt, amit kellett, azt védeni tudják. És még ha meglenne az általános vita egy tárgysorozatba vétel után, mindig meglenne az önök esélye arra a kormánypárti többségből adódóan, hogy elvessék ezt a javaslatot. De halljuk végre bőségesen az érveiket! Mert akármilyen érvet mondtak, olyat még nem mondtak, ami ne lenne könnyen cáfolható, ellenben minden egyes érv, ami az ellen szól, hogy végre feltárjuk a múltat, és megnézzük, hogy annak milyen hatása van a jelenre, azt, amit most látunk termőföld-privatizációtól az önök politikai kultúrájáig, ezek milyen hatással voltak minderre.

Sajnos nekem továbbra is az a meggyőződése, hogy a rendszerváltás nem fejeződött be, és addig nem fejeződik be, míg erre a szimbolikus elemére, a volt kommunista múlt felfedezésére és ennek az egész szolgálatnak a rendszerének a megismerésére nem nyílik lehetőség. A rendszerváltás várat magára, és önök hátráltatják, hogy bármilyen formában bekövetkezzen, bár nyilvánvalóan a parlamentből való eltűnésük is sokat fog ezen segíteni. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót két percben a Fidesz-képviselőcsoport részéről Vas Imre képviselő úrnak.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Abban, azt hiszem, hosszú idő óta egyetértés van a parlamenti pártok között, hogy jogunk van megismerni a múltat. A vita abban van a parlamenti pártok között, hogy milyen módon tehetjük ezt meg. A Fidesz-KDNP-kormányzat az Alaptörvény U) cikk (3) bekezdésével *(Sallai R. Benedek: Még egyszer!*

Melyik?) létrehozta a Nemzeti Emlékezet Bizottságát, majd ugyanezt a 2013. évi CCXLI. törvényben részletesen kifejtette (*Novák Előd: Micsoda vagányság!*), majd 2014 februárjában a tagokat is megválasztottuk a Nemzeti Emlékezet Bizottságába (*Dr. Bárándy Gergely: Tegnap volt még egy konferencia is.*), és a Nemzeti Emlékezet Bizottsága az Igazságügyi bizottságnak valószínűleg jövő hét hétfői ülésén be is fog számolni a közel másfél éves tevékenységéről. Arról én sajnos nem tehetek, hogy önök más úton szeretnék nyilvánosságra hozni az adatokat. Nem azt szeretnék, hogy a Nemzeti Emlékezet Bizottsága, hanem egy teljesen más bizottságot állítanának föl, de ezt már megszoktuk. Önöknek nem tetszik az az Alkotmánybíróság, amibe mi választottunk tagokat, nem tetszik az a Költségvetési Tanács, amibe tagokat választottunk. (*Novák Előd: Csak a Fidesz!*) Tehát hogy a rendszernek azt a részét kritizálják, ami az adott szervezetre vonatkozik, ezt megszoktuk, ez gyakorlatilag négy és fél, öt éve már így van.

Én arra biztatom képviselőtársaimat, hogy a jövő hét hétfői Igazságügyi bizottsági ülésre jöjjenek el, és akkor önök is láthatják, hogy milyen tevékenységet végzett a Nemzeti Emlékezet Bizottsága. Köszönöm szépen. (*Novák Előd: Ott leszünk, beírjuk a naptárba!* - *Dr. Bárándy Gergely: Adjatok szót nekik!* - *Sallai R. Benedek: Vastaps!*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót az előterjesztőnek, amennyiben szólni kíván. Kettő perce van. Öné a szó, frakcióvezető úr.

(19.20)

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen az ellenzéki hozzászólásokat. S igen, igaza van Bárándy képviselőtársamnak, nevetek akarunk hallani. Nevetek akarunk hallani arról, hogy kik voltak azok, akik állambiztonsági tisztként szolgáltak, nem tudjuk, hogy pontosan mit végeztek '89 előtt, de azt tudjuk, hogy részt vettek az állami vagyon széthordásában. És folytatva azt, amit Sallai képviselőtársam mondott: arról van szó, hogy azt sem tudhatjuk, hogy a jelenlegi politikai-társadalmi kultúrát az eredendő bűn mennyire deformálta az elmúlt 25 évben. Talán nem véletlen, hogy 25 év után, november 4-e előestéjén még mindig erről vitatkozunk, és talán nem véletlen, hogy olyan 25 év után, amikor az egyszerű embernek a politikával, az új demokráciával kapcsolatban a lopás, a csalás és a hazugság jut eszébe.

Vas képviselőtársam, az a helyzet, hogy ön semmit nem értett meg abból, amit itt akár Novák Előd képviselőtársam, akár én elmondtunk. (*Dr. Vas Imre: Ön nem értette meg azt, amit én mondtam.*) Képviselőtársam, én még azt is megengedem, hogy a Nemzeti Emlékezet Bizottsága talán jó valamire. Arról is beszéltem, s erre adjon választ például holnap a szavazatával, amikor azt mondjuk, hogy az önök által csak a Fidesz-elv alapján kiválasztott Nemzeti Emlékezet Bizottsága kapjon feladatot arra,

hogy mondjuk, 2017. december 31-ig mindenkiről, aki 1989. október 23. után közhatalmi pozíciót töltött be, az önök által kinevezett bizottság tegyen le egy fehér könyvet a magyar emberek asztalára.

Lássunk tisztán, hogy a '90-es parlamentbe kik jöttek be a kommunista állambiztonság megbízásából! Lássunk tisztán, hogy az új demokrácia közigazgatásában kik szolgáltak a régi kommunista állambiztonság kapcsolati tőkéjével! Önök erre is nemet akarnak mondani. Nemmel fognak szavazni erre a javaslatra november 4-e előestéjén. Szégyelljék magukat! (*Taps az LMP és a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, a Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntson **a közpénzek elköltéséről szóló szerződések nyilvánossá tételéről szóló H/5795. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről**. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság elutasította.

Először megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, az előterjesztőnek ötperces időkeretben.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Álláspontunk szerint ez egy nagyon fontos országgyűlési javaslat, amit beterjesztettünk Staudt Gábor képviselőtársammal, hiszen a közpénzek elköltéséről szóló szerződések nyilvánossá tételéről szól.

Nem olyan régen a Jobbik egy tematikus napot tartott itt a parlamentben, amikor minden hozzászólásunk gyakorlatilag arról szólt, hogy a korrupció mennyire aláássa az állam működését, mennyire aláássa azt a bizalmat, amit az emberek belevetnek a kormányba, belevetnek az Országgyűlésbe, és minden közhatalmat betöltő személybe. S itt beszéljünk az önkormányzatokról is, hiszen azok is idetartoznak. Ezért tartjuk nagyon fontosnak az átláthatóságot és a korrupciómentességet. Ez az országgyűlési határozat éppen ezt írná elő.

Három fontos dologra térünk ki ebben a javaslatban; egyrészt arra, hogy kötelező és automatikus legyen a nyilvánosságra hozatal. Mind a két szó nagyon fontos, hogy kötelező is legyen, és automatikusan jelenjenek meg ezek a szerződések. S még azt is javasoljuk, hogy a nyilvánosságra hozatal érvényességi kelléke legyen egy szerződésnek, anélkül érvénytelen legyen a szerződés, arra a későbbiek során bárki határidő nélkül hivatkozhat, hogy nem hozták nyilvánosságra, ezért az a szerződés érvénytelen, hiszen ez a korrupció melegágya lehet. Tehát az lenne az egyik fontos kitétel, hogy érvényességi kellék legyen.

A másik fontos kitétel pedig az, hogy az új polgári törvénykönyvbe is kerüljön be, ahogy a régiiben is benne volt, az, hogy üzleti titokra hivatkozással ne lehessen eltitkolni a közpénzek célját, hogy hova jutott, hova került, milyen szerződéseket kötöttek, a közvagyonnal, a közpénzzel hogyan gazdálkodik az

állam, hogyan gazdálkodik az önkormányzat. Ezt ne lehessen eldugni.

A harmadik rész pedig az, hogy egy internetes felület álljon rendelkezésre, amit minden magyar állampolgár megtekinthet, amire, mondjuk, egy 30 napos határidőn belül, amikortól a szerződést aláírták, kötelező legyen, hogy megjelenjen az internetes hírportálon, és ezen minden lényeges kellék szerepeljen, ne legyen benne olyan, hogy az összeget nem tesszük oda, a szerződés lényeges pontjait nem tesszük oda, mert valakinek az üzleti titkait sérti - tehát ilyen ne legyen. A régi polgári törvénykönyv teljesen egyértelműen fogalmazott, és azt gondoljuk, hogy a régi ebből a szempontból előrébb mutató, hiszen az átláthatóságot volt hivatott biztosítani. A régi, az 1959. évi IV. törvény kimondta, hogy nem minősül üzleti titoknak az állami és az önkormányzati költségvetés, illetve az európai közösségi támogatás felhasználásával vagy az állami és önkormányzati vagyonnal való gazdálkodással kapcsolatos adat.

Ez benne volt a régi Ptk.-ban, de az új polgári törvénykönyvből sajnos valamiért kimaradt. Illetve bizonyos helyeken szabályozva van, hiszen az Alaptörvény és az információs szabadságról szóló törvény is érinti ezt a témát. A lényegesebb az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdése, amely szerint mindenkinek joga van a közérdekű adatok megismeréséhez, és a 39. cikk (2) bekezdése, amely kimondja, hogy a közpénzekkel gazdálkodó minden szervezet köteles a nyilvánosság előtt elszámolni a közpénzekre vonatkozó gazdálkodásával, a közpénzeket és a nemzeti vagyont az átláthatóság és a közélet tisztaságának elve szerint kell kezelni, a közpénzre és a nemzeti vagyongra vonatkozó adatok pedig közérdekű adatok.

Ez nagyon fontos, aminek a polgári törvénykönyvben is meg kellene jelennie, illetve érvényességi kelléknek kellene lennie a nyilvánosságra hozatalnak, hiszen mint mondtam, a korrupció melegágya az átláthatatlanság. S azt gondolom, ha önmagában nem kerül fel valami a honlapra, nem kerül nyilvánosságra, akkor az emberek elkezdnek gondolkodni, azt gondolják, hogy ez azért nem került fel, mert az valakiknek az üzlete, aránytalanul kötötték meg a szerződést, túl drága az a szerződés, valakiknek fizetik belőle a 10, 20, 30, 40, 50 százalékos részeket. Ezt gondolják az emberek.

Én azt gondolom, egy kormányzatnak is az a döntő érdeke, hogy minden átlátható legyen, hogy az ő esetében fel se merüljön a korrupció. Sajnos azt láttuk, hogy az elmúlt öt évben folyamatosan olyan jogszabályok születtek itt a parlamentben, amelyeket a négyévi kétharmados fideszes többséggel keresztül tudtak vinni, amelyek bizony tovább erősítik a korrupciót. Azért lenne szükség arra, hogy ez a határozati javaslat elfogadásra kerüljön, hogy végre átláthatóbb legyen a közpénzek menete. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérem a képviselőcsoportokat, jelezzék, hogy ki kívánja ismertetni a képviselőcsoport álláspontját. Elsőként

megadom a szót Schiffer András LMP-s képviselő úrnak, frakcióvezető úrnak.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az utóbbi időben többször hallottuk azt, hogy a Jobbik azzal büszkélkedett, hogy a kormány a Jobbik álláspontját követi. Én meg most elmondhatom, nagyon örülünk, hogy a Jobbik felfedezte az LMP javaslatát, amit már háromszor nyújtottunk be a Ház elé, azzal a különbséggel, hogy nem határozati javaslatként, hanem konkrétan kodifikált szövegben háromszor letettük a Ház elé, hogy legyen érvényességi feltétele ne csak közbeszerzési eljárásnál, földbérleti eljárásoknál, koncessziós eljárásoknál is az, hogy a pályázati határidő elteltét követően ne csak a szerződés, hanem valamennyi pályázati anyag legyen hozzáférhető az interneten, legyen könnyen kereshető.

Ami ebben a határozati javaslatban van, az teljes egészében egybevágh azoknak a javaslatoknak az irányával, amiket az LMP már korábban letett az Országgyűlés asztalára. Én abba az irányba szeretném kérni képviselőtársaimat, hogy abban a nem várt esetben, ha a Fidesz ezt esetleg tárgysorozatba venné, s lesz lehetőség módosító indítványokat benyújtani, hogy ne csak a szerződéseket hozzák nyilvánosságra. A nyilvánosság akkor visszatartó erő a simliseknek, a tolvajoknak, ha nemcsak a szerződés, hanem valamennyi versengő pályázati anyag hozzáférhető. Mi azt javasoltuk már korábban, hogy legyen érvényességi feltétel, egyezően az önök javaslatával, nemcsak a szerződések nyilvánossága, hanem valamennyi versengő ajánlat teljes nyilvánossága.

(19.30)

Nem lehet üzleti titokra hivatkozni. Aki egyszer elhatározta azt, hogy az állammal vagy egy önkormányzattal üzletelve akar profitra szert tenni, az viselje annak ódiúmat, hogy az állam mind a tízmillió állampolgárt, valamennyi adófizető polgárt jelenti, éppen ezért az ajánlatok tartalmára joggal kíváncsi valamennyi adófizető magyar állampolgár. Köszönöm szépen. Természetesen támogatjuk a határozati javaslat tárgysorozatba vételét. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Az MSZP álláspontját Bárándy Gergely képviselő úr ismerteti.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Annak idején, amikor az egyetemen tanultuk az úgynevezett társas bűnelkövetési alakzatokat, és megtanultuk azt, hogy indul a társtettségűtől, amikor két ember állapodik meg egymással, utána van a csoportos elkövetés, ezt követi, mondjuk, szervezetségi szintben a bűnszövetség, utána egy új fogalom került a látókörbe, a bűnszervezet fogalma, és ekkor a korrupció - egy picit átevezve a kriminológia világára - kapcsán tanultunk arról, hogy Olaszországban, ahol

ennek az iskolapéldája megvalósult, hogy juthatott a szervezett bűnözés egy olyan szintre, hogy a maffia a politikai felső vezetésbe is beépül, hogy ne mondjam, akár a miniszterelnöknek is kapcsolata van, mondjuk, a Cosa Nostra vezetőivel.

Hát, Oroszország és Magyarország megvalósította az ennek eggyel még fejlettebb szintjét, amikor maga a miniszterelnök a keresztapa, és úgy működik az egész állam, hogy gyakorlatilag az állami korrupció, az állam által irányított szervezett korrupció az, ami megjelenik. Ez még egy szinttel följebb van, mint amikor bizonyos bünszervezetek valakiket beépítenek az államigazgatásba, illetve a politika felső szintjeibe. Magyarországon sajnos - még egyszer mondom, Oroszország mellett, lehet, hogy lehet más ilyen országot is mondani - ez valósult meg: központilag irányítják a korrupciót, központilag találják ki azt, hogy hogyan lehet a pénzt ellopni, legyen az a trafikmutyi, legyen az a föld, legyen az a magánnyugdíj-pénztári megtakarítás, vagy bármi más, mondjuk, a kultúrára szánt összegek, hogy talán a mai napról is említsek valamit. Ha ezt a jelenséget tapasztaljuk, akkor egy ellenzéki pártnak, egy politikai pártnak egyetlen lehetősége van: minden olyan javaslatot támogatni, ami ezt a fajta korrupciót hátráltatja és megpróbálja visszaszorítani. Nekünk is számos ilyen javaslatunk volt, lesz is, és ha bárki ilyet benyújt, mi azt támogatni fogjuk, így a mostani előterjesztést is. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bárándy képviselő úr. Most megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak, Jobbik.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! Egy ízig-vérig XXI. századi javaslat fekszik előttünk, amelyet internetbarát pártként, talán nem szerénytelenség, ha még azt is mondom, hogy a politikusbűnözés elleni küzdelem legfontosabb társadalmi erejeként a Jobbik természetesen támogat.

Hadd idézzek föl egy konkrét példát, hogy miért is van szükség nyilvánosságra hozni az interneten ezeket a közpénzek elköltéséről szóló szerződéseket. Amikor írásbeli kérdés nyomán értesültem csak arról, hogy milyen elképesztő áron bízzák meg Simicska Lajos egyik reklámcégét egyfajta kormánypropagandával - eggyel a sok közül -, akkor azt láthattam, hiába derült az ki, hogy a piaci ár többszöröséért bízták meg hirdetemény közzététele nélküli közbeszerzési eljárásban ezt a reklámcéget, az ügyészség azzal utasította el a feljelentésünket, hogy önmagában az a körülmény, hogy egy megbízás látszólag a piaci ár többszöröséért történik, ez még nem gyanú, ez még nem bűncselekményre gyanú, ami miatt ilyen értelemben még a nyomozást is megtagadták, és a Fidesz törvénymódosítása nyomán már ilyenkor fellebbezési lehetősége sincs a feljelentőnek. Én ezért azt gondolom, hogy szélesebb körű társadalmi kontroll kell, túl azon, hogy természetesen az ügyészségnél is szigorú változásokra, főleg személyi változásokra volna természetesen szükség ahhoz, hogy eze-

ket a bűnöket elszámoltassuk. De az egyik első lépés, hogy azokhoz az adatokhoz a széles társadalom hozzáférhessen, és megtalálhassa az elrabolt nemzeti vagyontulajdonképpen, hiszen az internetnek köszönhetően olyanok is beleáshatnának magukat ebbe - gondolhatunk itt oknyomozó újságírókra, de lelkes internetező magunkfajtákra is -, akik feltárhatnák, ha már az ügyészség nem teszi ezt meg, akkor feltárhatnák ezeket a bűncselekményeket a magyar állampolgárok. Ehhez azonban ennek a javaslatnak elsőként is a tárgysorozatba vételére van szükség, amit a Jobbik tehát természetesen támogat. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Novák képviselő úr. Megadom a szót kettő percen Vas Imre képviselő úrnak, Fidesz.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Véleményem szerint ennek a törvényjavaslatnak a benyújtása egy tévedésen alapul, mert ugyan valóban, és ebben igaza van a benyújtó képviselőtársaimnak, az általuk kifogásolt szöveg nincs benne az új polgári törvénykönyvben, mert a kodifikációs bizottság nem így terjesztette a kormány elé, a kormány pedig az Országgyűlés elé, de az információs önrendelkezésről szóló törvénybe a régi Ptk. rendelkezései átültetésre kerültek, így az csak jogtechnikai kérdés, hogy ez most a polgári törvénykönyvben vagy éppen az információs önrendelkezési törvényben van benne.

A másik kérdés, amit az előterjesztő képviselőtársunk felvetett, hogy arra köteleznék a kormányt, hogy egy egységes adatrendszer hozzon létre. Felhívom képviselőtársam figyelmét, hogy az információs önrendelkezésről szóló törvény 37/A. és 37/B. §-a a közérdekű adatok központi elektronikus jegyzékéről és az egységes közadatkereső rendszerről szól, tehát az, amire szeretnék az országgyűlési határozattal kötelezni a kormányt, a jelen hatályos törvény szerint is létezik. Felvetődött itt még, hogy ne csak a szerződéseket hozzuk nyilvánosságra, hanem minden közbeszerzési pályázatot. Én úgy gondolom, hogy ilyet csak az mond, aki még egyetlenegy közbeszerzési pályázatot sem olvasott el, mert ebben például többször előírnak bizonyos képzettségeket, bizonyos szakmai gyakorlatokat, amit természetesen szakmunkás-bizonyítvánnyal vagy éppen egyetemi diplomával kell igazolni, amiben természetesen benne van még az adott nem közszereplő születési ideje is *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, tehát olyan adatokat hoznánk nyilvánosságra, amit nyilvánvalóan nem lehet. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Az előterjesztőnek, Gyüre Csabának két percen van lehetősége, hogy válaszoljon.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Köszö-

nöm szépen a hozzászólásokat, és örülök, hogy az ellenzék egyöntetűen úgy foglalt állást itt a parlamenten belül, hogy a korrupciót le akarja rázni erről az országról.

Ellenben Vas Imre hozzászólása alapján számomra az derült ki, hogy akkor önök a saját törvényeiket sem tartják be, hiszen nap mint nap azt halljuk a híradóban, azt olvassuk az újságban, a médiában, az internetes médiában és mindenütt, hogy a bíróság már megint arra kötelezi a kormányt, hogy ezt az adatot adja ki, azt az adatot adja ki, erről a közpénzről számoljon el, arról a külföldi utazásról számoljon el. Ha önök szerint ez mind benne van a jogszabályban - ön azt mondta, Vas Imre úr, hogy a jelenleg hatályos törvények alapján ez mind létezik -, akkor önök nem tartják be ezeket a törvényeket, ezek szerint, mert máskülönben ez mind a nyilvánosság elé kerülne, akkor nem kellene folyamatosan a polgári pereket ebben az ügyben megindítani önök ellen. Itt ez a fő probléma: akkor nem tartják be a törvényeket! De álláspontom szerint azért fontos lenne a polgári törvénykönyvben történő szabályozás, és bizony a pályázatoknál is szükséges lenne - ahogy Schiffer képviselőtársam elmondta -, hogy azok is minden esetben megismerhetőek legyenek, és igenis nagyon fontos az, hogy az, aki önkormányzati, állami pénzre, tehát közvagyonra pályázik, a mi pénzükre, az emberek pénzére pályázik, igenis vállalja fel azt, hogy nyilvánosságra kerül a szerződésének, a pályázatának minden adata, és ezzel is rázzuk le magunkról a korrupció látszatát is.

Nagyon fontos az is, ami elhangzott Bárándy képviselőtársamtól, hogy az állam, a gazdaság és a maffiaszervezetek összefonódása, ennek a három dolognak, a politikának, az állami szervezeteknek és a maffiaszervezeteknek az összefonódása a legsúlyosabb korrupció. Ettől kell megszabadítani az országot. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Gyüre képviselő úr. A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája.**

(19.40)

A kormány-előterjesztés T/6631. sorszámú és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e most felszólalni. *(Dr. Völner Pál jelzésére:)* Jelzi, hogy nem. Tehát akkor a végén, ha hozzá kíván szólni az előterjesztő, tízperces időkeret lesz.

A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során két-

perces hozzászólásra nincsen lehetőség. Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót, elsőként Vas Imre képviselő úrnak, Fidesz.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A T/6631. számon benyújtott, a természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat célja egy egyszeri póthatáridő biztosítása 2016. március 1-jéig, amely határidőig kezdeményezhető az adósságrendezési eljárás megindítása. A póthatáridő engedélyezése lehetővé teszi, hogy azok is kezdeményezhessenek adósságrendezési eljárást a nemskára lejáró határidővel, akik a most hatályos törvény rendelkezései szerint a határidőket már túllépték.

A törvényjavaslatnak támogatott módosító javaslatok nincsenek, azonban az MSZP kezdeményezte Bangóné Borbély Ildikó és Korózs Lajos indítványának fenntartását, ezért jelentkeztem szólásra elsősorban. A tárgybeli módosító javaslat ugyanis elmentmondásos, mert az indoklása szerint azt célozza, hogy a kilakoltatásra ne kerüljön sor az év novemberében, ehhez képest a törvénytövegeben a banki elszámolási törvényekkel megakasztott végrehajtási és végrehajtáson kívüli zálogértékesítések további halasztására vonatkozóan rendelkezik. A módosító javaslat előterjesztője tehát összekeveri a végrehajtási eljárásban lefoglalt ingatlan értékesítésére irányuló végrehajtási cselekményeket az értékesítést követő kilakoltatással. Éppen ezért felhívom a figyelmet arra, hogy mind a banki elszámolási törvény, mind az adósságrendezési törvény, mind pedig a bírósági végrehajtásról szóló törvény tartalmaz olyan egymásra épülő rendelkezéseket, amelyek az adósoknak elegendő felkészülési időt adnak a lakhatásának megoldására azokban az esetekben is, amikor az adós úgy dönt, hogy nem kezdeményez adósságrendezést az előírt határidőben - jelen esetben akár a póthatáridőben -, ezért folytatódna az ingatlanvagyonra vezetett végrehajtások. Azonban, ha az adós kezdeményezi az adósságrendezést, akkor nem folytathatók tovább a végrehajtási cselekmények, így az ingatlanértékesítés sem, továbbá a végrehajtáson kívüli zálogértékesítés is megszakad. Többek között ezt jelenti a magáncsődvédelem. A magáncsődvédelem alatt a végrehajtási eljárások szünetelnek, és a sikeres adósságrendezés eredményeképpen a végrehajtási eljárások végleg megszűnnek. Ezért mondta a kormány képviselője a tárgybeli törvényjavaslat október 22-ei parlamenti általános vitájában, hogy az adósnak érdeke a magáncsődvédelem kezdeményezése, mert az eljárás jóval előnyösebb számára, mint a végrehajtási eljárás folytatása. Ugyanakkor engedjék meg, hogy megemlítem, a bírósági végrehajtásról szóló törvény 182/A. §-ában szabályozott téli kilakoltatási moratórium minden esetben érvényesül, tehát még azok a hiteladós családok sem kerülnek az utcára, akiknél egyébként megkezdődhetne a kilakoltatás. Ugye, ez minden évben december 1-jétől március 1-jéig tart.

Amennyiben az MSZP komolyan gondolta a benyújtott módosításban foglaltakat, akkor csak súlyos szakmai hozzá nem értésről tettek tanúbizonyságot, ha viszont csúsztatásukkal tisztában vannak, akkor a lakosságot szerették volna félretájékoztatni, rémisztgetni. Egyik sem dicséretes cselekvés. Éppen ezért kérem képviselőtársaimat, hogy az eredetileg benyújtott törvényjavaslatot támogassák.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vas Imre képviselő úr. A következő hozzászóló Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egyetértünk a szocialista képviselőtársaim, Bangóné Borbély Ildikó és Korózs Lajos által benyújtott módosító javaslattal, ami megakadályozná a téli kilakoltatásokat. Az igazságügyi miniszter törvénymódosítása ugyanis olyan módon tolja ki a magáncsődbe való belépés határidejét, hogy a kilakoltatásokat a korábbi határidő elmulasztásához köti. Tehát aki kifut a mostani határidőből, az a határidő leteltét követő 61. napon kilakoltathatóvá válik. Ezzel a kormány lehetővé teszi, hogy a tél beálltával családokat tegyenek ki az utcára. Ez mélységesen elítélendő lépés.

Mi már sokszor elmondtuk a véleményünket a magáncsöddel kapcsolatban, nem mennék bele ennek újra a részleteibe. Pedig a probléma óriási, amit a Habitat for Humanity napokban nyilvánosságot látott lakhatási jelentése is alátámaszt. A jelentésből kiderül, hogy a lakhatási költségek 2014-ben sem csökkentek, az eladósodás megelőzésében semmit sem léptünk előre. Idézem: „A lakhatási költségek a kormányzat által meghirdetett rezsicsökkentés ellenére sem enyhültek jelentős mértékben. Ennek következtében jellemző a családok nagymértékű eladósodottsága. 2014-ben a magyar lakosság közel egynegyedének volt valamilyen típusú hátraléka - hiteltörlesztés-, lakbér-, illetve közműtartozás -, ami több mint két és félszerese az uniós átlagnak.” A hiteltörlesztés-, illetve lakbérhátralékkal rendelkezők aránya 7,5 százalékkal nőtt 2013-hoz képest.

Fontos és az LMP eddigi véleményével egybecsengő megállapítások vannak a jelentésben a kormány egyoldalú, elfogadhatatlan támogatáspolitikájával kapcsolatban is. Újra idézem: „A magyar lakáspolitikáé vezérelvének leginkább hű lenyomata a központi állami kiadások lakhatásra szánt összegeinek elosztása, amely során háttérbe szorult a szegények lakhatási helyzetének javítása, és előtérbe kerültek az inkább jobb módúaknak kedvező intézkedések. 2014-ben is döntően a középosztályt és a tulajdonszerzést ösztönző támogatási formák tették ki a központi költségvetés lakhatási kiadásainak nagy részét. 2014-ben is sokkal kevesebb forrás jutott a szociálisan célzott lakhatási válsághelyzetben lévőek támogatására, mint a jobb helyzetben lévőkére.

Az állami lakhatási célú költségek kétharmada nem a rászorulóknak, szociálisan, lakhatásilag és jö-

vedelem tekintetében rossz helyzetben lévő háztartásoknak segített.”

A magyarországi lakhatási helyzet alapvető problémáját és annak megoldását is abban látja a szervezet, amire az LMP is számos megszólalásában rámutatott. Újra idézem: „Nagyon alacsony a megfizethető lakhatási lehetőségek száma, azon belül is elsősorban az olcsó bérlakások hiányoznak. A magyar lakosság mintegy 11 százaléka lakik bérlakásban, ez az egyik legalacsonyabb arány Európában. Továbbra is több mint 1,5 millió ember él lakhatási szegénységben, és megközelítőleg 30 ezer annak legszélsőségesebb formájában, hajléktalanságban. Míközben kulcsfontosságú lenne egy működő és kiterjedt szociális bérlakásrendszer kialakítása, az ehhez szükséges önkormányzati bérlakásállomány továbbra is csökkent. Az önkormányzati lakásoknak csak alig több mint felét, a teljes lakásállomány 1,5 százalékat teszik ki a szociális alapon kiadott bérlakások.” Ezeket tehát nemcsak az LMP mondja, hanem egy olyan szervezet, amely évről évre komoly kutatásokat végez a lakhatás területén. Meddig kell még várni arra, hogy a kormány végre komolyan vegye a lakhatási válságot, és lépéseket tegyen annak kezelésére?

Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megkérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki felszólalni. Jelentkezőt nem látok... *(Bangóné Borbély Ildikó: De!)* Akkor tessék jelezni! Megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak.

(19.50)

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Elnézést kérek, elnök úr, azt hittem, le lettem adva hozzászólónak. Köszönöm szépen a szót, és akkor reagálnék Vas Imrere is.

Én nem tudom, képviselő úr, de az, hogy ezt a törvényt a nyáron szavaztuk meg, és alig hogy eltelt a bevezetése után két hónap, úgy döntöttek, hogy módosítani kell, mert nem működik, a kormánynak a nyílt beismerése, hogy elrontották ezt a törvényt, hiába mondtuk már előtte, hogy nem fog működni és mi a hibája alapvetően ennek a törvénynek. De tudjuk ezt, hogy önök soha semmit nem fognak bevállalni, amit elrontottak, inkább módosítgatják kéthavonta, és nem veszik figyelembe azokat a módosító indítványokat, azokat a kezdeményezéseket, amelyeket az ellenzék tesz, még ha jobbító szándékkal is. Én csak ismételnem tudom azt, ami előttem elhangzott. Másfél millió ember él lakhatási szegénységben ma Magyarországon és körülbelül 30 ezer hajléktalanságban. Ma Magyarországon a kevés szociális bérlakás odavezet, hogy a lakhatási költségek terhei az egekbe szöknek: a magyarok - bőven verve az EU-átlagot - bevételeik negyedét költik ilyen célokra, negyedét a bevételeiknek. A legrosszabbul a piaci árú bérletekben élők jártak, ők átlagosan 100 forintból 40 forintot költenek erre, 40 százalékot, de a gyere-

küket egyedül nevelők is szorosan a nyomukban járnak. A rezsicsökkentés hangyányit javított – tudják, hogy az milyen picike állapot, nagyon picike – ezen a képen. Legjobban a társadalom középső ötöde járt, de ők is csak 3,2 százalékos költségsökkenéssel számolhattak a rezsicsökkentés által.

A lakosság 25 százaléka van valamilyen hátraléka, 25 százaléka, ami az uniós átlag két és félszerese. A szegénységi küszöb alatt ez az arány már 60 százalék, amivel csak Görögországot sikerül Magyarországnak megelőznie az Európai Unióban. Közműtartozással kevesebben rendelkeztek tavaly, mint 2013-ban, de így is 108 ezer háztartásban kapcsolták ki a közműszolgáltatást, 108 ezer háztartásban. A hiteltörlesztéssel, illetve lakbérrel tartozók aránya ezzel szemben nőtt, 2014 végére már 182 ezer nem teljesítő jelzáloghitel-szerződés volt. Hát, ennek örüljön Vas Imre képviselő úr, ha tud örülni!

És akkor mondanám tovább, hogy mi is történt ezzel a törvénnyel. A vitában is elhangzott – igaz, hogy pontos számot nem hallottunk a kormányoldal részéről –, hogy százan sem kezdeményezték a magáncsődeltérítést, százan sem kérték. Ez elképesztően alacsony jelentkezés volt ahhoz képest, amit az idén költenek erre a célra: 626 millió forintot sikerül az idén a magáncsőd bevezetése után elkölteni oktatásra, emberek felvételére. Én a vezérszónokimban is elmondtam, hogy több millió forintot költünk el úgy naponta, hogy még 100 emberen sem tudunk segíteni. Ha ezt a 626 millió forintot elosztjuk, több mint 100 embernek az egész adósságát ki tudtuk volna fizetni, de ez nem sikerült.

140 ezer család nem tudja fizetni – most konkrétan 140 és 180 ezer közé tehető –, a nem teljesítő jelzáloghitelések 34 százaléka kevesebbet ér a lakása, mint a tartozása, innentől fogva nem is fordulhat segítségért. Tehát könnyen feltételezhető, hogy valóban több tízezer család igényelheti a magáncsődöt, de fel kell tenni és a vitában is feltettük a kérdést, hogy vajon miért nem fordultak a magáncsőd felé. A KDNP részéről elhangzott, hogy azért nem fordultak az emberek, mert a bankok a hibásak, a média a hibás (*Dr. Vas Imre: Az MSZP!*), mert a magáncsőd ellen kommunikálta az embereket, de azt nem mondják, hogy maga a törvény rossz, és amiatt nem tudják az emberek igénybe venni.

Beszélhetnénk itt, hogy micsoda procedúrán kell az embereknek keresztülmenni a bankoknál, milyen formanyomtatványokat kell kitölteni, és csak egyetlen gondolat: érdekes lehet az, amikor a család elkezd összeszámolni a gyerekek játékait, és megsaccolják a játékok értékét, mert mondjuk, ezt is fel kell tüntetni a kezdeményezésnél.

Akkor beszélhetünk arról is, hogy mi mindent tettek még önök, hogy a családokon ne tudjanak segíteni. Március 1-jével megszüntették a lakásfenntartási támogatást és az adósságkezelést, ezeket települési támogatás címen az önkormányzat adhatja, ha tudja adni. Nagyon jól tudjuk az önkormányzatok helyzetét, és tudjuk azt is, hogy hányan szorultak ki ebből a támogatási formából, miután az önkormányzatoknak sokszor adóbevétele sincsen. Az előbbit, a

lakásfenntartási támogatást 450 ezren vették igénybe, átlagosan havi 3870 forintot kaptak, többet, mint amit a rezsicsökkentés jelentett nekik – többet.

Bevezették a szocpol helyett a családi otthonteremtési kedvezményt. A CSOK-ot már használt ingatlan felújítására és vásárlására, kisebb alapterületű ingatlan esetén akár egy gyerekkel is lehet igényelni a korábrinál tágabb összeghatárban, viszont szigorú szűrőfeltétel, hogy az egyik félnek rendelkeznie kell 180 napja tartó társadalombiztosítási státusszal, így kiesnek a gyeseen lévők, a segélyben részesülők, valamint a be nem jelentett és alkalmi munkavállalók. A devizahitelek megsegítésére tett kormányzati lépések – forintosítás, elszámolási törvény, adósságfék – átfogóan azt jelzik, hogy a devizahitelek szűk, jobb helyzetű csoportján segítettek, és nem azokon, akiken kellett volna.

Ami még tudna segíteni sokszor a lakhatási problémákkal élőkön: az energiahatékonyság javítása is fontos EU-s stratégiai cél, azonban a 2020-ra tett vállalásokat Magyarország nem ültette át saját jogrendjébe. Mi többször elmondtuk már a nyáron is meg most is a vitában, kezdeményeztük, hogy ne csak azok fordulhassanak első körben, akik devizahittel rendelkeznek – a legnagyobb adóssága a magyar lakosságnak pontosan a közüzemi számlák tartozása –, de önök minden kezdeményezésünket lesöpörték az asztalról úgy, ahogy a mostanit is lesöpörték. Továbbra is fog úgymond a magáncsőd intézménye létezni Magyarországon, csak a magyar családok nem fognak tudni hozzájutni, mert a törvény rossz, pontosan azokon nem tud segíteni, akik már nagyon sürgősen kellene hogy segítségben részesüljenek.

Ezáltal a Magyar Szocialista Párt ezt a kezdeményezést, ezt a törvényt, ezt a módosítást nem tudja támogatni. Azt szerettük volna, ha végre már figyelembe venné a kormánypárt, hogy amit beadunk, azt jó szándékkal adjuk be, az embereken akarunk segíteni, de úgy látszik, ez a világ még nem jött el, hogy a Fidesz az emberekért dolgozzon.

Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, kíván-e még valaki hozzászólni. (*Senki sem jelentkezik.*) Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra; tízperces időkerete van.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A képviselőtársaimnak köszönöm az aktív részvételt ebben a vitában; Vas Imre képviselő úrnak, hogy ismertette a módosításhoz fűződő okokat. Schmuck Erzsébet képviselőtársam sajnos... (*Schmuck Erzsébet a hátsó padsoroknál állva felemeli a kezét.*) Itt van a teremben, köszönöm szépen. Tehát valóban ez a kilakoltatási és a végrehajtási moratórium, ahogy Vas Imre képviselő úr is említette, a kettő egymás mellett létezik, és a kilakoltatási moratórium tovább-

ra is érvényben van, tehát ezért nem volt szükség erre a támogatott módosítási javaslatra, mármint az ön által támogatott módosítási javaslatra. A bérlakásállomány és a szociális kérdések egészét ugyan átvette a képviselő asszony vagy legalábbis egy jó részét a hozzászólásában, de ennek a törvény módosításnak nem ez a célja, nem tudja ezt a helyzetet természetesen kezelni. Ez bizonyosan olyan családi csődesetekre vonatkozik, amelyeknek a gyakorlata még nem alakult ki Magyarországon.

Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak: nem működik a törvény? Éppen a saját beszédében említette ő is, hogy számtalan olyan intézkedést tett a kormány - az árfolyamgát bevezetése, a végtörlesztés, a forintosítás, a devizatörvény, a fairbank-törvény esetei vagy éppen a Nemzeti Eszközkezelő bevezetése -, ami nagyon-nagyon sok adóson segített, és gyakorlatilag az elmúlt években ezek az intézmények jelezték azt, hogy az állam és a kormány megsegíti az adósokat.

(20.00)

Nyilván egy új intézményről, amelyről nincs konkrét tudomásuk, bár az Unió nagy részében, négy tagállam kivételével már bevezetésre került, a jogállamisághoz tartozik, további ismereteket kell szerezniük, és azoknak a kényszerhelyzeteknek az előállása, ami valóban kikényszerítené, hogy ezzel éljenek, még hál' istennek nem következett be.

Elhangzott már a korábbi vita során is, hogy a kormányhivatalokban a családi csődvédelmi szolgálat munkatársai is rendelkezésre állnak a jövőben, és kioktatják a rászorulókat, tehát nem a bankok egyoldalú tájékoztatásán vagy éppen lebeszélő képességén múlik ennek a jogintézménynek az igénybevétele. Elég, ha csak arra a vitára gondolunk, ami a bankokkal kialakult, amelyek elviselhetetlen adminisztrációs terheket említettek egy-egy ilyen nyomtatványnak a kitöltésével kapcsolatban, ami valóban egy formanyomtatvány, de vannak olyan oldalai, amelyek nemlegesek, tehát nem is kell kitölteni ténylegesen, és messze nem az általuk hangoztatott 600 vagy több száz oldalas kötelezettséget jelenti, hanem maximum 67 oldalra rúg azoknak a lapoknak a száma, amelyeket át kell lapozni.

A nem teljesítő jelzaloghitelekéről is szó esett. Itt is azt kell hangsúlyoznunk egyébként, hogy hogyan keletkeztek ezek a jelzaloghitelek, mely időszakban, és gyakorlatilag nem ennek a kormánynak a szabályozórendszere volt az, ami ezt a bajt a nyakába szabadította a magyar lakosságnak, hanem éppen mi vagyunk azok, akik próbáljuk ezt megoldani több lépcsőben és az elmúlt években számtalan erőfeszítést téve.

A devizahitelekkel csak a jómódúak jártak jól, és a forintosítással: azért ez egy erős túlzás volt, ugyanis a forintosítás mindenkire vonatkozott, kivéve azokat, akik ezt visszautasították, és ezt megtehették.

Összefoglalóan ennyiben kívánám megválni előterjesztői részről az elhangzottakat, nagyon köszönöm mindenkinek az aktív részvételt, és kérem

az előterjesztés támogatását. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, soron következik **a környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája.**

A kormány-előterjesztés T/6632. sorszámú és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e most szólni. *(V. Németh Zsolt nemet int.)* V. Németh Zsolt államtitkár úr jelzi, hogy nem, tehát a végén tízperces időkeret áll majd a rendelkezésére összefoglalni a vitát, illetve válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Bartos Mónika képviselő hölgynek, a kijelölt Fenn tartható fejlődés bizottsága előadójának.

BARTOS MÓNIKA, a Fenn tartható fejlődés bizottságának előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Urak! Képviselőtársaim! A környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény módosításáról szóló T/6632. számú törvényjavaslat kapcsán a bizottság megállapította, hogy az megfelel az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014-es országgyűlési határozat 44. § (1) bekezdésében foglalt alkotmányossági, jogi és jogalkotási követelményeknek.

A törvény módosító javaslat a környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény 2012. január 1-jei hatálybalépését követően összegyűlt jogalkalmazói tapasztalatok beépítését kívánja megvalósítani. A koncepció alapvető célja, hogy egyértelmű, egyszerűsített, átlátható szabályrendszer alakuljon ki, amelyet mind a kötelezett gazdálkodók, mind az alkalmazó hatóságok azonosan értelmeznek és alkalmaznak. A javaslatot a jogalkalmazók által megfogalmazott kérdések alapján az érintett tárcák és hatóságok közösen dolgozták ki. A szabályozással összefüggésben a jogalkalmazóktól érkezett visszajelzések az egyszerűsítés és az adminisztrációs terhelés csökkentésének igényét mutatták, különösen az egyéni hulladékkezelést választók esetében. A jelen törvényjavaslat célja ezért, hogy az érintettek kötelezettség teljesítését megkönnyítse.

A javaslat fő elemei a következők: gépjármű-termékdíj-átalány bevezetése az adminisztráció csökkentése érdekében, az egyéni hulladékkezelés teljesítésének egyszerűsítése, a termékdíjtörvény szankciórendszerének pontosítása, késedelmi pótlékkal történő kiegészítése, ezenkívül pedig egyéb módosítások is benne foglaltatnak, többek között az értelmező rendelkezések, fogalmak bővítése és a jogértelmezést elősegítő pontosítások. E területek közül a bizottsági vitában főleg egy pontra fókuszáltunk, elhangzott, hogy a forgalomba hozatal definíciójának kiegészíté-

sével a jövőben nemcsak a hazai, hanem a külföldi gazdálkodók is kötelesek termékdíjat fizetni termékdíjköteles termék távolsági, azaz online értékesítés útján magyarországi vevő részére történő értékesítés esetén.

Ez a módosítás feloldja a hazai gazdálkodók eddig meglévő piaci hátrányát. Erre azért van szükség, mert a jelenlegi szabályozás környezetvédelmi és hulladékgazdálkodási szempontból sem fenntartható, hiszen az online értékesítési csatornán hazánkba behozott díjköteles termékek hulladékká válása esetén a begyűjtésről és a hasznosításról hazai forrásból kell gondoskodnunk. A javaslati pont szerint ezentúl azon külföldi távolsági értékesítőknél (*Az elnök cseppet.*), akik hazai áfaregisztrációval rendelkeznek, ezután majd termékdíjat kell fizetniük. Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A bizottságban megfogalmazódott kisebbségi véleményt két felszólaló ismerteti, összesen három perc időkeretben. Kinek adjam meg elsőként a szót? (*Sallai R. Benedek Heringes Anitára mutat.*) Elsőként a hölgynek, a képviselő asszonynak, Heringes Anitának adom meg a szót.

HERINGES ANITA, a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője: Nagyon szépen köszönöm. A bizottsági ülésen, miután miniszteri meghallgatás után következő napirendi pontként tárgyaltuk ezt a törvényjavaslatot, innentől kezdve már sokkal kisebb lelkesedéssel kaptunk válaszokat, de ettől függetlenül nagyon szépen köszönjük, hiszen nagyon hosszú bizottsági ülésen voltunk túl.

Az volt a bajunk ennek a környezetvédelmi termékdíj-törvénynek a módosításával, és ezt kisebbségi véleményként is megfogalmaztuk, hogy mi nem az egyszerűsítést látjuk benne, hanem az egyszerű pénzbehajtást, ami megint nem a célnak megfelelően kerül majd elköltésre. Mert ha még a pénzbehajtást el is tudná fogadni az ember, egy olyan rendszeren keresztül próbálják önök a pénzt beszédni, amely egyébként sem működik most, jelen pillanatban jól és fenntartható módon, de legalább akkor a környezetvédelmi rendszerre költenék el. De ahogy láttuk, a 2015. évre tervezett 63 milliárd környezetvédelmi termékdíj-bevétel egynegyedét sem fordítják környezetvédelmi programokra, újrahaznosításra vagy egyszerűen a civil szervezetek támogatására.

Ezért az MSZP-frakció nem tudja támogatni ezt a módosítást sem, egyszer már olyat kéne idehozni, ami egyébként fenntartható és jövőbe mutató. Köszönöm. (*Taps az MSZP soraiban. - Sallai R. Benedek tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. 1 perc 40 másodperc maradt Sallai R. Benedek képviselő úrnak.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Rögtön azzal kezdeném, hogy eloszlássam azt a félreértést, hogy itt nem termékdíj jogszabályról van szó, ez egy egyszerű pénzlenyű-

lás, hiszen az a szellemiség, amit a jogszabály alkotott, az így hangzott szó szerint: a 2011. évi törvény alapvető célja, hogy hozzájáruljon a környezetszennyezés megelőzéséhez, csökkentéséhez, a természeti erőforrásokkal való takarékos gazdálkodáshoz, ezt mondta a jogszabály, amellyel létrehozták. Ehhez képest most, jelen pillanatban fillérre ugyanakkora termékdíj van a klórozott fehér papíron és a környezetbarát újrapapíron, ugyannyi van a foszfátmentes és a hagyományos mosóporon.

Ha egy, a környezeti hatás szempontjából széles spektrumú termékcsoporthoz tagját ugyanakkora adóval sújtják, akkor az nem zöldadó, hanem nyilvánvalóan egy lenyúlás. Tökéletes példa erre az, amire a köztársasági elnök úr is felhívta a figyelmet ez év elején: jelen pillanatban termékdíjjal volt sújtva a napelem, miközben a Paksi Atomerőműnek semmilyen elemét, tevékenységét nem kellett termékdíjjal és környezetvédelmi díjakkal sújtani, annak ellenére, hogy annak a tárolása és kezelése hosszú távon rengeteg költséggel jár.

(20.10)

Ebből adódóan az MSZP-s képviselőtársam által elmondottnak megfelelően nem tekintettük úgy, mintha ez egy zöldadó lenne. Ez egy sima adóbehajtás, ami összességében nem tudja sem a fenntarthatóság, sem a környezet- és természetvédelem céljait szolgálni ezzel az eszközrendszerrel. Abban bízunk, hogy valaha majd elgondolkozik a kormányzat azon, hogy mondjuk egy ledes izzón, egy kompakt izzón és egy hagyományos izzón - vagy akár számos példát tudnék mondani - hogyan kellene megkülönböztetni a termékdíjat, hiszen minden környezetszennyezéssel jár, ebben a kormányzatnak igaza van, mindegyik alapvetően természeti erőforrásokat használ, viszont nyilvánvalóan az élettartam alapján nem ugyanakkora súllyal számítanak ezek. Emiatt nem fogjuk tudni támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során képerces hozzászólásra nincs lehetőség. Írásban előre senki nem jelentkezett, így várom a jelentkezőket, gombnyomással. (*Nincs jelentkező.*) Jelentkezőt nem látok, illetve most már igen.

Megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, Jobbik.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Gondolkodtam, hogy hozzászóljak-e. A kisebbségi véleményt ismertető bizottsági tagtársaimhoz, ellenzéki képviselőtársaimhoz hasonló vélemény szerelnék én is nagyon röviden megfogalmazni. Egyébként önmagukban azok az intézkedések, amiket a módosító javaslatok tartalmaznak, lehet, hogy nem lennének rosszak, ha maga az egész szabályozás, maga a környezetvédelmi termékdíj mint olyan elérné a célját, és nem csak egy egyszerű, pusztán adóbevételeként kezelné a kormány.

Az általános vitában elmondottakat nem kívánom megismételni. Ott elmondtam, hogy pontosan milyen kifogásaink vannak a javaslattal kapcsolatban. De tény, ami látszik a magyarországi természet- és környezetvédelmi helyzeten, illetve a hulladékgazdálkodás helyzetén is, hogy a környezetvédelmi termékdíjból befolyt források jobban is hasznosulhatnának. Mindig elmondja a kormány, hogy milyen eredmények születtek a környezetvédelem, illetve konkrétan a hulladékgazdálkodás területén, és hogy milyen tervek vannak a következő időszakra nézve, és ehhez hány milliárd forint uniós forrás áll rendelkezésre.

Én azt szeretném látni, hogy valóban ezek a források, amelyek a környezetvédelmi termékdíjből befolyznak, nem egyszerű adóbevételként vannak kezelve, hanem a törvény eredeti szellemiségének megfelelően a hulladékgazdálkodás rendjének javítását, illetve a hulladékgazdálkodás hazai szabályozásának a jobbá tételét szolgálják, azt, hogy Magyarországon mind a veszélyes-, mind a nemveszélyeshulladék-áramok, amelyek kiemelt mennyiségben keletkeznek vagy pedig kiemelt veszélyességűek, megfelelő kezelésben részesülhessenek, és ne fordulhassanak elő olyan állapotok, amelyek ma még sajnos rendszeresen előfordulnak, és olyan környezetkárosítások, környezetszennyezések, amelyek abból adódnak, hogy ezek a hulladékáramok nem megfelelő kezelésük miatt vagy a kezelés nem megfelelő hatékonysága miatt olyan helyen kötnek ki, ahol a környezetre, illetve az emberi egészségre veszélyt jelentenek.

Ennyit szerettem volna elmondani, megindokolva, hogy miért nem tudjuk mi sem támogatni sem a módosító javaslatot, sem pedig az eredeti előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Heringes Anita képviselő asszony, MSZP.

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Ami miatt még egyszer hozzászólási időt kértem, az azért van, mert ebben az évben már másodszor módosítjuk a termékdíjtörvényt, és reménykedve abban, hogy ha elmondom még egyszer és véletlenül meghallják, hogy miért is jött létre ez a termékdíj, hogy mire is szolgálna ez eredetileg, akkor hátha elérjük vele a célunkat, ha majd harmadszor behozzák a módosítást.

Hazánkban '95-ben vezették be a környezetvédelmi termékdíjat, amelynek az eredeti célja az lenne, hogy különböző termékek előállítására, forgalmazására, felhasználására során okozott környezeti szennyezések és a környezetszennyezés, illetőleg károk megelőzéséhez, csökkentéséhez, valamint a természeti erőforrásokkal való takarékos gazdálkodásra irányuló tevékenységek ösztönzéséhez pénzügyi forrásokat teremtsen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a módosítás most már nem egyszerűsítette ezt a törvényt, hanem lassan már annyira bonyolult, mint egy végrehajtási

rendelet. Tényleg az a véleményünk, hogy egyrészt a hulladékgazdálkodás rendszerét kellene végre rendbe rakni, még akkor is, ha a saját helyettes államtitkáruk szerint a hulladékgazdálkodás rendszere jelen pillanatban fenntartható és jól működik. Valahogy az emberek nem ezt látják, valahogy a polgármesterek nem ezt látják, és a majdnem 100 százalékban önkormányzati tulajdonú nonprofit cégek jelen pillanatban nem ezt látják.

Várjuk, hogy mikor hozzák be a hulladékgazdálkodási törvény módosítását úgy, hogy már a tényleges céljaikat is leírják benne, nem azt, amit ezen a héten fogunk tárgyalni. Látszik, hogy sikerült ezt a rendszert is tönkretenniük, ugyanúgy, mint a kémenyseprést és a víziközmű-szolgáltatást.

Az a bájja már csak az egésznek, hogy egy olyan miniszter terjeszti elő ezt a törvénymódosítást, akinek több törvényét is alkotmányellenesnek minősítette az Alkotmánybíróság. Azt gondolom, hogy jobban meg kellene fontolni, hogy mit hoznak elénk. Köszönöm szépen. *(Dr. Bárándy Gergely tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A következő hozzászóló Sallai R. Benedek képviselő úr, Lehet Más a Politika.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Azért kaptam felszólalási kedvet, mert megláttam KDNP-s képviselőtársaimban azt a ropant érdeklődést a termékdíjrendszerrel kapcsolatban és azt a felismerést, hogy milyen fontos lenne a zöldadórendszer bevezetése Magyarországon. Ezen érdeklődésre reflektálva gondoltam, hogy csak elmondom azon nézeteimet, amelyeket nem mondhatam el korábban, hiszen a házszabályi rendelkezéseknek megfelelően nem térhettem el attól, amit a bizottsági ülésen megfogalmaztam.

Így most még szóvá szeretném tenni azt is, hogy vajon milyen jogszabályalkotás az, mikor a jogszabályalkotó saját magát kivonja a törvény hatálya alól. Ugyanis a jogszabály jelen pillanatban azt mondja, hogy a hazai termékdíjtörvény értelmében az állami, önkormányzati szerv alapfeladata körében kiadott kiadványok nem tartoznak a termékdíjköteles termékek közé. Ezek tipikusan az ilyen szórólapokra, amiket kapunk kis ablakos borítékban a miniszterelnök úr fényképével és egy halom más ilyen szemétre vonatkozik, amelyekkel traktálják a magyar választókat kormányzati propaganda jogcímén, amelyekre még csak meg sem kell fizetni azt a környezetvédelmi termékdíjat, amely minden esetben megjelenik ezek előállításakor, nemcsak a papír gyártása során, hanem az összes feldolgozás során és hulladékgyűjtés során is keletkező.

Mindez azért fontos, mert ha zöldadórendszert akarnak csinálni, aminek az LMP teljes mértékben elkötelezett híve, és nagyon örülnénk és ebben támogatnánk a kormányzatot, ha illet akarna csinálni, akkor meglenne az esély arra, hogy olyan adórendszert találjunk ki, amellyel valóban szabályozási eszközökkel korlátozzuk a környezetterhelést és elősegítjük a környezetbarát technikák, technológiák el-

terjedését. De azon állításon, amit megfogalmaztam kisebbségi véleményként és a bizottságban, hogy ez egy pénzlényülés, alátámasztják azon költségvetési számok, amelyek nyilvánvalóan rámutatnak, hogy az éves zöldadóbevétel több mint 50 milliárd forint, miközben a kormány nagyjából 12 milliárd forintot, tehát kicsivel kevesebbet, mint egynegyedét fordítja termékdíjas hulladékok gyűjtésének és feldolgozásának támogatására. A látható cél ebből is látszódik, hogy ez pénzbehajtás, hogy költségvetést egészítsenek ki belőle. Itt szó nincs azon alapküldetésről, hogy hogyan lehet jobbá tenni a magyar környezetvédelmi és hulladékellátó rendszert.

Nyilvánvalóan ezért vagyok ezzel a kifogással, hiszen a rendszer látványosan működésképtelen a tekintetből is, hogy miközben egész évben szükség lenne arra, hogy gyűjtési és hasznosítási programokat támogasson a rendszer, rendszerint év végén egy-egy pályázat formájában kerül ezeknek a forrásoknak a felhasználása kiosztásra, ami eleve ellehetetleníti azt, hogy hathatósan hozzá tudjon járulni azon jogszabályalkotói célkitűzéshez, hogy a környezetvédelmi adók rendszerével környezetvédelmi és természetvédelmi célokat tudjunk szolgálni. Mindezek által azon örömem kifejezése mellett, hogy KDNP-s képviselőtársaimnak mindezt elmondhattam, azt szeretném, hogy támogassák ők is azt, hogy valóban zöldadórendszer hozzon létre a magyar kormányzat, és a környezetterhelés tekintetében lényegesen magasabb szintű terheléssel, a minisztérium által sokszor hangoztatott „a szennyező fizet” elvével megvalósítsa azt, amit a jogszabály alkotásakor kitűzött, és ne pedig ezt az egyszerű pénzlényülést csinálják a költségvetés részére némi kozmetikázással. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, Sallai képviselő úr. A következő hozzászóló Gúr Nándor képviselő úr, jegyző úr, az MSZP képviselője.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Heringes Anita képviselő asszony elmondta, hogy a hulladékgazdálkodás tekintetében milyen problémákkal nézünk szembe. Én csak három-négy adatot szeretnék képviselőtársaim fejében elhelyezni, egyszerűen azért, hogy a továbbgondolkodás alapját meg tudjuk teremteni. Az én ismereteim szerint ezen közszolgáltatás tekintetében az éves felhalmozott hiány mintegy 13-14 milliárd forintos nagyságrendet tesz ki. Óriási pénzt jelent ez.

Ami a másik nagy problematika, maga az a fajta értékvesztés, ami a begyűjtött hulladékok fel nem dolgozásából fakad, magyarul: abból, hogy nem kerül megfelelő szelekción keresztül mindez, és a szelektálást követően pedig a feldolgozása nem történik meg.

(20.20)

Szakértői vélekedések támasztják alá, hogy ez 2014-et érintően, egy zárt teljes esztendő érintően mintegy 40 milliárd forintos nagyságrendű veszteségtartalmat jelent.

És amire a figyelmüket még szeretném felhívni, az gyakorlatilag a termékdíjakból fakadóan egy ilyen 70 milliárd forintos nagyságrend. Az én ismereteim szerint ennek a közel 5 százaléka az, ami a hulladékgazdálkodással foglalkozó közszolgálati cégek irányába visszafordításra kerül, magyarul: egy ilyen 3,5 milliárd forintos nagyságrend a 70 milliárd forintból. Itt a kérdés rögtön adja magát, hogy na és akkor hol van az a másik 66,5 milliárd forint. Ha belenézünk ennek a rendszernek a működésébe, akkor az egyik nagy torzó igazából az, hogy a katasztrófavédelem rendszerén keresztül történő kijelölések nagyságrendje, számossága milyen mértéket ölel fel, és milyen problematikák sokaságát veti fel e tekintetben.

Valójában, egy szó mint száz, azt lehet mondani e tekintetben, hogy újra kell gondolni Magyarországon a hulladékgazdálkodással foglalkozó közszolgáltatás mikéntjét, és érdemes a termékdíjbevételekből származó forrásoknak a visszaforgatása tekintetében is elgondolkodni, hogy rendben van-e ez a mérték, amit említettem. Elnök Úr! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr, képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitában. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót V. Németh Zsolt államtitkár úrnak, aki válaszol a vitában elhangzottakra, tízperces időkeret áll rendelkezésére.

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valamennyiüknek köszönöm a hozzászólását, Bartos Mónikának azt, hogy összefoglalta, hogy most ezzel a javaslattal mit szeretnénk elérni; nyilván nem a termékdíjtörvény generális módosítását. Célunk csupán az, hogy bevezessük a gépjárműre vonatkozóan a termékdíjatlányt, amely adminisztrációt csökkent, az egyéni hulladékkezelés teljesítését egyszerűsítsük, illetve módot adjunk arra, hogy pontosítsuk a szankciórendszerét a termékdíjtörvényt megsértők esetén. Néhány jogértelmezést elősegítő pontosítás is szerepel a törvényben.

Azonban mind az általános vita, mind a bizottsági vita most is lehetőséget adott arra, hogy azért nagyon kiterjedten értelmezzük a termékdíjtörvény által felölelt témaköröket. Itt szó volt a hulladékgazdálkodásról, de ha egy megjegyzést, hozzászólást ki tudnék emelni az ellenzéki padosorokból, az az, hogy itt nincs egyszerűsítés, ez egy pénzbehajtás. Tisztelt képviselőtársaim, ennek a törvénynek a módosításával nem keletkezik többletbevétel az állam számára. Tehát egyszerűsítés van a termékdíj fizetésében érintettek számára, nem számolunk azzal, hogy nagyobb állami bevétel lenne. De szóvá tették azt is, hogy az itteni 50-60 milliárdos bevételnek töredékét fordítjuk magára a célra. Nos, ez nem így van. Hiszen nyilvánvalóan az a 12-13 milliárd, amelyet közvetlenül a hasznosításra kívánunk fordítani, az nem az összes környezetvédelmi célú kiadás a költségvetésen belül, hiszen működtetjük több mint 5 milliárdért magát a

környezet- és természetvédelmi intézményrendszert, hatóságokkal, kutatóintézetekkel együtt, számos pályázat van, környezeti kártalanítás, természetvédelmi kártalanítás, programok, amelyeket szintén ebből a forrásból tudunk fedezni.

De a legnagyobb tétel nem ez. Újra és újra hadd mondjam el önöknek, hogy az elmúlt hétéves ciklusban, amelynek jelentős része, a beruházások szinte kizárólag az Orbán-kormány idejére estek, 2300 milliárdot fordítottunk környezetvédelmi és természetvédelmi fejlesztésekre. Ez irdatlan nagy szám, azonban a most induló vagy már elindult új európai uniós programozási időszakban ezt mintegy 500 milliárddal fogjuk megfejezni. Tehát félezer milliárddal még ennél a számnál is többet fogunk költeni a környezet- és természetvédelem ügyére. Remélem, ezek után senki sem gondolja komolyan, hogy ez valami mellőzött terület lenne. Sőt, ha ehhez hozzászámítjuk a földalapú támogatások mintegy 800 milliárdos nagyságrendű részét, akkor 3540 milliárd körül van az az összeg, amelyet az elkövetkező esztendőben erre a célra fordítunk. A termékdíjtörvény kialakulásakor volt egy elképzelt modell, hogy ezt a termékdíjat maguk a gyártók, forgalmazók fogják saját maguk számára hasznosítani, felhasználni, félrerakni. Nos, ez a modell nem vált be. De ha ez lenne - mert most is van bizonyos mértékben egyéni teljesítés, és azt egyszerűsítjük is például ebben a törvényben, de általánossá ez nem válik, szerintem nagyon helyesen, mert a törvények, jogszabályok mindig egy-egy adózási, termelési, környezettudatossági kultúrával összhangban alakíthatók csupán -, akkor szóba se kerülne, hogy melyik terméknek kellene elengedni. Szóba se kerülne a napelem esetén, hogy valaki azt ne fizesse be. Hiszen ha saját magának kell gondoskodni annak az újrahasznosításáról, akkor ez a szempont be se kerülhet egyáltalán a mérlegelési elemek közé.

Ez csak most vetődik így fel, azért, mert közösségi teljesítés van, és akik így gondolják, azok nem kevesebbet állítanak, mint hogy azok helyett, akik napelemet szerelnek a házukra, másoknak kell kifizetni ennek az újrahasznosítási költségét, azoknak, akik soha nem fognak napelemet rakni a házukra, mert majd adóban valaki más megoldja ezt a feladatot. Természetesen ki lehet alakítani egy ilyen rendszert is. Erre ez a törvény most nyilván kísérletet sem tesz.

Gúr Nándornak és Heringes Anitának is elmondom újra és újra, a hulladékgazdálkodással kapcsolatban vannak gondok, de ezt a gondot egyelőre, minden állítás ellenére a szolgáltatást igénybe vevő lakos nem érzi. Tehát olyan nem történt, hogy valakitől ne vitték volna el a hulladékot, és olyan se történt, hogy mondjuk, ne tudnák tartani évek óta a rezsicsökkentett díjat, tehát a lakosoknak ez a rendszer kifejezetten jó. Hogy a közszolgáltatók számára ez az átmeneti időszak kellemetlen, ez kétségtelen, azonban a kormányzat hamarosan ebben hathatós intézkedéseket fog tenni, és egy új rendszer fog állni azokon az elemeken épülve, hogy például most már nonprofit kft.-k végzik, és a profitelemet ebből a rendszerből kiirtottuk. A hulladékgazdálkodás egyéb-

ként egy bővebb kategória, mint maga a közszolgáltatás. A települési hulladék mintegy 22-23 százaléka az összes hulladéknak. Tehát azért ezt kéretik mindig így együtt kezelni. Ez a hulladéknagyságrend csökken Magyarországon. Tehát a korszerű hulladékgazdálkodást végző országokhoz hasonlóan ebben az elemben már jó eredményeket tudunk felmutatni, mint ahogy az újrahasznosításban is. Gúr Nándor képviselő úr említette, hogy ezekben nincsenek eredmények, meg hasznosíthatatlan. Dehogy! 2010-ben 24 százalékát hasznosították a települési hulladéknak, 2014-ben pedig 36,5 százalékot. Reményeink szerint ezek az adatok a jövőben még jobban javulnak, hiszen a január 1-jétől bevezetett, házhozmenő szelektív rendszer már most kiváló eredményeket mutat. Van olyan paraméter, például papír esetén, ahol 150 százalékos a növekedés, és nemcsak nagyobb mennyiségű, hanem jóval nagyobb tisztaságú másodnyersanyaghoz is juttatjuk az ipart.

(20.30)

Végezetül valamennyiük hozzászólását megköszönöm, és kérem, hogy majd a végszavazásnál is támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most pedig soron következik **a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** A kormány-előterjesztés T/6627. sorszámú és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság október 30-án megtárgyalta a T/6627. számon benyújtott, a csődeljárásról és felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 27 igen szavazattal, 7 nem szavazat ellenében, 2 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat csupán az Igazságügyi bizottság szövegpontosító és részben érdemi módosításra irányuló javaslatát tartalmazza. Az érdemi módosításra irányuló javaslat: a csődtörvény 27/A. § új (6b) bekezdésében indokolatlannak tartotta a bizottság, hogy a bírónak mérlegelési lehetőséget biztosítson szankció lehetőségére, tekintettel arra, hogy a csődtörvény más pontjaiban sem teszi lehetővé a bíró számára a bírság kiszabásánál a mérlegelést, így pél-

dául a 27/C. § (5) bekezdésénél is, ha az ott írt cselekményt a felszámoló, illetve a felszámoló szervezet megvalósítja, akkor a bírság kiszabása kötelező.

A Törvényalkotási bizottság - mint említettem - egyetértett az Igazságügyi bizottság javaslatával. Itt saját indítványt nem nyújtott be. Kérem önöket is, hogy támogassák a törvényjavaslatot, amely pontosítja a felszámolási eljárás során alkalmazandó szabályokat. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vas Imre képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, hogy most kíván-e felszólalni. *(Dr. Fónagy János: Majd a végén.)* A végén. Köszönöm szépen. Tízperces időkeret áll majd a rendelkezésére államtitkár úrnak.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Megkérdezem, hogy ki kíván hozzászólni, mert jelentkezőt egyelőre nem látok. *(Nincs jelzés.)* Jelentkező nincsen.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megadom a szót az előterjesztőnek, hogy mondja el a gondolatait. Államtitkár úré a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány által benyújtott, a csőd-eljárásról és felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény módosításáról szóló T/6627. számú törvényjavaslat a felszámolóbiztosok kijelölésével és kötelező szakmai továbbképzésével, a felszámoló névjegyzékének vezetésével és a felszámolási vagyoneértékesítésekkel kapcsolatos módosításokat tartalmaz. Az előterjesztés célja a felszámolási tevékenység szakmai színvonalának emelése, a felszámolói névjegyzékvezetés szervezeti kereteinek hatékonyabbá tétele, a vagyoneértékesítés átláthatóságának, nyilvánosságának fokozása.

A törvényjavaslatához egyetlen egyéni képviselői módosító indítvány érkezett, amely kodifikációs és szövegpontosítási javaslatokat tartalmaz, a szabályozási kezdeményezés lényegét nem érintette.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány álláspontja szerint szakmailag megalapozott, a gyakorlati alkalmazási tapasztalatok által indokolt módosításokat tartalmazó javaslatról van szó. Mindezek alapján kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a bizottság összegző módosító javaslatát és magát a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most pedig soron következik **az egyes közlekedéssel összefüggő törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat**

vitája. A kormány-előterjesztés T/6629. sorszámán és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irománnyok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság ez év október 31-én megtárgyalta a T/6629. számon benyújtott, az egyes közlekedéssel összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 27 igen szavazattal, 7 nem szavazat ellenében összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat csupán a Gazdasági bizottság szerkesztési, kodifikációs pontosításokat tartalmazó indítványát tartalmazza, amellyel a Törvényalkotási bizottság teljes mértékben egyetértett.

Az imént említett gazdasági bizottsági módosító javaslat 12 pontból áll. A bizottság külön-külön szavazott a 12 pont támogatásáról. Ilyen hasonló horderejű kérdéseket vetett fel, hogy a „figyelembevételével”-t egybe vagy külön kell írni, vagy a lajstromozónál kijavítsuk-e a „lajstromozó”-t „lajstromozó”-ra. Ezekben a kérdésekben is volt néhány olyan ellenzéki képviselő, aki nem támogatta a módosító javaslatokat, holott az gyakorlatilag nyelvhelyességi hibákat javított ki. Nem tudom, hogy miért tették ezt, nyilván majd ők a választóik felé elszámolnak, hogy a helyesírási hibákat sem tartják szükségesnek kijavítani a törvényjavaslatban. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy most kíván-e hozzászólni, vagy pedig a végén. *(Dr. Fónagy János: Majd a végén.)* Köszönöm szépen. Tízperces időkeret áll majd államtitkár úr rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. Megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, Magyar Szocialista Párt.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Ez a közlekedési tárgyú törvények módosításáról szóló javaslat, amely előttünk fekszik; túl vagyunk egy általános vitán és bizottsági vitán is, hiszen az MSZP nyújtott be módosító javaslatokat ehhez a törvényjavaslatához.

Szeretném nagyon röviden összefoglalni, hogy az teljesen egyértelműen látszik, hogy megint egy salátatörvény fekszik előttünk. Ezt azért bánom nagyon, mert alapvetően tartalmaz ez a törvényjavaslat nagyon jó kezdeményezéseket, és nagyon sok eleme egyébként jogharmonizációs célú. Tehát azt gondolom, hogy bizonyos elemei támogathatók lennének.

Sajnálom, hogy egyébként ezt így nem tudjuk elválasztani, hiszen majd a szavazás kapcsán is a végleges összeálló törvényről fogunk szavazni.

(20.40)

Azokból a módosító javaslatokból, amelyeket benyújtottunk, ezt a hármat szeretném kiemelni. Az egyik a légiközlekedési felügyeleti díjakkal kapcsolatos. Az általános vitában is előkerült ez a kérdés, hiszen jelenleg a javaslatból nem látszik az, hogy milyenformán történne a változtatás a jelenlegi szabályozáshoz képest, és sajnos a bizottsági ülésen sem kaptunk választ arra a kérdésre, hogy hogyan fog kinézni az új szabályozás. Abból a mellékletből, ami a törvényjavaslatához tartozik, mi egyelőre arra tudunk következtetni, hogy ez a légiközlekedési felügyeleti díjak emelésével fog járni, és természetesen ezt mi nem tudjuk támogatni. A bizottság leszavazta azt a módosító javaslatunkat, ami meghagyta volna a jelenlegi szabályozást, és mondom, az újjal kapcsolatban pedig államtitkár úr hivatkozta, hogy majd a végrehajtási rendeletekből láthatjuk, hogy mi a helyzet. Egyelőre azok még nem látszanak, úgyhogy azt gondolom, nagy a bizonytalanság.

Valamint javasoltuk az állami célú légi közlekedés fogalmát, meghatározását kiegészíteni katasztrófavédelemmel is, hiszen fel van sorolva maga a honvédség és még sok egyéb tétel. A katasztrófavédelem nincs ott. Most jelenleg a katasztrófavédelem a Magyar Honvédség eszközeit használja, viszont nem lehet tudni, hogy a jövőben azért reményeink szerint előbb-utóbb megvalósul az a helikoptertender, amit a kormány már évek óta húz és halaszt, és ezt most már a magyar emberek biztonságának kárára teszi lassan, úgyhogy erre mindenképp szükség van. Kérdés, ha a katasztrófavédelemnek lesz saját repülőeszköze, akkor mi a helyzet a szabályozással. Erre vonatkozóan beadtunk módosító javaslatot, hogy szerepeljen a katasztrófavédelem ebben a felsorolásban, nem támogatta a bizottság ezt sem, sajnos. Illetve a harmadik módosító javaslat pedig azzal kapcsolatos, hogy a hajózási hatóság eltérést engedélyezhet egyes veszélyes áruk szállítása során az ADN-szabályzat hatálya alól, és ez nem kizárólag az augusztus 20-i tűzijátékkal kapcsolatban lenne alkalmazható, hanem minden más esetben is. Ezzel a módosítással, ilyen biankó felhatalmazással mi még mindig nem tudunk egyetérteni.

Ezt a három módosító javaslatunkat nem támogatta a bizottság. Ezért sajnálom ténylegesen, hogy egy ilyen salátatörvény fekszik megint előttünk, mert például az, hogy bizonyos fogalmak pontosításra kerülnek, az nagyon üdvözlendő, az, hogy a pilóta nélküli légi járművekkel kapcsolatban látszik egy szabályozási törekvés, az is nagyon üdvözlendő, hiszen évek óta várunk arra és számos konferencián és beszélgetésben ez már felmerült mind informális, mind formális fórumokon, hogy milyen nagy szükség van a drónokkal kapcsolatos szabályozásra. Hiszen van kifejezetten pozitív felhasználási lehetőség, mint ahogy látjuk ezt akár meteorológia, bűnüldözés, fel-

derítés, térképészet kapcsán, katasztrófavédelemben való alkalmazásban. Láttunk ilyen már Magyarországon is. Nyilván egyébként katonai célok is vannak, de alapvetően van pozitív felhasználás, viszont tegyük hozzá, hogy nem is kell ecsetelnem, azt gondolom, a lehetséges biztonsági kockázatokat ezekkel az eszközökkel kapcsolatban. Tehát mindenképpen mind egy hazai, mind pedig egy megfelelő nemzetközi szabályozási környezetben megvalósítható stratégiáról és jogszabálycsomagról kellene, azt gondolom, beszélni. Ez a törvényjavaslat még egyébként nem ezt tükrözi. Az irány alapvetően üdvözlendő lenne.

Nagyon sajnálom, hogy azokra a pontokra, amiket javasoltunk módosítani, nem láttuk a megfelelő nyitottságot. Abban a formában, ahogy ebben a törvényben össze vannak dobálva bizonyos elemek, ebben a formában nem lesz támogatható részünkről. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, Jobbik.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat általános vitája során a múlt héten szakmai érvekkel alátámasztva mintegy tíz percben részleteztem, hogy a Jobbik frakciója részéről alapvetően miért támogatható ez a törvényt módosítás, és miért fogunk holnap igent nyomni erre a javaslatra.

A négy nagyobb tematikus részre osztható javaslat elsősorban a légi közlekedést érinti. Jogharmonizációs célú, illetve néhány speciális esetet tartalmaz, új szabályozást, korrekciókat. Múlt héten sort kerítettem az érdemi elemek részletezésére; mivel roppant humánus ember vagyok, tekintettel a kései órára, ezzel nem kínoznám most képviselőtársaimat, tehát nem fogom megismételni.

A Jobbik támogatja a légi közlekedés biztonságának növelését, elfogadjuk az EU-s jogharmonizációs módosítások indokoltságát a légi, a közúti, a vasúti és a vízi közlekedés biztonságának erősítése mellett vagyunk, ez teljesen egyértelmű. Ezért a törvényjavaslatban foglalt szakmai előírások módosítását is elfogadjuk. Azokban semmiféle politikai szempontból eltérően megítélhető elemet nem találtunk.

A Demeter Márta képviselőtársam által jegyzett módosító javaslatokkal kapcsolatosan azért el tudom mondani, hogy a háromból kettőt támogatni tudtunk, támogattunk. Egyetértünk azzal, hogy nem helyes, hogy a hatóság a szabályszerű eljárás módját alól bármely indokkal felmentést adjon. Itt a veszélyes anyagok vízi szállítására gondolunk, valamint azzal is egyetértettünk, hogy a katasztrófavédelem az állami célú légi közlekedés fogalmába sorolódjék be.

Vizont amit nem tudtunk támogatni, az nem más, mint hogy a légiközlekedési hatóság felügyeleti díjait szabályozó szakasz elhagyásra kerüljön. Ezt a módosítót nem fogadjuk el, hiszen ebben a speciális esetben mi azon a véleményen vagyunk, hogy az állami szervek működésében a felügyelet területe által viselt források dominálnak. Ezáltal a közvetett

állami újraelosztás némileg csökkenjen, ne az legyen itt az elsődleges, éppen ezért ezt a harmadik módosító javaslatát a képviselő asszonynak nem tudtuk támogatni. Egyébként ezek a javaslatok a benyújtott törvényjavaslatról alkotott képet sem elfogadásuk, sem pedig az elutasításuk esetén nem befolyásolják, tehát összességében a módosítók sorsától függetlenül maga az elénk került törvényjavaslat a Jobbik által támogatható.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a frakciók részéről. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak, az előterjesztőnek, tízperces időkeretben.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság a Gazdasági bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatára is tekintettel olyan összegző módosító javaslatot terjesztett elő a törvényjavaslatához, amely megfogalmazásbeli és egyértelműsítő, technikai jellegű pontosításokat tartalmaz. Képviselőtársaim szíves engedelmével én sem térek vissza sem az általános vitához, sem a bizottsági, egyébként szakmailag több tekintetben indokolt polémiához.

Annyit azonban megjegyzek, hogy egyrészt a törvényjavaslat nem saláta. A parlamenti szóhasználat szerint salátatörvény az, ahol egy jogszabályban több jogszabályt módosítunk. Itt egy jogszabállyal egy jogszabály különböző rendelkezéseit módosítjuk. Tehát ez a lényegi hozzáállást nem érinti, de hát a helyzet tisztázásához és a javaslat szakmaiságának erősítésére ezt mindenképpen meg szerettem volna jegyezni.

Amit a képviselő asszony ismételt felvetett, a díjakkal kapcsolatos álláspontot képviselőtársam összefoglalta. Ami az eltérést illeti, a veszélyes hulladékok szállításánál valóban az augusztus 20-ai tűzjátéknál is az uszályokról történő indítás volt a gyakorlati alapja a módosításnak. Itt, gondolom, ellenzéki képviselőtársam attól tart, hogy mondjuk, nukleáris anyagot fogunk szállítani. Ez eleve a belföldi szabályokra vonatkozik, a nemzetközi forgalomra más szabályok alkalmazandóak.

Végezetül, de nem utolsósorban szeretném megjegyezni, hogy maga az egész javaslat - és meg kell mondjam és köszönet érte minden résztvevőnek - kifejezetten szakmai jellegű. A kormány módosító javaslata mögött semmilyen ideológiai turpisság nincs. Úgyhogy a javaslat is és megint mondom, a képviselőtársaim által tett észrevételek is szakmai jellegűek voltak.

Az összegző módosító javaslat egyébként megfelel a kormány álláspontjának. Mindezekre tekintettel kérem, hogy az összegző módosító javaslatot és magát a módosító törvényjavaslatot támogatni szíves-

kedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(20.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2014. évi központi költségvetéséről szóló 2013. évi CCXXX. törvény végrehajtásáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. A kormány-előterjesztés T/5954. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést uniós és nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Költségvetési bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Ezekre mindösszesen 60 perc áll rendelkezésükre. Elsőként megadom a szót Vantara Gyula képviselő úrnak, a bizottság előadójának, legfeljebb 30 perces időkeretben.

VANTARA GYULA, a Költségvetési bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! A 2014. évi központi költségvetés zárszámadásának törvényjavaslata fekszik előttünk, amelynek általános vitájára október 7-én került sor, majd ezt követően a Költségvetési bizottság mint kijelölt bizottság az október 13-i ülésén a részletes vitáját lefolytatta és lezárta azt. Természetesen a parlament többi állandó bizottsága és a Magyarországi nemzetiségek bizottsága is megtárgyalta, és mint a kijelölt bizottság előadója az ő véleményüket is ismertetem. A tárgyaló bizottságok megállapították, hogy a törvényjavaslat megfelel a határozati házsabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek, tehát a törvényjavaslat megfelel az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek, illeszkedik a jogrendszer egységébe, megfelel a nemzetközi jogból és az európai uniós jogból eredő kötelezettségeknek, és megfelel a jogalkotás szakmai követelményeinek. Képviselői módosító javaslat mindösszesen egy került benyújtásra Pesti Imre képviselőtársunk részéről, amit a bizottság 10 igen szavazattal, 4 tartózkodás mellett támogatott. Ennek tartalma, hogy a fővárosi és megyei kormányhivataloknak az elmúlt években felhalmozott tartozásállományát engedje el a kormány. A bizottság további módosítási szándékot nem fogalmazott meg. A Költségvetési bizottság kivételével egyik bizottság sem nyújtott be részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot.

Most pedig szeretném ismertetni a tárgyaló bizottságok véleményeit. Tekintettel a késői időpontokra, az egyes bizottságok részletes véleményéből önkényesen szeretnék kiemelni néhány olyan gondolatot, amelyek a bizottságok teljes véleményét alapozták meg.

Költségvetési bizottság. A 2014. évi központi költségvetés végrehajtása a jogszabályi előírásoknak megfelel, a zárszámadási törvényjavaslat megalapozott, és a benne szereplő pénzügyi adatok, információk megbízhatóak - rögzítette a költségvetési bizottság. Kiemelném, hogy a bizottság megállapította, hogy 2014 a devizahitelesek számára is fontos év volt, hiszen a kormány ebben az esztendőben hozott számos intézkedést, elszámoltatást, forintosítást, fairbank-törvényt, amelyek, igaz, áthúzódva a következő évre, de érdemben csökkentették az adósk terheit. A növekedési fordulatot egyértelműen jelzi - állapítja meg a továbbiakban a bizottsági vélemény - a beruházási folyamatok alakulása. 2014-ben összesen 5200 milliárd forint értékű beruházás valósult meg, ami jelentősen hozzájárult a GDP növekedési üteméhez. 2014-ben - folytatja a bizottsági állásfoglalás - az Európai Unió módszertana szerint számított adósságráta 76,9 százalékra mérséklődött az előző évi 77,3 százalékról, így 2014-ben is csökkent az adósság.

Összességében tehát megállapíthatjuk, írja a bizottsági jelentés, hogy 2014-ben is tovább gyarapodott az állami vagyon, többségében a közmű- és a bankszektorban végrehajtott ügyletek révén. Ezek a vásárlások nem rontották az uniós módszertan szerinti hiányt. A bizottság a törvényjavaslat részletes vitáját 2015. október 13-án lezárta.

A Külügyi bizottság véleménye. A magyar nemzetgazdaság számára létfontosságú kérdés Magyarország külpolitikájának sikeressége, amely segíti a gazdasági érdekek érvényesítését a világban. A sikeres külpolitika eredményeként Magyarország kiviteleinek éves volumene 2014-ben 112,8 milliárd USA dollárra volt tehető. A bizottsági véleményben szerepel továbbá az a megállapítás is, hogy 2014 júniusától számítva további 15 céggel sikerült stratégiai együttműködési megállapodást aláírni, így összesen 59 stratégiai együttműködési megállapodás van. Magyarország egyúttal megerősítette gazdasági kapcsolatait a posztszovjet térséggel, Ázsiával, a Nyugat-Balkánnal és a Közel-Kelettel. A Külgazdasági és Külügyminisztérium nemcsak a gazdasági, hanem a politikai kapcsolatok kiépítésére is nagy hangsúlyt fektetett, és ennek keretében újranyitásként említhető az ulánbátori és a Kuala Lumpur-i, továbbá a 2014 végére 25 helyen nyitott kereskedőház - állapítja meg a bizottsági vélemény.

A Fenntartható fejlődés bizottságának véleménye. A környezetvédelem területén a tervezési és szabályozó rendszer fejlesztésének, a környezetvédelmi infrastrukturális beruházásoknak, valamint egyes gazdasági szektorok környezeti teljesítményjavulásának köszönhetően Magyarország környezeti állapota 2014-ben a korábbi évek tendenciájához hasonlóan kedvezően változott.

A Fenntartható fejlődés bizottsága a véleményének összegzéseként megállapítja, hogy a jövőben koncentrálni kell a környezettudatosság növelésére, az erőforrás-takarékosságra, az erőforrás-hatékonyság javítására, a fenntartható termelési, fogyasztási szokások elterjesztésére, a klímaváltozás hatásaira

való felkészülésre, valamint az ökohatékony innovációra.

A Gazdasági bizottság véleménye. A Gazdasági bizottság megállapításai szerint sikeres volt a rezsicsökkentés költségvetése 2014-ben, bővült a családi kedvezményrendszer, nőtt a nyugdíjak reálértéke, megvalósult a közalkalmazotti béremelés, emelkedett a pedagógusok és a rendvédelmi dolgozók bére. A 2013. évet követően a háztartások reáljövedelme 2014 során is dinamikusán emelkedett, ezáltal a háztartási fogyasztások kiadása 1,7 százalékkal nőtt.

*(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

2014-ben - folytatódik a bizottsági jelentés - a személyi jövedelemadó esetében bevezetésre került a nyugdíjbiztosítási kedvezmény, amely bővíti az adófeletti rendelkezések körét, és elősegíti az öngondoskodást. Az általános forgalmi adó esetében változást jelentett, hogy 2014. január 1-jétől az élő és a félszertés áfája 27 százalékról 5 százalékra csökkent, valamint az egyes mezőgazdasági termékekre alkalmazott fordított adózás eredetileg 2014. június 30-án lejáró rendelkezései 2018. december 31-ig meghosszabbításra kerültek; továbbá megállapítja a jelentés, hogy pozitív vonatkozásai voltak a pénztárgépek adóhatóságához történő online bekötésének is. Összegzőképpen a bizottság megállapítja, hogy a fentiek alapján úgy ítéli meg a bizottság, hogy a 2014-es költségvetés megvalósítása jól szolgálta a gazdaságpolitikában kitűzött célokat.

(21.00)

A Nemzetbiztonsági bizottság véleménye. A bizottság ellenőrzése alá tartozó négy nemzetbiztonsági szolgálat esetében a megfelelő működéshez szükséges költségvetési források biztosítva voltak 2014-ben is. A bizottság ennek alapján a részletes vitát 2015. október 14-én lezárta.

A Honvédelmi és rendészeti bizottság, a Magyarországi nemzetiségek bizottsága, a Kulturális bizottság, illetve a Népjóléti bizottság megállapította, hogy a törvényjavaslat megfelel a határozati hátszabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek, így a bizottságok a részletes vitákat október 14-ével lezárták.

A Mezőgazdasági bizottság véleménye. A mezőgazdaságnak 2014-ben meghatározó szerepe volt a 3,6 százalékos GDP-növekedésben, teljesítménye a 2013. évihez képest 12,6 százalékkal nőtt. A vitát a Mezőgazdasági bizottság 2015. október 13-án zárta le.

Az Igazságügyi bizottság véleménye. A bírósági fejezet részeiben a költségvetési támogatás az eredeti előirányzathoz képest 2404 millió forinttal nőtt, azaz közel 2,5 milliárd forinttal, a növekedés a központi költségvetési szerveknél foglalkoztatottak 2014. évi kompenzációja, fejezeti kezelésű előirányzatok átcsoportosítása, illetve a honvédelmi igazgatási feladatok finanszírozására biztosított előirányzathoz származik. Az ügyészi szervezetek kiadási előirányza-

ta is növekedett, mintegy 1 milliárd 453 millió forinttal, ez 3,9 százalékkal több, mint az előző évi előirányzat.

A Nemzeti összetartozás bizottságának véleménye. A Nemzeti összetartozás bizottságának célja, hogy támogassa a Magyarország határain kívül élő magyarság boldogulását, előmozdítsa a Magyarországgal való kapcsolataik ápolását és fejlesztését, és az elkülönített állami pénzalapként működő Bethlen Gábor Alap támogatásainak nyújtásával segítse a határon túli magyarság anyagi és szellemi gyarapodását, nyelvének és kultúrájának megőrzését. Támogatási igényét 251 361 fő nyújtotta be az erdélyi, felvidéki, vajdasági, kárpátaljai, muravidéki és horvátországi területekről, és a 2014. évi előirányzatok ezen igények kielégítését finanszírozták és támogatták.

A Vállalkozásfejlesztési bizottság véleménye. A magyar exportteljesítmény szintén kiváló volt 2014-ben - állapítja meg a Vállalkozásfejlesztési bizottság véleménye. Ebben jelentős szerepet játszott a járműgyártás, valamint a kapcsolódó beszállítói hálózat folyamatosan bővülő kibocsátása és a kapacitás bővítése. A bizottság megállapította továbbá, hogy a 2014. év rekordszintű teljesítménye után a beruházások további bővülését várja 2015-től, és ehhez az EU-s források fokozott lehívása miatt a kkv-szektor támogató hitelprogramok és a kedvező hozamkörnyezet is hozzájárulnak.

Az Európai ügyek bizottságának véleménye. A költségvetés végrehajtása 2014-ben megfelelt a maastrichti kritériumoknak, a legfontosabb feltételeként a 3 százalék alatti államháztartási hiánynak és a GDP-arányban csökkenő államadósságnak. A bizottság a részletes vitát 2015. október 13-án zárta le.

Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Az elhangzó öszszegző vélemények alapján kérem a tisztelt Házat, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, 30 perces időkeretben. Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, a Költségvetési bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A kisebbségi véleményben több olyan folyamat van, amit hasonlóképpen látunk tényszerűen, mégis azt kell mondanom, hogy másfajta következtetések levonására sarkallt bennünket. Mi azt állítjuk - és ez nagyon sok bizottságban elő is került -, hogy ez a fajta makropálya, amelyet előállít a jelenlegi kormányzat, nem lesz fenntartható. A 2014. évre szóló olyan mesterségesen előállított adatok, amelyek egyszerűek, nagy valószínűség szerint nem megismételhetők. Mint tudjuk, a 2014-es év szuperválasztási év volt, amelyben három választást is tartottak, annak megfelelően kellett, hogy így alakuljanak a dolgok. Hogy a miniszterelnököt idézzem: jól el kellett rendezni a csillagokat az égen. Ezt

mondta egyszer Pécsen; tehát nem csak a csillagok együttállására lehet hivatkozni, ha el is lehet őket rendezni. Miért mondom, hogy nem fenntartható ez a makropálya? Hiszen nagyon sok olyan egyszerű dolog van ebben az ügyben, amelyek kapcsán nem gondolom és a kisebbségben lévő képviselők sem gondolják, hogy azok minden egyes elemére a kormánynak olyan hathatós ráhatása lett volna, hogy tudta volna vezérelni ezeket a kérdéseket, vagy éppen hosszan tartó ideig fenn tudja tartani ezt az állapotot.

Lássuk be, ezekhez az eredményekhez, amelyeket számszakilag ki lehetett hozni, az kellett, hogy ilyen pénzkifizetési ütemben támogassák az európai uniós finanszírozást, 1845 milliárd forint uniós támogatást fizettek ki a választások évében. Ez soha többet nem tud megisméltódni, már csak a Magyarországnak szánt csökkenő támogatási források miatt sem. Ez tehát nem tud még egyszer létrejönni. Kiemelten jó évet zárt az agrárszektor. Itt bocsássanak meg nekem, ha nem feltétlenül értek egyet megyei képviselőtársammal, Hargitai Jánossal, aki azt mondta, hogy ők mint KDNP-sek sokkal közelebb vannak ehhez az időhöz, mármint az időjárás eldöntéséhez. Úgy gondolom, hogy ez azért mégsem lehet egy olyan dolog, amire egy ország gazdaságát vagy éppen egy hatalmas szektornak, az agrárszektornak a gazdálkodását lehetne alapozni az elkövetkezendő időszakban. Vagy jó idő lesz, vagy nem, vagy a termelésnek megfelelő idő lesz, vagy nem a termelésnek megfelelő idő lesz. De úgy gondoljuk, hogy a kormány erre nem lesz ráhatással a következő időszakban. Az olaj és a gáz világpiacon ára gyakorlatilag megfelelő volt. Ezzel együtt természetesen nőhetett is a fogyasztás, és ezért elsősorban a jövedéki adók és az áfa területén többletbevételeket könyvelhetett el a kormány. Úgy gondoljuk, ez sem biztos, hogy a kormány által megtervezett és fenntartható makropálya, sokkal inkább a bennünket körülvevő világ külpolitikai és hatalmi pozíciói azok, amelyek ezt befolyásolják. Most ebben a pillanatban, amikor a 2014-es költségvetés zárószámáról beszélünk, azt mondhatjuk, hogy ennek haszonélvezője volt egyébként a magyar kormány, mert nagyon kedvező adatokat tudott előállítani ebből. De úgy gondolom, hogy az olajár tekintetében ugyancsak nem játszik meghatározó szerepet a kormány, tehát nem fenntartható ez a makropálya.

Egy ötödik elemként idehozva, az MNB növekedési hitelprogramja nem elvitathatóan 0,2-0,4 százalékos növekedést eredményezett. Ennek, úgy gondolom, alapvetően örülhetnénk is, csak 2-4 százalékos irtak elő annak idején, amikor a növekedési programot beindították. Ennyit prognosztizáltak, ha nem is írtak elő, de ennyit prognosztizáltak abban az időszakban, amikor beindult a növekedési hitelprogram. Az egy másik dolog, hogy ha a bankszektor egyéb résztvevőit is meghallgatjuk, akkor azt is figyelembe kell venni, hogy ez az alacsony, ámbar állami kiesztható hitel - mégiscsak a Magyar Nemzeti Bankról van szó, amely néha független, néha azonban nem annyira független, legfőképpen ezekben az ügyekben -, tehát ez a fajta nagyon-nagyon olcsó és államilag vezérelt hitelkiosztás mennyiben veti visz-

sza a piaci bankszektor szereplőinek, a pénzügyintézeteknek a hitelkihelyezéseit. Ha ezt figyelembe vesszük, úgy gondoljuk, ez a 0,2-0,4 százalék ezért alakulhatott így a korábban prognosztizált 2 és 4 százalék helyett. Láthatjuk azt is egyébként, hogy a bankszektornál ez a 3 százalék környéki kihelyezett állományhitelezés felfuttatása még 2016-ra sem fogja elérni ezt a 3 százalékot.

(21.10)

A hitelezés felfuttatása nélkül a magyar gazdaság pedig nem fog tudni többet növekedni 1,8-2 százaléknál. Tehát azt látjuk, hogy ezzel alapvetően amit nyerünk a vámon, azt el is veszítjük a réven, és én itt úgy gondolom, hogy érdemes összehasonlítani a régió többi országával és azoknak az országoknak az adataival, amit magunk körül látunk, akik nagyjában-egészében ugyanahhoz a startvonalhoz álltak oda még a '90-es évek elején. Egypárat ezekből említenék, tehát a mi növekedési rátánkhoz képest a cseh gazdaság abban az évben 4,4, a román gazdaság 3,7, a szlovák gazdaság 3,1 százalékkal nőtt, a 2,4 százalékos magyar adat pedig a régió utolsója. Tehát én azt gondolom, hogy egy ilyen adat láttán és megismervén ennek a hátterét is, látva azt is, hogy ez nem fenntartható, látva azt is, hogy ebben nagyon sok egyszeri esemény van, és természetesen látva azt is, hogy a jegybank általi hitelező és monetáris politika valójában nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket - és most ennél udvariasabban nem tudok és nem is szeretnék fogalmazni -, akkor azt kell lássuk, hogy ezek az adatok, én úgy gondolom, hogy legalábbis inkább pironkodásra adnak okot, mint büszkeségre.

A foglalkoztatás területén kizárólag a közmunkaprogramra sikerül koncentrálni. 2,5 százalékponttal csökkent az előző évihez képest a munkanélküliségi ráta, az év végére ez 7,7 százalékra mérséklődött, azonban, hogyha itt a béreket is figyelembe vesszük, azokat a béreket, amelyekből meg kellene vásárolják a belső fogyasztás növekedésére apellálva ezek az emberek a javukat az üzletekben, ott láthatjuk, hogy a minimálbér 3,6 százalékos növekedése, illetve a garantált bérminimum 3,5 százalékos év eleji emelése nem ösztönözte rendkívüli módon a béreknek az emelését. Magyarán, a minimálbér emelésén kívül a magyar nemzetgazdaságban gyakorlatilag stagnálnak a jövedelmek. A családbarát adórendszer, a több gyermeket nevelő családok kiemelt támogatásáról hangoztatott kijelentéseket sem sikerül, hogy visszaigazolja a keresetstatisztika. A személyi jövedelemadó jelenleg is nagyon torz rendszere jelentős mértékben kedvez a magas keresetűeknek, és ezáltal ezt a családi adókedvezményt nem képes egyáltalán ellensúlyozni.

Az elmúlt időszakban a diplomáciai testület több tagja is, de egy tagja aztán igazán kritizálta a magyar kormány dilettáns és kiszámíthatatlan gazdaságpolitikáját, s úgy gondoljuk, hogy a 2014-es évben egyébként ez tökéletes módon működött. Ez abszolút azt jelenti és azt mutatja meg, hogy melyek azok a fókuszok, amelyekre a kormány hajlandó és képes

odahelyezni forrásokat, és nagyon sokat mutat az is, hogy honnan vesznek el forrásokat. Mintegy ezermilliárd forintos forráskivonás az egészségügyből, az oktatásügyből, a nyugdíjból és a szociális ellátásokból, s mindezzel egy időben pedig GDP-arányosan 1 százalékkal nő az állam saját magára fordított összege, tehát a közigazgatás intézményrendszerében a saját magára fordított összeg ennyivel nő. Folyamatosan nő egyébként az eladósodottsága a közigazgatási rendszernek, 0,1 százalékkal nőtt az adósság-szint. Nemhogy nem sikerült konszolidálni egyébként sem az egészségügy, sem oktatás rendszerét, hanem ehhez képest azoknak az adósságai az elmúlt időszakban is nőttek, és a tárgyalt időszakban is nőttek, nem beszélve arról, hogy kivetett a kormány egy közműadó nevű adónemet is a rengeteg sok között, amelynél az önkormányzati vagy állami tulajdonú közműcégek lassan most már ezermilliárdnyi adósságot halmoztak föl azért, hogy be tudják fizetni ezt a közműadót. Úgy gondolom, hogy ez persze bevétel a kormányzatnak, illetve bevétel a költségvetésnek, de a másik oldalon túlzott és aránytalan terhetek ró a piacnak a nem valódi piaci szereplőire, hanem az önkormányzati és állami tulajdonú közműcégekre is.

De emlékezzünk csak vissza, hogy a 2014-es kormányváltáskor mit ígért nekünk a Fidesz: a Fidesz az adócsökkentés kormánya lesz, a Fidesz adót fog csökkenteni. Kiszámoltuk, mintegy 30 adónemmel találkozunk többel, ez azt jelenti, hogy szinte az adójogszabályokat átlagosan kéthetente sikerült változtatni. Nyilvánvalóan itt inkább több hónap alatt egy-egy nagy csomagot kell ebben gondolni, de hogyha ezt átlagosan kivetítjük, akkor kéthetente változtak az adójogszabályok. Ez ugyancsak nem segíti azt a fajta átláthatóságot és kiszámíthatóságot, amelyre egyébként olyan kijelentéseket is használt például Colleen Bell, az amerikai nagykövet, amit négy szemközti megbeszéléseken sem biztos, hogy elmond egy diplomata, nem pedig kamerák keresztútjében. Ez a fajta kiszámíthatóság az, ami miatt a külföldi direkt befektetés egyébként olyan szinten áll Magyarországon, amilyen szinten áll Magyarországon.

Erre egyébként egy kiváló példa az, hogy az adót nem arra használják, amire használni kellene az adót. A 2014. évnek egy csodálatos slágertémája volt az önök által kitalált reklámadó. Mindenki látta a mögötte lévő politikai akaratot, és mindenki érezte a mögötte lévő politikai akaratot, ez egy büntetőadó-nak indult, aztán végül is csak sikerült megszelídíteni, még akkor is, hogyha volt, aki még akkor is védte ezt a reklámadót, amikor már a kormány is a szelídítés irányába igyekezett ellökni a vitát és ellökni magát az ügyet. De azért lássuk be, azért még mindig maradtak benne olyan értelmezhetetlen szabályok, hogy például az áruházak nemcsak a reklámújságjaik, de a saját boltjukban elhelyezett reklámtáblák után is kell hogy fizessenek reklámadót. Mindezek, a kiszámíthatatlanság, az előreláthatatlanság és az átláthatatlanság azt eredményezte, hogy Magyarország versenyképessége romlott ebben az időszakban.

A Fidesz azt ígérte, hogy Európa legversenyképesebb adórendszerét hozza létre, ehhez képest min-

den nemzetközi versenyképességi összehasonlításban, minden évben egy vagy kettő hellyel csökken Magyarország pozíciója. Az infláció mínusz 0,2 százalékos szintje a rezsicsökkentésnek nevezett, ámbar mesterséges szabályozói beavatkozás mellett a megfelelő olajárnak is köszönhető. Úgy gondoljuk, hogy aki ezt most feladatul kapja, hogy fenntartható legyen a rezsicsökkentés, annak valószínűleg nemcsak tervezésre, de egy üveggömbre is szüksége lesz az elkövetkezendő időszakban, hiszen ezeknek egy részét befolyásolni tudja a kormány, más részét viszont nem. Látszólag kedvező változás következett be a beruházási tevékenységben is, viszont minekutána jóval a 2014-es időszak után tudjuk tárgyalni a zárszámadat és az abban foglaltakat, azért innen nézve, 2015 novemberéből nézve már jól látszik, hogy a választási évben jelentősen megnöttek az állami megrendelések, jelentősen megnöttek az állami beruházások, és ezek döntő részét egyébként abból a hatalmas mennyiségű, 1845 milliárdos uniós forrásból is finanszírozták le, amely miatt Magyarországnak éppen akkor ezek a mutatói jobbakk voltak, de ez egy pillanatszerű felvétel, nem győzőm hangsúlyozni, nem fog sikerülni ezt fenntartani.

Az államháztartás működése nem javult, a magyar költségvetés az Unióban a legátláthatatlanabbak között található, sőt az OECD-ben is: a 100 pontból 49-et kapott. Lehet, hogy képviselőtársam szerint ez neveléses, de én úgy gondolom, hogy ezek eléggé objektív mértékek, és talán kellene hinni azoknak a szervezeteknek, akkor majd, amikor majd éppen önöknek kedvező adatokat fognak mondani, ugyanígy bele fognak majd kapaszkodni.

A költségvetési törvényben ezeket fogalmazták meg, ezeket a hiányosságokat. A költségvetési törvényben nem tartalmiak a magyarázatok, nem frissülnek az indokolások az újabb dokumentumokban. A vizsgált nyolcféle költségvetési dokumentumból Magyarországon három nem is készül el, ezek: az irányelvek, a féléves jelentés és a polgárok költségvetése. Nincsenek a dokumentumokban kiadások funkcionális bontása szerinti táblák sem, pedig például a konvergenciaprogramban kötelező lenne.

A havi jelentések nem elég részletesek, ömlesztett, összevont adatok vannak benne. A tartalékok, maradékok elköltése, az átcsoportosítás teljesen a költségvetési felügyeleti rendszeren kívül történik; ma már erről lefolytattunk egy vitát, hogy miért szeretnénk mi mindent külön soron és miért nem a rendkívüli kormányzati intézkedésekben elhelyezni.

Az elmúlt években mind abszolút értékben, mind arányaiban nőtt a magyar állam működésének költsége, miközben mérséklődött a szociális és jóléti kiadások mértéke.

(21.20)

Az államháztartás kiadásai a GDP 53,5 százalékát tették ki, amely 2014-ben már az 54 százalékot is meghaladta. Ehhez képest a jóléti kiadásoknál eleve egy jóval alacsonyabb, az előirányzott 29,54 százalékhoz képest 2014-ben csak 28,7 százalékot, tehát

egy kicsivel több, mint a felét költi az állam a jóléti kiadásokra, mint amennyit saját magára.

Úgy gondoljuk, hogy ezen belül is a társadalombiztosítási ellátásoknál, a munkanélküli-ellátásoknál, a szociális támogatásoknál az a fajta határozott csökkenés, az a fajta társadalmpolitika, ami megjelenik ebben a fajta költségvetési politikában, ez mindenféleképpen ártalmas, és rossz felé viszi az országot. Az államadósság kezelésével kapcsolatos összes kiadás '13-ban 8,6 százalék után 2014-ben 8,7 százalékra növekedett, és a gazdasági funkciók tekintetében is több mint félszázalékos a növekedés, tehát a '13-as 17,5 százalékhoz képest 18,1 százalékot tett ki.

Amennyiben az OECD-nek vagy éppen azoknak az objektív megfelelőeknek nem hisznek, akkor talán a saját pártkatonájuk által vezetett Állami Számvevőszéknek hihettek volna. Az Állami Számvevőszék az adóbevételek tekintetében már a 2014-es költségvetés tárgyalásakor felhívta a figyelmet, hogy a tervezett összes bevétel 47 százaléka csupán részben megalapozott, jelentős kockázatokat hordoz. Figyelmeztetésük nagyrészt be is igazolódott, hiszen a katasztrofális kivádatások esetében lényeges alulteljesítést mutattak a statisztikák. A kisadózók tételes adója esetében a várt érték csupán 54, míg a kisvállalati adóból a tervezett összeg mindössze 28 százaléka folyt be. Én úgy gondolom, hogy ezekre a tervezési, ha nem is hibákra, de kockázatokra mi mindig felhívjuk a figyelmet, mindig kapunk egy üres választ arra, hogy természetesen elegendő tartalékkal rendelkezik ahhoz a költségvetés, hogy stabilan végre lehessen hajtani, csak a fenntartható pályát nem látjuk. Én úgy gondolom, hogy ezért nem fogjuk támogatni ezt a javaslatot.

Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Banai Péter Benő államtitkár úr jelentkezett, de egyébként is az előterjesztőnek adnám meg a lehetőséget, hogy hozzászóljon tízperces időkeretben. *(Banai Péter Benő jelzi, hogy nem kért szót.)* Be van nyomva. *(Jelzésre:)* Akkor elnézést, nem jól mutatja a gépem ezek szerint.

Akkor most a képviselői felszólalások következnek, és megadom a szót Vantara Gyula képviselő úrnak. *(Vantara Gyula jelzi, hogy nem kért szót.)* Neki sem; akkor remélem, hogy a harmadik már jó találat lesz a táblából. Varga Szimeon. Egy pillanat, lehet, hogy kis technikai hiba van, most eltűnt Szimeon úr, és most újból Vantara úr van bejelentkezve. Vantara képviselő úr hozzászól? Nem? Mert nekem most be van nyomva a gombja.

Akkor most Varga Szimeon úrnak adom meg a szót, a bolgár kisebbségi vélemény elmondására. Elnézést kérek, teljes káosz van itt előttem.

VARGA SZIMEON nemzetiségi szószóló: Позвовете ми да ви поздравя от името на Малцинствената комисия в Унгария и от моето име. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek

bizottsága és a magam nevében tisztelettel köszöntsem önöket.

A Magyarország 2014. évi központi költségvetéséről szóló 2013. évi CCXXX. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat döntési folyamatában elmondhatjuk, hogy a nemzetiségek közvetített véleménye olyan időszakra terjed ki, amiben a Magyarországi nemzetiségek bizottságának és az egyes szószólóknak nem volt részük. A magyarországi nemzetiségeknek a 2014-es évben, a választások után nyílt lehetősége arra, hogy a központi költségvetéshez, azok előkészítéséhez és elfogadásához hozzájáruljanak, illetve hangot adhassanak a nemzetiségeket érintő problémáknak, és annak megoldását parlamenti keretek között képviselhesék.

E számunkra fontos problémák megoldása között említést érdemelnek a nemzetiségi civil szervezetek, hiszen ők a nemzetiségi kultúra, a nemzetiségi hagyományok, a nemzetiségi identitás letéteményesei. A nemzetiségi civil szervezetek működési és programtámogatása 2014-ben 110 millió forint volt, amely hosszú idők óta nem emelkedett. Az Emberi Erőforrások Támogatáskezelőhöz a 2014-es évben benyújtott érvényes pályázatok azt mutatják, hogy az igényelt támogatások kevés részét lehetett csak megítélni forráshiány miatt.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága éppen ezért is üdvözölte, hogy a kormányközi nemzetiségi vegyes bizottságok révén több nemzetiségi közösség jutott rendszeresen támogatáshoz. Ugyanakkor szükségesnek mutatkozott a jövőbeli változtatás is. A magyarországi nemzetiségek többsége esetében ez a lehetőség rendszerszerűen nem állt fenn, ezért erre külön forrás biztosítása vált szükségessé, annál is inkább, mivel a nemzetiségi önkormányzatok által átvett nemzetiségi intézmények számának örömteli növekedésével az ez irányú jogos igények már jelentősen emelkednek és emelkedni fognak.

Megemlíteném a rendkívül sokrétű és szerteágazó feladatokat ellátó országos nemzetiségi önkormányzatokat, akiknél az államháztartási jogszabályok és a további törvényi változások, majd a 2014. évi államháztartási és számviteli átállás okozott igen jelentős többletköltséget.

A települési és területi nemzetiségi önkormányzatok támogatási rendszerében jelentős változás történt a feladatalapú támogatásra történő átállás bevezetésével. Ennek eredményeként viszont alacsony összegűre változott a gyakorlatban az általános működési támogatás mértéke. Tehát a probléma nemcsak az volt, hogy hosszú ideje nem nőtt a támogatás összege, hanem legalább ilyen súlyos gondként jelentkezett, hogy már az indulásnál is mélyen alulf finanszírozottak voltak.

Ezen évtizedes negatív, egyre nyomasztóbb előzményeket követően adódott meg a lehetőség a nemzetiségeknek, hogy az Országgyűlésben a szószólói intézmény képviselővel a 2015. évi központi költségvetésről szóló törvénytervezeten már megmutatkozzon munkájuk. 2014 nyarán szoros összefogásban kezdte el a nemzetiségi bizottság felmérni és összeállítani a 13 magyarországi nemzetiség 2015.

évi költségvetéssel kapcsolatos igényeit. A javaslatokat már jóval a 2015. évi költségvetés benyújtása előtt megküldtük valamennyi frakciónak, szaktárcának. Több héten át tartó folyamatos munkával, több lépcsőben történt egyeztetéssel, kompromisszumkész nyitottsággal, még a költségvetési törvénytervezet általános vitájának megkezdése előtt eljutottunk egy olyan konszenzuson alapuló módosítójavaslat-csomaghoz, melyet a szaktárcák szakmailag megalapozottnak ítélték. Ez egyértelmű áttörést, érdemi, pozitív elmozdulást jelenthet a magyarországi nemzetiségek és a magyar politika kapcsolatában.

A 2014. évi központi költségvetési törvényről készített beszámolóval, zárszámadással kapcsolatosan kötöttség nélkül mondhatunk véleményt, mivel a magyarországi nemzetiségeknek és szószólótársaimnak a 2014. évi központi költségvetéshez és előkészítéséhez még nem adatott meg, hogy érdemben képviseljük az érdekeinket, hogy parlamenti szerepünkkel hangot adjunk a jogos kéréseinknek. Viszont a munkánk beérte, így a 2015. évi központi költségvetési törvényjavaslat és módosításai már nem nélkülünk és a fejünk felett dőltek el, hanem a részvételeinkkel. Köszönöm a figyelmüket. Благодаря за ваше внимание! (Taps.)

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a normál szót kérők kerülnek sorra. Elsőként megadom a szót Tóth Bertalan képviselőnek, az MSZP részéről.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Meghallgattuk a bizottsági jelentéseket, meghallgattuk a kisebbségi véleményt, amiből nagyon sok minden kiderült, rengeteg számot hallottunk, makroadatokat, költségvetési számokat, a gazdaság növekedésével kapcsolatban, a beruházásokkal kapcsolatban, viszont én egy dologra szeretnék rávilágítani: a költségvetési törvénynek, a költségvetési politikának a társadalmi hatásaira. Ahogy az általános vitában is kifejtettem, és képviselőtársaim a bizottsági üléseken is elmondták, meg kell nézni, hogy az amúgy szépnek tűnő számok mögött milyen társadalmi folyamatok zajlottak le akár 2014-ben vagy az azt megelőző időszakban, és sajnos láthatjuk, ez a költségvetési politika nem változott ebben az évben sem, és mivel már ismerik a 2016-os költségvetést is, így 2016-ban sem.

(21.30)

Azt láthatjuk, hogy visszatükröződik ebből a törvényből és a költségvetési politikából az a torz, kirekesztő és megbélyegző társadalompolitika, amit a Fidesz folytat, folytatott, és sajnos látjuk, hogy folytat a jövőben is. Ennek a filozófiának az a lényege, hogy a jól kereső keressen többet, a kiskeresetű pedig keressen kevesebbet; tulajdonképpen egy fordított Robin Hoodról beszélhetünk: itt az önök költségvetési törvényei a szegényektől vesznek el, és ezt a pénzt odaadják a gazdagoknak.

Hogyan fordulhat az elő, hogy egy olyan költségvetési évben, amikor azt tervezték, hogy mindösszesen 2 százalékos lesz a GDP növekedése, ez 3,6 százalékosban teljesült, amiről itt hallhattuk a dicshimnuszokat, miközben a kiadási oldalon a jóléti kiadások pedig csökkentek 2013-hoz képest? Nem kis számban, közel 10 százalékkal kevesebbet fordított a 2014. évi költségvetés a jóléti kiadásokra, szociálpolitikára, szociális ellátásokra, nyugdíjra, családtámogatásra, munkanélküli-ellátásokra, ez mind-mind csökkent a 2014. évben, és láthatjuk, hogy sajnos 2015-ben is és 2016-ban is, miközben - ahogy Szakács képviselőtársam már elmondta - az állam kiadásai növekedtek, és láthatjuk, hogy különböző extrakiadásokra mindig van pénz, mindig van egy kis pénz a közmédiára több százmilliárd forintos értékben, mindig van egy kis pénz stadionok építésére (*Vantara Gyula közbeszól.*), bár adókedvezmény formájában, de mégiscsak a költségvetésből hiányzik, és mégis jut pénz fűtött foci pályákra (*Vantara Gyula közbeszól.*), miközben a jóléti kiadások pedig folyamatosan csökkennek. (*Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.*)

És milyen hatással van ez a társadalomban? Ezt önök már nem kutatják, nem foglalkoznak vele, itt meghallgattuk a mai napirend előtti felszólalásoknál is, viszont például a Magyar Tudományos Akadémia egy kutatócsoportja foglalkozott vele, és egy kutatócéggel közösen 2015 tavaszán elvégzett egy kutatást, amelynek az lett az eredménye, hogy bizony a megkérdezettek, a magyar társadalom közel 40 százaléka valamilyen hiányban szenved, akik pedig többféle problémával küzdenek, azaz a szegények sorába sorolhatók (*Vantara Gyula közbeszól.*), azok aránya eléri a 25 százalékot.

Ebből a kutatásból egyértelműen kiderül, hogy a magyar társadalomban a családok 76 százalékának problémát okoz egy olyan kiadás, ami váratlanul éri az adott háztartást. Egy kicsit kevesebb, de mégis kétharmada a megkérdezetteknek úgy nyilatkozott, hogy nem tud elmenni egy hétre nyaralni. (*Vantara Gyula: Ezt a Népszava csinálta?*) Igen komoly arányban azt nyilatkozták, hogy a mindennapi normális étkezés és élelmezés problémát okoz számukra. 20 százalék úgy nyilatkozott, hogy valamilyen fizetési késedelem van az adott háztartás, és a megkérdezettek 12 százalékának problémát okoz (*Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.*) a téli fűtésnek a megoldása.

Arra szeretném tehát felhívni az önök figyelmét, hogy miközben itt dicshimnuszokat zengenek, miközben mindenféle számmal dobálóznak, egyszeri óriási eredményként könyvelnek el különböző mutatókat (*Vantara Gyula és dr. Szakács László közbeszól.*), aközben azért figyeljenek oda, hogy a társadalomban milyen valós folyamatok vannak, és sajnos ezek a folyamatok nemhogy javulnának, hanem romlanak (*Vantara Gyula közbeszól.*), az egyenlőtlenség, a különbség a legtöbbit keresők és a legkevesebbet keresők között folyamatosan növekszik, és ebben a költségvetésben sem és sajnos a jövő év költségvetésében sem látszanak olyan intézkedések, amelyek ezt

ellensúlyoznák vagy ezt az egyenlőtlenséget mérsékelnék. Éppen ezért nem fogjuk tudni támogatni ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. (*Dr. Szakács László: Így van! - Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Most Gúr Nándor jegyző úrnak adom meg a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Vantara Gyula képviselőtársam indított szólásra (*Vantara Gyula: Én?!*), merthogy ő a bizottságok nevében beszélt. A bizottságoknak a többségi, mondjuk, kormánypárti oldalainak a véleményét elmondta, de nem a bizottsági véleményeket, ezért elmondok most önnek csak néhány gondolatot abból, amit a Vállalkozásfejlesztési bizottság véleményeként összegeztünk.

Alapból onnan kell kiindulni, hogy 2014 – szerencse vagy sajnálatos? de - egy egyszeri, tehát egyszeri pozitív hatásból összeálló folyamat. (*Vantara Gyula közbeszól.*) Ami jó, szerintem jó, egyrészt az, hogy mintegy 2 ezer milliárd forint európai uniós forrást tudtak felhasználni, jó esztendő volt a mezőgazdaság vonatkozásában, pénzbőség volt a pénzpiacokon, és az olaj és a gáz ára is nagyjából, tudjuk, megfelelődött a világpiacon. Ezek mind-mind nyilván pozitív hatással voltak a költségvetés alakulására. Ez rendben is van, csak a baj az, hogy ez hosszú távon nem egy fenntartható folyamat, sajnálatos módon látszik is: 2015-ben már egyértelmű lassulások igazolódnak vissza sajnálatos módon.

De hogyha mást nézünk, ami elhangzott, az összegzéseinkben is megfogalmazásra került, 2014-ben több adót fizettünk, mint amennyit 2010-ben, a kormányváltáskor, vagy a versenyképesség alakulása azokban az esztendőkből, ami romlást mutat, vagy a foglalkoztatás tekintetében, amiről mindig papolnak. El kell mondani, hogy amikor a foglalkoztatás vonatkozásában önök arról beszélnek, hogy növekedés volt, akkor persze, igen, a külföldön meg a közmunkában történő foglalkoztatás kapcsán, itt tényleg növekedés volt, de az, amit önök ígérték, és amit mindig, mindig, ha kell, behazudnak az emberek szemébe, a gazdaságban történő foglalkoztatásbővülés - tudják, amit ígérték, az egymillió új munkahely a gazdaságban -, na, annak a látszata, a nyoma sincs meg. (*Vantara Gyula nevet. - Dr. Szakács László közbeszól.*) Igen, igen, neveléses már az is, neveléses már az is, hogy képviselőtársam ebben a történetben egyáltalán megszólal, meg grimaszokat vág. (*Kucsák László: Szólásszabadság!*) Ehelyett egyetlen dolgot kellene tennie: azért, azért, azért dolgoznia, hogy az ígéretük, az egymillió új munkahely a gazdaságban, az megtörténjen. Hatodik esztendője kormányoznak, 600 ezer új munkahelynek kellett volna születnie a gazdaságban - ezzel szemben majdnem hogy a stagnálás szintjén vagyunk; hogyha 20-30 ezer új munkahelyről számot tudnak adni, akkor már eredményről beszélünk. (*Vantara Gyula közbeszól.*)

De menjünk a Nemzeti Foglalkoztatási Alap tekintetében, ami a bizottság hatáskörébe tartozó kér-

déskör! A szabályszerűségi hibák megállapítás az ÁSZ részéről a Nemzeti Foglalkoztatási Alapnál (*Németh Szilárd István: Még egy perc!*), a teljesítés-igazolásoknak a kérdésessége, vagy az, hogy a szak- és a felnőttképzés kapcsán (*Németh Szilárd István közbeszól.*), frakcióvezető-helyettes úr, a szak- és a felnőttképzések kapcsán, ami önnek oly fontos (*Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.*), mintegy 400 millió forinttal kevesebb forrás volt felhasználva. Vagy a bérek tekintetében, amiről mindig papolnak, a minimálbérek vonatkozásában: hogy a bruttó, az nettó, az rendben van, de a nettó? Az már jóval kisebb mértékben, a vásárlóerő-értéke meg csökkent ezeknek a pénzeknek.

Az, amiről Tóth Bertalan képviselőtársam szolt, az, tudja, hogy az olló folyamatában nyílik (*Vantara Gyula közbeszól.*), és akik szorított feltételek mellett élnek az életüket, azoknak egyre nehezebb az életük, a mindennapjuk ebben az országban. Nem véletlen, hogy 2,2 millió ember a Nemzeti Adóhivatal felé történő adóbevallása alapján létminimum alatt – létminimum alatt! - keres, a minimálbér tekintetében meg 1,3 millió ember van.

Na, szóval ezekről kellene beszélni, miközben az államadósság meg több ezermilliárd forinttal nő (*Németh Szilárd István: Három...*), miközben elko-boztak (*Németh Szilárd István: Kettő...*) 3 ezer milliárdot (*Németh Szilárd István: Egy, nincs tovább! - Az elnök csenget.*), meg az adóterhek is 2 ezer milliárddal nőttek. Erről kellett volna beszélni, Vantara képviselő-társam, hogy egy kicsi hitelessége legyen mindannak, amiről szolt. (*Vantara Gyula: Idő!*) Elnök úr, köszö-nöm szépen. (*Kucsák László: Előírás? - Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e valaki felszólalni a fennmaradt időke-retben. (*Senki nem jelentkezik.*) Nem látok jelentke-zőt, így a vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e hozzá-szólni a vitához. (*Banai Péter Benő jelzésére:*) Meg-adom a szót az államtitkár úrnak.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisz-teriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Meg-mondom őszintén, hogy noha néhány parlamenti vitát végigkövettem, mindig nehéz megszólalnom, amikor az ellenzék a 2014-es gazdasági évet az el-hangzott szavakkal jellemzi. Akkor nem dicshimnu-szokat, hanem tényeket nézzünk! A legújabb, az Eurostat által visszaigazolt adatok alapján 3,7 száza-lékkal bővült a magyar gazdaság 2014-ben, Európá-ban a harmadik legnagyobb növekedési ütem volt. (*Gúr Nándor közbeszól.*)

A foglalkoztatottak száma 208 ezer fővel volt nagyobb 2014-ben, mint a megelőző évben (*Gúr Nándor, a jegyzői székhez vezető lépcsőről: A köz...? - Németh Szilárd István: Onnan ne! Onnan ne! - Közbeszólások.*), külön felhívom a Szocialista Párt képviselőinek a figyelmét, hogy a versenyszférá-ban 4,5 százalékos bővülés volt, 4,5 százalék!

(21.40)

A reálbérek 3 százalék fölött bővültek. A folyó fi-zetési mérleg, a GDP 4,1 százalékos többletet muta-tott. Az államadósság 2011 óta minden évben, így 2014-ben is csökkent. Az államháztartási hiány nem a 3 százalékos érték alatt, nem az előzetesen kitűzött 2,9 százalékos szinten, hanem a legújabb adatok alapján 2,5 százalékon teljesült. Hadd mondjam azt, idézve Szakács képviselő urat, igen, egy olyan évben, amikor három választás volt.

Képviselő úr, tudja, a szakirodalomban a ma-gyar költségvetési politikát hogyan jellemezték, hogy mondjak itt egy-két szakmai dolgot? Nem olyan gaz-daságpolitika, amit prociklikusság vagy anticiklikus-ság vagy keynesi gazdaságpolitika jellemzett, hanem azt mondták, hogy parlamenti ciklikusság van a ma-gyar költségvetésben, mert amikor választási év van, akkor a hiány elszáll. 2006-ban 9,3 százalék volt GDP-arányosan. Kérem szépen, ehhez tessenek vi-szonyítani!

Úgy jellemezte ezt a gazdaságpolitikát Szakács képviselő úr, mint ami dilettáns és kiszámíthatatlan gazdaságpolitika. Kérem, képviselő úr, engedje meg, hogy igen nehéz lehetett az ön helyzete, amikor 2010 előtti gazdaságpolitikát kellett jellemezni. Bármelyik mutatót a magyar reálgazdaságból kiemelhetette volna és összehasonlíthatta volna azzal a gazdaságpolitiká-val. Azt mondom, hogy ha feleenyire lett volna di-lettáns a gazdaságpolitika 2010 előtt, akkor sokkal jobban állnánk. Ezt nemcsak én mondom, hanem az Eurostat adatai mondják.

Hogy létezik az, hogy amikor az államadósság jelentősen növekedett, köszönhetően az igen fegyvel-metlen államháztartási hiánynak, akkor mellette semmilyen reálfölzárkózás nem volt a magyar gazda-ságban? Eurostat-számok alapján 2004-2009 között 2 százalékponttal tudtunk közelíteni az Európai Unió átlagához. Ezzel szemben 2009-2014 között 4 száza-lékpontos volt a fölzárkózás úgy, hogy mellette az államadósságot csökkentettük, fegyvelmeztett állam-háztartási gazdálkodás volt. És igen, ez a gazdaság-politika a mindennapokban is érezte a hatását a reálbérek érdemi növekedése által, a foglalkoztatás érdemi bővülése által.

Ami itt a tervezési hibákat és az átláthatatlan költségvetést illeti: képviselő úr, nézzük meg, hogy kitől származik a magyar költségvetés átláthatatlan-ságára vonatkozó információ. Egy olyan nonprofit kft.-től, aminek a finanszírozása elég érdekes, ellen-zéki pártokhoz köthető finanszírozást is talál benne, és egy olyan hivatkozásra utal képviselő úr, amely-ben az Európai Unió tagállamainak a döntő része részt sem vesz. És mit mond ezzel együtt ez a non-profit kft.? Azt mondja, hogy a magyar költségvetés átláthatósága javult. Mi lett volna a vélemény a 2010 előtti időszakról?

Képviselő úr három konkrétumot említett. Nincs féltéves jelentés. Igen, havi jelentések vannak. Havi jelentések vannak a Nemzetgazdasági Miniszte-rium honlapján. A képviselő úr azt mondta, hogy nincsenek irányelvek. Tessék megnézni a konvergen-

ciaprogramot, amelyben több évre előre a költségvetési irányokról van szó. Tessenek megnézni a tervezési köriratot, ami nyilvános, képviselő úr, tessék megnézni! (*Gúr Nándor: Igen, ismerem. Ez a baj, hogy ismerem.*) Nincs funkcionális tábla. Kérem szépen, ha a 2014-es zárszámadásnak a 260. oldalát meg tetszenek nézni, és utána néhány tíz oldalt végiglapoznak, akkor a funkcionális kiadások szerepelnek ilyen-olyan bontásban, központi alrendszer, államháztartási alrendszer s a többi. De hát nemcsak a 2014-es költségvetésben meg zárszámadásban van így, hanem az előző években is.

Tehát tisztelettel azt kérem a képviselőktől, hogy mielőtt szólnak, nézzék meg azokat a hivatalos dokumentumokat, amelyekről a vita folyik, és annak ismeretében állítsanak különböző dolgokat.

Visszatérve a 2014-es folyamatokra: nem fenntartható, igen, jó év volt, nem fenntartható - ez az állítás ellenzéki oldalról. Akkor megint nézzük kicsit gazdaságpolitikai szemmel, közgazdasági szemmel azt, hogy mikor nem fenntartható egy gazdaságpolitika, mikor nem fenntartható egy költségvetéspolitikát, ha már a költségvetés végrehajtásáról beszélünk. Akkor, hogyha az az egyensúlyi mutatók felborulásával jár.

Sajnos, a magyar gazdaságpolitikából több olyan időszakot is mondhatunk, amikor együtt járt az államháztartás hiánya az államadósság elszaladásával, vagy amikor fegyvelmezett volt ugyan az államháztartási gazdálkodás, de nem volt növekedés. Megint a közgazdasági irodalomban, szakirodalomban növekedés vagy egyensúly kérdéseként aposztrofálják ezeket az időszakokat.

Jelentem, a 2014. évi zárszámadás arról számol be, hogy az elmúlt évben Magyarországot egyszerre jellemezte a növekedés és az egyensúly, és ilyen szempontból igenis ez a gazdaságpolitika, ez a költségvetés-politika fenntartható. Igazolják ezt a 2014-es számok mellett a már említett reálkonvergencia-számsorok, vagy igazolja az, hogy az államadósság folyamatosan csökken. Igen, úgy is, hogy mellette az állami vagyon bővül. Például a 2014-es költségvetés módosításával lehetőség nyílt a Főgáz részvényeinek megvásárlására vagy az AVE hulladékgazdálkodási cég megvásárlására. Volt annyi pénz a magyar gazdaságban, hogy ezeket a felvásárlásokat meg lehetett valósítani. És igen, a rezsicsökkentés értékeit meg lehet őrizni.

Szakács képviselő úr csupa olyan tételt mondott, amit egyszerinek minősít. Én nem kétlem azt, hogy az intézkedésekben voltak egyszeri jellegűek is. De az a felsorolás, amit képviselő úr említett, szerintem nem egyszeri.

Európai uniós támogatások. 2004 óta vagyunk uniós tagállam. Hogy létezik az, hogy előtte az uniós támogatások felhasználásával nem sikerült ilyen eredményt elérni? Azt cáfolom, hogy csökkenne az uniós támogatásoknak a programokra szánt összege. 2014-20 között elég határozott kormányzati álláspontnak köszönhetően is az egyik legjobb, emlékeim szerint a harmadik legjobb nettó pozíciót jelentő támogatási összegeket sikerült elérni az Európai

Unió szerveivel folytatott tárgyalásokon. Tehát az európai uniós támogatások velünk vannak a következő években is.

Igen, van egy kétségtelen ciklikusság, a 2014-20 közötti időszak forrásait tudjuk csak 2016-ban már felhasználni, a 2007-13-as forrásoknál maximális forrásfelhasználásra törekszünk és 2015 végével a kedvezményezetteknek kifizetni mindent. Kétségtelen, van egy ciklikus folyamat, de az európai uniós támogatások velünk vannak. Ami az agrárgazdaságot illeti, kétségtelen, hogy az időjárást egyikünk sem tudja befolyásolni, de azt igen, hogy a mezőgazdaságban dolgozók milyen feltételek mellett dolgoznak. Azt igen, hogy a foglalkoztatást leginkább segítő állattartás támogatása vagy a családi gazdaság támogatása kiemelt szerephez jut. Azt igen, hogy a mezőgazdaságban is él a munkahelyvédelmi akció kibővítése, és ezáltal sokkal olcsóbb a munkáltatók számára a foglalkoztatás. (*Dr. Szakács László: Úristen!*)

Az összes mutató tekintetében, képviselő úr, azt gondolom, hogy szakmai vitát kellene lefolytatni. Én, amint tudja, állok rendelkezésre mindig ezeknek a szakmai vitáknak a lefolytatásában. Azt gondolom, hogy nehéz fogást találni a 2014. évi számokon.

Végül engedjék meg, hogy néhány szót arról szóljak, hogy mit jelentett ez a gazdaságpolitika 2014-ben és az elmúlt években a mindennapok szempontjából. Említettem, hogy a foglalkoztatás jelentősen bővült. A 2014-es számon túl 2010-15 között, öt év alatt több mint 500 ezerrel nőtt a foglalkoztatottak száma, a reálbérek folyamatosan nőttek. (*Gúr Nándor: Külföldön!*) Tóth Bertalan képviselő úr figyelmét felhívom arra, hogy a minimálbér és a garantált bérminimum 2014-ben 3,5, illetve 3,6 százalékkal bővült. Felhívom a figyelmét arra, hogy mellette mínusz 0,2 százalék volt az infláció. Ez azt jelenti, hogy ezeknél a csoportoknál a reálbér növekedése nagyobb volt, mint az átlagos. És felhívom a figyelmét arra, hogy a családi kedvezmény kibővítésével az egyéni járulékokból pont azok a személyek tudták érvényesíteni az adókedvezményt, akiknek az adóalapja nem tette lehetővé az szja-ból történő teljes érvényesítést. Ennek is köszönhető az, hogy a jóléti kiadásoknál ma nem azt látjuk, mint néhány évvel ezelőtt, hogy a munkanélküli-ellátások összege bővül, hanem azt látjuk, hogy egyre több embernek sikerült 2014-ben is munkából élnie.

Mindezek alapján tisztelettel a törvényjavaslat elfogadását ajánlom az Országgyűlésnek. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypartí sorokból.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik a **Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája**. A kormány-előterjesztés T/6630. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e hozzászólni az elején. (*Németh Lászlóné jelzésére:*) Mie-

lőtt megadom a szót, felhívom a figyelmet, hogy összesen 10 perc áll rendelkezésre mind az elején, mind a végén a beszédek elmondására. Megadom a szót államtitkár asszonyoknak.

(21.50)

NÉMETH LÁSZLÓNÉ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Urak! Az önök előtt lévő törvényjavaslat a Fejlesztési Bank működésének két pontját kívánja módosítani, mind a kettő olyan módosítási javaslat, amely hozzájárul ahhoz, hogy a bank működését optimalizálni tudjuk. Az egyik ilyen módosítási pontunk a következő. Az MFB-törvény szerint a hitelintézetnek nem minősülő ügyféllel vagy ügyfélcsoporttal szemben a Fejlesztési Bank kitétsége nem haladhatja meg a szakosított hitelintézet szavatolótőkéjének 45 százalékát. Ez a megkötés garantálja az MFB prudens működését, és ezzel a korlátozással lehet kiküszöbölni azt, hogy egymással összefonódott társaságok, illetve ügyfélcsoportok a nagy hitelnek minősülő összeget már ne haladhatták meg, illetve ez a nagyhitel-korlát limitálásra kerülhessen.

Ez a mostani törvénymódosító javaslat az Európai Unió 575/2013-as rendeletének fényében módosítja ezt a rendelkezését a Fejlesztési Bankról szóló törvénynek. A módosítás szerint a jövőben nem minősülne ügyfélcsoportnak és összevont kockázati tényezőnek azoknak a társaságoknak a köre, amelyeket kizárólag csak az kapcsol össze egymással, hogy közvetett vagy közvetlen állami tulajdonban, illetve a Magyar Fejlesztési Bank tulajdonában állnak.

Én azt gondolom - ahogy ez el is hangzott ennek a javaslatnak a nyitóvitájában -: ebben az esetben miről beszélünk? Egymástól teljesen eltérő területen, egészen más funkcióval, más üzleti érdekekkel működnek ezek a cégek, és valóban egyetlen közös pont van: állami, közvetett állami, illetve a Fejlesztési Bank tulajdonában álló gazdasági társaságokról beszélünk. Azaz nem logikus, hogy az üzleti életben felfedezhető cégek, cégcsoportok működtetéséhez, illetve értékeléséhez hasonlóan járjunk el ezekben az esetekben. Tehát ez lenne az egyik módosító javaslat.

A törvénymódosítás másik pontja a következő. A Fejlesztési Bank végrehajtó szervezetként nagyon fontos szerepet kapott a 2014-2020-as uniós programozási ciklus visszatérítendő forrásainak az elosztásában. Az előző ciklus tapasztalatainak a felhasználásában a Széchenyi 2020 visszatérítendő forrásainak elosztási mechanizmusát sikerült az ország számára olyan kedvező módon átalakítani, hogy a kihelezett források kockázatát az uniós programszámla terhére tudjuk elszámolni. Ez azért egy nagyon fontos fejlemény, mivel itt az Unió szándéka egyértelműen az volt, hogy azokban a gazdaságilag leszakadó térségekben működő, a piacról forrást bevonnai nem képes vagy nagyon nehezen képes gazdasági társaságokat is lehessen támogatni és segíteni, ahol nagyobb az üzleti kockázat. Mivel az MFB által közvetített uniós források üzleti kockázatából adódó veszteségek így tehát az uniós keretösszeget, nem pedig a

Fejlesztési Bank eredményességét fogják csökkenteni, ezért indokolt, hogy a törvényben kizárólag ehhez a típusú finanszírozáshoz a jövőben a Fejlesztési Bank részéről egy nullaszázalékos kockázati súlyt rendeljünk hozzá. Én azt gondolom - ahogy az elején említettem -, hogy mindkét módosítási javaslat arról szól, hogy a Fejlesztési Bank optimális körülmények között tudja a munkáját végezni, ezért tehát kérem önöket, hogy támogassák ezeket a módosító javaslatokat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Jelzem az előterjesztőnek, hogy öt és fél perc ideje maradt a viszonyulás lehetőségére.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót, így most a képviselői felszólalások következnek. Ennek értelmében megadom a szót László Tamás képviselő úrnak.

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! A Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. számú törvény módosításáról szóló T/6630. számú törvényjavaslat fekszik előttünk, melynek általános vitájára október 20-án került sor, a részletes vita pedig október 27-én zárult le. Tekintettel arra, hogy képviselői módosító javaslat nem került benyújtásra, ezért csak pár szóban ismételném meg, miért is volt fontos, hogy a kormány ezt a törvényjavaslatot benyújtotta.

Mivel az MFB igen aktív szerepet játszik a magyar gazdaság hitelezésében, fejlesztésében, 2014-ben az új hitelfolyósítások összege a 173 milliárd forintot is elérte, fontos, hogy a tőke megfelelési mutatója továbbra is megfelelő szinten maradjon. Jelenleg a bank tőke megfelelési mutatója 23 százalék. Amennyiben az uniós forrásokból finanszírozott, mintegy 750 milliárd forintnyi kitétséget az MFB Zrt. kihelyezi, és azokat százszázalékos kockázati súllyal veszi figyelembe, akkor a bank tőke megfelelési mutatója 13 százalék alá esne. Annak érdekében, hogy ez ne következzen be, indokolt, hogy az uniós forrásokból finanszírozott kitétségekhez nullaszázalékos kockázati súly kerüljön megállapításra.

Tisztelt Ház! Kérem, hogy szavazatukkal támogassák a Magyar Fejlesztési Bankról szóló törvény módosítását, hogy a pénzügyi hitelezési tevékenysége zavartalan üzletmenetben folytatódhasson. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki hozzászólni a napirendi ponthoz. *(Jelzésre:)* Igen. Szakács László képviselő úr a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Most már egy kicsit másképpen hangzott egyébként az előterjesztés vagy maga a vezérszónoki indokolás, így egy kicsit azért jobban érthető természetesen, de mégsem tudom kivenni abból a sorból, amit az elmúlt időszakban az MFB-hez kapcsolódó, immáron negyedik törvénymódosítása alapján egy irányvek-

tornak, illetve ennek az irányvektornak a kihatásai alapján láthatunk.

Itt az látszik, hogy a Lázár János vezette minisztérium a lehető legnagyobb szabadságfokkal szeretne rendelkezni ezekben a gazdasági ügyekben, amelyek általában egyébként a Magyar Fejlesztési Bankhoz kapcsolódnak, hiszen egyszer már hoztunk egy olyan jogszabályt - hoztak már ide elének, és a többség el is fogadta -, hogy a Magyar Fejlesztési Bank bármilyen céget megszerezhet, ezt már nem kell idehozni a parlament elé, pedig valószínűleg könnyen tudnának önök is törvényhozási helyzetbe kerülni. De mégis egyszerűbb az, ha maga a miniszter erről egy rendeletben rendelkezik, aztán néha majd beszámol erről a parlamentnek, vagy úgy, mint ahogyan majd holnapután a Magyar Nemzeti Bank, hogy öt évet egyszerűre, vagy úgy, mint ahogyan éppen a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap, hogy öt évet egyszerűre. Bízunk benne, hogy ennél egy kicsit azért feszesebb rendben kerülnek majd elének a miniszteri rendeletek és azoknak az indokolásai meg a beszámoló, de egy-egy illúzióval minden héten kevesebb lesz ezekben az ügyekben, és én ettől sem várok sokat, ezt most megmondom őszintén.

Aztán azt is láttuk, hogy maga alá gyűrte a Nemzeti Közműszolgáltatót, a Főgázt, maga alá gyűrte a KAF Zrt.-t, és bármilyen gazdasági társaságot meg is szerezhet egyébként a minisztérium, csak rá kell mutatnia, úgymond parancsba kell adnia, de önök sokkal szebben fogalmaztak az előző törvénynél, mert azt mondták, hogy fel kell kérni.

Ennél a törvénynél mi azt látjuk, hogy minekutána maga a folyamat elemzése, illetve szemmel követése alapvetően nem bonyolult, önök sem szántak túl sok időt az indoklásra, hiszen a normaszöveget megismételték az indoklásban, ezt alapvetően egyébként hibásnak és a jogalkotás rendjéről szóló törvénnyel ellentétesnek is tartjuk.

Az alapvetően egyébként nem kockázat nélküli, hanem kockázatosan felhasználható európai uniós források tekintetében - amelyek azért több évre előre kihatnak - nullának venni ezt a fajta kockázati terhelést, és nem utolsósorban nem közös kockázati egyetemesként kezelve az egyes részegységeket, főleg ezen a területen, úgy gondoljuk, ez alapvetően hibás, elhibázott, és túl nagy mozgásteret ad annak a minisztériumnak, amelyik kezeli ezt a területet. Néha nekem eszembe jut az is egyébként, hogy egyfajta taktikai túlterhelés az, ami ezt a minisztériumot most éri ebben a dologban.

(22.00)

Túl nagy felelősség, túl nagy feladatokkal. Kíváncsi vagyok még, hogy a célfüggvényt majd hogyan fogják kijelölni. Én az önök helyében nagy valószínűség szerint erre figyelnék ebben a minisztériumban. Szerintem ebben nem hibázok, hogyha ezt megállapítom. Viszont abban egészen biztosan hibáznánk, hogyha ezt így támogatnánk.

Ez most egy erőltetett menet, nyilvánvalóan mindent be kell gyűrnie maga alá a minisztérium-

nak. Mi úgy gondoljuk, hogyha ezt egy önkormányzat se engedheti meg magának, akkor a magyar állam egy kinevezett bankja, illetve annak a cégcsoportja se engedhesse meg magának.

Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Most megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Asszony! Konkrét kérdést szeretnék feltenni, és elnézést, hogy ilyen késői órában és ennek az előterjesztésnek az összegző vitája kapcsán, de az általános vita során még nem volt tudomásunk arról a kiszivárgott tanulmányról, amely az egyik internetes újságban jelent meg, amely arról szólt, hogy a kormánynak van egy olyan stratégiai elképzelése az energiaszektorban, hogy nemcsak a kereskedőcégeket kívánja megvásárolni - ugye, Elmű-, Émász-vásárlás, Főgáz, itt képviselőtársam már utalt rá -, hanem az infrastruktúrát tulajdonló, tehát magukat a vezetőkeket tulajdonló gazdasági társaságokat, ami több száz- vagy akár ezermilliárd forintos tételt is jelenthet.

A konkrét kérdésem az, hogy ehhez a koncepcióhoz, amely nagyon komoly vásárlásokról szól, és ami az anyag szerint is hitelezésből valósulhatna meg, köze van-e ennek a törvénymódosításnak, ami azt jelenti, hogy állami tulajdonú cégeknél, az MFB Zrt. érdekkörében lévő cégeknél azt az úgynevezett kockázati tényezőt nem kell figyelembe venni. Tehát most tulajdonképpen megalapozzák annak a jogszabályi hátterét, hogy a Magyar Fejlesztési Bank hiteleből vagy az általa nyújtott hitelből lehessen ezeket az energiagépeket megvásárolni.

Nyilván ez a döntéshozatal miatt fontos információ, illetve hogy lássuk a magyar kormány energetikával kapcsolatos politikájának részleteit. Tehát ez egy konkrét kérdés, hogy van-e köze ennek a törvénymódosításnak ehhez a stratégiai célhoz.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a napirendhez. *(Nem érkezik jelzés.)* Nem látok jelentkezőt. Így a vitát lezárom.

Megkérdezem, államtitkár asszony, kíván-e fel szólalni a végén. *(Németh Lászlóné bólint.)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó.

NÉMETH LÁSZLÓNÉ, a Miniszterelnökség államtitkára: Igen, megpróbálom nagyon rövidre fogni a válaszomat. Természetesen a két dolognak van köze egymáshoz. És miközben azt gondolom, hogy ebben a stratégiában... - és azért itt visszatérnék arra is, hogy még nincs a kormány előtt, kormány elé fog kerülni egy vitaanyag. Természetesen ebben az anyagban azt elemeztük végig szakértőkkel egyébként, nemzetközi pénzügyi szakértőkkel, jogi szakértőkkel, hogy arról a pontról, ahová most a közműszolgáltatás kiépítésében eljutottunk, lehet-e tovább lépni, ha továbblépünk, milyen irányba lehet tovább-

lépni, és ehhez milyen eszközöket tudunk használni. Ez az anyag fog döntés alapján a kormány elé kerülni, és hozzák meg az általuk legjobbnak ítélt döntéssort. Nyilván az egy feladat kijelölő és irányvonal-kijelölő dolog lesz. Tehát ez az egyik része a dolognak.

Természetesen igen, szükség van arra, hogy ezt a bizonyos 45 százalékos limitet adott esetben túl tudjuk lépni. De ha egy pillanatra eltérnek vagy engedik azt a gondolatot, hogy itt a Fejlesztési Bank tevékenységét gyanakvással figyeljük, akkor én azt gondolom, hogy azért az egy elég logikusnak tűnő megközelítés, hogyha mondjuk, a vagyonkezelő tulajdonában lévő két darab állami cégnek hitelt szeretnénk nyújtani, mondjuk, egy vízi közműnek és egy Volán-társaságnak, akkor azzal, hogy a vagyonkezelő tulajdonosi joggyakorlása alatt van ez a két cég, ne kelljen összevonni, és ne kelljen ezt az összevont számítást alkalmazni. Ugyanez érvényes egyébként akkor is, ha a Fejlesztési Bank tulajdonosi joggyakorlásában, illetve tulajdonában álló cégekről lenne szó. Ez az egyik része a dolognak, ami, azt gondolom, egy elég fontos tényező.

A másik: a Fejlesztési Bank tevékenységét folyamatosan és igen szorosan monitorozza az Unió. Ilyen módon az Unió számára is ismert az a tevékenység, amit pillanatnyilag a Fejlesztési Bank végez. És tájékoztathatom önöket arról, hogy 2020-ig van egy olyan zöld lámpa, hogy ezekben a lépéssorokban, ezekben a tevékenységekben a Fejlesztési Bank részt vegyen. Amit vállalni kellett, hogy 2020-ra fogja ezt a portfóliót átstrukturálni és a szerepét kizárólag a hitelezési tevékenységre lecsökkenteni. Úgyhogy kiegészítésül én ezt szerettem volna mondani.

Ami az imént még elhangzott Szakács képviselő úrtól, többször volt már erről szó, és képviselő úr ezt többször megemlítette, hogy a Fejlesztési Banknál túl sok minden történik, nem jól látható, nem jól nyomon követhető tevékenységet folytatunk. Egyszer már egy válaszómban elmondtam önnek, és szeretném visszaidézni, a Transparency International hozta ki a Fejlesztési Bankot mint az egyik legjobban átlátható bankot. *(Dr. Szakács László: Jövőre is megnézzük!)* Köszönöm szépen. *(Dr. Szakács László: Tavaly még más szabályok voltak.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik a **földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. A kormány-előterjesztés T/5349. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Erre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót Vécsey Lászlónak, a bizottság előadójának.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisz-

telt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. október 29-én megtárgyalta a T/5349. számon benyújtott, a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ezzel összefüggésben a házszabály 46. §-a alapján 26 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el. Az elfogadott összegző módosító javaslat tartalmazza a Gazdasági bizottság módosító javaslatát.

A törvényt módosító javaslat célja egy olyan adatgyűjtő és adatfeldolgozó, továbbá elosztórendszeri elszámolási feladatok ellátásában közreműködő rendszer létrehozása, amely átláthatóvá és ellenőrizhetővé teszi az elosztói elszámolások rendjét, ugyanis a jelenleg működtetett elszámolási rendszer nem biztosít kellő átláthatóságot. Jelenleg a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal, azaz MEKH az elosztók működéséhez szükséges költségek szintjét elsősorban az érintett társaságok adataira, a szakértők értékelésére és - bár korlátozott mértékben - nemzetközi benchmark adatokra támaszkodva határozza meg.

A központi adatgyűjtő és -feldolgozó rendszer működtetésével a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal olyan további információkhoz juthat, amelyek révén a földgázelosztó társaságok működése átláthatóbbá, tevékenységük ellenőrzése hatékonyabbá válhat. Szeretném hangsúlyozni, hogy a központi adatfeldolgozó tevékenysége és működése, részletes adatgyűjtése, részletes adatfeldolgozása kiskereskedelmi szinten fog megvalósulni. Ez alatt azt értjük tehát, hogy itt nem a rendszerirányító szerepkörébe fog belépni, hanem fogyasztói szinten az ügyfelekkel való elszámolást és az ehhez szükséges pontos és precíz adatokat fogja feltérképezni.

Tehát a módosítással megvalósítani kívánt cél, hogy a földgázelosztó-rendszeri elszámolások alapját képező elosztást egy független engedélyes végezhesse, egy érdekmentes központi adatgyűjtő és -feldolgozó rendszerben. A célhoz kérem az Országgyűlés szíves támogatását. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

(22.10)

ELNÖK: Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Tóth Bertalan képviselőnek.

DR. TÓTH BERTALAN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az általános vita során is és a Törvényalkotási bizottságban is több kérdést tettem fel ezzel a javaslattal kapcsolatban, amelyeknek a kiindulópontja az volt, hogy miért szükséges egy újabb állami vállalat létrehozása, egy állami cég létrehozása erre a feladatra és erre a tevékenységre. Többféle szakmai választ kaptam, azt gondolom, abból a szempontból, hogy szükség van egy ilyen

adattfeldolgozó szervezetre, amely nem a piaci szereplők kizárólagos adatszolgáltatásából tud dolgozni, hanem közvetlenül tudja ezeket az adatokat beszerezni, és tud számolni nyilván ebben az elosztói elszámolási rendszerben.

A fő kifogásunk az volt, hogy miért kell egy ilyen új céget létrehozni, ami, ha jól emlékszem, talán 3 milliárd forintos indulótőkével kezdi meg a működését, és pláne, ha egy olyan környezetbe rakjuk, amit maga Lázár János miniszter úr is egy bizottsági meghallgatáson elmondott, hogy az állami cégek menedzsmentjei lopni szoktak; ő egy kicsit cizellátabban, de lényegét tekintve valahogy így fogalmazott, és az egy más kérdés, hogy pártállástól függetlenül - ezt is hozzátette, de mégiscsak tett egy ilyen kijelentést.

Tehát engedjék meg, hogy éljünk a gyanúperrel, hogy ha egy állami cég kezdi meg a működését, ott valószínűleg ennek az állami cégnek a vezetője 3-4-5 millió forintot fog keresni havonta, 20 százalékos prémiummal, ez is pénzbe kerül, és éljünk a gyanúperrel, hogy itt lesz menedzsment, igazgatóság, tehát itt azért sokféle érdek tud érvényesülni, ahogy a miniszter úr is fogalmazott.

Ezért tettük azt a javaslatot a módosító indítványunkban, hogy létezik egy hivatal, ez az Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal, ami szerintünk teljesen alkalmas lenne hivatalként ennek a feladatnak az ellátására, nem kellene ezért létrehozni egy újabb állami céget, annak újabb menedzsmentet kinevezni, újabb működési költséggel, hiszen önmagában ez a tevékenység pénzbe kerül; ez például az energiaárképzésben is egy tétel lehet az állami kiadások oldalán. Inkább ezt a 3 milliárdot forintot lehetne fordítani más célra, hogy éljek az önkéntes vállalkozásával, például az energiaárak csökkentésére. Tehát nem tartjuk indokoltnak egy újabb állami cég létrehozását, azt gondoljuk, van erre egy hivatal, amely ezt a feladatot el tudná látni.

A részletes vitában én kérdésként feltettem - a törvény úgy fogalmaz -, hogy a főbb feladatai melyek lesznek majd ennek a cégnek. Az államtitkár asszony elmondta, hogy azért fogalmaztak így, azért használták ezt a kifejezést, merthogy még nem látható előre, hogy ebben a tevékenységben még milyen konkrét, pontos feladatai lesznek. Bár én azt gondolom, egy jogalkotási folyamatban az lenne a legjobb, ha már a törvényhozók, a parlamenti képviselők is előre látnák, hogy pontosan mi lesz a feladata egy ilyen állami vállalatnak, pláne, ha közpénzt használ fel, és pláne, ha állami vállalatként kezdi meg a működését.

Ezt a módosító javaslatunkat sajnos a Gazdasági bizottság leszavazta, és miután ezekre a kérdéseimre, hogy a fő feladatokon kívül milyen konkrét feladatokat fog ellátni a cég, pontos választ nem tudtam kapni, így nem fogjuk tudni támogatni a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Megkérdezem az előterjesztőt, Németh Lászlónét, hogy kíván-e hozzászólni. (Németh Lászlóné jelzésére:) Igen, öné a szó, mivel nincs jelentkező.

NÉMETH LÁSZLÓNÉ, a Miniszterelnökség államtitkára: Arra készültem, hogy egyfajta zárszót mondjak, de úgy gondolom, az imént elhangzott összegzésére, hogy ezzel a módosító javaslattal mit kívánunk elérni, és milyen elképzelés mentén alakítottuk ki azt a rendszert, amihez a KAF szorosan kapcsolódna, talán most már nem térnék ki.

Amire viszont mindenféleképpen szeretnék kitérni, és ez egy nagyon fontos dolog: alapvetően a kormány álláspontja szerint egy ilyen önállóan működő és független, szabályozórendszer mentén dolgozó adatgyűjtő, -feldolgozóra feltétlenül szükség van. Miért van erre szükség? Itt érdekellentétek vannak elosztók, egyetemes társaságok, egyetemleges szolgáltatók között. Ez jól látszik abból is, hogy 1995-öt követően, miközben különféle tervek szövődtek a tekintetben, hogy bizottságok alakulnak, és a korrekciós elszámolásokat a társaságok majd egymás között megoldják, ezek a bizottságok, ha létre is jöttek, eredményes munkát nem tudtak felmutatni. Azt gondoljuk, hogy az egyetemes szolgáltatók - és ez most teljesen független attól, hogy itt az Első Nemzeti Közműszolgáltatóhoz tartozó egyetemes szolgáltatóról beszélünk-e avagy más szereplőről - nem kerülhetnek olyan kiszolgáltatott helyzetbe, hogy miközben a forgalmi adatokat az elosztótársaságok ismerik, az elosztótársaságok kezébe tegyék sorsukat a tekintetben, hogy statisztikai adatok, különféle algoritmusokkal előre kalkulált mennyiségek alapján történjenek meg részben egymással, részben pedig a fogyasztókkal az elszámolások.

Itt fontos hangsúlyozni, talán ez az egyetlen, ami még nem hangzott el e tekintetben, hogy döntően olyan esetekben tartjuk nélkülözhetetlennek a központi adattfeldolgozó működését, ahol a földgáz mérés nem napi szinten van, nem napi szinten történik - ez lakosság, kis- és közepes vállalkozások esetén nem fordul elő -, hanem az elosztótársaságok egy felállított statisztikai modell alapján készítenek becslést a felhasználók várható földgázfogyasztásáról, ez alapján szerzik be nyilvánvalóan a szolgáltatók a továbbértékesíthető gázmennyiséget, és amikor lezárul egy adott fogyasztási időszak, akkor az elosztótársaságok azok, akik az adatokat megadják a végső elszámoláshoz. Ezt az egyetemes szolgáltatóknak ellenőrizni adatok hiányában nincs módjában, ezért gondoljuk azt, hogy ennek az állapotnak véget kell vetni. Ezért gondoljuk azt, és ezért mondjuk azt, hogy a retailforgalmat mindenféleképpen a KAF adattfeldolgozón keresztül kell bonyolítani.

Itt szó volt arról, hogy nem tételes felsorolást adtunk a KAF tevékenységéről. Lehet, hogy a bizottsági ülésen én félreérthetően fogalmaztam, képviselő úr. Én nem azt mondtam, hogy még nem tudtuk kitalálni, hogy az adattfeldolgozónak milyen feladatai lesznek. Azt mondtam, hogy ha tételesen kívánjuk felsorolni, illetve tételesen soroljuk fel, és adott esetben van két olyan dolog, hogy kimaradt egy „és/vagy” a felsorolásból, akkor nyilván vagy újabb módosításra van szükség, vagy pedig az a vád érhet bennünket, hogy nem mindenről és nem teljeskörűen tájékoztattuk a KAF tevékenységéről a tör-

vényhozóinkat. Én azt gondolom tehát, hogy az a megfogalmazás - és erről csak ezt tudom mondani -, amit alkalmaztunk, mindössze a legfontosabb tevékenységeket és nyilván az ehhez kapcsolódó kiegészítő tevékenységeket tartalmazza és alkalmazza.

Engedjék meg, hogy arra különösebben ne reagáljak, hogy ki lop és ki nem lop. Úgy gondolom, ezek a számok a KAF számai, működése publikus, meg lehet nézni, lehet ellenőrizni, lehet figyelemmel kísérni, és utána lehet következtetéseket levonni. És akkor még egy utolsó gondolat, amit mondanék. A rendszerhasználati díjnak ma is része egy olyan elem, ami a különféle adatok begyűjtésére, illetve feldolgozására vonatkozik. Az egy másik kérdés, hogy ez mire fordítódik a mai napon, tehát a központi adatfeldolgozóknak ebből bevétele is fog származni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Képviselői hozzászólást jelen pillanatban nem látok, úgyhogy gyakorlatilag ezt valóban zárszóként is lehet értelmezni, amit elmondott az államtitkár asszony. De megkérdezem, hogy nyilván nem kívánja még egyszer ugyanezt elmondani. *(Németh Lászlóné jelzésére:)* Igen, látom, hogy nem, úgyhogy a vitát lezárom. A határozathozatalokra a holnapi napon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája.**

(22.20)

A kormány-előterjesztés T/6635. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e felszólalni. *(Csepreghy Nándor: Köszönöm, nem.)* Csepreghy Nándor államtitkár úr jelzi, hogy nem. Így a kijelölt Igazságügyi bizottság következne, de nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek, és ennek keretében adom meg a szót Vécsey Lászlónak.

VÉCSEY LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A jelen törvénymódosító javaslat szorosan kapcsolódik a nemrég elfogadott, Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló 2014. évi XX. törvény és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény módosításáról szóló T/6291. számú törvényjavaslathoz, hiszen az újonnan megalakult Miniszterelnöki Kabinetirodához kapcsolódik.

A törvényjavaslathoz támogatott módosító javaslat nem érkezett. Az MSZP által benyújtott módosító javaslatok pedig inkább tekinthetők egyfajta politikai hisztériakeltésnek, mintsem megalapozott szakmai javaslatnak. Megjegyzendő a teljesség kedvéért, hogy

a szocialisták már az előző törvényjavaslatnál jelezték, hogy koncepcionálisan nem értenek egyet a Miniszterelnöki Kabinetiroda felállításával; ebben az összefüggésben érdemes tehát a mostani javaslataikat is értelmezni. Mi továbbra is szeretnénk megadni a felhatalmazást a kormánynak, hogy maga alakítsa a szervezetét, illetve annak működési szabályait.

A törvényjavaslat az általános politikai koordinációért felelős miniszter által vezetett minisztériumban ellátott feladatok jellegére tekintettel lehetővé teszi miniszterelnöki főtanácsadói és miniszterelnöki tanácsadói munkakör létesítését azzal, hogy a miniszterelnök tevékenységéhez közvetlenül kapcsolódó feladatok ellátása, illetve a kormány döntéseinek előkészítéséhez közvetlenül kapcsolódó feladatok ellátása esetében e munkakörök politikai főtanácsadói, politikai tanácsadói munkakörre minősíthetők. E rendelkezés kiemelten fontos, hiszen a minisztérium feladata a politikai koordináció, így megalapozott, hogy ebben politikai főtanácsadók és politikai tanácsadók működhetnek közre. A lényegét illetően fontos még megemlíteni, hogy a javaslat a miniszterelnök tevékenységének ellátásával összefüggésben álló rendelkezések módosítását is kezdeményezi, egyrészt a miniszterelnök külföldre történő utazásával kapcsolatos feladatok ellátása, másrészt a miniszterelnök közcélú felajánlásainak, adományainak költségvetési fedezetére szolgáló előirányzat helye tekintetében. Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem önöket, hogy a benyújtott törvényjavaslatot szavazataikkal támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Szakács László képviselő úrnak.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Ezt a vitát már lefolytattuk nagyjában-egészében legutóbb, mégis azért kell még egyszer kiemelnem, mert akkor úgy éreztem, hogy államtitkár úr nem a mondandónk lényegére reagált és nem azt fogta meg. Persze, mi is azt mondtuk, és ezzel minden párt így volt, hogy a kormány maga határozza meg a struktúrát. Ez persze nem azt jelenti, hogy ön ezt úgy veszi, hogy mi ezzel egyetértettünk, hiszen ebben minden párt egyetértett.

De hogy nincs-e nekünk véleményünk arról, hogy a kormányzati propagandára kell-e létrehozni minisztériumot, hogy a kormányzati propagandát kell-e felemelni egy olyan szintre, főleg egy ilyen csúcsmisztériumi rendszerben, amit önök kialakítottak, ami azért, lássuk be, nem feltétlenül annyira hatékony, mint amennyire azt önök korábban kezdték, de legfőképpen nem olcsó a maga 207 tisztségviselőjével - politikai kinevezettekéről beszélünk ebben az esetben; ha cáfolja, akkor nyilvánvalóan beperli majd azokat a sajtóorgánumokat is, ahol ezek a számok megjelentek -, mi mégis inkább úgy gondoltuk, hogy a környezetvédelem, az egészségügy, az oktatás, a szociális és jóléti ügyek talán lehetnének olyanok, ami egy nem elhibázott, de mégis talán egy olyan társadalom-

politikában, amely annyira torz, mint a jelenlegi, amely a hatalom megszerzésére és a hatalom megtartására, de valós tartalom nélküli politizálásra törekszik, talán egy olyan világban ezek lennének azok a feladatok, amelyeket jobban el szeretne látni a kormány, nem pedig a saját propagandáját megpróbálni minisztériumi politikai magasságokba emelni.

Eddig csak kósza sajtóhírek vannak arról, hogy mintegy 2,3 milliárdot fog majd költeni a kormány, ha jól látom. Tehát eddig csak sajtóhírek vannak, hogy 2,3 milliárd forintból fog működni majd ez a minisztérium. Mi a Költségvetési bizottságban eddig csak annyit láttunk ebből a dologból, hogy behoztak egy sort, amelyen a kiadások nulla és a költségvetési támogatások is nulla sorral szerepeltek. Őszintén megmondom, hogy elsőre alapvetően örömmel töltött el ez, amikor láttam, mert hátha mégse gondolják komolyan, de aztán végül is meggyőztem magam, hogy nem fog ez így maradni, ahogy ez ide le van írva. Ámbár ki kell emelnem, hogy végre egyensúlyban tervezték meg egy költségvetési szerv működését ebben az ügyben.

Ahogy azt korábban elmondtam, és ehhez most is tartom magam, ha a Fideszen belül van egy ilyen párharc - azt hiszem, akkor talán cicaharcnak hívtam, tehát ha van egy ilyen párharc -, amelynek most a pillanatnyi győztesét Rogán Antalnak hívják, aki kap minisztériumot, tisztséget, rangot, rendet és udvartartást, nos, úgy gondolom, ha van ilyen harc, az legalább már a magyar adófizetőknek ne kerüljön pénzébe, ha egy mód és lehetőség van rá. S talán még azt is kértem, hogy a családi szennyest otthon kell kimosni, nem kell azt idehozni a Ház elé és azért egy minisztériumot létrehozni, méghozzá különleges szabályokkal, hogy ennek a fajta harcnak valamilyen szinten hatalomtechnikai elejét tudja venni Orbán Viktor miniszterelnök.

Meg kell említeni azt is, hogy három olyan fontos pontja van ennek a javaslatnak, amely eltérő szabályokat alkalmaz erre a minisztériumra, mint az összes többi minisztériumra. Az adott tárgyévben a munkaszerződéssel foglalkoztatott kollégák száma akár mekkora lehet ebben a minisztériumban, a kinevezések a szolgálati időtől függetlenül működnek, és van egy miniszterelnöki biztosi titkárság, amely vagy a Lázár, vagy a Rogán minisztériumában működő titkárság munkáját fogja segíteni. Úgy gondolom, ha nem lenne kapkodás, ha nem lenne cicaharc, és ez nem egy hatalomtechnikai eszköz lenne, akkor ezeket a dolgokat sokkal jobban is elő tudta volna készíteni az a kormányzat, amelyik sokkal jobban kellene hogy adjon a saját munkájára.

Mi mégis azt gondoljuk, hogy érdemes visszanyúlni a klasszikus gyökerekhez, és azt, ami hiányzik ebből a kormányból, vagy esetleg azt a tagoltságot megtalálni, hogy az EMMI-ben ne kelljen a birkózószövetségtől egészen az Akadémia szenátusi karáig mindenhez érteni.

Amíg a környezetvédelem, az egészségügy, az oktatás, a szociális ügy és a jóléti ügyek egy kormányban nincsenek kellőképpen reprezentálva, addig nem a propaganda az, ami a legfontosabb kellene

hogy legyen, még akkor se, ha nemsokára tárgyalni fogjuk majd a kormányzati propaganda legnagyobb eszközét, a médiahatóságot és a médiahatóság által működtetett MTVA-t is. Értjük, hogy a média egy ekkora hatalom, de a kormányzati struktúrában talán nem itt volna ennek a helye, hanem egy sokkal alacsonyabb szinten. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Most megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Ennek a minisztériumnak a létrehozásáról csak annyit lehet elmondani, hogy ha minden más fontos dologban ilyen gyorsan tudna megoldást találni a kormány, akkor azt gondolom, elmondhatnánk, hogy Magyarországnak jó kormánya van. Na de nem ezt látjuk, hanem képviselőtársam előttem elmondta, hogy egy cicaharc következtében két ember nem tudott egymás mellett meglenni, nem is ülnek egymástól annyira távol, az egyikből gyorsan minisztert kellett faragni.

(22.30)

Soha nem látott gyorsasággal, két nap alatt sikerült Rogán Antalból minisztert faragni. Bár ma, én azt gondolom, hogy a pályafutásának egyik csúcspontját alakította, amikor a választópolgárok megkeresték a Parlament falain belül egy bizonyos ügyel, és arra nem méltatta a választópolgárokat, hogy beszéljen velük. Ez ma történt itt, a Parlamenten belül - (Közbeszólásra:) nem, Rogán Antal miniszter úrról beszélek -, ma Quaestor-károsultak egy csoportja személyesen akart vele beszélni. Azt gondolom, hogy megvolt az okuk rá, mert volt jó néhány nyilatkozata, hogy mekkora gazemberség történt a Quaestor kapcsán. Ő ezt többször lenyilatkozta. Ehhez képest mihelyest kinevezték miniszternek, ő már a választópolgárokkal szóba sem akar állni. Úgy gondolom, hogy ezt ez az öt-hat ember, aki itt volt bent ma a Parlamentben, nem fogja neki soha elfelejtetni.

Bár hozzáteszem, hogy Kósa Lajos is majdnem ugyanígy viselkedett, de végül legalább őt sikerült meggyőzni, amikor meghallotta, hogy Debrecenből érkeztek a károsultak, és legalább erre a szóra, hogy Debrecenből érkeztek, hajlandó volt kivonulni a teremből, és meghallgatni ezeket az embereket.

Elkeserítő, hogy Magyarországon ma úgy kaphatnak miniszteri posztot emberek, hogy Fideszen belül egy harcot látunk, és ha harc van, akkor lehet így valakinek a száját befogni. Szerintem példátlan volt az elmúlt 25 évben, hogy valakiből így csinálnak ma Magyarországon minisztert. Szerintem ezt az emberek nem fogják maguknak elfelejtetni, fogják is tudni, meg fogják jegyezni, és kíváncsian várjuk, hogy ezután - alig egy hete, hogy letette a miniszteri esküt -, a következő alkalmakkor hogyan fog miniszterként viszonyulni a választópolgárokhoz Rogán miniszter úr, hogy fog-e tudni egyáltalán valami

teljesítményt felmutatni, vagy ennyiből fog neki állni, hogy ez a kép fog róla kialakulni, hogy cicaharc kapcsán ő miniszterré vált Magyarországon. Ennyit tudunk erről az ügyről elmondani. Köszönjük szépen. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Ez egy komoly felszólalás volt.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs jelentkező. A vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Ön a szó, államtitkár úr.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szólás lehetőségét, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Képviselő Urak! Érdekes azt látni, hogy akik a jelen lévő képviselők közül nyomon követik a szappanoperákat, ha le is maradtak a ma esti Barátok köztről és Jóban rosszbanról, az MSZP képviselőinek tolmácsolásában egy MSZP által írt szappanoperát mégis végighallgathattak.

Engedjék meg, hogy csak néhány gondolat erejéig kitérjek az önök által említett kérdésekre. Azért, képviselő asszony, mindenképpen érdemes azt megemlíteni, hogy a Quaestor-botrány az első olyan pénzügyi botrány Magyarországon, amelynek a károsultjait a kormány megpróbálja kártalanítani és részben már kártalanította is. Erre nem volt példa, amikor önök vezették az országot, például a K&H-botrány kapcsán. Érdemes lenne megkérdezni az akkor kormányzati vezető pozícióban lévő mostani képviselőtársait vagy parlamenten kívüli barátait, hogy miért nem tették ezt meg, és biztos vagyok benne, hogy azok esetében is meg fog ez történni, akik ma adott esetben Rogán miniszter urat keresték.

Az expozét követően, illetve az expozét követő vitában, illetve a bizottsági vitában is szóba került a kormányzati struktúra kérdése. Azt azért szeretném megismételni, hogy a rendszerváltás óta mandátumot kapott kormányok mostani szerkezete a második legkisebb kormányzati modell, amit ezt megelőzően az előző Orbán-kormány miniszteri struktúrája produkált. Tehát a jelenlegi felállásban is töredéke a minisztériumok és a politikai vezetők száma ahhoz képest, amekkora létszámmal önök vezették az országot. De továbbmegyek, a politikai elit létszámcsökkenése tekintetében 386-ból ma 199 szék van itt annak köszönhetően, hogy ez a kormány a 2010-ben tett ígéretét megtartotta, és jelentősen csökkentette az országgyűlési képviselők, az önkormányzati képviselők számát.

A kereteken túlmutatóan az azonban megnyugtató, amit képviselő úr megismételt, ha nem is abban a kontextusban, ahogy az az első ilyen találkozásunk alkalmával elhangzott, hogy a kormánytól nem vitatja el a lehetőséget a kormányzati szerkezetátalakításra. Azt gondolom, hogy a jelenlegi felállás nagyon nagyban hozzájárulhat ahhoz, hogy egy valós párbeszéd alakuljon ki a kormányzati szereplők, a politikai szereplők és a választók között, ami adott esetben, még ha politikai melléktermékként is, az MSZP meg-

ítélését is talán segíthet javítani, hiszen azt gondolom, hogy ebben a Házban olyan képviselők dolgoznak, akik sokszor, ha csak kisebb közösségeket is, de olyan közösségi érdekeket tudnak megjeleníteni, ami azt gondolom, hogy mindannyiuk munkájának lényegében az alapvetése kell hogy legyen.

Ezért köszönöm a bizottságnak a támogató nyilatkozatokat, és arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a holnapi napon, illetve a szavazás során támogassa a vonatkozó törvénymódosításokat. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi napon kerül sor.

Soron következik **a magyar szórvány napjáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. A Németh Zsolt, Pánczél Károly, Potápi Árpád János, Semjén Zsolt képviselők által benyújtott H/6390. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Kucsák Lászlónak, a bizottság előadójának.

KUCSÁK LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. október 29-én megtárgyalta a H/6390. számon benyújtott, a magyar szórvány napjáról szóló határozati javaslatot, és ezzel összefüggésben a házszabály 46. §-a alapján 31 igen szavazattal, egyhangú döntéssel összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el.

Az elfogadott összegző módosító javaslat tartalmazza a Nemzeti összetartozás bizottságának két pontból álló módosító javaslatát. A Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fóruma 2014. december 5-i ülésén azt a javaslatot tette - egyébként talán érdemes megemlíteni, hogy ezt megelőzőleg 2012-ben a Magyar Állandó Értekezlet is tárgyalta már ezt -, hogy az Országgyűlés november 15-ét nyilvánítsa a magyar szórvány napjává, hiszen Erdély aranykorának legnagyobb fejedelme, Bethlen Gábor ezen a napon, 1580. november 15-én született. Az erdélyi magyarság immár négy éve ünnepli ezen a napon a szórvány napját. Továbbá Magyarország Alaptörvénye rögzíti, hogy a mindenkori kormány feladata, egyben a magyar közösség küldetése, hogy a szórványban élő magyarokat a lehető legtöbb módon támogassa, gazdasági, kulturális vagy politikai területeken egyaránt.

Ezzel összefüggésben az Országgyűlés felhívja az intézményeket, szervezeteket, közmédiát és természetesen a polgárokat, hogy a szórványmagyarság támogatásának jeléül egy kiemelt napot szenteljenek, és ezentúl minden évben 2015. november 15-én közösen ünnepeljék meg, s ezt követően minden egyes esztendőben. A Nemzeti összetartozás bizottsága a közmédia törvényszövegbe emelésére tett javaslatot, hiszen a közmédia segítségével még szélesebb körben tudjuk

ismertté és elfogadottá tenni a javaslatban megfogalmazott célokat. Az országgyűlési határozat a magyar szórvány napjáról ráirányítja a figyelmet erre a területre, és felelős lépésekre ösztönzi az anyaországot és a tömbmagyarságot, ezért kérem szíves támogatásukat. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Kérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e felszólalni Csepreghy Nándor államtitkár úr. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Képviselő Urak! Képviselő Asszony! Csak nagyon röviden engedjék meg, hogy a kormány nevében egyrészt köszönetünket fejezzük ki az egyöntetű támogatás miatt. Kevés ilyen ügy van a parlament előtt, amelyben ilyen típusú politikai konszenzust sikerül teremteni. Engedjék meg, hogy bár nem szokás, de mégis egy személyes ügyet is napirendre vegyek, hiszen erdélyi magyarként azt gondolom, hogy kiemelten fontos minden olyan szimbolikus gesztus, ami üzenet a határon túli magyarság irányába.

(22.40)

Ezt mindenképpen ennek tekintjük. A Jobbik felszólalását, illetve hozzászólását a bizottsági vitában pedig abban a tekintetben akceptálhatónak tartom, hogy a szimbolikus gesztusokat tartalommal kell telíteni. Bízom benne, hogy ennek is, illetve az utóbbinak is meglesz a kerete és a formája.

Köszönöm szépen tehát a bizottság támogatását, és javaslom elfogadásra a tervezetet. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót. Most a képviselői felszólalások következnek. Nincs jelentkező, így a vitát lezárom. Gondolom, az előterjesztő már nem kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nincs hozzászólási szándék, így a határozathozatalokra a holnapai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2014. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája.** A Költségvetési bizottság által benyújtott T/4907. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Nincs jelentkezési szándék. A kormány képviselője jelezte, hogy nem kívánja ismertetni álláspontját.

A kijelölt Kulturális bizottság nem állított előadót, így most a képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Fájdó számunkra, hogy miután az általános vitában sérelmeztük, hogy ez

stílszerűen tévéközvetítési időn kívül történik, a közmédia zárszámadásának megvitatása, mindeközben az érdemi beszámolót is sajnos nemhogy tévéközvetítési, ráadásul plenáris ülésen kívül tartották meg a Kulturális bizottságban, zavarták le úgy, hogy mi, képviselők tulajdonképpen hozzá sem szólhatunk már a korábbi évekkel ellentétben. Eleve azt gondoljuk, hogy a zárszámadást együtt kellett volna napirendre venni a médiahatóság szakmai tevékenységéről szóló beszámolóval, hogy együtt, egyszerre legyen látható, mit kapott, mondjuk, a médiaforgasztó, és mennyibe került ez az adófizetőknek, vagy hogy miért nincs még mindig kiegyensúlyozott tájékoztatás, hiába a törvényi előírás. Ezért fájó számomra, hogy ez a vita ide jutott, ide fajult.

Az is elfogadhatatlan, hogy az NMHH egész tavalyi költségvetésének végrehajtásáról szóló beszámoló egyrészt szakmai szempontból elfogadhatatlan, másrészt politikai szempontból felelőtlen. Azt emelém csak ki, amivel kapcsolatban úgy tűnik, hogy nem kaptunk választ így a bizottsági jelentésből sem, hogy az NMHH pénzügyi beszámolójának auditálása úgy történik, hogy megbízzák a könyvvizsgálót azzal, hogy számviteli és jogi szempontból a beszámolót ellenőrizze. Ez azonban nem egy független, külső ellenőrzés, mert a könyvvizsgálót ugyanaz a szerv bízza meg és díjazza, az NMHH, amely a beszámolót készítette, ezért az auditálás, bár nincs okunk - ezt ismét elmondom - a szakmai korrektséget vitatni, de ez egy sajátos belső ellenőrzés, egy önellenőrzés csak.

Alapvető szakmai problémának tartjuk azt is, és sajnos erre sem kaptunk választ eddig, hogy a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap is csak a bevételeiről és a kiadásairól ad számot, vagyoni állapotának változásáról, mondjuk, növekedésről, fogyásról egyáltalán nem, hasonlóan egyébként a kormánynak a központi költségvetésről szóló zárszámadásához.

Ami a legelképezetőbb, és úgy néz ki, nem történt változás ebben a kérdésben a bizottsági ülés után sem a bizottsági jelentés szerint, azt a 10. oldalon láhattuk. Elképezető gátlástalanság, felületesség, hogy az MTVA több mint 80 milliárdos kiadásairól szóló beszámolót egyetlen oldalon letudják, és azon belül is több mint 60 milliárdos tételt elintéznek egyetlenegy sorral, aminek az a címe, hogy az MTVA médiaszolgáltatás-támogatási és vagyonkezelési tevékenységének kiadásai. Egy sor, néhány szó tehát, és úgy gondolják, hogy 60 milliárd forinttal elszámoltak. Hát, ha ez a fideszes elszámoltatás, akkor azt gondolom, az eléggé magáért beszél, holott ennek kifejtése kellene legyen ennek a törvénynek a lényege.

Emögött nyilvánvalóan az áll, a válaszadás hiánya is csak ezt megerősíti, hogy ha részleteznénk, hogy mire is megy el, akkor például mindenki látná, hogy valójában mennyi jut például műsorgyártásra, és egyéb olyan kérdések napirendre kerülhetnének, amit így persze a szőnyeg alá söpörnek. Nem látjuk a változást, a magyarázatot arra sem, hogy elképezető összeg van továbbra is a hatóságnál maradványként, 38,2 milliárd forint, és ez még csak a 2014-es beszámoló, miközben már jövő évre is elképezető újabb

tartalékfelhalmozást képeznek, talán az 50 milliárd forintot is meg fogja így most már haladni. Ez a 38,2 milliárd forint, ami előttünk fekszik, közel kétszerese az éves költségvetésnek. Nem mondták meg továbbra sem, hogy mire kell ezt felhalmozni, milyen háborús helyzetre, vagy mire készülnek. Informálisan ugyan a 2014-es választások előtt még azt mondták, hogy azért, hogy ha elveszíti a választást a Fidesz, akkor még egy ideig legyen miből gazdálkodnia a közmédiának a saját embereikkel, még ha meg is vonnák ettől a fideszes párttétvétől tulajdonképpen és csatornától a támogatást. De hogy most mire spórolnak és teszik félre a pénzt, miközben rengeteg más dologra, mondjuk, az ingyenes internet bevezetésére, hogy csak egyet mondjak, nem jut, ezt nem értjük. Jövőre még újabb 9,1 milliárdot raknak el a még el sem számolt idej plusztartalékon felül, és akkor eközben 47 milliárd forintot átvállal a kormány még az MTVA-tól. Tehát teljesen megmagyarázatlan számok fekszenek itt előttünk, úgyhogy tulajdonképpen egyre elfogadhatatlanabb számunkra ez a javaslat így a vita előrehaladtával.

Bizony szembesíteni kell azzal is a kormányt, hogy 2014-re már csak 25 millió forint folyt be médiaszolgáltatási díjból, tehát miközben a reklámadótól volt hangos a média, körülbelül ugyanekkora csökkenés volt itt, hiszen ezt a nevétséges 25 millió forintot állítsuk szembe azzal, hogy 2009-ben a TV2 közel 2 milliárdot, az RTL Klub körülbelül 1,8 milliárd forintot fizetett, utána ennek az összege jelentősen esett. Más kieséseket is láthatunk, ha precízen itt előterjesztve nem is, de legalábbis a sorok között kiolvastva, hiszen például a másik országos rádiófrekvencia értékesítésének elmulasztása egy olyan mínusz félmilliárdnyi bevételt jelenthet, ekkora bevételkiesést jelent tehát, félmilliárd forintnyit, hiszen az Advenio ennyit fizet a Class FM-ért, ahogy legalább ezt láthatjuk ebből a zárszámadásból, amely összességében, azt gondolom, a vita előrehaladtával ezt megerősíthetjük, teljességgel - mind szakmailag, mind politikailag - elfogadhatatlan a számunkra. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A következő felszólalásra megadom a szót Simon Róbert Balázs képviselő úrnak.

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! E késői órán viszonylag röviden fogok szólni, hiszen két héttel ezelőtt már egy részletes vitát lefolytattunk ebben a kérdésben. Úgy is szólok, mint a Kulturális bizottság egyik tagja. A Kulturális bizottság módosítót nem fűzött ehhez a napirendhez. A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság zárszámadását az ország központi költségvetésétől függetlenül tárgyalja az Országgyűlés, amely önmagában is egy összetett terület, hiszen négy külön költségvetés végrehajtásáról számol be ez az anyag. Ezek pedig a következők. Az egyik a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság, rövidítve NMHH beszámolója, a második a hatóság Médiatanácsának a beszámolója, a harmadik a Mé-

diatanács 2014. évi médiapiacról származó költségvetésen kívüli bevételeinek és kiadásainak alakulását bemutató anyag, illetve a negyedik pedig az MTVA, vagyis a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap mérlegét bemutató anyag.

Összefoglalva, tényadatokat tartalmaz, és talán még egy gondolatot hozzáfűzve, a független könyvvizsgálói jelentés is mindent szabályosnak talált, így aztán a Kulturális bizottság többségi álláspontját képviselve én is a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2014. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló anyagot elfogadásra javaslom. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Most megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Amikor a vitát két héttel ezelőtt folytattuk, akkor is méltatlannak tartottuk azt, hogy a vita kapcsán az NMHH meg az MTVA részéről is gyakorlatilag mondhatjuk, hogy képviselő-nélküliség jellemezte a vitát.

(22.50)

Ott ült a kolléga akkor is, ahol most, a páholyban, de az MTVA vezetői vagy épp az NMHH vezető tisztségviselői nem sorakoztak fel és nem erősítették. Nem azt akarom ismételni, hogy most is így van ez, mert nagyjából már megértem, ha az első alkalommal nem így történt volna, de nem baj visszaemlékezni arra, hogy akkor, amikor egy adott év költségvetése kapcsán - 2014-ről beszélünk - az NMHH tekintetében 63 milliárd forintról beszélünk, és ha az MTVA-val egybekötjük a plusz nyolccal, akkor 143 milliárd forintról beszélünk, ami az elmúlt 5-6 esztendőben is a legnagyobb mértékű pénzügyi forrás volt. Nyilván 2014-ről van szó, ez egy érdekes esztendő. Nem akarok politikai elemzésekbe bocsátkozni, de látható módon jövőorientáltság is volt ilyen értelemben, politikai érdekű jövőorientáltság is volt a gondolkodásukban.

Az én legnagyobb problémám igazából az, hogy a felügyelet úgy működik, hogy ellenzéki képviselő nélkül. Ha valami kontroll, belső ellenzéki képviselő nélkül működik, akkor gyakorlatilag a torzó könnyedén ki tud alakulni, és ebből fakad az is nyilván, hogy bizonyos értelemben a hírszelekció, a kormányzati érdekek érvényesülésének mikéntje, sok minden egyéb más könnyebben tud érvényesülni. Magyarul a Fidesz kommunikációs eszközévé vált a közszolgálati média, és az NMHH, nem tudok mást mondani, nyilván közreműködése szükségeltetik vagy szükségeltetett mindehhez.

Akkor, amikor mondtam, 2014-ben összességében MTVA, NMHH 143 milliárd forint finanszírozási eszközzel rendelkezik, akkor szinte törvényszerű, hogy a Fidesz, a kormányzó párt a médiát nyomás alatt tudja tartani. Ilyen pénzek mozgatásával, befolyásolásával nem lehet azt mondani, hogy a személyi függetlenség megmarad, fennáll. Nem lehet azt mon-

dani, hogy pénzügyileg vagy intézményi vonatkozásban függetlenség van. Inkább azt lehet mondani, hogy akik együttműködnek, azok számíthatnak a jutalmazásra. Akik pedig egy kicsit is másképp gondolkodnak, hát, ők másra számíthatnak.

Mondhatom, a közszolgáltatás ilyen értelemben megítélésem szerint megszűnt. Kőkemény politikai befolyásoltság alatt működik a média. És ezt úgy teszik, hogy 2011 és 2016 tervezett költségvetési számaikat figyelembe véve az MTVA és az NMHH több mint 700 milliárd forint pénzügyi kondícióval bír. Azt hiszem, nem mondom helytelenül akkor, ha úgy gondolom, és azt mondom, hogy kifizetőhelyként használják gyakorlatilag a közmédiát.

Arról már nem is akarok beszélni, amit nem én mondok, hanem mások állításain alapul, médiafelületeken is utolérhető, hogy hírhamisítások zajlanak menet közben. Azt gondolom, ilyenkor elég nagy baj van.

Arról meg nem akarok beszélni túl sokat, ami szóba került már más törvénytervezetek kapcsán, hogy miért is fontos az állam által mozgásba hozott forrásoknak a nyomkövetése, a közbeszerzések mikéntje. Vagy hogy hogyan és miképpen történhet közbeszerzések nélküli beszerzés. Nem megyek mélyebbre. Nem akarok nagyon turkálódni. Csak azt akarom mondani, hogy úgy látom, hogy az NMHH kormányzati politikai befolyásoltság alatt, egy kiszolgáló intézményként funkcionál.

Érvényre juttatják azt, amit maga a kormányzó párt fogalmazott meg: csak a Fidesz. Csak a Fidesz, semmi más. Látható ez nyilván a médiafelületeken való visszaköszönés tekintetében is. Összegezve és összességében azt szeretném mondani, hogy ha ilyen nagyságrendű forrásokat a politikai érdekek érvényesülése végett használnak fel, és olyan torz módon, mint ahogy én azt tapasztalom az elmúlt öt esztendőben, akkor nem lenne-e vagy nem lett volna-e érdemes elgondolkodni azon, hogy ezek a nagyságrendű pénzek talán jobban is hasznosulhattak volna, például akkor, ha a kórházak adósságállományának csökkentésére fordították volna egy jelentős részét, vagy épp a KLIK közműtársaikat és egyéb tartozásait finanszírozták volna mindebből.

Egy, talán csak egy érdekes összehasonlítást mindenképpen megtennék. 2014, mint mondtam, 80 milliárd forint MTVA, 63 milliárd forint NMHH, összességében 143 milliárd forint. 2016 tervezett számai az Országos Mentőszolgálat finanszírozását érintően nem érik el a 33 milliárd forintot.

Ugyanazt mondhatom, mint amit képviselőtársaim az előző törvénytervezet kapcsán mondtak. Nem propagandaminisztérium kell, nem ehhez illesztett háttérintézmények, amelyek kiszolgálják, hanem olyan államigazgatási szervek kellene, amelyek az emberek ügyes-bajos dolgait oldják meg, amelyek az emberek érdekében működnek. Nem olyanok, amelyek be akarják csapni az embereket. Érdemesebb lett volna inkább az elmúlt időszakban erre figyelni. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Most megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A közszolgáltatás és a közszolgálati média alapfeladata lenne az emberek pártatlan tudósítása. Azt gondolom, hogy képviselőtársam elmondta előttem, hogy ez Magyarországon 2014 után megszűnt, de akkor én párhuzamot vonnék két intézmény között: a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság és maga a KLIK párhuzamát mutatnám be néhány gondolatban. Mind a kettő egy gigaszervezet, úgy lehet mondani, az állam által fenntartott, az adózók által fenntartott gigaszervezet, és lényegében mindkettő, hiába pumpál bele az állam évente több százmilliárd forintot, amiről itt beszélünk, vagy több tízmilliárd forintot, de együttesen több százmilliárd forintról beszélünk, minden évben több tízmilliárd forint adósságot halmoz fel, ugyanígy a KLIK is meg az NMHH is.

Előttem elmondta Gúr képviselő úr, hogy most már nemcsak a pártatlanság szűnt meg a közmédiában, hanem lényegében a hírhamisítással is nap mint nap találkozunk, főleg ellenzékben levő képviselők nyilatkozatain, sajtótájékoztatóin tapasztaljuk ezt.

Még egyet mondanék. Mindent megtett amúgy a kormány annak érdekében, hogy arculatváltás történjen a közmédiában. Főleg, amikor az Orbán-Simicska háború kitört, láttuk az átrendeződéseket, de lényegében semmi nem változott, tovább folyik az emberek álhírekkel való ellátása (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) nap mint nap a közmédia által. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Megadom a szót Szabolcs Attila képviselő úrnak.

SZABOLCS ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! A médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény 34. § (2) bekezdése alapján a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságnak minden év május 31-éig be kell nyújtania az előző évre vonatkozó zárszámadását, amelyet az Országgyűlés önálló törvényben fogad el. Ennek a törvényi kötelezettségnek a hatóság eleget tett, amikor május 20-án megküldte a beszámolókat a Költségvetési bizottságnak.

(23.00)

A bizottság a május 26-ai ülésén ezeket megtárgyalta, és benyújtotta a parlamentnek. Az általános vitára október 19-én került sor. A benyújtott zárszámadási törvényjavaslathoz módosító indítvány nem érkezett.

Az intézményi éves költségvetési beszámolókat a hatóság és a Médiatanács által felkért független könyvvizsgálók véleményezték, mely szerint a költségvetések teljesítéséről, valamint a 2014. december 31-én fennálló vagyoni, pénzügyi és jövedelmi helyzetéről a beszámoló megbízható és valós képet ad. A tervezet a törvényi előírásoknak megfelelően tartalmazza az NMHH, valamint az NMHH Médiatanácsa 2014. évre vonatkozó teljesített bevételeit és kiadá-

sait. Az NMHH által benyújtott 2014. évi zárszámadás 27 milliárd 74,2 millió forint bevételről és 25 milliárd 380,2 millió forint kiadásról számol be.

Kérem képviselőtársaimat, hogy a fentiekre tekintettel támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük szépen. További hozzászólási szándékot nem látok, így a vitát lezárom, a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2016. évi egységes költségvetéséről szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája.** A Költségvetési bizottság által benyújtott T/6369. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Megkérdezem az előterjesztőt, Szabolcs Attilát, kíván-e felszólalni. *(Szabolcs Attila jelzésére:)* Igen, ön é a szó.

SZABOLCS ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságot 2010. augusztus 11-ei hatállyal hozták létre, melynek kiadásait saját bevételből és a költségvetési hozzájárulásból kell fedeznie. A médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló törvény értelmében a hatóság egységes költségvetése egyaránt tartalmazza az NMHH, az NMHH Médiatanács és a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap költségvetését.

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság elnöke a törvényben előírt határidőben, szeptember 14-én benyújtotta a Költségvetési bizottságnak a törvényjavaslat-tervezetet. A Költségvetési bizottság a szeptember 29-ei ülésén megvitatta a törvényjavaslatot, és döntött annak benyújtásáról. A parlament az október 19-ei ülésén már lefolytatta az általános vitát, ezért csak röviden ismételném meg a legfontosabbakat.

Az NMHH 2016. évi költségvetése. A hatóság 2016. évre tervezett bevételi főösszege 32 milliárd 297,6 millió forint. Az NMHH közhatalmi bevételeit alapvetően az igazgatási szolgáltatási díjak, a frekvencia használatáért, az azonosítók lekötéséért és használatáért fizetett díjak, felügyeleti díj, valamint a beszédett bírságok és késedelmi pótlékok képezik.

Az NMHH Médiatanács 2016. évre tervezett költségvetése. A Médiatanács működési költségeinek fedezetére fordítható tervezett összeg 173,9 millió forint, ez a Médiatanács személyi juttatásait, járulékokat, a szakmai működésüket segítő szakértői kereket tartalmazza.

A Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap 2016. évi költségvetése. A médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló törvény alapján a kereskedelmi és vagyongazdálkodási bevételek az MTVA-t illetik. Az alap kiadási és bevételi főösszege 77 milliárd 695,9 millió forint.

A javaslat kidolgozottsága és részletessége jól láttatja a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság gazdálkodását, melyet a jövő évi költségvetésük elő-

irányzata is igazol. Ezért kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Most megadom a szót Szakács László képviselő úrnak.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt is mondhatnám: tisztelt nagyon kevés képviselőtársam. Ugyan ez egy érdekes vita, ahol önmagunkkal vitatkozunk, hiszen én is annak a bizottságnak vagyok a tagja, amely ennek a költségvetésnek az előterjesztője, de én úgy gondolom, hogy akkor is el kell mondanunk, hogyha a kormány nincsen jelen, és akkor is el kell mondanunk, hogyha a kormányzó pártokból sincsenek túl sokan jelen.

Az általános vitában is többször elmondtuk, de én úgy gondolom, hogy muszáj még egyszer megemlíteni, hogy a Költségvetési bizottság mint előterjesztő ebben az ügyben effektíve gazdatestként szerepel, hiszen maga a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság annyira független még a törvényhozástól is, hogy például nem lehet kérdezni, nem lehet interpellálni, de még a kormány miniszterét sem lehet az ő ügyükben interpellálni, pedig mégis azt látjuk, hogy azért csak közpénz az, ami ott fogy. Mi úgy gondoljuk, hogy nem elég részletes az a költségvetés, amit előterjesztettek, ami alapján a megfelelő rálátásunk meglehetne ebben az ügyben, és ezt előterjesztőként mindenféleképpen el kell mondjuk a kritikai oldalon. Annyit várnak el a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságtól, hogy észszerű részletességgel valós és átlátható adatokat sikerüljön számunkra közölni, már akkor is, hogyha a végrehajtást is próbálnánk ellenőrizni, no pláne akkor, hogyha előterjesztőként szerepelünk, méghozzá a parlament egyik állandó bizottsága előterjesztőként szerepel ebben.

Azért pár dolgot muszáj itt megemlíteni. Külön kérésre sikerült, a költségvetés majdnem kétharmadát kitevő frekvenciadíjaknál külön kérésre sikerült kirészletezni azt, hogy miből áll az a szerényen, bár nem sértő 18,9 milliárd forint, ami, még egyszer mondom, a költségvetésnek mintegy kétharmadát teszi ki, annál egy kicsivel kevesebbet, hogy az igazságosság felé forduljak, tehát annál azért kevesebbet, de jelentős összeget tesz ki, én úgy gondolom, ez az összeg. Ezt külön kérésre egyébként megtették, másodszer kellett kérnünk, az első évben nem tették meg, idén megtették, jövőre talán akkor tudunk majd ebben a tekintetben kérdezni.

Az átláthatóság és a valós adatok közlése tekintetében pedig azzal van problémám, hogy mindig megjelenik a hatóság költségvetésében egy hatalmas tartalék, ami a hatóság költségvetéséhez képest egy hatalmas tartalék, most is szinte az egyharmadát kitevő 10 milliárd forint környékére szökik fel a tavalival együtt, tehát a tavalyi megmaradt tartalékkal együtt. Ezt mindig feladattal próbálják meg terhelni. Itt két problémám van: azok a feladatok, amelyeket folyamatosan elmondanak nekünk akár a bizottság ülésén, akár néha itt a parlamentben is előterjesztő képviselőtársaim, a többséget képviselők, azok a

feladatok vagy nem valósulnak meg, vagy nem úgy valósulnak meg.

A másik problémám pedig ebben az ügyben az, hogy ha tényleg feladattal terhelt ez az összeg, amit tartalékként tartanak számon a költségvetésben, akkor egész egyszerűen ezt a feladatot kellene odairni annak a sornak a helyére, hogy tartalék, és akkor átlátható lenne és valós lenne ez a költségvetés. Azon kívül, hogy természetesen eltűzöttnek tartjuk, és a jelenlegi bérfejlesztés és létszámfejlesztés tekintetében is eltűzöttnek tartjuk, mégis az átláthatóság, a valóság és az észszerű részletezettség elvének a nem betartása miatt nem fogjuk támogatni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! Ez a költségvetés sajnos nem elég részletes ahhoz, hogy érdemileg beleszólhasson az Országgyűlés, hogy mit szeretnének az adófizetők pénzéből, így aztán ne csodálkozzunk, hogyha például ismét nem készülnek majd történelmi filmek az MTVA-nál, miközben a Filmalpnál pedig Andy Vajna garázdálkodása alatt a történelmi tematika lényegében kimerül a holokausztfilmekben.

(23.10)

Az a magyarországi gyakorlat, miszerint két költségvetése van egy országnak, egész máshol Európában ismeretlen. Pedig itt ez van lényegében. Az NMHH nem része az államháztartásnak, pedig normális esetben lehetne egy fejezete a központi költségvetésnek, mint például az Alkotmánybíróság vagy az Országgyűlés.

A médiahatóságnak ezzel szemben úgy van kialakítva a vezetési struktúrája is, hogy tulajdonképpen állam az államban, nem része fejezetként a központi költségvetésnek, mi több, az elnöke nem kérdezhető itt az Országgyűlésben, érdemi kontrollt a parlament fölötté nem gyakorol, pedig sok mindent kellene, lehetne kérdezni, de nem tudunk úgy, mint akár a legfőbb ügyésztől. Sőt, magához a kormány képviselőjéhez sem tudunk fordulni semmilyen médiaügyben lényegében, hiszen azt mondja, hogy az egy autonóm hatóság, nem kormányzati hatáskör, miközben a vak is látja, hogy igenis kézi vezérlés, pártvezérlés folyik nem csak a közmédiában; az egész médiát megszállta a Fidesz. A „csak a Fidesz” jelszó győzött akkor is, amikor az ORTT jogutódjában, a Médiatanácsban, ahol korábban még minden parlamenti párnak volt delegáltja, itt már csak a Fidesz tagjai kaphattak helyet.

Mindezek után láthatunk itt egy olyan költségvetést, amire cinikus, pofátlan módon, azt gondolom, elképesztő, hogy választ sem kapunk arra, hogy mi ez a rendkívüli tartalékképzés. Például most a költségvetés 28 százalékáról az előterjesztő nem tudja megmondani, hogy mire akarja elkölteni, de azért legyen ott, jó az, hogyha van valamiféle tartalék.

9,1 milliárd forintról beszélünk, rengeteg pénzről. Nem beszélve arról, hogy a korábbiakkal együtt most már lehet, hogy az 50 milliárd forintot is meg fogja haladni ez az elképesztő tartalékképzés, és nem mondják meg, hogy mire. Ha csak ez az egyetlen hibája volna az NMHH jövő évi költségvetésének, akkor sem lehetne ezt a törvényjavaslatot támogatni. De ezen túlmenően elfogadhatatlan az is, hogy idén átvállalja az MTVA 47,2 milliárd forintos adósságát a költségvetés módosításával a kormány. Ez az örökölt adósság az új óbudai gyártóbázis vásárlására felvett hitel átvállalását jelenti, mert 2012-ben 63 milliárd forintos hitelsomagot vettek fel négy banktól, részben a Kunigunda utcai székház megvásárlására, részben a korábbi hitelek kiváltására. Ez azért nagyon fájó számunkra, mert hiába kértük itt az elmúlt években sokszor, hogy vizsgálják ki az MSZP-SZDSZ-kormányzat egyik legnagyobb botrányát, a Kunigunda utcai tévészékház ügyét; semmi nem történt, sőt most úgy néz ki, hogy végleg a szőnyeg alá söpri azzal, hogy még a fennálló tartozásokat is átvállalja a kormány és ezzel lezárja az ügyet.

Érdemes azért még a költségvetést abból a szempontból is vizsgálni, hogy 2015 februárjában arról szóltak a hírek, hogy az MTVA megvált 177 munkatársától, mert racionalizálni kívánta a költségeket. Magyarul, megszorításokat hajtott végre. Ennek ellenére új embereket vett fel az új műsorstruktúrára hivatkozva, akik kiemelt multimédiás újságíró státust kaptak, többek közt Áder János köztársasági elnök fia is. A szakszervezetek szerint a munkáltatóval folytatott tárgyalásokon kiderült, hogy a 177 dolgozó leépítésével az MTVA korábbi állítása ellenére nem spórol, sőt az új dolgozók felvételével kiadásai vélhetően tovább nőttek.

Szintén a tél folyamán az atlatszo.hu számolt be arról, hogy mennyire jól kifizetődő blogolni a közmédiában által indított öt tematikus blogon. A nyilvánosságra hozott szerződések szerint a századvéges Láncki Tamás például havi bruttó 380 ezer forintot kap mint bloggaza, ezen felül pedig a posztokért nem pontosított összegben, egyedi díjazásban részesül. De itt van még például Pröhle Gergely helyettes államtitkár és Szita Károly fideszes polgármester, aki korábban III/II-es ügynök volt, még rokonairól is jelentett, köztudomású és bizonyított. Most egyaránt bruttó 250 ezer forintot kap fixen azért, hogy összefogja a saját blogját.

De még mindketten pluszpénzt vehetnek fel, ha posztokat is írnak, bejegyzéseket. Vagy itt van Cser-Palkovics András székesfehérvári, Páva Zsolt pécsi és Kriza Ákos miskolci fideszes polgármester. Ők is kapnak honoráriumot. De azt, hogy ők pontosan mennyit, nem közölte az MTVA, nemhogy jelen előttünk fekvő javaslatban, de egyébként sem. Annyi derült ki, hogy egyedi elbírálás alapján járó fizetést vehetnek fel.

Azt gondolom, hogy az eddigi ténykedésük után érthetetlennek is nevezhetnénk, de inkább épp az alapján érthető, hogy ez év júniusában az Országgyűlés Költségvetési bizottságában a kormánytöbbség támogatta azt a módosító javaslatot, ami két terüle-

ten is kivette a közbeszerzési törvény hatálya alól a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alapot. Így nem kell közbeszerzetnie a közmédiát üzemeltető MTVA-nak sem a műsorokat, sem a műsorok előállításához szükséges eszközöket.

Sajnálom, hogy lényegében semmilyen javaslatunknak nincs következménye, még annak sem, ami az önök rendszerébe beilleszthető volna, hiszen például most már semmi értelme nincs a Duna Médiaszolgáltató Zrt. és az MTVA különállóságának. Egyszerűbb lenne ezt a kettőt is egyesíteni és a közalapítvány alá helyezni, ahogy ezt itt az általános vitában is szorgalmaztam. De hát ezekre az érdemi felvetéseinkre sajnos sem itt, sem a bizottságban nem kaptunk választ.

Sajnálom, hogy ennyire semmibe veszi az Országgyűlés tekintélyét nemcsak az NMHH vezetője, aki nem vesz részt ezeken a vitákon, hanem maga a kormánypártok kézmosó, a felelősséget elhárító hozzáállása is valójában rendkívül álságos, hiszen nagyon jól tudjuk, hogy mindezért a pénzügyi pazarlásért is és ezekért a mulasztásokért, akár a törvények be nem tartásáért, ami a közmédiumokban folyik, igenis a kormányzat a felelős.

Köszönöm a figyelmet. *(Ander Balázs tapsol.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Simon Róbert Balázs képviselő úrnak.

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Október 19-én az általános vitában már meghallgathattuk az előterjesztő expozéját, ami a költségvetésről lévén szó rengeteg számot tartalmazott a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2016. évi egységes költségvetése kapcsán, egészen pontosan költségvetés-tervezete kapcsán, hiszen akkor beszélhetünk majd költségvetésről, amikor ez elfogadásra is kerül.

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság tevékenységének elemzése a Kulturális bizottság illetékességébe tartozik, én magam is a bizottság tagja vagyok, így jól ismerjük azt a szerteágazó munkát, ami a számok mögött van. Korábban két ciklusban, 2006-2014 között Győr megyei jogú város alpolgármestereként dolgoztam, és Győrnek mintegy 40 milliárd forintos költségvetése van.

Ezen költségvetés összeállításában saját magam is közreműködtem többször. Ezt azért említem, mert azt a szót vagy azon kifejezéseket, hogy jó vagy rossz, nem lehet használni egy költségvetésre. Azt lehet mondani, hogy végrehajtható vagy sem. Én úgy gondolom, hogy ez a költségvetés-tervezet a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság esetében végrehajtható, átgondolt és megfontolt, és ezek alapján, illetve az október 19-én részletesen ismertetett érveink alapján mi magunk, a Fidesz-frakció ezt a költségvetés-tervezetet elfogadásra javasolja és támogatni fogja. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Most megadom a szót Gúr Nándor jegyző úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): *(Mikrofon nélkül.)* Köszönöm szépen, elnök úr. Ott folytatom, ahol Szakács képviselőtársam abbahagyta. Gyakorlatilag talán egy megismételt mondatnak tűnik az, ha azt mondom, hogy a kormánypártok a Fidesznek a kommunikációs eszközöként szolgálnak...

ELNÖK: Elnézést, a mikrofon fel van téve egyáltalán?

GÚR NÁNDOR (MSZP): Igaza van, elnök úr.

ELNÖK: Így nehéz lesz.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Elnézését kérem. Köszönöm szépen. Tehát igen, ott kezdem, ahol Szakács képviselőtársam abbahagyta. Ott, hogy a Fidesz, illetve a kormányzó pártok gyakorlatilag nem másképp cselekszenek, hanem úgy, hogy kommunikációs eszközként használják a közszolgálati médiát, és még egyszer mondom, hogy gyakorlatilag az NMHH közreműködésével történik mindez.

Tisztában vagyok vele, hogy magának az NMHH-nak vannak saját bevételei. Ez rendben is van, hogy van. Nem lenne baj, ha még több lenne, mint ami van. Azzal is tisztában vagyok, hogy a 2016. évi tervezett költségvetési számok 32,3 milliárd forintos nagyságrendre rúgnak, de ami a legnagyobb bajom mindezek mellett, az, hogy van egy több mint 9 milliárd forintos tartalékképzés, amit senki nem lát, hogy most ezek a nagyságrendek, 9000 millió forint mire használódik fel, mi az a tartalékirányzat, amire gyakorlatilag ezeket a forrásokat felhasználják.

(23.20)

Gyakorlatilag arra, ami a hírszelekció, hírbontás megerősítését teszi meg, a Fidesz meg a kormány érdekei szerinti cselekvést? A propagandaminisztérium kiszolgálását vagy épp a hírelhallgatások megfinanszírozását, vagy a hírhamisítások megfinanszírozását szolgálja? Szóval, kézzelfogható, tiszta, világos számokat kellene látni akkor, hogyha költségvetésről beszélünk, a 9 milliárd forint tartalék képzésére vagyunk kíváncsiak. Kérem önöket, hogy erre válaszoljanak.

Hogyha ezt meg a 32,3 milliárd forintos nagyságrendet, meg az MTVA-nak juttatott 77 milliárd forintos nagyságrendet számításba veszem, akkor már megint ott vagyunk, hogy 120 milliárd forintos nagyságrendről beszélünk, ami az MTVA és a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság szintjén megmutatkozik. Ez óriási pénz, óriási pénz! Mint mondtam, vagy csak sejtettem, ez négyszerese annak, mint ami a 2016-os esztendőben várhatóan az Országos Mentőszolgálat finanszírozására rendelkezésre fog állni. De magának csak az NMHH-nak a költségvetése is gyakorlatilag azt a nagyságrendet üti, ha meg a 9 milliárd forint feletti tartalék összegét is számításba veszem, akkor meg jóval nagyobb.

Közben az egyik látható módon az emberekért van - nem az NMHH-ról beszélek, hogy félreértés ne

legyen, hanem az Országos Mentőszolgálatról -, a másik meg, úgy látom, nem mondhatom, hogy az emberekért, hanem az embereknek - idézőjelbe tetten - a kábításáért, az emberek tudatának a befolyásolásáért olyan értelemben, hogy az csak a kormányzó pártok érdekeit szolgálja vagy a Fidesz érdekeit. Igen, megint csak előjön ugyanaz a gondolat, ami már ma itt a Ház falai között többször, többek szájából elhangzott: csak a Fidesz. Úgy látom, minden, ami akár a propagandaminisztériumot érintően vagy épp az NMHH-t vagy az MTVA-t érintően finanszírozási háttérként megmutatkozik, ez erről szól: csak a Fidesz. Én pedig azt gondolom, hogy ez abszolút helytelen, ezt az utat nem szabad lenne járni. Gyakorlatilag olyan pénzügyi forrásokat, amelyek nem sajátok, nem, hiszen, ami az állam kezében, zsebében, tarsolyában van, az mind-mind megtermelt anyagi javakból származtatható, tehát nem az önké, nem a sajátjuk, ezért nem a saját akár személyes csoportos értelmű politikai érdekeikhez illesztett felhasználásuk kellene hogy visszatükröződjön ezeknek a forrásoknak az elköltésén keresztül.

Eppen ezért - visszatérek a 2014-es költségvetési tervezet jóváhagyásával kapcsolatosan elhangzott mondataimra - szükség szerű, hogy a felügyelet szintjén gyakorlatilag meglegyen a kontroll, mert másképp a normális működés nem fog soha helyreállni. És talán azzal fejezem be, hogy jó lenne, hogyha tudomásul vennék önök is meg azok is, akik önök számára ezeket a forrásokat biztosítják, hogy nem, nem csak a Fidesz; csak az ország, csak az országban élő emberek és az ő érdekük. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom, és megkérdezem Szabolcs Attila képviselő urat, hogy kíván-e hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Nem kíván. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnap ülésszakon kerül sor.

Mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra elsőként Novák Előd képviselő úr jelentkezett: „Megosztottság a Fideszben: Tarlós István támogatja a kommunista önkényuralmi emlékmű eltávolítását, a kormány nem” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! November 4. közeledtével nézzünk szembe a szégyenteljes ténnyel, a budapesti Szabadság téri sírokat nem is rejtő, de elvileg tiltott önkényuralmi jelképeket viszont tartalmazó kommunista propaganda-emlékművön még mindig a „Dicsőség a felszabadító szovjet hősöknek!” felirat szerepel. Annak a szovjet birodalmi hadseregnek a dicsőségére, amely elfoglalta és fél évszázadig megszállva tartotta hazánkat, katonái tízezer számra megerőszakolták asszonyainkat, leányainkat, több százezer honfitársunkat elhurcolták málenkij robotra, akiknek nagy része

a Szovjetunió lágereiben pusztult el embertelen körülmények között, és amikor 1956-ban az általuk diktált elviselhetetlen rendszer ellen népünk fellázadt, szabadságharcunkat is kegyetlen módon tipor-ták el.

Az eddigi kormányok ennek a megszállási emlékműnek a főváros szívében hagyásával megadták a végső kegyelemdöfést az egész rendszerváltásnak, amelynek alapja éppen az volt, hogy kimondtuk, a '45 óta szovjet felszabadítás néven emlegetett esemény valójában megszállás volt. A magyar-orosz hadisír-egyezmény lehetőségét biztosítana az emlékmű áthelyezésére, csak végre élni kellene ezzel. 2004 óta rendszeresen a tiltakozások a kommunista obeliszk miatt, még feljelentést is tettem az elvileg tiltott önkényuralmi jelképek miatt több mint tíz éve.

Budaházy Györggyel és dr. Gaudi-Nagy Tamással több nemzeti szervezetet - köztük a Jobbik országos elnökségének képviselőjében idén tavasszal - megkerestünk, tehát e nemzeti szervezetek képviselőjében Tarlós István főpolgármester urat, akinek kabinetfőnöke fogadott is minket. A főpolgármester az emlékmű eltávolítását célzó kezdeményezésünkre a kormányhoz fordult, azonban Hende Csaba csatolt válasza miatt, amit végül küldött nekünk, az ügy végül mégis sikertelenül zárult, illetve lényegében el sem indult, pedig 2014 szeptemberében Sneider Tamás frakciótársam kérdésére Hende Csaba maga jelentette ki, hogy a minisztérium minden lehető támogatást megad az ilyen emlékművek áthelyezéséhez.

Nos, ennek az ellentmondásnak a kiküszöbölésére szeptemberben az új honvédelmi miniszterhez, Simicskó Istvánhoz fordultam egy írásbeli kérdéssel, de ő is elutasította az immár a főpolgármester által is támogatott kezdeményezést. Az atv.hu hazugságai-val szemben a Jobbik egységes a Szabadság téri kommunista emlékmű ügyében, annak eltávolítása szerepel a programunkban, sajnos csak a mi programunkban, és épp a Fidesz a megosztott, hiszen Tarlós István támogatja az eltávolítását, de az Orbán-kormány nem hajlandó lépni. Vajon ha egy ilyen nagy horogkereszt állna a Szabadság tér másik végén, hasonló módon, „dicsőség a szövetséges német hősöknek” felirattal, akkor az ugyanúgy tiltott önkényuralmi jelképet eltűrnék, mondván, az is a történelmünk része?

Az ezernyi halálos áldozattal járó Kossuth téri ÁVH-s sortűz idei évfordulójára a Sztálin-szobor ledöntésében meghatározó szerepet játszó Pongráz András hívott a Szabadság téri önkényuralmi jelképek eltávolítására. Ennek ellenére a polgári engedetlenségi akciót a média sok esetben az én magánakciómnak titulálta, pedig ráadásul több százan voltunk ott az '56-os hős hívására.

Az emlékmű ügyének végső rendezése persze csak tárgyalásos úton valósulhat meg. Most az a kérdés, hogy ellenzékben vég nélkül túrjuk-e a kormányzati semmittevést. Még ha kicsit komikus is volt a figyelemfelkeltő akció néhány pillanata, elismerem, de a média ingerküszöbét csak így lehetett áttörni, több mint tízéves küzdelmünk után sikerült

a közbeszéd tárgyává tenni a kommunista propaganda-élmény ügyét. A mentelmi jogom mögé pedig nem bújok most sem, akármilyen következményekkel is jár a polgári engedetlenségem ügyében indult rendőrségi vizsgálat és feljelentés. Ha nem is cselekedtük meg, amit megkövetel a haza, de egy nemzeti minimumnak jó volt, Pongrácz Gergely égi tekintete előtt nem kell szégyenkezniük.

Idézem Orbán Viktort, aki 1989-ben, a Hősök terei beszédében azt mondta többek közt: „Céljaink máig nem változtak, ma sem engedünk '48-ból, így nem engedhetünk '56-ból sem.” Hogy Orbán is - szép szavai ellenére - hogyan tiporja sárba forradalmárjaink függetlenségi harcát az amerikai érdekek kiszolgálásával, azt tudjuk, sőt a Gyurcsány-rezsim elleni semmittevés indokolására már azt mondta Orbán: „nem vagyunk úgy öltözve”. Ezen elhíresült mondása után a látszatát is kerülni akartam, hogy miután a szovjet emlékműnél a papírforma szerint rendőrsorral fogadott, hogy csak úgy visszafordulok. Elismérem, kicsit azért túltoltam az akciót egy '56-os hős mellett felvillanyozódva, de én azt gondolom, még mindig jobb, mint hogyha sehogy sem toltam volna az ügyet, ugyanis a rendszerváltást elszabotáló szakpolitikussal tele a hócipő és az Országgyűlés is. Orbán Viktor miniszterelnöki kabinetfőnöke a 2002-es választások előtt is ígérte a szovjet emlékmű ügyének rendezését, de ebből az ígéretből sem lett semmi. Ha 1956-ban szavazásra bocsátják, hogy legyen-e forradalom vagy ledöntsék-e Sztálin szobrát, nyilvánvalóan a nem szavazatok győznek, én mégis a pesti sráccokkal értek egyet, és feladatunk a közgondolkodás formálása is, november 4-e alkalmából mindenképp. Köszönöm figyelmüket. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Napirend utáni következő felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr: „A földosztó miniszter eke szarva mellől a politikába” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

(23.30)

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most hétvégén emlékeztünk meg halálának 91. évfordulója alkalmából a XX. század talán legjelentősebb paraszti származású kigazda politikusról, Nagyatádi Szabó Istvánról. Szülőházánál, a református temető kertjében és a síremléknél elhelyezett koszorúkkal nem csupán Somogy megye, Csokonyavisona híres szülőtte előtt tisztelegtünk, hanem a Jobbik nevében, én legalábbis fejet hajtottam a parasztság, a nemzetet ezer éven át megtartó vidéki Magyarország előtt is.

Jó két évszázada maga Thomas Jefferson vélekedett úgy, hogy a földművelők a legértékesebb polgárok, mert ők a legéleterősebbek, ők a legfüggetlenebbek, ők a legerényesebbek, és ők kapcsolódnak a legtartósabb kötelékekhez hazájukhoz, ragaszkodva annak szabadságához és érdekeihez. Ilyen ember volt egyébként Nagyatádi Szabó István is. Ahogy a jeles agrártörténész, Für Lajos írta Búcsú a parasztságtól című monumentális munkájában, Európa

legnagyobb és legtöbb időt megélt, megtartó és te-remtő társadalmi alakzata nem más volt, mint a parasztság. Az a parasztság, amelyiknek felszámolásáért, eltüntetéséért oly sokat tett a XX. és a XXI. század.

Elég, ha csak a II. világháborút követő erőszakos tévesztésre, a padláslesöprésekre vagy az 1971-ben elfogadott országos településhálózat-fejlesztési koncepcióra utalok, ami a kétmillió ember által lakott kistelepüléseink kétharmadára mondta ki a halálos ítéletet, szerepkör nélkülinek nyilvánítva azokat. Mindez a rendszerváltás után is folytatódott, nem véletlenül tekintettek a szélsőliberálisok középkori, éppen ezért eltűnésre ítélt csökevényként a magyar falura. Ellenséget láttak annak népében, amelynek egy évszázaddal ezelőtti nagy apostola, legjelentősebb szószólója nem más volt, mint Nagyatádi Szabó István.

De ki is volt ő, aki az eke szarva mellől ment a politikába? Aki szülőfalujában, Csokonyában kigazda tudott maradni, a parlamentbe kerülve viszont államférfivá tudott válni. Aki élete végéig meg tudott felelni a Németh László által támasztott kritériumnak, amely szerint a népeletet erős konvenciók kötik, szigorúbb a szokásjoga, ott a kézfogásnak éppúgy megvan a maga mozdulata, mint a szégyenkezésnek, és amelyik kritériumnak bizony Nagyatádi Szabó István meg tudott felelni. Mondhatjuk úgy is, hogy egész élete azt mintázta, hogy a parasztlelet alaptü- neménye nem más, mint a szigorú etikett.

Nagyatádi Szabó István apja még a Széchenyiek féltelkes jobbágya volt, és fia az inszakasztó munka, a református takarékoság, a kálvinista szorgalom meg a miniszteri bársonyszék ellenére sem harcsolt magának vagyont, hiszen élete végén sem volt többje, mint 45 hold. Ebben is mintát vehetnének róla a családi összefogásra hivatkozó mai politikusutódok. Meg abban is, hogy nem volt megélhetési politikus, hiszen ahogyan ő mondta: „Már kétszer hazamentem a bársonyszékből kapálni, harmadszor is meg fogom tenni, ha már nem lesz rám szükség.” Hiszen örök rajongója volt a magyar földnek, szívében olthatatlan szerelmet érzett a virágos somogyi lankák iránt.

Megjárt neki a kegyelmes uram megszólítás, de ő akkor volt a legboldogabb, ha Pista bátyámnak szólították. Egykori tanítóját, Szalóky Dánielt viszont még miniszterként is mesteruramozta.

1908-ban, 45 évesen lett országgyűlési képviselő, és ahogyan a korabeli lapok fogalmaztak, ez az „egyszerű földműves gazda tükröt tartott a ház elé, hadd lássa meg benne a mai közigazgatás, a mai törvényhozás a mai falunak az életét”. Ő volt az első csizmás, paraszti képviselő a magyar Országgyűlésben, és ha ma élne, bizonyára most sem bújna szűk ficsűröltönybe. Az anekdota szerint felbukkanásakor először valamiféle odatévedt béresnek nézte az akkori kor Guccijait és Louis Vuittonjait hordó honatyákhoz szokott teremőr, de Nagyatádi Szabó István sér- tődés nélkül, körbenézve csak annyit válaszolt: ennyi ökor mellé bizony el is kelne egy béres. Ő lett aztán a földosztó miniszter, hiszen nevéhez köthető az 1920- as 36. törvénycikk, amely alapján 400 ezer szegény

sorú vidéki családnak juttattak némi birtokot. Igazi, kérges tenyerű gazdáknak, akiknek utódai egész biztosan nem fognak licitálni az állami földek elárverezésekor, mondjuk, a most dobra vert majd' 200 hektáros, csekély 400 milliót kóstáló ádándi vagy göllei földbirtokokra.

Gömbös Gyula miniszterelnökként így vélekedett a kiscgazda vezérről: Nagyatádi Szabó István a földből nőtt ki, mint a búza, mint a magyar tölgy. Ahogy ezek gyökere belemarkolt a magyar földbe, úgy markolt bele Nagyatádi Szabó István gyökérzete a magyar lélekbe.

Arra kérem képviselőtársaimat, hogy próbáljunk fölőlni a Nagyatádi Szabó István által felállított mércéhez. Legyen áldott az ő emlékezete!

Köszönöm a figyelmet. *(Novák Előd tapsol.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ágh Péter képviselő úr: „Húsz éve város Csepreg” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Idén emlékeztünk arra, hogy Csepreg, a Vas megye északi részén, a Répce mentén fekvő helységet 20 évvel ezelőtt, 1995-ben várossá avatták. Ezen évfordulón illő, hogy itt az ország házában is fejet hajtunk ezen szép város előtt. Bár a 20. évfordulóról egy idegen azt gondolhatná, hogy fiatal településről van szó, valójában nagyon hosszú múltra tekint vissza.

Idén már 760 éve annak, hogy 1255-ben először említették a nevét egy oklevélben. Ekkor már a környék egyik legjelentősebb települése lehetett. Az 1300-as esztendőkből civitasként emlegetik. Címere 1362 előtről ismert. Zsigmond király 1390-ben a kanizsaiaknak adta, így mezőváros lett. 1452-ben husziták foglalták el, ám őket később kiverték a városból.

A XVI. században Csepreg újból kiemelkedő jelentőségre tett szert, többször volt színhelye a soproni megyegyűlésnek. Ekkoriban Magyarország legnagyobb mezővárosának egyike lehetett. A XVI. században a lakosság nagy része protestáns lett. 1557-1643 között már kollégium is működött itt. Itt volt 1591 júniusában az a protestáns zsinat, ahol eldőlt a két jelentős nyugat-magyarországi protestáns egyház, az evangélikusok és a reformátusok szétválása.

A harmincéves háború során, 1621-ben a Bethlen Gábor pártján álló Csepreg a császár seregei feldúlták. A kegyetlen mészárlásnak 1223 lakos esett áldozatul. Ekkoriban a város Sopron és Kőszeg mellett a térség legjelentősebb települése volt, több céhes tömörüléssel, növekvő népességgel, zajló evangélikus kulturális élettel. A városban - más magyar mezővárosokkal ellentétben - polgármester, önálló bíróság szolgált. A községben 1621 és 1643 között nyomda működött Farkas Imre vezetésével. A település eme kiemelkedő korszakához hozzájárultak a birtokosok, a Nádasdyak is. 1676-ban, a Wesselényi-összeesküvés után a város császári tulajdonba került. 1776-ban tűzvész pusztította, 167 háza a földdel vált egyenlővé.

A XIX. század ismét fellendülést hozott a város életében. A vasúti közlekedés a közelben a Déli Vasút kezelésében 1865-ben nyílt meg a Sopron-Szombathely-Nagykanizsa vasútvonalon. 1876-ban létrejött a járás, amelynek központja az 1886-ban nagyközségi rangot kapott Csepreg lett. 1887-ben jelent meg Farkas Sándor káplán Csepreg mezőváros története című monográfiája.

A XX. század elején még tovább fejlődött a város közléte. 1913-ban a Sárvár-Bük-Csepreg-Kőszeg vasútvonalon is megindulhatott a forgalom. Az I. világháborúban 172-en haltak hősi halált, míg a II. világháború 84 főnyi áldozatot követelt. A II. világháborúban a környék zsidóságát a csepregi gettóba gyűjtötték, majd onnan deportálták. 1950-ben sajnos megszüntették a csepregi járást, és Vas megyéhez csatolták. Az '56-os forradalom és szabadságharc során sem volt tétlen a település, hiszen büszkén tudom megjegyezni, hogy az egyik nemzetőr a nagyapám, Hollósi Károly volt.

A Kádár-rendszerben, 1974-ben megszüntették az akkor már megkurtított Sárvár-Répcévis vasútvonalat, ami hátráltatta Csepreg fejlődését. 1995. július 1-jén az addigi nagyközség városi rangot kaphatott.

Tisztelt Országgyűlés! Most, a krónika felidézése után fejet kell hajtani mindazon csepregiek előtt, akik munkája, áldozatvállalása, harcai által az elmúlt évszázadokban Csepreg megmaradhatott. Hálásak lehetünk az előttünk járó nemzedékek tagjainak, hogy megőrizték nekünk ezt a várost, hogy mi tovább szerethessük és építhessük azt. Most a várossá avatás huszadik évében ezért azt kívánom, hogy Isten éltesse Csepreg, Isten éltesse a csepregieket. Köszönöm a figyelmet.

(23.40)

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony: „Éhezők viadala” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Egyre kevesebben maradunk a Parlament falain belül.

A mai napirend utáni felszólalásomat a nemzeti minimum napja ihlette, ha létrejött volna. A magyar kormány részéről a segélyek szigorúbb feltételhez és közmunkához kötésének az lett a következménye, hogy 150-200 ezer embert zártak ki a szociális ellátásból Magyarországon. Ha ehhez még hozzászámoljuk az ezekben a háztartásokban élő gyerekeket is mint a rendszer veszteseit, akkor kimondhatjuk: másfél millió ember élt olyan háztartásban, amelyben papíron senki sem dolgozott.

Összességében 380 ezer álláskeresőből 210 ezren maradtak ellátás nélkül, ami jól példázza, hogy a munkaalapú társadalom, amelyet a Fidesz-KDNP-kormány meghirdetett, nem csak kormányzati lözung. Sokan egyet is érhetnek ezzel az „aki nem dolgozik, ne is egyék” elvvel, az azonban már semmilyen körben nem arat sikert, amikor ezt leginkább a gye-

rekeken tapasztaljuk. A három- vagy többgyermekes családok fele, a gyerekeket egyedül nevelők harmada volt potenciális szegény, amiből következik, hogy a gyerekek 22 százalékát fenyegeti Magyarországon a szegénység.

Magyarország egy civil kezdeményezés indult el, amely hatására civilek és a művészvilág többsége úgymond összezárt, és megpróbáltak egy civil kezdeményezést tenni a kormány felé, és felhívni a figyelmet arra, hogy milyen súlyos probléma ma Magyarországon a gyermekéhezés. Ezek a civilek a politikai pártok segítségét kérték. Mivel Magyarországon ma a törvényalkotásban lényegében a civil társadalom nem tud részt venni, semmi mást nem tehettek, megkérték a politikai pártokat, hogy ennek a nemes ügynek az élére álljanak oda.

Úgy nézett ki, hogy ezekkel az alapelvekkel mindenki egyet tud ma érteni Magyarországon politikai hovatartozástól függetlenül. Csak három pontot sorolnék fel ebből a minimumprogramból.

1. pont: az Országgyűlés a gyermekéhezéssel szembeni küzdelmet, a gyermekéhezés megszüntetését a nemzeti minimum részének tekinti.

3. pont: az Országgyűlés kijelenti, hogy a gyermekéhezés megelőzésével és megszüntetésével kapcsolatos garanciális szabályokat törvényben kell rögzíteni.

4. pont: az Országgyűlés felhívja a kormányt, hogy a költségvetési szabályokat oly módon kialakítva terjessze az Országgyűlés elé, amely lehetővé teszi minimum napi egyszeri meleg étkezés biztosítását minden olyan kiskorúnak, és a magzat fejlődése érdekében megfelelő táplálkozást biztosít minden olyan várandós anyának, aki Magyarországon tartózkodik, de akár tartósan, akár átmenetileg vagyoni, jövedelmi vagy egyéb élethelyzetből adódó okból ehhez nem jutna hozzá. Itt napi egyszeri meleg ételről beszélünk.

Ma a Népjelölési bizottságban az a felháborító dolog történt, hogy ezt a határozati javaslatot, amelyet Csöbör Katalin fideszes országgyűlési képviselő, Bangóné Borbély Ildikó MSZP-s országgyűlési képviselő, Dúró Dóra jobbikos országgyűlési képviselő, Szelényi Zsuzsa, az Együtt országgyűlési képviselője, Fodor Gábor, a Liberálisok országgyűlési képviselője, Szabó Tímea, a PM országgyűlési képviselője, Szel Bernadett LMP-s országgyűlési képviselő, Varju László DK-s képviselő aláírt, ma a Népjelölési bizottságban a fideszes-KDNP-s többség leszavazta vagy tartózkodott, lényegében nem kerülhet ide a plenáris ülésre. A KDNP képviselőjét, Hoffmann Rózsát csak azért nem említettem a felsorolásban, mert ők eleve elzárkóztak ennek az OGY-határozatnak az aláírásától.

Ma az a kormány beszél a családok támogatásáról és a gyerekek támogatásáról, amely egy ilyen nemzeti minimumot nem képes képviselni, hogy Magyarországon a mindenkorai kormány fontosnak fogja tartani ennek az ügynek a felszámolását. Gyermekszegénységről és gyermekéhezésről beszélünk. A Fidesz-KDNP-kormány részéről a képviselők ezt ma leszavazták. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Gúr Nándor tapsol.)*

ELNÖK: Utolsó napirend utáni felszólalásra jelentkezett Gúr Nándor jegyző úr: „A rászorulóknak védelméről” címmel. Öné a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az ország teljesítőképességéből nem futja az otthoni ápolás méltó díjazására - mondják ezt az illetékesek, az úgynevezett illetékesek. Az ápolási díj évek óta változatlan összegű díjértéket képvisel, az éhenhaláshoz sem elégséges forrás. Miért nem minősül munkának, miért nem finanszírozható ekképpen a súlyosan fogyatékos otthon ápoló emberek tevékenysége? Miért nem emelik meg ennek a díjnak a mértékét? - tehetjük fel a kérdést. Mondhatjuk a válaszban azt, hogy nyilvánvaló, hogy 47 ezer forintból nem lehet megélni. De még a minimálbér összegéből sem, abból a 68 775 forintból. Hát akkor hogyan lehet 29 500 forintból? Vagy annak épp a nettójából, ami 26 550 forint?

Nézzék, 29 500 forint 24 órában folyamatában végzett munkatevékenységért, amely kapcsán nincs szabadság, mert a beteg ápolása nem olyan, hogy elmegyünk mellőle szabadságra! És a súlyos fogyatékossgal élők esetében ezernyi olyan problémával kell szembenézni, amire sokan nem is gondolnak, akik a kérdésekre válaszolni sem akarnak. Hozzá kell tennem azt is, hogy ha az intézményi rendszer keretei között történik a gondozás, akkor jóval többbe kerül. 70-75 ezer forintos normatívák vannak ismereteim szerint.

Ígéretetek már voltak. Orbán is ígért - senkit nem hagyunk magára, senkit nem hagyunk az út szélén -, de Halász János is 2011-ben azt mondta, 2012-ben emelni fogjuk az ápolási díj mértékét. S a parlamentben sokszor elhangzik: erős a gazdaságunk, egyre erősödő. Ha ez így van, akkor kérdezem, talán joggal: az ország gazdasági helyzete nem engedi meg azt, hogy 60-70 ezer ember tekintetében egyrészt az a tevékenység, amely társadalmilag értékes és megbecsülendő tevékenység, munkaviszony keretei között és megfelelő ellenszolgáltatás mellett történjen? Gondoljanak csak bele, ha az ápoló - mármint, aki otthon ápolja a súlyos fogyatékossgal bíró embereket - megbetegszik, ő táppénzre nem mehet. Ha isten ne adj', az ápoló meghal, akkor, aki ápolta, álláskeresési támogatásról vagy keresetpótló juttatásról csak álmodozhat.

26 550 forint. 26 550 forint, és öt éve, 2010. április 30-a óta változatlan. Az emberiség hol van ezek mögött a kérdések mögött vagy épp a válasz tekintetében? S ha még kiegészítem azzal, hogy nagyon sokan, akik súlyos fogyatékossgal bíró embereket ápolnak, még lakhatási, fenntartási támogatásban is részesültek - néhány ezer forintban, átlagosan négyezer forint nagyságrendben -, ezt is megszüntették, tovább súlyosbították az élethelyzetüket, akkor azt kell mondjam, hogy a jelen kormány nem igazán érzékeny azon emberek irányába, akik súlyos társadalmi problémák megoldását veszik a saját vállukra, és ezt teszik sokkal költséghatékonyabb módon, mint ahogy intézményi keretek között ez megoldható. A kérdés újlag és újlag eljön: miért nem minősíthető

munkának a súlyos fogyatékossgal bírók otthoni ápolása? És miért nem kívánják ennek a díjtételét megemelni?

Ígéretet már voltak, bár vannak olyan minisztériumok, amelyek 11 hónapja nem tudnak válaszolni. Ígéretet voltak: Balog miniszter úr, Harrach Péter, Németh Szilárd, Tuzson Bence, Semjén Zsolt, Tarnai Richárd és még sokan mások. Azt mondták, változtatni fognak. Azt mondták, kezdeményezik. Én szeretném az eredményét látni.

(23.50)

Ne ígérjenek, hanem cselekedjenek! Változtassanak ezen a helyzeten, mert azok az emberek, akik ezt a tevékenységet folytatják és vállalják, ezt megérdemlik. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm a munkájukat, holnap reggel 9 órakor folytatjuk az ülést. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 23 óra 51 perckor ért véget.)

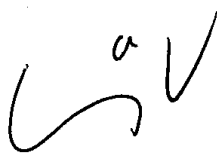
Gúr Nándor s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUROTRONIK Zrt.

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)